

אֲדָרָא זוּטָא הַשְׁלָם

וְנִסְפָּחוּ עָלָיו חֲמִשָּׁה סְפָרִים נִפְתָּחִים

- א. פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא ז"ל הַמְּבָאָר.
- ב. תְּקוּן מ"ח הַשְּׁלָם הַמְּבָאָר.
- ג. סְפָרָא דְּמִשְׁכָּנָא.
- ד. סְפָרָא דְּצִנִּיעוּתָא
- ה. סִגְלַת הַמְּנוּזָרָה

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תיובב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

שכר ועונש ה' חלקים

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת הספרים במחיר מסובסד, לארגונים לקרב רחוקים, כגון הידברות, ערכים יד לאחים, שובו בנים ועוד, וכן למזכי הרבים המתנדבים לקרב ולרבות הלומדים.

המעוניין יתקשר לטלפון:

0522-651911

**קחו עמכם דברים ושובו אל ה'
לא ידה ממנו גדה**

הזדמנות מיוחדת!

מתנה לאפיקומן ♦ לבר מצוה ♦ לחתונה ♦ לביטוח חיים

הזדמנות לרכישת סדרה חדשה של ספרי תורת הזוהר. כל הזוהר בלשון הקודש, בלשון צחה השווה לכל נפש מחולק ל-18 כרכים ומסודר לפי פרשיות השבוע

מהדורה מהודרת באותיות גדולות מאירות עיניים

הכמות מצומצמת

המחיר זול במיוחד אם מזמינים עכשיו.

הוזלה משמעותית לכמויות.

להזמנות: 026500828

תורתנו מגן לנו היא מאירת עינינו

הביטוח היחיד להינצל מפצצת אטום - לימוד הזוהר הקדוש

ספר הזהר אדרא זוטא

מהתנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי
מחלק ללמוד חדשי

והוא מרפא קנפֿש ומאיר הנשמה
באור יקרות והלומדים בו יראו
ישועות ונפלאות

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אייר תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 054-1300-995-02

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

- פתח השער לאדרא ◇
- תפלות לפני הלימוד ◇
- האדרא זוטא קדישא ◇
- תפלות לאחר הלימוד ◇
- קדישים ◇

פרתח השער לאדרא רבא זוטא

י'שמחו ה'לומדים ו'יעלזו ה'צדיקים
הדבקים בתורת הרשב"י הקדוש "ירון
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם". בהגלות
נגלות אור יקרות האדרות הקדושים
בהוצאה נפלאה ומיוחדת מחולק ל-30 יום,
וכן ללימוד עמוד יומי במשך שנה, ולסיים
ביומא דהילולא ל"ג בעומר.

האדרא קדישא אדרא זוטא ואדרא רבא
חיבר התנא האלקי עיר וקדיש מן שמיא
נחית רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, ובו כלל
כל העולמות והפרצופים העליונים וסגולתם

גדולה לאין ערוך להמשיך השפע העליון ממקור העליון.

ידוע, כל העץ חיים כלול ומושרש מהאדרות, ועצם ההגיה בו מביאה את האדם לשמחה ולרוח הקודש, כמו שכתב מהרח"ו בשם האריז"ל (עיין בשער רוח הקודש יא): וזה לשונו: "גם אמר לי הרב אברהם הלוי יצ"ו, שאמר לו מורי ז"ל עצה לענין ההשגה והיא זו: שלא ישיח שיחה בטלה, ושיקום בחצי הלילה ויבכה על חסרון הידיעה, ושילמוד בזה דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון ארבעים או חמשים עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", עכ"ל ז"ל.

רַבִּי יְהוֹדָה פִּתְיָה זי"ע פִּתְבַּ בְּהַקְדָּמָתוֹ לְחִבּוּרֵי יִין הַרְקָח עַל הָאֲדָרוֹת, אֶת מַעֲלַת הַלִּימוד הַסּוּד, וְהַהֲכָרָה שֶׁיֵּשׁ לַעֲסוֹק בָּהּ, וְכָתַב כִּי הִיָּה בְּרִצּוֹנוֹ בְּחִבּוּרֵי לְזִכּוֹת אֶת

הָרַבִּים, שְׁיַעֲסֻקוּ בְּאֲדָרוֹת בְּהִבָּנָה וַיִּשְׁלִימוּ
נַפְשָׁם, וּבָזָה יִנְצְלוּ מִלַּחֲזֹר בְּגִלְגּוֹל נֹסֶף, וְעוֹד
שְׁיִהְיֶה לְתוֹעֵלֶת רַבָּה לַעֲסוֹק בּוֹ בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה וּבִימֵי הַתְּשׁוּבָה.

וגודל מעלת רשב"י ע"ה וחיבוריו
הקדושים הזוהר והאדרות הקדושות אין
קץ למעלתם כנודע, ובזוה"ק (זו"ה ח"ב ד"ט
ע"ב) אמרו על דורו: "זכו דדרא דא יקיים
עלמא עד דייתי מלכא משיחא", וכידוע
שבזכות לימוד הזוה"ק והאדרות יפקון מן
גלותא כמ"ש בזוה"ק ובתיקונים בתיקון ו'
איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון
מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא
בתראה בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרור
בארץ וגו'".

והנה באדרא רבא דיבר רשב"י זיע"א, וכן
שאר החברים דברו ברשותו. אמנם באדרא

זוטא דיבר רשב"י לבר, ושם נזדמן הקב"ה
עם הצדיקים שבגן עדן.

ושמעתי מפי הגה"צ המקובל הרב בניהו
שמואלי שליט"א ר"י המקובלים י-ם, בשם
רבו המקובל האלקי כמוהר"ר יצחק כדורי
זצוק"ל, כי כאשר תלך על קבר רשב"י
זיע"א, אם תרצה שתקובל תפילתך, בראש
ובראשונה תקרא "אדרא רבא" ו"אדרא
זוטא", ואם אין זמן "אדרא זוטא". וכאשר
תקרא האדרות, אתה גורם געגועים גדולים
בעולמות העליונים, ויש יחוד גדול על ידי
זה, ואז מה שתבקש יענו לך מן השמים.

ועוד אמר לי, כי כל שב"ק היה גורם עם
מו"ר המקובל האלקי כמוהר"ר סלמאן
אליהו זצוק"ל את כל האדרא רבא קדישא
והטעם הוא, כי בשבת יש מעלה גדולה
מאד מאד ללמוד תורת הסוד.

ומי שבקי בעץ חיים, כאשר עובר על האדרא, יראה שהיא כוללת כל העץ חיים כולו, ויתגלו לו סודות גדולים, כי היא כוללת כל "חכמת האמת" על דרך העולמות מראש ועד סוף. ולכן בכל שבת הייתי גורס לפניו את האדרא, והוא היה יודע אותה ע"פ ומעביר כך כל הע"ת. ובטוח שמו"ר רבי יצחק זצ"ל בודאי גם הוא היה מעביר בזאת הגירסא כל העץ חיים ורק בעונה ידבר.

וצריך האדם בעת שקורא דברים וסודות אלו שישמור נפשו מאד בעת שלומד או"א ברא וברתא ז"א א"א, מטרוניתא, וכן צורת אברים: רישא, עינין, אודנין וכדומה, שאל יצייר שום צורה למעלה ח"ו, ועל זה נאמר: "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה ושם בסתר", בסתרו של עולם, אלא יאמין באמונה שלימה שאינו שייך למעלה אלו

הענינים כלל וכלל, רק הכל אורות עליונים וצפוני סודות שאין יד שכלנו מגעת, וכל אלו המלות שנזכרו בזוה"ק הכל הוא כינויים לאורות עליונים זכים בתכלית הזיכוך שאינם נתפשים בשכל אנוש.

דַּע דְּבָכָל מְקוֹם שְׁלוּמֵד תּוֹרַת הָרֶשֶׁב"י, הָרִי
הוא בְּאֵילוֹ נִמְצָא אֶצֶל צִיּוֹנוֹ הַקָּדוֹשׁ, וְהַעוֹלָם
הַזֹּהֲכִים לְהַשְׁתַּטֵּחַ בְּאַתְרָא קַדִּישָׁא מִירוֹן,
בְּוֹדָאֵי שְׁחוּבָה קְדוּשָׁה לְלִמּוּד אֶת תּוֹרַת
הָרֶשֶׁב"י אֶצֶל צִיּוֹנוֹ יוֹתֵר מִכָּל לִמּוּד אֲחֵר,
וּבְזֶה מִתְקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הָרֶשֶׁב"י, וְעַל יְדֵי כֵן
תִּפְּלָתוֹ עוֹשָׂה רוּשָׁם, וּכְמוֹ שְׁאָמַר דָּוִד
הַמַּעֲ"ה "אֲגִידָהּ בְּאֵהָלָהּ עוֹלָמִים..." וּבְוֹדָאֵי
יִבִּיר לוֹ הָרֶשֶׁב"י טוֹבָה עַל כֵּן (וְעֵין מְאוּרֹת
הַזֹּהָר פ"ז). - וּבִפְרָט בְּיוֹם ל"ג בְּעוֹמֶר שֶׁהוּא
יוֹם הַלּוּלָא דִּילֵיהּ, וְכִידּוּעַ שְׁבִיזוֹם פְּטִירָתוֹ
גִּילָהּ הָ"אֲדָרָא זֹטָא", וְדָבָר בְּעֵתוֹ מֶה טוֹב.

וְכֵן יָדוּעַ מַה שְּׁתַּקֵּן הַרִ"ח הַטּוֹב זִיע"א
 לִיאֲרֻצִּיט אִו לְתַקּוּנֵי הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, אֲשֶׁר
 בְּהַרְבֵּה מְקוֹמוֹת תִּקֵּן לֵאמֹר אִו "אֲדָרָא
 רַבָּא" אִו "אֲדָרָא זוּטָא" לְהַתֵּם כָּל פֶּשַׁע,
 וּלְהַמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע הָעֲלִיּוֹן. - וּבִפְרָט לְזִכּוֹת
 לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת שָׂאז מִתְנוּצֵץ
 הָאֶרֶת "הָאוֹר בִּי טוֹב" הַגָּנוּז בַּתּוֹרָה, עַל
 יְדֵי הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ שְׁנִקְרָא "בּוֹצִינָא
 קַדִּישָׁא", וּבְלִמּוּד "הָאֲדָרָא רַבָּא" יִשְׁפִיעַ עַל
 הַלּוֹמְדִים אִוֹר עֲלִיּוֹן מְזִיחָרָא עִילָאָה (בְּנֵי
 יִשְׁשָׁכָר מַעְרַכַת ל"ג בְּעוֹמֵר אוֹת ב'). וּבְכָל עֵת
 שִׁיעֶסְקוּ בְּזַהֵר וּבְאֲדָרוֹת הַקָּדוֹשִׁים תָּאִיר
 נִשְׁמַת הַתּוֹרָה עֲלֵיהֶם.

וּמִרְנָא הַרִ"ח הַטּוֹב, בִּסְפָרוֹ "בֶּן אִישׁ חִי"
 (פֿרַשַׁת שְׁמוֹת שְׁנָה שְׁנִיָּה) כְּתַב, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
 כְּתָבוּ הַמְּקוֹבָלִים ז"ל, דְּגִדּוֹל פּוֹעֵל הַנַּעֲשֶׂה
 מֵעַסֵּק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֵלֶּף פַּעַמִּים

יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול, עכל"ק.

ובאורו על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר "כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול" וגו' – ושבט קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. (מצא חן במדבר). אשר על כן, כל פעולה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול.

ונרמז בדברי דוד המלך ע"ה (תהלים ק"י ג') "עמך נדבות ביום חילך בהדרי קודש מרחם משחר לך טל ילדותך" – שכאשר עמך מתנדבים ללמוד ביום שבת קודש – שזה "יום חילך", שלימוד בשבת קודש הוא כפול אלף. – "בהדרי קודש" – זה זוהר הקדוש שלימוד שעה בו הוא כלימוד שנה פשט (בסא מלך).

"מרחם משחר", הוא הרשב"י זי"ע, שנקרא "קדוש מהריון" וכאשר תתקשר לנשמתו על ידי לימוד תורתו "לך טל ילדותך" - כביאור הספורנו, תזכה לטל החיים ולא תזקין לעולם.

ואמר רבי פנחס מקאריץ זצ"ל: מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית* (חכם הרזים).

על כן לטהרת הנולד לומדים את הזוהר והאדרות הקדושים בליל ה"זואכט נאכט" - הנקרא ברית יצחק וביום המילה, להמשיך

הארות

א. ולכן כשאב שולח בנו אצל מלמד ללמוד תורה, עליו לברר האם המלמד לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו.

נשמה עליזנה קדושה וטהורה לנימול הבא
בברית קודש.

ולזכות עם ישראל הזקוק לטהרת הלימוד
של "הבל שאין בו חטא" כמו שאמר דוד
המע"ה - "מפי עוללים ויונקים יסדת עוז
להשבית אויב ומתנקם". ובמיוחד בדורנו -
לאור זה סידר הגאון הצדיק המקובל הרב
בניהו שמואלי שליט"א [ראש ישיבת נהר
שלום - י-ם] את האדרות הקדושים מחולק
ללימוד חדשי כדי שיאמרו צאן קדושים כל
שבת אחר אמירת התהלים המחולק גם את
האידרא המחולק, ובזה נשבית את האויבים
למעלה ולמטה.

וּכְבֹּר גִּילָה לָנוּ הַרְשָׁבִי ע"ה בְּזוֹהַר פְּרִשְׁת
וַיֵּרָא (דף קי"ח ע"א): אָמַר לוֹזִי רַבִּי שְׁמַעוֹן

הארות

ב. לרבי יהודה ולרבי יוסי (עין שם בדברי הזמר בתחלת

לִיתִי רְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּדָא דִּיתְגַּלִּי
כָּל כּוֹף לְעֵלְמָא, וְכֹד יֵהֵא קָרִיב לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא,
אֶפְלוּי רַבֵּי דְעֵלְמָא זְמִינִין לְאַשְׁכְּחָא טְמִירִין
דְּחֻכְמָתָא וּלְמַנְדְּעֵי בֵּיהּ קִצִּין וְחוּשְׁבָּנִין,
וּבְהֵוֹא זְמָנָא אֲתַגְלִיא לְכֻלָּא.

הארות

הענין דף קטו).

ג. הקדוש ברוך הוא אינו רוצה שיתגלה זמן הגאולה.
ד. פרוש: אפלו נערים קטנים שבעולם, ימצאו
טמירין, נסתרות של חכמה מסודות התורה, כי אז
יתמלא הארץ דעה, (אדרת אליהו).
ה. לאשכחא טמירין. ימצאו אוצרות ספרים חשובים
מסודות התורה, (דרך אמת אות ה').
ו. ולמנדע ביה פרוש ולידע באותה החכמה, (אדרת
אליהו).

ז. ביה קצין וחושבנין. פרוש למנדע קצין דגאולה
וחושבנין של ימי הגלות, שיתגלה אפלו לנערים (נצוצי
אורות אות ג' בשם הר"ש בוזגלו).

ח. ובהווא זמנא אתגליא לכלא. רצה לומר, קרוב

תרגום: אמר להם רבי שמעון: אין רצונו של הקדוש ברוך הוא בזה שיתגלה לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו

הארות

לימות המשיח יתגלה סודות התורה לכל, כי זה קאי על מה שכתוב לעיל וכד יהא קריב ליומי משיחא וכו'. ועין מה שכתב מורינו הרב אברהם אזולאי זכותו יגן עלינו בהקדמתו לספר אור החמה (בדף הראשון טור ג) וזה לשונו: ומצאתי כתוב כי מה שנגזר למעלה שלא יתעסקו בחכמת האמת בגלוי, היה לזמן קצוב עד תשלום שנת ה' (אלפים) ר"נ, ומשם ואילך יקרא דרא בתראה והתרה הגזרה והרשות נתונה להתעסק בספר הזהר.

עוד כתב שם וזה לשונו: ומשנת ה' (אלפים) ש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו ברבים גדולים וקטנים. עוד כתב שם וזה לשונו: ואחר שבזכות זה עתיד לבוא מלך המשיח, ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומי שחננו האל ויגע ומצא והשתדל וזכה להשיג חלק החכמה המושג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מתענוג העולם הבא.

נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של
החכמה ולדעת על ידה קיצים וחשבונות,
ובאותו הזמן יתגלה לכל.

הַגְּאוּלָּה תְּהִיָּה רַק בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה

מזבא בְּרַעְיָא מְהִימָנָא (במדבר דף יח): כָּל
פֶּטֶר רַחֵם לְכֹל בְּשָׁר [אשר יקריבו לה' באדם
ובבהמה יהיה לך וגו'] וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה
הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה [היינו חמור שהוא פטר
רחם], פְּקוּדָא דָּא לְפָדוֹת פֶּטֶר חֲמוֹר [מצוה
זו היא לפדות פטר חמור, זבא לרמז כי מי
שהיה עד עתה כחמור שלא עסק בתורה,
תיקונו] לְפָדוֹת לְעֵלְמָא דְּאֵתִי [לפדות עצמו
בתורה בעולם הזה, ולתקן עצמו כדי שיזכה
לעולם הבא], וְאִי קוּדָם דְּאֵזִיל לְהָהוּא עֵלְמָא
[ואם קודם שהלך לעולם העליון], לֹא יִפְדֶּה
נַפְשִׁיהּ וְרוּחִיהּ וְנִשְׁמָתִיהּ בְּאוֹרֵייתָא [לא
יפדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על

פִּי שַׁעֲסָק בַּעֲבוּדָה וּבִמְצוֹת, אַז] עֲתִיד
 לְאַחֲזֹרָא לְהֵאֵי עֲלָמָא בְּדַבְּקָרְמִיתָא [הוא
 עֲתִיד לְחַזֹּר בְּגִלְגּוּל לַעֲוֹלָם הַזֶּה כְּבַתְחִילָה,
 וְזֶהוּ תִיקוֹנֵנוּ שִׁיחְזוֹר לְבוֹא לַעֲוֹלָם נִפְשׁוֹ רוּחוֹ
 וְנִשְׁמָתוֹ בִּיחֵד, כְּדִי לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה, וְעַל זֶה
 נֹאמַר] (אִיּוֹב ל"ג כ"ה) יָשׁוּב לִימִי עֲלֹמָיו
 [פִּירוּשׁ, שִׁיחְזוֹר לִימִי נַעֲזוּרָתוֹ בְּמִקּוֹדֶם,
 וְאֹמַר כִּי] וְלִקְבֹּל נִפְשָׁא וְרוּחָא וְנִשְׁמָתָא [כַּנִּגַּד
 נִפְשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה]. בְּתִיב (אִיּוֹב ל"ג כ"ט) הֵן כָּל
 אֵלֶּה יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר [דְּהֵיִינוּ
 שְׁצָרִיךְ לְהַתְּגַלְּגַל ג' פְּעָמִים כְּדִי לְתַקֵּן אֶת
 הַנֶּר"ן שֶׁלּוֹ בַּתּוֹרָה, וּכְתַב הַרְמ"ק, כִּי בַּעֲוֹלָם
 הַנִּשְׁמוֹת לֹא יוֹעִיל לְאָדָם שׁוֹם זְכוּת, כִּי אִם
 הַתּוֹרָה שֶׁלֵּמַד בַּעֲוֹלָם הַזֶּה, כִּי כָל עֲסָקָם שֶׁם
 הוּא בַּתּוֹרָה, אִם כֵּן הָעִיקָר הוּא שִׁיעֲסוֹק
 הָאָדָם בַּתּוֹרָה בְּהִיּוֹתוֹ בַּעֲוֹלָם הַזֶּה, וְעַל יְדֵה
 יִזְכֶּה לַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה בַּעֲוֹלָם הַנִּשְׁמוֹת].

[ואמר עוד]: וַיִּשְׂרָאֵל, בְּגִין דְּפִדְיוֹן דְּלָהוֹן
הָוָה בְּלֹא תוֹרָה [וישראל לפי שפדיון שלהם
ממצרים היה בלי זכות התורה, כי עדיין לא
ניתנה להם התורה] דְּאִיהוּ כֶּסֶף [שהיא
במקום כסף חמשת שקלים שהוא פדיון
בכור ישראל, ונקראת התורה כסף כי]
כְּסוּפָא דְּעָלְמָא דְּאִתִּי [היא החמדה והתענוג
לעולם הבא, ולכן] וּלְכֹן אֶהְדְּרוּ תְּלַת זְמָנִין
אַחֲרֵנִין בְּגָלוּתָא [חזרו ג' פעמים בגלות, כנגד
ג' גלגולים הנ"ל] וּבְפֻרְקָנָא בְּתַרְיִיתָא
[ובגאולה אחרונה שתהיה במהרה בימינו]
דְּפֻרְקָנָא דְּלָהוֹן יְהֵא בְּאוּרִייתָא [שהגאולה
שלהם תהיה בזכות התורה] לָא יְהֻדְרוֹן
לְעָלַם בְּגָלוּתָא [לא יחזרו עוד לעולם בגלות].
אַתּוּ רַבָּנִין וּבְרִיכוּ לִיה [באו הרבנים וברכו
אותו] וְאַמְרוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא יַפְּדָה לָךְ [הקב"ה יפדה אותך, כי משה

רבינו הוא בגלות עם ישראל] וְכָל יִשְׂרָאֵל
 יִפְדּוּן עַל יָדְךָ [וכל ישראל יהיו נפדים על
 ידך, כי משה יהיה משיח], וְתִתְחַדֵּשׁ עַמָּהוּן,
 וְאֵינּוֹן עַמָּךְ [ותתחדש עמהם והם יתחדשו
 עמך] (רמ"ק ומפרשים). (זוהר פרשת קרח רעיא
 מהימנא - דף קע"ח ע"ב).

וכתב הבן איש חי (פרשת אחרי מות בדרושים),
 וז"ל: או יובן בס"ד ידוע התורה נתנה מן
 הבינה שהוא סוד הבריאה, לכך מתחלת
 באות בי"ת, גם ידוע התשובה והסליחה היא
 מן הבינה, כמו שכתוב "אם עונות תשמור
 י'ה אדני מי יעמוד". מ"י הבינה שנקראת
 מ"י כנודע. ולכן יום הכפורים תתגלה בו
 הארת הבינה. ובזה יהיה כפרה כללית לכל
 ישראל מקטן ועד גדול. והנה יצר הרע
 מבטל את האדם מן תלמוד תורה באומרו,
 מה אתה נחשב שתלמוד תורה שהיא

קדושה ועליזנה ולא נתנה תורה אלא רק לגדולי ישראל המתנהגים בקדושה וטהרה, ולא להמון העם הקטנים. וזה הבל, דהא יום הכיפורים ניתן לכל ישראל, והוא גם כן מן הבינה^ט, וכמו שכל ישראל ידם שוה בו, כן

הארות

ט. [תיקוני זוהר - דף כב ע"א]: ואיהי משגיח מן החלונות, דאֲתָמַר בְּהוֹן חָלוּ נָא פְּנֵי אֵל וַיַּחֲנֹנּוּ, לְהֵיכָל דְּאֲתָמַר בָּהּ (במדבר יב יג) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, דְּאֶסְוֹתָא בִּידֵיהּ, דְּאִיהוּ יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִיִּים, (שמות ב יב) וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ, וְאִיהִי (שופטים ה כח) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָהּ, וְתִיבֵב בְּתִרְוּעָה דְּאִיהִי יִבְבָּא, דְּאֲתָמַר בָּהּ (בראשית ח ו) וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חֲלוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכְּפוּרִים דְּתִיבַת נֹחַ הִיא אִימָא עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, דְּבִיהּ אֹר, וְתוֹרָה אֹר, וְאִיהוּ אֹר הַגָּנוּז. [וכאן ביאר הרשב"י דְּכִמּוּ שְׁיוּם הַכְּפוּרִים הוּא בְּחִינַת בִּינָה תְּשׁוּבָה עִילָאָה כְּמוֹ כֵּן אֹר הַגָּנוּז בְּתוֹרָה בְּלִימוּד סוּדוּתִיָּה – זוהר הקדוש – הוּא בְּחִינַת בִּינָה וְתַבַּת נֹחַ – וְזוּהִי פְּנוּנַת הַרְמַח"ל זי"ע, וז"ל:

התורה ידי כל ישראל שוים בה, וזה שאמר "זהיתה זאת התורה שנקראת זאת, לכם לחוקת עולם" לכם, בהשוואה אחת מקטן ועד גדול. ואל תאמר אין ראוי לעסוק בה אלא הגדולים דוקא, כי היא עליונה מאד, לזה אמר הוכחה לזה "לכפר על בני ישראל אחת בשנה" שהוא יום הכיפורים יום אדיר בימי שנה, שגם כן הוא מן הבינה העליונה, ויד כל ישראל שוה בו. ואמר "אחת בשנה" כי הבינה נקראת אחת בסוד אחת ואחת דהזאת יום הכיפורים, עכל"ק. וזוהי תוכחת מגולה לכל המשתמטים מלמוד הזוהר

הארות

שִׁבְרִיחָה זֹאת נַעֲשֶׂה סֵפֶר הַזֶּה, הֵנָּה כָּבֵד עֲנִין הַתִּבְּהָ קַיִם וְעוֹמֵד לְכָל מִי שִׁיזְדָּמָן אֵלָיו, דְּהִינּוּ: הַנְּדָבֶק בְּסֵפֶר הַזֶּה כָּבֵד מְגִיעַ לְ"אִמָּא" וְיֵצֵא מִן הַסֵּטְרָא אֲחֵרָא, וְאִין צָרִיךְ לוֹ חֲבָלֵי מִשִּׁיחַ]

הקדוש שבידוע לימוד הזוהר אחוז הוא בבחינת בינה'.

הארות

י. וְזֶה לְשׁוֹן הַרְמָח"ל בְּאַגְרַת הַקְדוּשָׁה: וְהֶעֱנִינוּ: כִּי חֲבִלִי מְשִׁיחַ לֹא הָיוּ צָרִיכִים, אֲלָא כְּמוֹ חֲבוּט הַקֶּבֶר הַצָּרִיף לְהַפְרִיד מִן הָאֲדָם הַזֶּהמָא שְׂנִדְבֵּק בּוֹ, כֵּן הָיוּ צָרִיכִים הַחֲבָלִים (חֲבִלֵי מְשִׁיחַ) כְּדִי לְהַפְרִיד מִיִּשְׂרָאֵל [אֵת] זְהֻמַּת הַגָּלוּת, כְּדִי שְׂיֻכְלוּ לְבָרוּחַ כַּ"ל, וְאַחֵר כֶּף יַחֲזִירוּ לְצֵאתָ. וְזֶה סוּד [מֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה] "הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מְלֶךְ שְׂגֻזְרוּתָיו קִשּׁוֹת כְּהֶמֶן וּמַחֲזִירִם לְמוּטָב" (סִנְהֶדְרִין צ"ז), כִּי זֶהוּ כָּלֵל גְּדוּל: בְּעוֹד שֶׁהָאֲדָם תּוֹךְ תַּגְבֻּרַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא אֵינוֹ יָכוֹל לְתַקֵּן הַתְקוּן הַצָּרִיף. וְצָרִיף שֶׁהַסְטֵרָא אַחֲרָא תִּשָּׂאֵר כְּפוּתָהּ וּקְשׁוּרָה תַּחַת יִשְׂרָאֵל כַּ"ל.

וְלִכֵּן צָרִיף לָהֶם שְׁתֵּי הַפְּעֻלוֹת: לְצֵאתָ מִן הַקְּלָפוֹת הַהֵם בְּדֶרֶךְ בְּרִיחָה, כִּי בְּדֶרֶךְ יִצְיָאָה אֵי אֲפָשָׁר בְּרִאשׁוֹנָה. וְאַחֵר כֶּף שְׂיִצְאוּ מִמֶּשׁ מִן הַקְּלָפוֹת בִּיד רָמָה, שֶׁהַקְּלָפוֹת תִּשָּׂאֲרֶנָּה כְּפוּתוֹת תַּחַתָּם. אֵף כֵּיוֹן שְׂנִדְבֵּק הַרְבֵּה בָּהֶם הַזֶּהמָא, לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לָהֶם לְבָרוּחַ אֲלָא עַל יְדֵי הַחֲבָלִים (חֲבִלֵי מְשִׁיחַ), שְׂאֵז הָיוּ

חוֹזְרִים בְּתִשְׁבּוּבָה שֶׁהִיא "אִימָא" עִיר מְקַלֵּט, וְזֹאת הִיא הַבְּרִיחָה.

וְאִידֵיעָךְ בְּזֶה סוּד גָּדוֹל מֶה שְׁאָמַר הַכְּתוּב: "בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכו'" וְשִׁבְתָּ עַד ה' אֱלֹהֶיךָ" וְכו' (דְּבָרִים ד, ל), דַּע, כִּי הַתְּגַבְרוּת הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְגִזְרֵי חַס וְשָׁלוֹם גְּזֻרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁךְ לְפִי עֲלִיתָהּ לְהִתְאַחֵז וְלִינֵק בְּמִדְרָגוֹת, כִּי כָּפִי עֲלוּתָהּ כֶּף מִתְּגַבְּרַת. וְהִנֵּה הִיא עוֹלָה וּמִתְּגַבְּרַת בְּסִפִּירוֹת זו"ן, וְאֵז נִדְּחָקִים יִשְׂרָאֵל דִּחָק אַחֵר דִּחָק. עַד שֶׁהִיא מַגַּעַת לְ"אִימָא", וְהִיא חוֹשֶׁבֶת לְהִתְדַבֵּק שָׁם גַּם כֵּן, בְּסוּד, "אִימָא דִּינִין מִתְּעַרֵּין מִינָהּ" (זֶהר חֵלֶק ג' סה.), אֵךְ בְּאַמַּת אֵינָה יְכוּלָה, כִּי אִימָא הִיא חֲרוּת. וְאֵז אֲדָרְבָּה, יִשְׂרָאֵל מִתְּדַבְּקִין בָּהּ וּבוֹרְחִין בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה. וְלָכֵן הִיָּה צָרִיךְ הַמְּלֹךְ שֶׁגְּזֻרוֹתָיו קִשּׁוֹת, שֶׁהוּלֵךְ וּמִתְּגַבֵּר מִסְפִּירָה לְסִפִּירָה עַד שֶׁמַּגִּיעַ לְאִימָא וְשָׁם נִשְׁבֵּר כָּחוֹ, כִּי אֲדָרְבָּה מִתְּעוֹרֶרֶת הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד "לִפְנֵי שֶׁבֶר גְּאוּן" (מְשַׁלִּי טז, יח), וְעַל כֵּן גַּם בְּרִיחַת מִשָּׁה וְרִשְׁבִּי הָיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה, וְכִינֵן שֶׁבְּבִרְיָה זֹאת נַעֲשֶׂה סִפֵּר הַזֶּה, הִנֵּה כָּבֵד עֲנֵן הַתְּבָה קִיָּם וְעוֹמֵד לְכָל מִי שֶׁיִּזְדַּמֵּן אֵלָיו, דְּהֵינּוּ: הַנְּדָבֵק בְּסִפֵּר הַזֶּה כָּבֵד מַגִּיעַ לְ"אִימָא" וְיֵצֵא מִן הַסְטֵרָא אַחֲרָא, וְאֵין צָרִיךְ לוֹ חֲבָלִי מִשִּׁיחַ,

והצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא
 זצוקללה"ה כתב בספרו גנזי המלך (דף
 קפ"ה), וזה לשונו הטהור:

או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר
 דבא לרמוז על למוד הקבלה שהוא עיקר
 ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י
 עליו השלום כמה פעמים בזוהר הקדוש, דמי
 שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה,
 טוב לו שלא נברא, דבלא זה אין אדם יודע
 אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.

הארות

כַּמְזָּכָר בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא פְּרָשְׁתָּ נְשָׂא, בְּעֵנִין שְׁהִבְאִתִּי
 לְמַעְלָה בְּתַחֲלָה. וְהִנֵּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְגַּלָּה הַזֵּהר
 אֱלָא בְּזִמְנֵי הִרְבָּה אַחֲרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הִלָּא הַפְּעֻלָּה
 הַזֹּאת אֵינָה צְרִיכָה לְהַפְצָא אֱלָא בְּזִמְנָה, פְּרוּשׁ:
 שִׁיבְרָחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד הַזֵּהר הַזֶּה, כִּי פְּעֻלָּתוֹ אֵינּוּ אֱלָא
 בְּסוּף יוֹמִיָּא בְּדָרָא דְמִלְכָּא מְשִׁיחָא [בְּסוּף הַיָּמִים,
 בְּדוּרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ].

וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך עליו השלום, "דע את אלהי אביך ועבדהו". ועוד כתב שם: וזה שאמר הכתוב "כי המצוה הזאת" היא למוד הקבלה. "מצוה" עם הכולל גימטריה "הקבלה" "ועליה בא להזהירם משה רבינו עליו השלום, שלא תשכח מהם לעולם, ולזה אמר "אשר

הארות

יא. ראה בסידור מהאר"י ז"ל קול יעקב (מהמקובל האלק"י מוהר"ר יעקב קאפיל זצלה"ה - דף צ"א), וז"ל: ילמוד בספרי "קבלה" והוא כנגד עולם האצילות והוא בגימטריה "יפיא"ל" [ראה עוד, זוה"ק פרשת ויקרא (דף ב' ע"ב): לגו מנייהו יופיא"ל רב ממנא רב משריין תחות שולטנותא דמיכאל ועמיה הוו מתתקנן כל אינון משריין דתחות ידיה - תרגום: ועם המלאך יופיא"ל נתקנו ונסדרו כל אותם המחנות שהם תחת ידו], המקבל מן ת"ת דאצילות, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

אנכי מצוך היום" דהינו שיכא בכל יום ויום, ולפיכך צריך אתה להתחזק ולהתאמץ בידיעתה... גם עכשיו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר, עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה, וזהו שמסיים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך לעשותו" דהכל תלוי בך, דכשתתקדש בלבבך ובפיו, יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה. עד כאן לשון קדשו.

והגאון מוה"ר רבי חיים מוואלאזין זיע הביא בספרו "נפש החיים" (שער ד' פרק ט"ז) - את דברי אליהו הנביא זכור לטוב בתנא דבי אליהו (רבא פרק ד') וז"ל: וכן כל חכם וחכם מישראל שיש בו דברי תורה לאמיתו, ומתאנה על כבודו של הקדוש ברוך הוא, ועל כבודן של ישראל כל ימיו, ומחמד ומתאוה ומצפה על כבוד ירושלים, ועל בית

המקדש, ועל הישועה שתצמיח בקרוב, ועל כינוס גלויות – מיד שורה רוח הקודש בקרבו שנאמר (ישעיהו ס"ג י"א): "וַיִּזְכֹּר יְמֵי עוֹלָם מִשָּׁה עֲמֹו אֵיהָ הַמַּעַלִם מַיִם אֵת רֵעִי צֹאנֹו אֵיהָ הַשֶּׁם בִּקְרָבֹו אֵת רוּחַ קָדְשֹׁו", מכאן אמרו כל תלמיד חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד בשביל להרבות כבוד שמים אינו צריך לא חרב ולא חנית ולא כל דבר שיהיה לו שומר אלא הקב"ה משמרו בעצמו ומלאכי השרת עומדים סביב לו וחרב ביד כולם ומשמרין אותו שנאמר (תהילים פרק קמט ו') "רֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וַחֲרֹב פִּיפִיּוֹת בִּידָם". ועוד הביא ב"נפש החיים" (פרק י"ז) את דברי חז"ל במשלי רבתא על הפסוק: (משלי פרק ב' א') "בְּנִי אִם תִּקַּח אֲמָרִי וּמִצְוֹתִי תִצְפֶּן", אמר הקב"ה לישראל על הר סיני, אם זכיתם להצפין ולקבל תורתי ולעשותה,

אני מציל אתכם משלש פורעניות. ממלחמת גוג ומגוג, מחבלו של משיח, מדינה של גיהנם, ומצותי תצפן אתך, אם זכיתם להצפין תורתִי, אני משביע אתכם משוב הצפון לעתיד לבא שנאמר (תהלים פרק לא כ) "מָה רַב טוֹבָהּ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירֵאָיָהּ פִּעֲלֹתָ לַחֲסִים בָּהּ נִגְדַר בְּנֵי אָדָם", עכ"ל. ויש להמליץ על זה דאם לומד תורה המוצפת שהיא תורת הסוד, וגם היא נשמת התורה ופנימיותה, ובה נבחן אם תורתו לשמה, כדברי הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע בהקדמה לעץ חיים (עיין אור הזוהר), אז ניצל ומוגן משלש פורעניות, ועוד זוכה לכל ההבטחות הטובות.

מכל האמור לעיל לא נשאר שום טענה או תירוץ, וכל היהודים לומדים זוהר הקדוש בשמחה לְשִׁמָּה ומחישים את הגאולה.

בסייעתא דשמיא זכינן להוציא לאור את האידרות מִחֶלֶק לְלִמּוּד חרשי כמה דפיס לַיּוֹם כְּדֵי שְׂכָל הַלּוּמֵד בּוֹ [כַּשְׁתִּי דְקוֹת לַיּוֹם] יִזְכֶּה לְסִימּוֹ בְּשָׁבוּעַ אֶחָד, מִכֵּיּוֹן שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל תּוֹרַת הַסּוּד בְּקֶצֶרָה נֶחֱשֵׁב לוֹ כְּלּוּמֵד אֶת כָּל הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ. וּבָזֶה כָּל אֶחָד יְקַיֵּם דְּבָרֵי הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי "שְׁנוֹ מִידוּתֵי" – לְמִדּוֹ תּוֹרַתִּי (גִּיטִין סז, א). וְעַל יְדֵי לְמוּדֵינוּ זֶה נִזְכֶּה "דִּהַתֵּנָא הַקָּדוֹשׁ הַרְשָׁב"י ע"ה יִתְעַטֵּר וַיֵּשֶׁב בְּגִזּוֹן כְּמִלְךָ בְּרֹאשׁ (אור הַחֲמָה), וּבִסְפָּרָא דָּא יִפְקִין מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי בב"א.

אחינו כל בית ישראל - הביאו ברכה אל ביתכם ובכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם

הארות

יב. כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה

משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים, ... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיץ, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צז ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם

דובבות בקבר. ופירוש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, עומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובזה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז). [ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל [רבי משה חיים לוצאטו] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל

אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגוויה צדיקייא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקייא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזהיר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום לבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כשהוא בעולם ההוא [העליון] פוקד לאותו מקום [בעולם הזה] ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן

טובה ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות - ובפרט בדור האחרון הזה שמצפים כבר בכליון עינים

הארות

בירכתיים, לא היו לומדים בו. - ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהר"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב).

ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

לגאולה השלימה - וכבר הבטיח הרעיא מהימנא: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" אשר על כן אחינו הטהורים חושו והצילו את עם ישראל להידבק בלימוד הזוהר הקדוש, ובודאי המשיח והרשב"י, ימליצו טוב במרומים, על כל הלומדים, ונושע תשועת עולמים כולנו לי-ה מצפים.

בברכת התורה

חברי וועד מפעל הזוהר העולמי

ספר זוהר השבת לאבות ובנים, זקנים עם נערים

עם לשון הקודש
מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי

מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

תְּפִילָּה קְצֵרָה לְאוֹמְרָה קִדְם הַלִּימוֹד
 לַשֵּׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂבִינְתִּיה
 וְכו'. עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא שְׂבִינְתָא
 מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂבִינְת עוֹיְנֵנוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם
 כָּל יִשְׂרָאֵל.

חֲרִינִי מִקְשֶׁר עֲצָמִי בְּלִימוֹד הַקְדוֹשׁ הַזֶּה
 בְּנִשְׁמַת כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים
 הַכְּתוּבִים בְּזוֹחַר הַקְדוֹשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא
 הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְרַבִּי
 אֶלְעָזָר בֶּנִּי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוִּים תְּפִילַת
 דְּיֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה (תהלים ס"א ד' - ה') בִּי תִיִּית
 מַחֲסֶה לִּי מִגְדֵּל עוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָה
 בְּאַתְלָךְ עוֹלָמִים אֲחֶסֶה בְּסֶתֶר בְּנִפְיךְ

סְלָה. וְאַזְכָּה שְׁבְלִימוּדֵינוּ זֶה יְהוֹי
שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹבְבוֹת בְּקֶבֶר, לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבְחֵדִין סִפְרָא סִפְרָא הַזּוֹהַר,
יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי יִרְאָה אֵל
עֲבָרִיךָ פְּעִלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם. וַיְהִי נָעַם
אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה, וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָה (תהלים צ' ט"ז י"ז).

(סוד ה')

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
רבוץ העולמים ואדני הארונים. אב
הרחמים והסליחות. מוֹדִים אֲנֵחֶנוּ

לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 בְּקִירָה וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקָּרַבְתָּנוּ לְתוֹרַתְךָ
 וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתָּ לָנוּ חֵלֶק
 בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְדוֹשָׁה. מִה אָנוּ, מִה
 חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה.
 עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ
 שֶׁתִּמְחֹל וְתִסָּלַח לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
 וְעֲזוּזֵינוּ. וְאַל יִהְיֶה עֲזוּזֵינוּ מִבְּדִילִים
 בֵּינֵינוּ לְבֵינֶךָ. וּבֵכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן
 אֶת לִבֵּנוּ לִירְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וְתִקְשִׁיב
 אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֵלֶּה, וְתִפְתַּח לִבֵּנוּ
 הָעֶרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ. וַיְהִי לַמוֹדֵנוּ זֶה
 נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ בְּרִיחַ גִּיחוּחַ.
 וְתִאֲצִיל עֲלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נִשְׁמַתֵּנוּ בְּכָל

בְּחִינֹתֵינוּ. וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָרֶיךָ
 חֲקוּדָשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתְ דְּבָרֶיךָ
 אֱלֹה בְּעוֹלָם. וּזְכוֹתָם וּזְכוֹת אֲבוֹתָם
 וּזְכוֹת תּוֹרָתָם וְתַמִּימוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמֹד
 לָנוּ לְבַל נִפְשֵׁל בְּדַבָּרִים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוֹתָם
 תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה נִשְׁאָנוּ לֹאמְרִים.
 בְּמֵאמַר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל עֵינֵי
 וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהִי לְרָצוֹן
 אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי
 וְגֵאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן חֲכָמָה, מִפִּי דַעַת
 וְתְבוּנָה:

רְבוֹן עֲלָמִין, דְּאַנְתָּ הוּא מְגִלִי עֲמִיקְתָּא
 וּמִסְתָּרְתָּא וְגִלִי רוּיָא. יְהִי רַעְיָא
 מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא מְלִין בְּפוּמָנָא,
 לְקִימָא בָּנָא מְקָרָא שְׁכֵתוֹב, וְאַנְכִי אֶהְיָה

עם פִּידָּ וְחֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֵּר. וְלֹא
 נִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ. וְנִזְכִּי לְמִשְׁמַע
 רִזְיוֹן עֲלֵאִין דְּאֹרִיתָא מִפּוּמָא דִּירִישָׁא
 דְּמִתִּיבְתָּא עֲלָאָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן,
 אָמֵן, סֵלָה:

וְנִחָר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן,
 וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְחָיָה לְאַרְבָּעָה
 רִאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְחֲרוּ בְּזֹחַר הָרְקִנֶּע,
 וּמִצְדֵּיקֵי הָרָבִים כְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד:
 גַּל־עֵינֵי וְאַבְיטָה גְּפֻלָּאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

חֲרִינִי מִקַּבֵּל עָלִי, מִצְוֹת עֲשֵׂה נְשָׁל
 "וְאַחֲבַתָּ לְרַעְךָ כָּמוֹךָ": וְחֲרִינִי
 אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִפְשִׁי

וּמֵאֲדִי, וַחֲרִינִי מְזִמֵּן אֶת פִּי לְלִמּוּד בְּסִפּוּר
 חֲזוֹנֶהר הַקָּדוֹשׁ לְזִכּוֹת... פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי
 [פב"פ], [וְכֵאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ]: [לְרַפּוּאוֹת...],
 [יְשׁוּעוֹת...], [לְבָנִים...], [לְפָרְנֶסֶה...], [לְזִוּוּג...], [לְעֵלּוּי
 נְשִׁמַּת...], [לְשָׁלוֹם בֵּית...], הַשֵּׁם יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
 יַחֲזִקְהוּ וַיִּרְפָּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאוֹת
 הַגּוּף בְּרַמ"ח אֲבָרָיו וְנֶשְׁמָה גִידָיו בְּתוֹךְ
 שָׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּאֲרִיךְ יָמָיו וְשָׁנֹתָיו
 בְּנִעְיָמִים, וַיְוִשִּׁיעֵהוּ בְּמַהֲרָה בְּדָבָר
 יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים... אָמֵן סְלֵה.

האדרא זוטא קדישא

זוהר פרשת האזינו

✧ תַּנּוּ רַבָּנִי, כְּשַׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן
 בֶּר יוֹחָאי, עָאֵלּוּ קַמִּיהּ רַבִּי
 פְּנִיחָם וְרַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי אַבָּא. אָמְרוּ
 לֵיהּ, מַאן דְּהוּא קָיָמָא דְעֵלְמָא
 שְׂכִיב. אָמַר לוֹן, לָא בִי דִינָא
 דְלַעֲיָלָא מְעִינִין בְּדִינָאִי, דְּהָא אָנָּא

דף
 נ"ט
 ע"ב

פירוש האדרא זוטא

תַּנּוּ רַבָּנִי, כְּשַׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וכו': שְׁנו
 רבֹותֵינוּ, כְּשַׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, נִכְנָסוּ לְפָנָיו
 רַבִּי פְּנִיחָס וְרַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי אַבָּא. אָמְרוּ לוֹ, מִי (שהוא)
 עמוּדוֹ שֶׁל הָעוֹלָם, שׁוֹכֵב (מת)?! אָמַר לָהֶם, לֹא בֵּית
 דִּין שֶׁל מַעְלָה מְעִינִים בְּדִינִי, שֶׁהֲרִי אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין
 אֲנִי נִתֵּן לַמַּלְאָךְ וְלַדִּין שֶׁל מַעְלָה, שְׂאֲנִי לֹא כְּשֶׁאֲרֵ

חַוִּי דְלִית אָנָּה מְתִיחִיב לְמַלְאָכָא
 וְלִדְיָנָא דְלַעֲיָלָא, דְאָנָּה לָאו כְּשֹׂאר
 בְּנֵי נָשָׂא. אֲלָא הֵא דִּינָא דִּילִי,
 קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינִיה, וְלָאו בִּי
 דִּינִיה. וְהִינוּ דְאָמַר דָּוִד בְּבַעֲוִיתִיה
 קָמִיָּה (תהלים מג, א), שְׁפָטֵנִי אֱלֹהִים
 וְרִיבָה רִיבִי. וְכֵן שְׁלֹמֹה אָמַר
 (מלכים א ח, יט), לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ,
 הוּא בְּלַחֲדוּי, וְלָא אַחֲרָא.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

בְּנֵי אָדָם. אֲלָא זֶה הַדִּין שְׁלִי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא דָן
 אוֹתוֹ וְלֹא בֵּית דִּינוֹ. וְזֶה שְׁאָמַר דָּוִד בְּבַקְשָׁתוֹ לְפָנָיו,
 (תהלים מג) שְׁפָטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי. וְכֵן שְׁלֹמֹה
 אָמַר, (מלכים א ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ, הוּא לְבַדּוֹ
 וְלֹא אַחֵר.

דְּהָא תַנּוּן, כְּשֶׁהָאָדָם שָׁכִיב, בִּי
 דִּינָא דְלַעֲיָלָא מִסְתַּכְּלִין
 בְּדִינָיו, אִית מְנַחוּן דְּנוּטִין לְכַף
 זְכוּת, דְּאֶחָזִין זְכוּתִיה דְּכַר נָשׁ,
 וְאִית מְנַחוּן דְּנוּטִין לְכַף חֻבָּה,
 דְּאֶחָזִין חֻבִּיה דְּכַר נָשׁ. וְלֹא
 נָפִיק אִינִישׁ מִן דִּינָא, כְּמָה דְחֻזָּה
 בְּעֵי.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

דְּהָא תַנּוּן (תנינן), כְּשֶׁהָאָדָם שָׁכִיב וכו': שֶׁהָרִי לְמַדְנֹו,
 כְּשֶׁהָאָדָם חוֹלָה, בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה מְסַתְּפָלִים
 בְּדִינָיו, יֵשׁ מֵהֶם שְׁנוּטִים לְכַף זְכוּת, שְׁמֹרָאִים
 זְכוּתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁנוּטִים לְכַף חֻבָּה,
 שְׁמֹרָאִים חֻבָּתוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְלֹא יוֹצֵא אִישׁ מִן
 הַדִּין כְּמוֹ שֶׁהָיָה רוֹצֵה.

אַבֿל מֵאן דִּדאַין לִיּה מִלְכָּא עֵילָאָה,
 דְּשֵׁלִיט עַל כָּלָא, הוּא טב,
 וְלֹא יכִיר אִינִישׁ לְמַחְוֵי בְּתַחֲוֵא דִּינָא
 בַּר טב. מֵאִי טַעָמָא, דִּהָא תַנָּן,
 מְכִילִזִּי דְּמִלְכָּא עֵילָאָה, נִמְזִי לְזִבּוּתָא
 תְּדִיר, וְהוּא בּוּלְיָה צַד דְּרַחֲמָנוּתָא,
 וּבִידּוּי לְשִׁבְקָא לְחֻטָּאִין וְחוּבִין,

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

אַבֿל מֵאן דִּדאַין לִיּה מִלְכָּא עֵילָאָה וכו': אַבֿל מִי
 שָׁדֵן אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׁשׁוּלֵט עַל הַכֹּל - הוּא
 טוֹב, וְלֹא יָכוֹל אָדָם לִהְיוֹת בְּדִין הֵזֶה חוּץ מִטּוֹב.
 מַה טַּעֲמוֹ? שֶׁהֲרִי שְׁנִינוּ, מִדּוּתֵינוּ שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 הָעֲלִיּוֹן נוֹטִים לְזִכּוֹת תָּמִיד, וְהוּא כָלוּ צַד שֶׁל
 הָאָמוּנָה, וּבִידּוּ לַעֲזֹב לְחֻטָּאִים וְחוּבוֹת. זֶהוּ
 שְׁכָתוֹב (תהלים קל) עֲמֹךְ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּנָּרָא.
 עֲמֹךְ וְלֹא עִם אַחֵר.

הָדָא הוּא דְּבִתִּיב (תהלים קל, ד), בִּי
עֲמִידָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן הַמָּוֶלָה, עֲמִידָה וְלֹא
עִם אַחֵר.

וּבְגִין כֶּךָ, בְּעֵינָא קַמִּיה דְּהוּא יְדִין
דִּינָא, וְאַנָּא אִיעוּל תְּלִיסֵר
אַבְבִּי לְעֶלְמָא דְּאִתִּי, וְעוֹד, דְּלֹא
אֶעְבְּרוּ לֹון בַּר אֲבַהֲתָא, וְלֹא יְהִי
מֵאן דִּימְחִי בִידֵי, דְּלֹא אֶתְבַּע
רְשׁוּתָא מִנְהוֹן.

פירוש האדרא זוטא

וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵינָא קַמִּיה דְּהוּא יְדִין דִּינָא וכו': ומשום
זֶה בְּקִשְׁתִּי מִלְּפָנָיו שֶׁהוּא יְדוֹן דִּינִי, וְאַנִּי אֶפְנֶס
בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר פְּתָחִים לְעוֹלָם הַבָּא, וְעוֹד, שֶׁלֹּא
עָבְרוּ אוֹתָם חוּץ מִהֶאֱבֹוֹת, וְלֹא יִהְיֶה מִי שְׂיִמְחָה
בִּידֵי, שֶׁלֹּא אֶתְבַּע רְשׁוֹת מֵהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מֶלֶה, וְחָמוּ בִי
 מִרְעִיָּה דְלָא הָוָה תַּמָּן. תְּוֹהוּ,
 וְלָא יָבִיל חַד מִנְהוֹן לְמַלְלָא
 מִפּוּמִּיָּה, מִדְּחִילוֹ רַבָּה דִּתְּוֹת
 עֲלִיָּהוֹן. עַד דִּתְּוֹ יתְבִין, סָלִיק לִוֵּן
 רִיחִין דְּבוּסִמִּין סְגִיאִין, וְכָל חַד וְחַד
 אֲתִישֵׁב, עַד דִּתְּמוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן,

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן מֶלֶה, וְחָמוּ בִי מִרְעִיָּה, דְּלָא הָוָה
 תַּמָּן וכו': אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן דְּבַר, וְרָאוּ בֵּית חָלִין
 שְׁלֵא הָיָה שָׁם. תְּמָהוּ, וְלֹא יָכַל אֶחָד מֵהֶם לְדַבֵּר
 בְּפִיו מֵאִמָּה גְדוֹלָה שְׁהִיתָה עֲלֵיהֶם. עַד שֶׁהָיוּ
 יוֹשְׁבִים, עָלָה לָהֶם רִיחֹת שֶׁל בְּשָׂמִים רַבִּים וְכָל
 אֶחָד הִתְיָשֵׁב. עַד שֶׁרָאוּ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְהָיָה מְדַבֵּר
 דְּבָרִים, וְלֹא הָיוּ רוֹאִים אֲחֵרִים חוּץ מִמֶּנּוּ. לְאַחֵר
 זְמַן אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן, רְאִיתֶם מִשְׁהוּ? אָמַר

וְחָזָה מְמַלֵּל מַלְיָן, וְלֹא חֲזוּ חֲמָאן
 אַחֲרָן בַּר מִינִיָּה. לְבַתֵּר עֵידֵן, אָמַר
 לֹזֵן רַבִּי שְׁמַעוֹן, חֲמִיתוֹן מִיָּדִי. אָמַר
 לֵיהּ רַבִּי פְּנַחֵס, לֹא, אֶלָּא בּוֹלְגָנָא
 תּוֹהִיִן עַל יְדֵיָא חֲמִינָא לָךְ בְּבִי מַרְעָךְ
 זְמַן רַב. וְכֹד חֲמִינָא לָךְ סָלִיק לָן
 רִיחִין דְּבוֹסֶסְמִין דְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן,
 וְשְׁמַעְנָא קָלָא מְמַלֵּל, וְלֹא יִדְעְנָא
 מָאן מְמַלֵּל עֲפָךְ. אָמַר לָהּ, וְלֹא

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

לו רבי פנחס, לא. אלא כלנו תמהים על שלא
 ראינו אותך בבית חלף זמן רב, וכאשר ראינו
 אותך, עלה לנו ריחות בשמים של גן עדן,
 ושמענו קול אחד מדבר, ולא ידענו מי מדבר
 עמך. אמר להם, ולא שמעתם דבר אחר חוץ

נִשְׁמַעְתָּנוּן מַלְכָּה אַחֲרָא בַּר מְדִידִי.
 אָמְרוּ, לָאוּ. אָמַר לֹון, לֵית אַתָּנוּן חֲזוֹן
 לְמַחְמֵי סִבַּר אַפִּין דְּעַתִּיק יוֹמִין.
 אָמַר לֹון, אֵימָא לְכוּ מַלְכָּה, תְּוֹהֲנָא
 עַל רַבִּי פִנְחָס דְּלֹא חָמָא,
 דְּבִנְיָא חָמִית לָהּ בְּעֵן בְּעַלְמָא דְּאֵתִי,
 לְתַתָּא מִרְבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי. וּבְעֵן
 נִשְׁדָּרוּ בְּדִילֵי מַלְעִילָא, וְאַחֲזוֹן לִי

 פירוש האדרא זוטא

מִמְּנֵי? אָמְרוּ, לֹא. אָמַר לָהֶם, אֵין אַתָּם רְאוּיִים
 לְרִאוּת סִבַּר פְּנִיּוֹ שֶׁל עַתִּיק הַיָּמִים.
 אָמַר לֹון, אֵימָא לְכוּ מַלְכָּה, תְּוֹהֲנָא עַל ר' פִּנְחָס, דְּלֹא
 חָמָא וְכו': אָמַר לָהֶם, אָמַר לָכֶם דְּבַר, תְּמַהֲתִי עַל
 רַבִּי פִנְחָס שֶׁלֹא רָאָה, שְׁאֲנִי רְאִיתִי אוֹתוֹ כְּעַת
 בְּעוֹלָם הַבָּא, לְמַטָּה מִמֶּנּוּ מִרְבִּי אֶלְעָזָר בְּנִי. וְכַעַת
 שְׁלַחוּ בְּשִׁבְלֵי מַלְמַעְלָה וְהִרְאוּ לִי מְקוֹם שֶׁל

אֲתָרָא דְּצַדִּיקִיָּא לְעֶלְמָא דְּאַתִּי, וְלֹא
 אֲתִישֵׁר בְּלִבֵּי דְּוִכְתָּא, בַּר עַם
 אַחִיָּה הַשִּׁילּוֹנִי. וּבְרִירְנָא דְּוִכְתָּא
 וְאַתִּינָא, וְאַתּוּ עַמִּי תִלֵּת מָאָה נְשָׁמִי
 דְּצַדִּיקִיָּא, וְעִילָא מְנַחֵן דְּנְשָׁמִי
 דְּצַדִּיקִיָּא אָדָם הָרָאשׁוֹן, דִּהְוָה יְתִיב
 גַּבְאִי וְהָוָה מְמַלֵּךְ עַמִּי, וּבָעָא מְנַאִי

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

הצדיקים לעולם הבא, ולא התישב בלבבי מקומי,
 חוץ מעם אחיה השילוני. ובררתי מקומי ובאתי,
 ובאו עמי נשמות של צדיקים, ועלין מהם
 מנשמות הצדיקים - אדם הראשון, שהיה יושב
 אצלי והיה מדבר עמי, ובקש שלא יתגלה חטאו
 לכל העולם, חוץ מאותו שאמרה התורה בגללו
 ונסתר באותו אילן של גן עדן. ואני אמרתי לו
 שהרי החברים (כבר) גלו.

דִּלָּא אַנְלִי חוֹבִיָּה לְכָל עֲלָמָא, בְּרַ
 חֲהוּא דְאָמַר אֲוִרִיתָא בְּגִינִיָּה,
 וְאַתְכִּפִּי בְּחֲהוּא אִילָנָא דִּגְנָתָא
 דְּעֵדֶן. וְאַנָּא אֲמִינָא לָהּ, דִּהָא חֲבֵרִיא
 גִּלּוּ.

אָמַר לִי, חֲהוּא דִּגְלִין חֲבֵרִיא בִּינִיָּהוּ
 טַב וְשִׁפִּיר, אָבֵל שְׂאָר בְּגִי
 עֲלָמָא לָא. מַאי טַעְמָא, דְּחָס
 קוֹדֶשָׁא בְּרִידָא חוּא עַל יְקָרָהּ, וְלָא

פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

אָמַר הָהוּא דְּגִלּוּ חֲבֵרִיא בִּינִיָּהוּ טַב וְשִׁפִּיר, אָבֵל
 לְשְׂאָר בְּגִי עֲלָמָא לָא וכו': אָמַר, אוֹתוּ שְׁגִלּוּ
 הַחֲבֵרִים בִּינִיהֶם - טוֹב, אָבֵל שְׂאָר בְּגִי הָעוֹלָם
 לָא. מָה הַטַּעַם? שְׁחָס הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
 כְּבוֹדוֹ וְלֹא רָצָה לְפָרְסָם חֲטָאוֹ, אֶלָּא בְּאוֹתוֹ אֵילָן

בָּעָא לְפִרְסוּמֵי חוּבָה, אֶלָּא בְּתַחֲוָא
 אֵילָנָא דְאַבְל מִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא גָּלִי לִי בְּרָזָא קְרִישָׁא,
 וְלַתְּחַבְרִיא אֵינֻן בִּינֵיחֻן, וְלָא
 לְדִרְדֵּקֵי תַחְבְּרִיא, וְלֵאֲיֻנֻן דִּיִּיתוֹן
 לְעֶלְמָא.

וְהוּא מְלָה דְלָא יִדְעֵי כָּל אֵינִישׁ
 וְטַעֲנֵן בֵּיהּ, וְלָאוּ מִשּׁוּם

פירוש האדרא זוטא

שְׂאֵכֵל מְמַנּוּ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵּלָה לּוֹ בְּסוּד
 הַקְדוּשׁ לְחַבְרִינוּ, חֲבָרִים שְׁלֵא יִדְבְּרוּ הֵם בְּהֵם
 בִּינֵיהֶם, וְלֹא לְרוּקִים מִהַחֲבָרִים וּלְאֵלוּ שְׂיָבֹאוּ
 לְעוֹלָם.

וְהוּא מְלָה דְלָא בְּעֵי כָּל אֵינִישׁ, וְטַעֲנֵי בֵּיהּ וְכו': וְהוּא
 דְּבַר שְׁלֵא צְרִיךְ כָּל אָדָם, וְטוּעָה בּוֹ, לֹא מִשּׁוּם

חֻבְתָּא דְחָב, אֶלָּא מְשֻׁם יִקְרָא
 דְּנִשְׁמָא עֲלָאָה, דְּבִנֵּי נִשְׂא לָא זְהִירִין
 בִּיה, וּכְתִיב (שמות ג, טו) זֶה שְׁמִי
 לְעוֹלָם. וַיִּיתֶן לְמֹשֶׁה מָה דְלָא
 צְרִיכִין לֵון. וְהִינוּ דְּכְתִיב
 (שמות יט, כא), פֶּן יִהְרָסוּ אֶל יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 לְרֹאוֹת וְנִפְל מִמֶּנּוּ רַב, מֵאִי וְנִפְל

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

הַחֲטָא שְׁחָטָא, אֶלָּא מְשֻׁם כְּבוֹד הַשֵּׁם הָעֲלִיּוֹן
 שְׁבִנֵּי אָדָם לֹא זְהִירִים בּוֹ, וְכָתוּב (שמות ג) זֶה שְׁמִי
 לְעוֹלָם. וַיִּבְאוּ לִשְׁאֹל מָה שְׁלֵא צְרִיף לָהֶם. וְזֶה
 שְׁכָתוּב (שמות יט) פֶּן יִהְרָסוּ אֶל ה' לְרֹאוֹת וְנִפְל
 מִמֶּנּוּ רַב. הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ עוֹן. כִּף אֲנִי
 גּוֹזֵר, אֱלֹו הַחֲבֵרִים (חבר) שְׁמִלְמָדִים הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
 הוּא נוֹפֵל וְנִמְצָא בְּאוֹתוֹ חֲטָא יוֹתֵר מֵהֶם, שְׁכָתוּב
 וְנִפְל מִמֶּנּוּ רַב. הָרַב נוֹפֵל וְנִתְפָּס בְּאוֹתוֹ עוֹן.

מִמֶּנּוּ רַב. חֲבִי גִזְרֵנָא, הֵאֵי חֲבֵרָא
 דְּאִזְרֵי ית שְׁמָא קִדְיָשָׁא לְבָלָא, הוּא
 נָפִיל וְנִתְפַּס וְאֵתִי בְּחֵזָא חוּבָא
 יִתִּיר מִנֵּיהּ, דְּכִתִּיב וְנָפִל מִמֶּנּוּ רַב,
 חֲרַב נִפִּל וְנִתְפַּס בְּאוֹתוֹ עֶזְרָא.

קָרִיב לְגַבִּיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה,
 אָמַר לֵיהּ, אָבָא, מָה אָנָּא
 הָתָם. אָמַר לֵיהּ, זַבְּאָה חוּלְקִין בְּרִי,
 זְמַן סִגְיָא יְהֵא דְלָא תִתְקַבֵּר גִּבְאֵי,

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

קָרִיב לְגַבִּיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, אָמַר לֵיהּ, אָבָא, מָה
 אָנָּא הָתָם וכו': קָרִיב אֶצְלוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ. אָמַר
 לוֹ, אָבָא, מָה אָנִי שָׁם? אָמַר לוֹ, אֲשֶׁרִי חִלְקִי בְּנִי,
 זְמַן רַב יִהְיֶה שְׁלָא תִתְקַבֵּר אֶצְלִי, אָבָל בְּאוֹתוֹ

אֲבָרָה בְּחֵחוּא עֲלָמָא, דְּוִבְתָּא
 בִּידֵי וְדִידָךְ בְּרִירָנָא, וּפְאִין
 אֲנִי עִם אֵינִין צְדִיקָא דְּזַמִּינִין
 לְשִׁבְתָּא לְמֵאֲרִי עֲלָמָא, בְּאֵינִין
 מְלָאכִין דְּמִשְׁמָשִׁין קָמָה, הָדָא
 הוּא דְּבִתִּיב (תהלים קמ, יג), אַךְ
 צְדִיקִים יִדְּדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים
 אֶת פָּנֶיךָ.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

עוֹלָם, מְקוֹם שְׁלָף וְשָׁלִי מְבָרְרִים. זְכָאִים אֲנַחְנוּ
 עִם אֵלֹו הַצְּדִיקִים שְׁמִזְמָנִים לְשִׁבְתָּ לְאֲדוֹן
 הָעוֹלָם, שְׁאֵלֹו הַמְּלָאכִים שְׁמִשְׁמָשִׁים לְפָנָיו. זֶהוּ
 שְׁכִתוּב (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יִדְּדוּ לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ
 יִשְׁרִים אֶת פָּנֶיךָ.

דע שבכל מקום שנזכר באדרא זו מלת
 "אדרא", היינו האדרא רבא קדישא
 שבפרשת נשא (מדף קכז ע"ב עד דף קמה ע"א).

✧ תִּתְּנָאנָא, בְּתִּהְוֵא יוֹמָא דְרַבִּי שְׁמַעְוֹן דף
רפ"ז
ע"ב
 בְּעָא לְאַסְתִּלָּקָא מִן
 עֲלָמָא וְהוּה מְסִדֵּר מַלְאִי, אֶתְכַנְשׁוּ
 חֲבֵרִיא לְבִי רַבִּי שְׁמַעְוֹן, וְהוּז קָמָה
 רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּרֶה, וְרַבִּי אַבָּא וְנִשְׁאָר
 חֲבֵרִיא. וְהוּה מַלְאִי בֵיתָא.

זְקִיף עֵינֵי רַבִּי שְׁמַעְוֹן, וְחָמָא
 דְּאֶתְמַלִּי בֵיתָא, בְּכָה רַבִּי
 שְׁמַעְוֹן וְאָמַר, בְּזִמְנָא אַחְרָא בִּד
 חֵוִינָא בְּבִי מַרְעִי, הָוָה רַבִּי פְּנִיחָם בֶּן
 יֵאִיר קָמָא. וְעַד דְּבִרְרִנָּא דִּיכְתָּא,

אֲזִרְבוּ לִי עַד הַשְּׁתָּא, וְכֵד תִּבְנֶא
 אֶסְחָר אִשָּׁא מִקִּמָּאי, וּמַעְלָמִין לָא
 אֶתְפַּסֵּק, וְלֹא הָוָה עָאֵל בֵּר נֶשׁ
 אֶלָּא בְּרִשׁוּתָא, וְהַשְּׁתָּא חֲמִינָא
 דְּאֶתְפַּסֵּק, וְהָא אֶתְמַלִּי בֵּיתָא.

עַד דִּהְיוּ יִתְבִּי, פִּתַּח עֵינָיו רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, וְחָמָא מַה דְּחָמָא,
 וְאֶסְחָר אִשָּׁא בְּבֵיתָא, נִפְקוּ בְּלָחוּ,
 וְאֶשְׁתַּאֲרוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהּ וְרַבִּי
 אֲבָא, וְשָׂאָר חֲבֵרָיא יִתְבוּ אַבְרָאי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר
 בְּרִיהּ, פּוֹק חַיִּי אִי הָבָא רַבִּי
 יִצְחָק, דִּיאָנָא מְעַרְבָנָא לִיהּ, אִימָא

לִיָּה דִּיסְדֵּר מַלְוִי, וַיְתִיב לְגַבְאִי,
וּבָאָה חוּלְקִיָּה.

קָם רַבִּי שְׁמַעְוֹן, וַיְתִיב וַחֲיִיד וַחֲדַי,
אָמַר אָן אַנּוֹן חֲבֵרְיָא. קָם רַבִּי
אַלְעָזָר וְאַעִּיל לֹון, יתְבוּ קָמִיָּה. וְקוּף
יְדֵי רַבִּי שְׁמַעְוֹן וּמַצְלִי צְלוּתָא, וַהֲוָה
חֲדַי וְאָמַר, אַנּוֹן חֲבֵרְיָא דְאַשְׁתְּכַחוּ
בְּבִי אֲדָרָא יוֹדִמְנֵן חָבָא.

נִפְקֵן בְּלָחוּ, וְאַשְׁתְּאַרוּ רַבִּי אַלְעָזָר
בְּרִיָּה, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי
יְהוּדָה, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חִיָּיא. אֲדַחְבִּי
עָאֵל רַבִּי יְצַחְקָא, אָמַר לִיָּה רַבִּי
שְׁמַעְוֹן, בְּמָה יָאוּת חוּלְקִיָּה, בְּמָה
חִידוּ בְּעִי לְאַתּוּסְפָּא לָךְ בְּחָאִי

יִזְמָא. יְתִיב רַבִּי אָבָא פְּתַר בְּתַפּוּי,
וְרַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא הִשְׁתָּא
שְׁעָתָא דְרַעוּתָא הוּא, וְאַנָּא
בְּעֵינָא לְמִיעַל בְּלָא בְּסוּפָא לְעֶלְמָא
דְּאִתִּי, וְהָא מַלְיָן קַדִּישִׁין דְּלָא
גָּלִיָּאן עַד הִשְׁתָּא, בְּעֵינָא לְגַלְאָה
קָמִי שְׂכִינְתָּא, דְּלָא יִימְרוּן דְּהָא
בְּגִרְעוּתָא אִסְתָּלְקָנָא מֵעֶלְמָא, וְעַד
בְּעֵן טְמִירָן הוּוּ בְּלָבָא, לְמִיעַל בְּהוּ
לְעֶלְמָא דְּאִתִּי.

וְכַךְ אִסְדִּירְנָא לָבוּ, רַבִּי אָבָא
יְבַתּוּב, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִי
יִלְעִי, וְיִשְׁאֵר חֲבֵרְיָא יְרַחֲשִׁין

בְּלִבֵּיהוּ. קָם רַבִּי אָבָא מִבֵּית
 פִּתְפוּי, וַיְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה
 קַמְיָה, אָמַר לֵיהּ, קוּם בְּרִי, דִּהָא
 אַחֲרָא יְתִיב בְּתֵהוּא אַתָּר, קָם רַבִּי
 אֶלְעָזָר.

אֲתַעֲטָף רַבִּי שְׁמַעוֹן, וַיְתִיב. פֶּתַח
 וְאָמַר, (תהלים קטו, יז) לֹא
 חֲמִתִּים יַחֲלִלּוּ יְהוָה וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי
 דְּנוֹמָה, לֹא חֲמִתִּים יַחֲלִלּוּ יְהוָה, חָבִי
 הוּא וְדָאִי, אֵינֶנּוּ דְּאַקְרוֹן מִתִּים,
 דִּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֵי אַקְרִי,
 וְהוּא שְׁאֲרֵי בֵּין אֵינֶנּוּ דְּאַקְרוֹן חַיִּים,
 וְלֹא עִם אֵינֶנּוּ דְּאַקְרוֹן מִתִּים.
 וְסוּפִיה דִּקְרָא בְּתִיב, וְלֹא כָּל יוֹרְדֵי

דוֹמָה, וְכָל אֵינֶזֶן דְּנִנְחִינִין לְדוֹמָה,
בְּגִיחָנָם יִשְׁתַּאֲרוּן. שְׂאֵנִי אֵינֶזֶן
דְּאֶקְרוּן חַיִּים, דִּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּעֵי בִיקְרִיחוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּמָה שְׁנֵינָא
שְׁעָתָא ✧ דָּא מֵאֲדָרָא,
דְּבִאֲדָרָא אֲזִדְמָן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְרִתִּיכּוּי, וְהַשְׁתָּא הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא הָבָא, וְאֵתִי עִם אֵינֶזֶן צְדִיקָיָא
דְּבִגְנִיתָא דְּעֵדֶן, מַה דִּלָּא אֶעְרְעוּ
בְּאֲדָרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
בִיקְרִיחוֹן דְּצְדִיקָיָא יִתִּיר מִיִּקְרָא
דִּילִיָּה, בְּמָה דְּכִתִּיב בִּירְבָּעָם, דִּהָזָה
מִקְטֵר וּמִפֶּלַח לְעִבּוּדָה זָרָה,

דף
רפ"ח
ע"א

וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִינֵי לֵיהּ, וְכוּיֵן
 דְּאֲזִישִׁיט יְדִיהּ לְקַבְּלֵי דְּעֵדוּ נְבִיאָה,
 אֲתִיבֵשׁ יְדִיהּ, דְּכְתִיב (מלכים א יג ד)
 וַתִּבֶּשׂ יָדָיו וְגו'. וְעַל דְּפִלָּח לְעַבְדָּה
 זָרָה לָא כְּתִיב, אֶלָּא עַל דְּאֲזִישִׁיט
 יְדִיהּ לְעֵדוּ נְבִיאָה. וְהַשְׁתָּא קוֹדֶשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בָּעֵי בִּיקְרָא דִּילָן, וְכִלְהוּ
 אַתָּאן עֲמִיה.

אֲמַר, הָא רַב הַמְנוּנָא סָבָא הָבָא,
 וְסַחְרָנִיָּה שְׂבָעִין צְדִיקִין, גְּלִיפִין
 בְּעִיטְרִין, מְנַתְרִין כָּל חַד וְחַד מְזִיחָרָא
 דִּזְיוּא דְּעַתִּיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא
 דְּכָל סְתִימִין, וְהוּא אֲתִי לְמִשְׁמַע
 בְּחִדְוֹתָא, אֲלִין מְלִין דְּאֵנָּא אִימָא.

עַד דְּהָחֵה יְתִיב, אָמַר, הָא רַבִּי
 בְּנַחֲם בֶּן יֵאִיר הָבָא, אֲתֵּקִינוּ
 דִּיבְתִּיה. אֲוֹדְעָעִי חֲבֵרִיא דְּהָו
 תַּמָּן, וְקָמוּ וַיִּתְּבוּ בְּשִׁיפּוּלֵי בֵּיתָא,
 וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, אֲשֶׁתְּאֲרוּ
 קָמִיה (נ"א עמיה) וְרַבִּי שְׁמַעוֹן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא
 אֲשֶׁבַחְנָא דְּכָל חֲבֵרִיא
 הָווּ אֲמֵרִי, וְאַנָּה עֲמִחוּן, הִשְׁתָּא
 אֵימָא אָנָּה בִּלְחֹדָאִי, וְכִלְהוּ צִיִּיתִין
 לְמִלּוּלֵי עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וּפְאָה
 חוּלְקֵי יוֹמָא דִּין.

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (שה"ש ז, יא)
 אֲנִי לְדוֹדֵי וְעַלִּי תִשְׁקָתוּ, כָּל

יוֹמִין דְּאַתְקַטְרָנָא בְּהַאי עֲלָמָא,
 בְּחֵד קְטִירָא אַתְקַטְרָנָא בִּיה
 בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וּבְגִין בְּךְ
 חֲשִׁתָּא וְעָלִי תְשׁוּקָתוֹ, דְּהוּא וְכָל
 סִיעָתָא קַדִּישָׁא דִּילָיָה, אַתּוּ
 לְמַשְׁמַע בְּחֵדוֹהּ, מַלְּיָן סְתִימִין,
 וְשִׁבְחָא דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא
 דְּכָל סְתִימִין, פָּרִישׁ וְאַתְפָּרֵשׁ
 מִכָּלָּא, וְלָא פָּרִישׁ, דְּהָא כָּלָּא בִּיה
 מִתְדַבְּקִין, וְהוּא מִתְדַבֵּק בְּכָלָּא,
 הוּא כָּלָּא. עֵתִיקָא דְכָל עֵתִיקוֹן,
 סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, אַתְתֵּקֶן וְלָא
 אַתְתֵּקֶן. אַתְתֵּקֶן בְּגִין לְקִימָא כָּלָּא,
 וְלָא אַתְתֵּקֶן בְּגִין דְּלָא שְׂבִיחַ.

בַּד אֲתִתְקֵן, אִפִּיק תִּשַׁע נְהוּרִין,
 דְּלִהְטִין מִנִּיה מִתְקַנְנִי, וְאֵינֶן
 נְהוּרִין מִנִּיה מִתְנַהֲרִין וּמִתְלַהֲטִין,
 וְאִזְלִין וּמִתְפְּשִׁטִין לְכָל עֵיבָר,
 כְּבוּצִינָא דְּמִתְפְּשִׁטִין מִנִּיה נְהוּרִין
 לְכָל עֵיבָר, וְאֵינֶן נְהוּרִין
 דְּמִתְפְּשִׁטִין, בַּד יִקְרִבֹּן לְמַנְדַּע לִזְוִן,
 לֹא שְׂבִיחַ אֶלָּא בּוּצִינָא בְּלַחֲדוּזֵי, בְּדִ
 הוּא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, (הוּא) בּוּצִינָא
 עֲלָאָה סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין.

וְלֹא שְׂבִיחַ בַּר אֵינֶן נְהוּרִין
 דְּמִתְפְּשִׁטִין דְּמִתְנַלְיִין
 וּטְמִירָן, וְאֵינֶן אֲקֶרֶן שְׂמָא קַדִּישָׁא,
 וּבְגִין כֵּךְ בְּלֹא חַד.

וְזִמָּה דְאֶמְרִי חֲבֵרְנָא בְּסִפְרִי
 קְדָמַי, דְּאֵינֹן דְּרֵגִין
 דְּאֶתְבְּרִיאֵי, וְעֵתִיקָא קְדִישָׁא אֶתְגְּלִי
 בְּחַז בְּכָל חַד וְחַד, מְשֻׁם דְּאֵינֹן
 תְּקַנְנִין דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא. לָאוּ הִשְׁתָּא
 עִידָנָא לְחַגֵּי מַלְיָן, דִּהָא אֲמִינָא לֹון
 בְּאֶדְרָא קְדִישָׁא, וְחֲמִינָא מַח דִּלָּא
 יִדְעָנָא חֲבִי, וְעַד הִשְׁתָּא אִסְתִּים
 בְּלָבָאֵי מַלְחָה, וְהִשְׁתָּא אֲנָא
 בְּלִחוּדָאֵי אִסְחִידָנָא קִמִּי מַלְכָּא
 קְדִישָׁא, וְכָל חַגֵּי זָבָאֵי קְשֻׁמְ דְּאֶתֹו
 לְמִשְׁמַע מַלְיָן אֲלִין.

גּוֹלְגֵּלְתָּא דְרִישָׁא חֲזוּרָא, לָאוּ
 בֵּיה שִׁירוּתָא וְסִינְמָא.

קוּלְטָרָא דְקַטְפוּי אַתְפִּשְׁט וְאַתְנַהֵר,
 וּמִנִּיה יִרְתֹּן צְדִיקָיָא אַרְבַּע מָאָה
 עֲלָמִין דְּכַסּוּפִין לְעֲלָמָא דְאַתִּי.
 מַחֲאִי קוּלְטָרָא דְקַטְפָּא, דְּהִיא
 גּוּלְגֻלְתָּא תְּנוּרָא, נְטִיף טָלָא כֹּל
 יוֹמָא לְתַחֲוָא זְעִיר אַנְפִּין, לְאַתֵּר
 דְּאַתְקָרִי שָׁמַיִם, וּבִיה זְמִינִין מִיתֵיִיא
 לְאַחֵיִיא לְזִמְנָא דְאַתִּי, דְּכַתִּיב,
 (בראשית כז, כח) וַיֵּתֶן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטֶּל
 הַשָּׁמַיִם, וְאַתְמַלִּיֵּיא רִישִׁיָּה, וּמַחֲחִיָּיא
 זְעִיר אַפִּין נְטִיף לְחֻקְל תְּפוּחִין, וְכֹל
 חֻקְל תְּפוּחִין, נְהִירִין מַחֲחִיָּיא טָלָא.
 הֵאֵי עֲתִיקָא קְדִישָׁא טָמִיר וְנִגְנִז,
 וְחֲכָמָתָא עֲלָאָה סְתִימָתָה,

בְּחֵזְקָא גּוֹלְגֻלְתָּא מְשִׁתְּכָה, וְדָא
 בְּחֵזְקָא עֲתִיקָא לָא אֲתַגְלִיָּא אֶלָּא
 רִישָׁא בְּלִחְזוּדִי, בְּגִין דְּאִיהוּ רִישָׁא
 לְכָל רִישָׁא, חֲכָמְתָּא עֲלָאָה דְּאִיהוּ
 רִישָׁא בֵּיה סְתִימָא, וְאַקְרִי מוֹחָא
 עֲלָאָה, מוֹחָא סְתִימָא, מוֹחָא דְּשִׁכְנָךְ
 וְשִׁקִּיט, וְלִית דְּיַדַּע לִיה בַּר אִיהוּ.

הִלֵּית רִישֵׁין אֲתַגְלֵפֶן, דָּא לָגוּ מִן
 דָּא, וְדָא לְעִילָא מִן דָּא.
 רִישָׁא חֲדָא חֲכָמְתָּא סְתִימָאָה,
 דְּאֲתַבְסִּיָּא וְלָא מִתְּפַתְחָא,
 וְחֲכָמְתָּא דָּא סְתִימָאָה, רִישָׁא לְכָל
 רִישֵׁי דְּשָׂאָר חֲכָמוֹת. רִישָׁא עֲלָאָה,
 עֲתִיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל

דף
רפ"ח
ע"ב

סְתִימִין. רִישָׁא דְכָל רִישָׁא, ✧ רִישָׁא
 דְלָאוּ רִישָׁא. וְלֹא יָדַע, וְלֹא
 אֲתִידַע, מַה דְהָיוּ בְרִישָׁא דָא, דְלֹא
 אֲתִידַבֵּק בְּחֻבְמַתָּא וְלֹא בְּסוּבְלָתָנוּ.
 וְעַל הָאֵי אֲקָרִי, (במדבר כד, יא) בְּרַח
 לְךָ אֵל מְקוֹמְךָ, (יחזקאל א, יד)
 וְהַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, וּבְגִין כְּךָ
 עֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲקָרִי אֵין, דְּבִיָּה
 תִּלְיָיָא אֵין.

וְכָל אֵינֶזֶן שְׁעָרֵי, וְכָל אֵינֶזֶן גִּימִין,
 מִמּוֹחָא סְתִימָאָה נִפְקִין (תליין),
 וְכָלֵהוּ שְׁעִיעִין (ס"א יתבין) בְּשִׁקְנוּלָא,
 וְלֹא אֲתִידָּיו קְדָּלָא, כִּלָּא הוּא, בְּגִין
 דְּהָאֵי עֲתִיקָא קְדִישָׁא בְּחֹד הָיוּ,

בְּלֵא בְּחִידוֹ, וְלֹא שְׁנֵיא מִרְחֲמֵי
לְעֶלְמִין.

בְּתַלְתּוֹת עֶשֶׂר מְכִילֵן דִּרְחֲמִין
אֲשַׁתְּכַח, בְּגִין דִּהֲאִי
חֲכַמְתָּא סְתִימָא דְּבִיָּה, מִתְּפַרֵּשׁ
תַּלְתּוֹת זְמַנִּין לְאַרְבַּע אַרְבַּע, וְהוּא
עֲתִיקָא בְּלִיל לֹון, וְשָׁלִיט עַל בְּלֵא.

חַד אֲרַחָא דְנִהִיר בְּפִלְגֻתָּא דְשַׁעְרֵי
דְנַפְקִין מִמּוֹחָא, הוּא אֲרַחָא
דְנִהִירִין בִּיה צְדִיקָיָא לְעֶלְמָא
דְּאֲתִי, דְּכֶתִיב (משלי ד, יח) וְאֶרַח
צְדִיקִים כְּאֹר נֹגַהּ וְגו'. וְעַל דָּא
כְּתִיב (ישעיה נח, יד) אֲזִי תִתְעַנֵּג
עַל יְחֻזָּהּ ^{אֲתִיב וְאֶרַח} וּמִחֲאִי אֲרַחָא

מִתְנַהֲרִין כָּל שָׂאָר אֲרָחִין דְּתַלְיִין
בְּזַעִיר אַנְפִּין.

הָאִי עֲתִיקָא סָבָא דְסָבִין, כְּתָרָא
עָלָאָה לְעִילָא, דְּמִתְעַטְרִין
בִּיהַ כָּל עֲטָרִין, וְכְתָרִין מִתְנַהֲרִין,
כָּל בּוֹצִינִין מְנִיהַ וּמִתְלַהֲטִין
(וּמִתְנַהֲרִין), וְהוּא הוּא בּוֹצִינָא עָלָאָה,
טְמִירָא דְלָא אֲתִידַע, (וְכָל שָׂאָר בּוֹצִינִין
מְנִיהַ מִתְלַהֲטִין וּמִתְנַהֲרִין).

הָאִי עֲתִיקָא אֲשֶׁתְּבַח בְּתַלַּת רִישֵׁין,
וּבְלִילֵין בְּחֹד רִישָׁא, וְהָהוּא (נ"א
וְהוּא) רִישָׁא עָלָאָה לְעִילָא לְעִילָא.
וּבְגִין דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא אֲתִרְשִׁים
בְּתַלַּת, אֹנָף הָכִי כָּל שָׂאָר בּוֹצִינִין

דְּנִגְרִין מְנִיה פְּלִילָן בְּתַלְתָּ. עוֹד,
 עֲתִיקָא אֲתֵרְשִׁים בְּתֵרִין. כְּלָלָא
 דְּעֲתִיקָא בְּתֵרִין. הוּא בְּתָרָא עֲלָאָה
 דְּכָל עֲלָאִין, רִישָׁא דְּכָל רִישֵׁי.
 וְהָהוּא דְּהָיִי לְעִילָא מִן דָּא, דְּלָא
 אֲתִידַע. כִּךְ כָּל שָׂאָר בּוֹצִינִין,
 סְתִימִין בְּתֵרִין.

עוֹד עֲתִיקָא קִדִּישָׁא אֲתֵרְשִׁים
 וְאַסְתִּים בְּחַד, וְהוּא חַד,
 וְכָלָא הוּא חַד, כִּךְ כָּל שָׂאָר בּוֹצִינִין
 מִתְּקַדְשֵׁין מִתְּקַשְׁרִין וּמִתְּהַדְרִין
 בְּחַד, וְאַיִנִּין חַד.

מִצְחָא דְּאַתְגָּלִי בְּעֲתִיקָא קִדִּישָׁא,
 רְצוֹן אֲקָרִי, דְּהָא רִישָׁא

עֲלֵאָה דָּא סְתִים לְעֵילָא דִּלָּא
 אֲתִידַע, פְּשִׁיט חַד טוֹרְנָא בְּסִימָא
 יָאָה, דְּאֲתַבְּלִיל בְּמַצָּחָא. וּבְגִין
 דְּאִידְהוּ (נ"א דההוא) רַעְנָא דִּכְלָ רַעְיוֹן,
 אֲתַתְּקֵן בְּמַצָּחָא, וְאֲתַגְּלִיָּא
 בְּבוֹסִיטָא (ס"א אֲתַגְּלִיף בִּפְסִיטָא), הֵאִי
 מַצָּחָא אֲקָרִי רַעְיוֹן, וְכֵד רַעְיוֹן דָּא
 אֲתַגְּלִיָּא, רַעְנָא דְרַעְיוֹן אֲשַׁתְּבַח
 בְּכֻלָּהוּ עֲלָמִין, וְכֵל צְלוֹתִין דְּלִתְתָּא
 מִתְקַבְּלִין, וּמִתְנַהֲרִין אֲנָפוּי דְּזַעִיר
 אֲנָפִין, וְכֵלָּא בְּרַחֲמֵי אֲשַׁתְּבַח, וְכֵל
 דִּינִין אֲתַטְּמָרֵן וְאֲתַכְּפִיין.

בְּשַׁבְּתָא בְּשַׁעְתָּא דְּצְלוֹתָא
 דְּמִנְחָה, דִּהוּא עֵידֵן

דְּכָל דִּינִין מִתְעָרִין, אֲתֵּנְגְלִיָּא הָא
 מִצְחָא, וְאֲתַכְפִּיין כָּל דִּינִין,
 וְאֲשַׁתְּכֹחוּ רַחֲמִין בְּכֻלָּהוּ עֲלָמִין.
 וּבְגִין כֵּךְ אֲשַׁתְּכַח שַׁבַּת בְּלָא דִּינָא,
 דָּא לְעִידָא וְלָא לְתַתָּא, וְאִפִּילוּ
 אִשָּׁא דִּיגִיהָנִם אֲשַׁתְּקַע (ס"א אשתכד)
 בְּאַתְרֵיהּ, וְנִיחִין חֲיִיבֵיא.

וְעַל דָּא אַתּוּסַף נִשְׁמַתָּא דִּיחֲדוּ
 בְּשַׁבְּתָא, וּבְעֵי בַר נָשׁ לְמַחֲדֵי
 בְּתִלַּת סְעוּדָתֵי דְשַׁבְּתָא, דִּהָא כָּל
 מְחִימָנוּתָא, וְכָל כְּלָלָא דְמְחִימָנוּתָא,
 בִּיהּ אֲשַׁתְּכַח, וּבְעֵי בַר נָשׁ לְסִדְרָא
 פְּתוּרָא, וְלִמְיבֵל תִּלַּת סְעוּדָתֵי
 דְמְחִימָנוּתָא, וְלִמַּחֲדֵי בָחוּ.

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶסְתַּדְנָא עָלַי
לְכַל אֱלֵין דְּהָבָא, דְּהָא מִן
יֻמָּאי לָא בְטִילָנָא אֱלֵין תְּלַת
סְעוּדָתִי, וּבְגִינִיחוֹן לָא אֶצְטְרִיכְנָא
לְתַעֲנִיתָא בְּשַׁבָּתָא. וְאַפִּילוּ בְיוֹמֵי
אַחֲרֵינִי לָא אֶצְטְרִיכְנָא, כֹּל
שָׁכֵן בְּשַׁבָּתָא, דְּמֵאן דְּזָכִי בְּהוּ,
זָכִי לְמַהֲיִמְנוּתָא שְׁלִימָתָא. חַד,
סְעוּדָתָא דְּמַטְרוֹנִיתָא, וְחַד סְעוּדָתָא
דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְחַד סְעוּדָתָא
דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא דְּכָל
סְתִימִין. וּבְהַחוּזָא עֲלָמָא יֻזְכֵּי בְּהוּ
לְאֱלֵין. הָאִי רְצוֹן כִּד אֲתַגְלִיָּא, כֹּל
דִּינִין אֲתַכְפִּיין מִשּׁוּלֵּשְׁלִיחוֹן.

תִּקְוָנָא דַּעֲתִיקָא קְדִישָׁא, אֶתְתִּקֵּן
 בְּתִקְוָנָא חַד, בְּלָלָא דְכָל
 תִּקְוָנִין, וְהָיָא חֲכָמָה עֲלָאָה,
 סְתִימָאָה, בְּלָלָא דְכָל שְׂאָר, וְהָיָא
 אֲקָרִי עֵדֵן עֲלָאָה סְתִימָא, וְהָיָא
 מוֹחָא דַּעֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְהָיָא מוֹחָא
 אֶתְפֹּשֵׁט לְכָל עֵיכָר, מִנִּיהּ אֶתְפֹּשֵׁט
 עֵדֵן אַחֲרָא, וּמִהָיָא עֵדֵן אֶתְגַּלְּף.

וְהָיָא ✧ רִישָׁא סְתִימָא דְבְּרִישָׁא
 דַּעֲתִיקָא דְלָא אֶתִידַע, בְּד
 פִּשְׁיט חַד מוֹרְנָא (ס"א גוונא),
 דִּתְהוּהּ מִתְתִּקֵּן לְאַתְנַהֲרָא, בְּמִשְׁ
 בְּהָיָא מוֹחָא (נ"א מצחא), וְאַתְנַגְלָף,
 וְאַתְנַהֵר בְּכָמָה נְהִירִין, וְאַפִּיק

דף
רפ"ט
ע"א

וְאַרְשִׁים כְּבוֹסִיטָא דְּא בְּהַאי
 מִצְחָא, וְאַתְרֵישִׁים בִּיה חַד
 נְהוּרָא דְּאַקְרִי רְצוֹן, וְהַאי רְצוֹן
 אֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא בְּדִיקְנָא, עַד
 חֲהוּא אֲתֵר דְּמַתִּישְׁבָּא בְּדִיקְנָא,
 וְאַקְרִי חֶסֶד עֲלָאָה, וְדָא אִיהוּ
 נוּצֵר חֶסֶד, וּבְהַאי רְצוֹן כֹּד
 אֲתַגְלִיֵּיא, מִסְתַּכְּלִין מְאִירֵי דְּדִינָא
 וּמִתַּכְּפִיִּין.

עֵינֵינוּ דְּרִישָׁא דְּעֵתִיקָא קְדִישָׁא,
 תְּרִין בְּחַד שְׁקִילֶן, דְּאַשְׁגָּחִין
 תְּדִירָא, וְלָא נָאִים, דְּכַתִּיב
 (תהלים קכא, ד) לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא,

בְּגִין כִּךְ לֹא אֵית לֵיה גְּבִינִין עַל
עֵינָא, וְלֹא בְּסוּתָא.

תַּחֲוֵי מוֹחָא אֲתִגְלִיף וְנָהַר בְּתַלַּת
תַּחֲוֵרִין דְּעֵילָא (נ"א דעינא),
בְּתַחֲוֹרָא תָּדָא מְסַתְּחִין עֵינִין דְּזַעִיר
אַנְפִּין, דְּכַתִּיב (שה"ש ה, יב) רוֹחֲצוֹת
בְּחֻלָּב. דְּתַחֲוֵי (נ"א בההוא) תַּחֲוֹרָא
קַדְמָאָה. וְשָׂאֵר תַּחֲוֵרִין אֲסַתְּחִין
וְנִתְּרִין לְשָׂאֵר בּוֹצֵינִין.

מוֹחָא אֲקָרִי נְבִיעָא דְּכַרְכְּתָא,
נְבִיעָא דְּכָל בְּרַבָּאן מִנִּיה
אֲשַׁתְּכַחוּ. וּבְגִין דְּתַחֲוֵי מוֹחָא לְחֵיט
בְּתַלַּת תַּחֲוֵרִין דְּעֵינָא, בְּעֵינָא תָּלִי
בֵּיה בְּרַכְּתָא, דְּכַתִּיב (משלי כב, ט)

טוב עין הוא יבורך, דהא במוחא
 תלדיין תנורו דעינא. האי עינא בר
 אשגח בזעיר אנפין (עלמין) (ס"א)
 אתנהרן אנפין כלהו בחדו) אנהרן בלהו
 בחדו. עינא דא הוא בלא ימינא,
 לית ביה שמאלא. עיינן דתתא,
 ימינא ושמאלא, תרי בתרי גוונין.

בצניעותא דספרא אוליפנא, דהא
 'י' עלאה 'י' תתאה, ה'
 עלאה ה' תתאה, ו' עלאה ו' תתאה.
 בר אלין עלאין, בעתיקא תלדיין,
 תתאין בזעיר אנפין אינן, לאו
 תלדיין, אלא אינן ממש, ובעתיקא
 קדישא תלדיין, דהא שמה דעתיקא

אַתְּבַסְיָא מְבַלָּא, וְלָא אֲשַׁתְּכַח.
 אַבְלָא אֵלִין אַתְנוּן דְּתַלְיִין בְּעַתִּיקָא,
 בְּגִין דִּיתְקַיְמוּן אֵינוּן דְּלַתְתָּא, דְּאִי
 לָא הָכִי לָא יתְקַיְמוּן.

וּבְגִין כֵּךְ, שְׂמָא קַדִּישָׁא סְתִים
 וְגַלְיָא. הַהוּא דְסְתִים
 לְקַבְלֵיהּ דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא
 דְּבַלָּא, וְהַהוּא (אֶתְגַּלְיָא בְּגִינִיה דְּתַלְיָא), (ס"א
 דֶּאֶתְגַּלִּי בְּגִינִיה דֶּהֱהוּא (דֶּאֶתְגַּלְיָא) דְּתַלְיָא) בְּזַעִיר
 אַפִּין. וּבְגִין כֵּךְ, כָּל בְּרַכָּאן בְּעִין
 סְתִים וְגַלְיָא. אֵלִין אַתְנוּן סְתִימָן
 דְּתַלְיִין (בְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא, תַּלְיִין, אִמָּאִי תַלְיִין, י'
 לְקִימָא י' דְּלַתְתָּא), (ס"א וְדִאִי בְּגוּלְגַלְתָּא בְּמִצְחָא
 בְּעִינִין תַּלְיָא י' אִמָּאִי תַלְיָא, לְקִימָא לִי' דְּלַתְתָּא).

חוֹטְמָא, בְּהַאי חוֹטְמָא בְּנוֹקְבָא
 דְּפִרְדִּישְׁקָא דְּבִיָּה, נָשִׁיב
 רוּחָא דְּחַיִּי לְזַעִיר אַפִּין. וּבְהַאי
 חוֹטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדִּישְׁקָא תַּלְיִיא
 ה', לְקַיִמָא ה' אַחֲרָא דְּלִתְתָּא. וְדָא
 רוּחָא נָפִיק מִמוּחָא סְתִימָא, וְאַקְרִי
 רוּחָא דְּחַיִּי. וּבְהַאי רוּחָא זְמִינִין
 לְמַנְדַּע חֲכָמָתָא בְּזִמְנָא דְּמִלְכָּא
 מְשִׁיחָא, דְּבִתְיָב (ישעיה יא, ב) וְנָחָה
 עָלֵיו רוּחַ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} וְרוּחַ חֲכָמָה
 וּבִינָה וְגו'.

תַּהֵא חוֹטְמָא חַיִּין מִכָּל סְטָרִין, תְּרוּ
 שְׁלִימָא, נַחַת רוּחַ, אֲסוּתָא.
 בְּחוֹטְמָא דְּזַעִיר אַנְפִּין (כמה דאוקימנא)

בְּתִיב, (שמואל ב כב, ט) עֲלָה עֲשֵׁן
בְּאִפּוֹ וְגו', וְהָבֵא בְּתִיב (ישעיה מח, ט)
וְתַהֲלִיתִי אֶחָטָם לָךְ.

וּבְסִפְרָא דְאַגְדָּתָא דְבִי רַב יִיבֵא
סָבֵא, אֲזָקִים ח' בְּפִימָא,
וְהָבֵא לָא מִתְקַיֵּמָא הָבִי, וְלֵא
אַצְטְרָפֵא (ס"א אצטריכנא), אַף עַל גַּב
דְּבִחְדַּר סְלָקָא, אֲלֵא בַח' דִּינָא תִּלְיָא,
וְדִינָא בְּחוּטְמָא תִּלְיָא, דְּבְתִיב עֲלָה
עֲשֵׁן בְּאִפּוֹ. וְאִי תִימָא, הָא בְּתִיב
וְאִשׁ מִפִּי תֵאבֵל. עֲקָרָא דְרוּגְזָא
בְּחוּטְמָא תִּלְיָא.

בְּלֵ תַקְנִינִין דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא,
בְּמוֹחָא שְׁקִיט וְסִתִּים

מִתְתַּקְנִין, וְכָל תְּקוּנִין דְּזַעֲרֵי אַנְפִּין
 בְּחֻבָּמָה תַּתָּא מִתְתַּקְנִין, דְּבִתִּיב
 (תהלים קד, כד) בְּלָם בְּחֻבָּמָה עֲשִׂיתָ,
 וְה' בְּלָלָא דְבִלָּא וְדָא, מַה בֵּין ה'
 לָהּ, ה' דְּהָבָא דִּינָא אַתָּעַר מִנָּה,
 וְדְהָבָא רַחֲמֵי גּוֹ רַחֲמֵי.

בְּדִיקְנָא דְעִתִּיקָא קְדִישָׁא, תְּלִיא
 כָּל יְקִירוֹ דְבִלָּא, מִזְלָא
 דְבִלָּא אַקְרִי, מִחֵא דִיקְנָא מִזְלָא
 יְקִירוּתָא (נ"א מִחֵא מִזְלָא יְקִירָא) דְבִלָּ
 יְקִירִין, מִזְלֵי עֲלָא וְתַתָּא, בְּלָחוּ
 מִשְׁגִּיחִין לְתַחוּא מִזְלָא. בְּחֵא
 מִזְלָא תְלִיא תִי דְבִלָּא, מִזְנֵי
 דְבִלָּא. בְּחֵא מִזְלָא תְלִין שְׁמִיא

וְאַרְעָא. גִּשְׁמִין דְּרַעְוָא. בְּהַאי
 מוֹלָא, אֲשַׁחְוּתָא דְּכָלָא. בְּהַאי
 מוֹלָא תַלְיִין כָּל תַּיִלִין עֲלֵאִין
 וְתַתְּאִין.

✧ הַלֵּל עֶשֶׂר נְבִיעִין דְּמִשְׁחָא
 דְּרַבּוּתָא טָבָא, תַלְיִין
 בְּדִיקְנָא דְּמוֹלָא יְקִירָא דָּא, וְכִלְהוּ
 נַפְקִין לְזַעִיר אַנְפִּין, לָא תִימָא
 כִּלְהוּ, אֲלָא תַשְׁעָה מְנִיחִי
 מִשְׁתַּבְּחִין בְּזַעִיר אַנְפִּין, לְאַכְפִּיָּיא
 דִּינִין.

(וְכַד) הַאי מוֹלָא, תַלְיָיא בְּשִׁקּוּלָא
 עַד טַבּוּרָא, כָּל קְדוּשֵׁי
 קְדוּשִׁין דְּקְדוּשָׁא, בִּיה תַלְיִין, בְּהַאי

דף
רפ"ט
ע"ב

מִזְלָא פְּשִׁיט פְּשִׁיטוּתָא דִּקְנוּטָרָא
 עֲלָאָה, תְּהוּא רִישָׁא דְכָל רִישִׁין,
 דְלָא אֲתִידַע וְלָא אֲשִׁתְּמוּדַע וְלָא
 יִדְעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, בְּגִין כַּךְ כִּלְא
 בְּהֵא מִזְלָא תַלְיָא.

בְּדִיקְנָא דָּא תַלְת רִישִׁין
 דְּאִמִּינָא מִתְּפִשְׁטִין,
 וְכִלְהוּ מִתְּחַבְּרִין בְּהֵא מִזְלָא,
 וּמִשְׁתַּבְּחִין בֵּיה, וּבְגִין כַּךְ כִּלְ יִקְרוּ
 דִּיקִירוּתָא בְּהֵא מִזְלָא תַלְיָא.

כִּל אֲלִין אֲתִזִּין דִּתַּלְיִין בְּהֵא
 עֲתִיקָא, כּוֹלְהוּ תַלְיִין בְּהֵא
 דִּיקְנָא, וּמִתְּחַבְּרִין בְּהֵא מִזְלָא,
 וְתַלְיִין בֵּיה, לְקִימָא אֲתִזִּין אֲחֲרָנִין.

דְּאֵלְמָלִי לָא סְלִיקוּ אֵלֵין אַתּוּן
 בְּעִתִּיקָא, לָא קַיִמִין אֵלֵין אַחֲרֵנִין.
 וּבִגִּין בֶּךְ אָמַר מֹשֶׁה בֶּר אַצְטְרִיךְ,
 יְהוָה יְהוָה ^{אֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ} יְהוָה ^{אֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ}, תִּירִי זִמְנִי,
 וּפְסִיק טַעֲמָא בְּגִוּיֵיהוּ, דְּהָא בְּמוֹלָא
 תִּלְיִיא בִלָּא, מִתְּאִי מוֹלָא מִתְּכַפִּי
 עֲלָאי וְתַתָּאי, וּמִתְּכַפִּין קַמִּיה,
 וּפָאח חוֹלְקִיה מֵאן דְּזָכִי לְהָאי.

תְּאִי עִתִּיקָא קַדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל
 סְתִימִין, לָא אֲדַבֵּר, וְלָא
 אֲשַׁתְּבַח. וּבִגִּין דְּאִיהוּ רִישָׁא עֲלָא
 לְכָל עֲלָאין, לָא אֲדַבֵּר בֶּר רִישָׁא
 חָדָא בִלָּא גּוּפָא, לְקַיִמָא בִלָּא, וְהָאי
 (נ"א דכל סתימין (ס"א בגין דאיהו)

רישא עלאין לכל עלאין, לא אדכר אלא רישא
 חדא בלא גופא, לקיימא כלא. והוא) טָמִיר
 וְסָתִים וְגִנְיוּ מִבְּלָא.

תַּקְנֵינִי אֶתְתַּקֵּן, בְּתֵהוּא מוֹחָא
 סְתִימָא דְּבִלָּא, דְּאֶתְפְּשֵׁט
 וְאֶתְתַּקֵּן בְּלָא, וְנִפִּיק חֶסֶד עֲלָא
 וְתִתָּא, וְחֶסֶד עֲלָא אֶתְפְּשֵׁט
 וְאֶתְתַּקֵּן, וְאֶתְבְּלִיל בְּלָא בְּמוֹחָא
 סְתִימָא דָּא. בַּד אֶתְתַּקֵּן חֲזוֹרָא דָּא
 בְּנִהִירוֹ דָּא, בְּטִשׁ מֵאן דְּבִטִּשׁ בְּחֵאי
 מוֹחָא וְאֶתְנַהֵר, וְתִלְיִא מִפּוֹלָא
 יִקִּירָא מוֹחָא אַחֲרָא, דְּאֶתְפְּשֵׁט
 וְנִהִיר לְתַלְתִּין וְתִרִין שְׁבִילִין. בַּד
 אֶתְנַהֵר נִהִיר מִפּוֹלָא יִקִּירָא.

אתנהירו: תלת רישין עלאין, תרין
רישין, וחד דבבליל לון.

ובמזלא תליין, ואתבבלילן ביה.

מכאן שארי לאתגלייא יקירו:
דדיקנא, דאיהו מזלא
סתימאה, ואינן מתתקנן.

ובמה דעתיקא קדישא תלת רישין
מתעטרין ביה, חבי בלא
בתלת רישין, ובר אתגהרן, תליין
בלהו דא ברא בתלת רישין, תרין
מתרין סטרין, וחד דבבליל לון.

ואי תימא, מאן עתיקא קדישא.
תא חזי, לעילא לעילא אית
דלא אתידע, ולא אשתמודע, ולא

אֲתֵרִישִׁים, וְהוּא בְּלִיל בֹּרָא, וְתֵרִין
 רִישֵׁין בִּיה בְּלִילֵין (ס"א תליון), וּבְדִין
 בֹּרָא (חדא) הָכִי אֲתֵתְקֵן, וְהָוּא לָאו
 בְּמַנְיָנָא, וְלָא בְּכִלְלָא, וְלָא בְּחִזְשָׁן
 אֲלָא בְּרַעוּתָא דְלָבָא, עַל דָּא
 אֲתֵמַר, (תהלים לט, ב) אָמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה
 דְּרַבִּי מַחֲטֹא בְּלִשְׁוֹנִי.

אַתֵּר דִּשִׁירוּתָא אֲשַׁתְּכַח מַעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא, דְּאֲתֵנְהִיר מִמּוֹלָא,
 הוּא נְהִירוֹ דְּחֻכְמָתָא, דְּאֲתֵפְשֵׁט
 לְתַלְתִּין וְתֵרִין עֵיבָר, וְנִפְקָא מִתְּחִלָּה
 מוֹחָא סְתִימָאָה, מִנְּהִירוֹ דְּבִיה. וְמָה
 דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא נְהִיר בְּקִדְמִיתָא
 (ס"א בחכמתא), דָּא הִיא שִׁירוּתָא

מִמָּה דְאַתְּגַלְיִיא (הוי), וְאַתְּעֲבִיד
 לְתַלְתּוֹת רֵישֵׁין, וְרִישָׁא חֲדָא כְּלִיל לֹון,
 וְאַלֵּין תַּלְתּוֹת מִתְּפִשְׁטֵן לְזַעִיר אַנְפִּין,
 וּמֵאַלֵּין גַּהֲרִין כְּדָא.

אַתְּגַלְיִיף הַאי חֲכָמְתָּא, וְאַפִּיק חַד
 גַּהֲרָא דְנִגִּיד וְנָפִיק
 לְאַשְׁקָאָה גִּנְתָּא, וְעֵיל (נ"א ועיילן)
 בְּרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִּין, וְאַתְּעֲבִיד חַד
 מוֹחָא, וּמִתְּפִין אַתְּמִשֵּׁךְ וְנִגִּיד בְּכָל
 גּוּפָא, וְאַשְׁקֵן כָּל אֵינוֹן גְּטִיעָאן, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ב, י) וְנָהָר יוֹצֵא
 מַעַדָּן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ וְגו'.

הַנּוֹ אַתְּגַלְיִיף הַאי חֲכָמְתָּא, וְאַתְּמִשֵּׁךְ
 וְעֵיל בְּרִישָׁא דְזַעִיר אַנְפִּין,

וְאַתְעָבִיד מוֹחָא אַחְרָא. (ההוא אחרא)
 חֲחוּא נְהִירוֹ דְּאַתְמַשְׁבָּא מְנִיָּה, אֱלִין
 תִּרִין מְשִׁיכֵן אַתְגְּלִיפּוֹ, מִתְחַבְּרֵן
 בְּחַד רִישָׁא דְּעַמִּיקָא דְּבִירָא, דְּכְתִיב
 (משלי ג, ב) בְּדַעְתּוֹ תִּחְזֹמֹת נְבָקָעוֹ.
 וְעִירִל בְּרִישָׁא דְּזַעִיר אֲנָפִין,
 וְאַתְעָבִיד מוֹחָא אַחְרָא, וּמִתְמָן
 אַתְמַשְׁדָּ וְעִירִל לָגוֹ גּוּפָא, וּמִלֵּייָא
 כָּל אֵינֹן אֲדָרִין וְאַבְסֻדְרִין דְּגוּפָא.
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם כד, ד) וּבִדְעַת
 חֲדָרִים יִמְלֹאֻ.

וְאֱלִין נְהִרִין, מְנִיָּה דְּחֲחוּא מוֹחָא
 עֲלָאָה סְתִימָאָה, דְּנְהִיר
 בְּמוֹלָא (עתיקא קדישא), וְכִלָּא דָא

בְּדָא תִּלְיִין. וְאַתְקִנְשׁ דָּא בְּדָא, וְדָא
 בְּדָא, עַד דִּישְׁתַּמּוּדַע דְּכֻלָּא חַד,
 וְכֻלָּא הוּא עֲתִיקָא * וְלָא אֲתַפְרֵשׁ
 מֵיְנִיה בְּלוּם. אֲלֵין תִּלַּת נְהוּרִין, נְהוּרִין
 לְתִלַּת אַחֲרָנִין דְּאַקְרוּן אֲבָהוֹן. וְאַלֵין
 נְהוּרִין לְבָנִין, וְכֻלָּא נְהִיר מֵאַתָּר חַד.
 כֹּד אֲתַגְלִיֵּיא הָאֵי עֲתִיקָא רַעֲזָא
 דְּרַעֲזוֹן, כֻּלָּא נְהִיר, וְכֻלָּא אֲשַׁתְּבַח
 בְּחֵדוֹ שְׁלִימָתָא.

דף
ר"צ
ע"א

הָאֵי חֲכָמָתָא אֲקָרִי עֵדֵן, וְהָאֵי עֵדֵן
 אֲתַמְשֵׁךְ מֵעֵדֵן עֲלָאָה
 סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין, וּמֵהָאֵי עֵדֵן
 אֲקָרִי שִׁירוּתָא, דְּבַעֲתִיקָא לָא אֲקָרִי
 וְלָא הָוִי שִׁירוּתָא וְסִימָא, וּבְגִין דְּלָא

תְּנִי בֵּיהּ שִׁירוֹתָא וְסִינְמָא, לָא אֶקְרִי
 אַתָּה. בְּגִין דְּאַתְכִּסִּיא וְלָא אַתְגַּלִּיא
 וְאֶקְרִי הוּא, וּמֵאַתֵּר דְּשִׁירוֹתָא
 אֲשַׁתְּבַח, אֶקְרִי אַתָּה, וְאֶקְרִי אָב,
 דְּכִתִּיב (ישעיה סג, טו) כִּי אַתָּה אֲבִינוּ.
 בְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִבָּא סְבָא,
 בְּלָלָא דְּכָלָא, וְעִיר
 אֲנַפִּין אֶקְרִי אַתָּה. עֲתִיקָא קִדִּישָׁא
 דְּאַתְכִּסִּיא, אֶקְרִי הוּא. וְשִׁפִּיר.
 וְהַשְׁתָּא קָרִינֵן בְּאַתֵּר דָּא דְּשִׁירוֹתָא
 אֲשַׁתְּבַח אַתָּה. אַף עַל גַּב
 דְּאַתְכִּסִּיא, מִנִּיהּ תְּנִי שִׁירוֹתָא,
 וְאֶקְרִי אָב, וְהוּא אָב לְאַבְהֵן, וְהֵא
 אָב נָפִיק מֵעֲתִיקָא קִדִּישָׁא, דְּכִתִּיב

(איוב כח, יב) וְחִכְמָה מֵאֵין תִּמְצֵא,
וּבְגִין כִּךְ לֹא אִשְׁתַּמּוּדַע.

תַּא חֲזִי, בְּתִיב (שם כג) אֱלֹהִים חֲבִין
דְּרִכָּה, דְּרִכָּה מִמֶּשׁ, אַבְל וְחִוָּא
יִדַע אֶת מְקוֹמָהּ, מְקוֹמָה מִמֶּשׁ, וְכֹל
שְׁכֵן דְּרִכָּה (ס"א מקומה ממש ולא דרכה,
מקומה ממש וכל שכן דרכה), וְכֹל שְׁכֵן
תִּהְיָ חֲכָמָה, דְּסִתִּימָא בֵּיה
בְּעִתִּיקָא קִדִּישָׁא.

תַּא חֲכָמָה שִׁירוּתָא דְּכֹלָא, מִנִּיה
מִתְפַּשְׁטֵן תִּלְתִּין וְתַרְיֵן
שְׁבִילִין (שבילין ולא ארחין). וְאִזְרִייתָא
בְּהִי אֶתְבְּלִילַת בְּעִשְׂרִין וְתַרְיֵן אֶתְוֹן

וְעֵשֶׂר אֲמִירָן. הֵאֵי חֲכָמָה אָב
 לְאַבְהֵן, וּבִהֲאֵי חֲכָמָה שִׁירוּתָא
 וְסִינְמָא אֲשֶׁתִּבַּח. וּבְגִין כֵּךְ, חֲכָמָה
 עֲלָאָה חֲכָמָה תִּתָּאָה. בַּד אֶתְפִּשְׁט
 חֲכָמָה אֶקְרִי אָב לְאַבְהֵן, בִּלְאָ לָא
 אֶתְבִּלִּיל אֶלָּא בִּהֲאֵי, (ס"א כד מתפשטן
 חכמות, אתקרי אב לאבהן, כלא לא אשתכלל
 אלא בהאי) וְיִבְהִיב (תהלים קד, כד) בִּלְאָם
 בְּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ.

זִקְנָה רַבִּי שְׁמַעוֹן יְרוּי וְחֲדַי, אָמַר
 וְדַאי עֵידֵן הוּא לְגַלְאָה, וְכִלְאָ
 אֶצְטְרִיךְ בִּשְׁעָתָא דָּא.

תַּאנָּא, בִּשְׁעָתָא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא
 סְתִימָאָה דְבָל סְתִימִין

בָּעֵא לְאַתְקֵנָא, בָּלָא אַתְקִין בְּעִין
 דְּבַר וְנוֹקְבָא, בְּאַתָּר דְּאַתְבָּלִילוּ
 דְּבַר וְנוֹקְבָא, לָא אַתְקִימוּ אֵלָא
 בְּקִיּוּמָא אַחֲרָא (ס"א כעין דכר) (אלא
 בדכר) דְּדְבַר וְנוֹקְבָא.

וְהֵאֵי חֲכָמָה בְּלָלָא דְבָלָא, בַּד
 נִפְקָא וְאַתְנַהִיר מַעֲתִיקָא
 קַדִּישָׁא, לָא אַתְנַהִיר אֵלָא בְּדְבַר
 וְנוֹקְבָא, דְּהֵאֵי חֲכָמָה אַתְפֹּשֵׁט
 וְאַפִּיק מִיְנִיהּ בִּינָה, וְאַשְׁתַּבַּח דְּבַר
 וְנוֹקְבָא הוּא, חֲכָמָה אָב, בִּינָה אִם.
 חֲכָמָה וּבִינָה, בְּחַד מַתְקֵלָא
 אַתְקֵלוּ, דְּבַר וְנוֹקְבָא.
 וּבְגִינִיָּהּוּ בָלָא אַתְקִיָּים בְּדְבַר

וְנוֹקְבָא, דְּאֶלְמָלָא תַּאי, לָא
מִתְקַיֵּימִין.

שִׁירוֹתָא דָּא אָב לְכָלָא, אָב
לְכָלָהּוּ אַבְהֶן, אֶתְחַבְרוּ
דָּא בְּדָא, וְנִתְּרוּ דָּא בְּדָא (חכמה אב,
בינה אם, דכתיב (משלי ב, י) כי אם לבינה
תקרא), פֶּד אֶתְחַבְרוּ אוֹלִידוּ,
וְאֶתְפְּשֻׁט מַחִימְנוּתָא.

בְּאַגְדָּתָא דְּכִי רַב יִיבָא סָבָא חָכִי
תַּאנִּי, מַחוּ בִינָה, אֶלָּא
פֶּד אֶתְחַבְרוּ דָּא בְּדָא, יו"ד בְּה"א,
אֶתְעַבְּרַת, וְאַפִּיקַת בֵּין וְאוֹלִידַת.
וּבְגִין בָּךְ, בִּינָה אַקְרִי, בֵּין י"ה

שְׁלִימוֹתָא דְּכֶלְא. אֲשֶׁתְּכֻחוֹ
 תַּרְוִייהוּ דְּמַתְּחֶבְרֵן, וּבֵן בְּגוּוֹיִיהוּ.
 כְּלָלָא דְּכֶלְא, בְּתַקוּנֵיהוּ אֲשֶׁתְּכַח
 שְׁלִימוֹתָא (נ"א בן י"ה, תרווייהו
 דמתחברן, ובן בגווייהו, בתקונייהו אשתכח
 שלימותא דכלא, כללא) דְּכֶלְא, אָב וָאִם
 בֵּן וּבַת.

מִלֵּין אֵלִין לָא אֲתִיְהִבוּ לְגַלְאָה,
 בַּר לְקַדִּישִׁי עֲלִיזָנִין דְּעָאֲלוּ
 וְנִפְקוּ, וַיִּדְעִין אֲרַחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, דְּלָא סָטָאן בָּחוּ לִימִנָא
 וְלִשְׂמָאלָא, דְּכֶתִיב (הושע יד, י) כִּי
 יִשְׂרָאֵל יִחְוָה ^{אֲדָרָא זוטא} יְחֻוָּהּ וְצִדִּיקִים
 יִלְכוּ בָם וְגו'.

וּפָאָה חוּלְקִיָּה דְּמָאן

דְּזָבִי לְמַנְדַּע אוֹרְחוּי, וְלֹא סָטִי וְלֹא
יִטְעִי בָּהּ. דְּמַלִּין אֱלִין סְתִימִין
אֵינִין, וְקַדִּישִׁי עֲלִינִין נְהִירִין בָּהּ,
בְּמֵאן דְּנִהִיר מְנַהִירו דְּבוֹצִינָא. לֹא
אֲתַמְסְרוּ מַלִּין אֱלִין אֲלֵא לְמֵאן
דְּעֵאל וְנָפִיק, דְּמֵאן דְּלֹא עֵאל
וְנָפִק טַב לִיה דְּלֹא אֲבָרִי. דְּהֵא
גְּלִיָּא קָמִי עֲתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא
דְּכָל סְתִימִין, דְּמַלִּין אֱלִין נְהִירִין
בְּלָבָאִי בְּאַשְׁלָמוּתָא דְּרַחֲמִימוּתָא
וְדַחֲלוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא. וְאֱלִין
בְּנִי דְּהָבָא, יִדְעָנָא בָּהּ דְּהֵא
עֵאלוּ וְנָפְקוּ, וְאֲתַנְהִירִין בְּאֱלִין מַלִּין,
וְלֹא בְּכָלָהּ. וְחֲשָׁתָא אֲתַנְהִירוּ

בְּשִׁלְיֻמוֹתָא בְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ. וּבָאָה
חוּלְקֵי עֲמִתּוֹן, בְּתֵהוּא עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל מַה דְּאַמִּינָא
דְּעִתִּיקָא קִדִּישָׁא, וְכָל מַה
דְּאַמִּינָא דְּזַעִיר אַנְפִּין, כָּלָא חַד,
כָּלָא הוּא חַד מְלָחָה, לָא ✧ תִּלְיִיא
בֵּיהּ פִּירוּדָא, בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ שְׁמִיּה
לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עֲלָמִין.

דף
ר"צ
ע"ב

תָּא חַזִּי, שִׁירוֹתָא דָּא דְּאַקְרִי אָב,
אַתְבָּלִיל בִּיז"ד, דְּתִלְיִיא
מִמּוֹלָא קִדִּישָׁא. וּבְגִין כֶּךָ יו"ד כָּלִיל
אַתּוּן אַחֲרֵנִין, י' סְתִימָא דְּכָל אַתּוּן
אַחֲרֵן, י' רִישָׁא וְסִיפָא דְּכָלָא.

וְהָהוּא נֶחֱרַד דְּנֶגֶד וְנָפִיק, אֶקְרִי
עֲלֵמָא דְּאֵתִי, דְּאֵתִי תְדִיר
וְלֹא פָסִיק. וְהָאִי הוּא עֲדִינָא
דְּצִדִּיקָיָא לְזַכָּאָה לְהָאִי עֲלֵמָא דְּאֵתִי,
דְּאֲשֵׁקֵן תְּדִיר לְגִנְתָּא וְלֹא פָסִיק,
עָלֶיהָ בְּתִיב (ישעיה נח, יא) וְכִמּוּצָא
מִים אֲשֶׁר לֹא יִכָּזְבוּ מִיָּמֶיךָ, וְהָהוּא
עֲלֵמָא דְּאֵתִי אֲבָרִי בִּיז"ד, הֵדָּא הוּא
דְּבְתִיב (בראשית ב, י) וְנֶחֱרַד יוֹצֵא מִעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן.

יז"ד בְּלִיל תְּרִין אֲתוּזֵן ו"ד. בְּאַגְדָּתָא
דְּרַבִּי רַב יִיבָא סָבָא תַנִּינֵן,
אֲמַאי ו"ד בְּלִילָן בִּיז"ד, אֵלָּא נְטִיעָה
דְּגִנְתָּא (ס"א ודא') דָּא, אֶקְרִי ו', וְאִית

גִּנְתָּא אַחֲרָא, דְּאִיתִי ד', וּמַהֲאִי ו'
 אֲשֶׁת־קַיִיא ד' (דאיהי ארבעה) (ס"א
 ראשים), וְהִינֵנּוּ רָזָא דְּכִתִּיב וְנָחַר יוֹצֵא
 מֵעֵדֶן וְגו', מֵאֵן הוּא עֵדֶן דָּא, חֲכָמָה
 עֲלָאָה, וְדָא יו"ד, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן,
 דָּא הוּא ו', וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָהּ
 לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים, דָּא הוּא ד', וְכֵלָא
 בְּלִיל בִּיז"ד.

וּבְגִין כִּד אַקְרִי אָב לְכֵלָא, אָב
 לְאַבְהָן, שִׁירוּתָא דְּכֵלָא
 (אקרי), בֵּיתָא דְּכֵלָא, דְּכִתִּיב (משלי כד,
 ג) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת, (מהאי י' שירותא
 וסיומא דכלא), וְכִתִּיב (תהלים קד, כד)
 בָּלֶם בְּחֻכְמָה עָשִׂיתָ.

בְּאַתְרֵיהּ, לָא אֲתֵגְלִיָּא, וְלָא
 אֲתִידַע, מְדַאֲתַחְכָּר
 בְּאִמָּא, אֲתֶרְמִיז בְּאִמָּא, וּבְגִין כָּךְ
 אִמָּא כְּלָלָא דְכָלָא, בָּהּ אֲתִידַע וּבָהּ
 אֲתֶרְמִיז, שִׁירוּתָא וְסִימָא דְכָלָא
 (חכמה אקרי), דְּבָהּ סְתִים כְּלָא. כְּלָלָא
 דְכָלָא, שְׂמָא קַדִּישָׁא.

עַד הַשְׁתָּא רְמִיזָנָא וְלָא אִמִּנָּא כָּל
 אֲלִין יוֹמִין, וְהַאֲדָנָא מִתְגַּלְפִּין
 סְטָרִין, י' כָּלִיל בְּהַאי חֲכָמָה, ה' דָּא
 אִמָּא, וְקָרִינֵן בִּינָה, ו"ה, אֲלִין תִּרִין
 בְּגִין, דְּמִתְעַטְרֵן מֵאִמָּא, וְהָא תִּנְיִן
 דְּבִינָה אֲתַכְלִיל מְכָלָא, יו"ד
 דְּמִתְחַבְּרָא בְּאִמָּא, וּמִפְקִין ב"ן,

וְהִינֵנוּ בִּינָה, אָ"ב וָא"ם דְּאִינוּן י"ה,
בֵּן בְּנוּיֵיהּ.

הַשְׁתָּא אִית לְאַסְתִּבְלָא, בִּינָה
וְאַקְרִי תְבוּנָה, אֲמַאי
אֲקְרִי תְבוּנָה, וְלֹא בִינָה, אֲלֵא
תְבוּנָה אֲקְרִי, בְּשַׁעְתָּא דִּינְקָא לְתַרִּין
בְּנִין, ב"ן וּב"ת, דְּאִינוּן ו"ה, וְהִיא
שַׁעְתָּא אֲקְרִי תְבוּנָה, דְּכִלָּא כְּלִיל
בְּאַלִּין אַתְנוּן, ב"ן וּב"ת אִינוּן ו"ה,
וְכִלָּא חַד כְּלָלָא, וְהִינֵנוּ תְבוּנָה.

בְּסִפְרָא דִּרְבִּי הַמְנוּנָא סָבֵא אָמַר,
דְּשִׁלְמָה מַלְכָּא תְקַנָּא
קַדְמָאָה דְּגִלְיָי וְאָמַר, (שה"ש א, טז) הִנֵּה
יָפָה רַעֲיָתִי, מֵהָאִי הוּא, וְתְקַנָּא

תַּנְיִנָא, אֲקָרִי בִלָּה, דְּאִיהִי נִקְבָּא
דְּלִתְתָא.

וְאֵינֵן דְּאִמְרִי דְּתַרְוּיָהּ לְחַאי
נִקְבָּא דְּלִתְתָא אֵינֵן, לָאו
הָבִי, דִּה"א קְדַמָּא לָא אֲקָרִי בִלָּה,
וְה"א בְּתַרְאָה אֲקָרִי בִלָּה, לְזִמְנִין
יְדִיעֵן (לזמנן סגיאין) דִּהָא זִמְנִין סְגִיאִין
אֵינֵן, וְדְכוּרָא לָא אֶתְחַבֵּר עִמָּה,
וְאֶסְתַּלֵּק מִינָהּ. בְּתַהוּא זִמְנָא בְּתִיב,
(ויקרא יח, יט) וְאֵל אִשָּׁה בְּגִידַת
טוֹמְאָתָהּ לָא תִקְרַב, בְּשַׁעֲתָא
דְּאֶתְדַבְּאֵת נִקְבָּא, וְדְכוּרָא בְּעִי
לְאֶתְחַבֵּרָא עִמָּה, בְּדִין אֲקָרִי בִלָּה.
כְּבִלָּה מִפֻּשׁ אֶתְיִיא.

(אבֿר) הֵאֵי אִימָא לָא אַפְסִיק
 רַעוּתָא דְתַרְוּיָיָהּ לְעֵלְמִין,
 בְּחַד נַפְקִין, בְּחַד שְׂרִיין, לָא אַפְסִיק
 דָּא מִן דָּא, וְלָא אֶסְתַּלַּק דָּא מִן דָּא.
 וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב, וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן,
 יוֹצֵא תְדִיר וְלָא אַפְסִיק. הֵדָּא הוּא
 דְבְּתִיב, וּבְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא
 יִבְזְבוּ מִימּוֹ. וּבְגִין כֶּךָ בְּתִיב רַעֲיוּתִי,
 בְּרַעֲיוּתָא דְאַחֲוָה שְׂרִיין, בְּאַחֲדוּתָא
 שְׁלִימָתָא, אֲבֹל הָבֵא אַקְרִי בְּלָה,
 דְּבַד אַתָּא דְבוּרָא לְאַתְחַבְרָא עֲמָה,
 חֵיא בְּלָה, כְּבִלָּה אִיהִי אֲתֵיִא מִפָּשׁ,
 וּבְגִין כֶּךָ, תִּרִי תַקְנִינִין דְּנִיקְבִי פְרִישׁ
 שְׁלֵמָה, תַקְנִינָא דְקַדְמִיתָא סְתִימָא,

בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, וְתִקְוָנָא תִנְיִינָא
פְּרִישׁ יְהִיר, וְלֹא סְתִים בּוֹלִי הָאִי.

וְלִבְתָּר תְּלִי כָּל שְׂבָחָא בְּהֵיא
דְּלֵעִילָא, דְּבִתִּיב (שה"ש ו, 1)

(ט) אַחַת הִיא לְאַמָּה פָּרָה הִיא
לְיִזְלִדְתָּהּ, וּבְגִין דְּאִיְהִי אִימָא
מִתְעַטָּרָא בְּעֶטְרָא דְּכֶלָּה, וְרַעוּתָא
דִּיז"ד לֹא אֶפְסִיק מִנָּה לְעֶלְמִין,
אֲתִיְהִיב בְּרִשׁוּתָּהּ כָּל חִירוֹ דְּעַבְדִּין,
כָּל חִירוֹ דְּכֶלָּא, כָּל חִירוֹ דְּחִיִּיבֵיא,
לְדַבָּאָה לְכֶלָּא, דְּבִתִּיב (ויקרא טז, ל)
כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם, וּבִתִּיב
(ויקרא כה, י) וְקִנְדָּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה יִזְבֹּל הִיא, מֵאִי יִזְבֹּל,

בְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ירמיה יז, ח) וְעַל יוֹבֵל
 יִשְׁלַח שְׂרָשָׁיו, מִשּׁוֹם תְּחוּא נָהָר
 דְּאַתְּי וְנָגִיד וְנָפִיק, וְאַתְּי תְּדִיר, וְלֹא
 פְּסִיק.

בְּתִיב ✧ (משלי ב, ג) כִּי אִם לְבִינָה
 תִּקְרָא לְתִבְנוּנָה תִּתֵּן קוֹלְדָּה,
 כִּינּוּן דְּאָמַר כִּי אִם לְבִינָה תִּקְרָא,
 אִמְאִי לְתִבְנוּנָה, אֶלָּא כִּלָּא בְּמָה
 דְּאִמְינָא, הִי מְנִיחָה עֲלָאָה, בִּינָה
 עֲלָאָה מִתְּבִנָּה, בִּינָה אָב וְאִם וּבֵן,
 י"ה אָב וְאִם, וּבֵן בְּגִוּיָּיהוּ. תִּבְנוּנָה
 כִּלָּא כִּלְלָא דְּכִנּוּן בֵּן וּבֵת, ו"ה. וְלֹא
 אֲשַׁתְּכַח אָב וְאִם אֶלָּא בְּאִמָּא,
 דְּאִימָא וְדִאִי (ס"א אלא בבינה, ובתבונה

דף
 רצ"א
 ע"א

וּדְאִי אִימָא) רְבִיעָא עֲלִייהוּ, וְלָא
 אֲתִנְגְּלִיָּא, אֲשֶׁתִּכַּח דְּכִלְלָא דְתִרִין
 בְּגִין אֲקָרִי תְבוּנָה. וְכִלְלָא דְאָב וְאִם
 וְכֵן אֲקָרִי בִינָה, וְכֹד בָּעִי לְאַכְלִלָּא
 כִּלְלָא, בְּהֵאִי אֲתַכְלִיל.

וְהֵאִי אָב וְאִם וְכֵן, אֲקָרִין חֲכָמָה
 בִּינָה וְדַעַת, בְּגִין דְּהֵאִי בִּין
 נְטִיל סִימְנִין דְּאֲבוֹי וְאִמִּיה אֲקָרִי
 דַּעַת, דְּהוּא סְהַדוּתָא דְתִרְוּיָהוּ.
 וְהֵאִי בִין, אֲקָרִי בּוֹכְרָא, דְּכִתִּיב
 (שְׁמוֹת ד', כב) בְּנֵי בְכוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְבְגִין
 דְּאֲקָרִי בּוֹכְרָא, נְטִיל תִּרִין חוּלְקִין,
 וְכֹד אֲתִרְבִּי בְּעֶטְרוֹי, נְטִיל תִּלָּת
 חוּלְקִין, וְכֵן כֹּד וְכֵן כֹּד, תִּרִין

חולֵּקִין וְתֵלֶת חולֵּקִין, כִּלָּא חַד
מִלָּה, וְהֵאֵי וְהֵאֵי חֲבִי (ס"א חד) חֲוֵי,
יְרוּתָא דְאַבּוּי וְאַמִּיהַּ יְרִית.

מֵאֵי יְרוּתָא, דָּא אַחֲסַנְתָּא דְאַבּוּי
וְאַמִּיהַּ, וְתֵרִין עֶטְרִין דִּתְחוּ
גְּנִיזִין בְּגִנוּיֵיהוּ, וְאַחֲסִינוּ לְבֵן דָּא,
מִסְטָרָא דְאַבּוּי, תְּחוּ גְּנִיז בְּגִנוּיָהּ חַד
עֶטְרָא דְאַקְרִי חֶסֶד, וּמִסְטָרָא דְאַיִמָּא
חַד עֶטְרָא דְאַקְרִי גְּבוּרָה, וּכְלָתוּ
מִתְעַטְרִין בְּרִישִׁיהַּ, וְאַחִיד לֶזֶן.

וְכַד גַּחְרִין אֱלִין אָב וְאִם עֲלִיהַּ,
כְּלָתוּ אַקְרוֹן תְּפִילִין דְּרִישָׁא,
וּכְלָא נְטִיל בֵּן דָּא, וְיִרִית כִּלָּא,
וְאַתְפִּשֵׁט בְּכָל גּוּפָא, וְהֵאֵי בֵּן יְחִיב

לְבַרְתָּא, וּבְרַתָּא מְנִיה אַתָּוֹן, וְעַל
 כָּל פָּנִים מִכָּאן בָּרָא יְרִית וְלָא
 בְּרַתָּא, בָּרָא יְרִית לְאַבּוּי וְלֵאמֹיה
 וְלָא בְרַתָּא, וּמְנִיה אַתָּוֹן בְּרַתָּא,
 כְּמָה דְּכֻתִּיב (דְּנִיאל ד', יח) וּמִזֶּזֶן לְכַלָּא
 בֵּינָה, (וְאִי תִימָא כָּל הָאִי וְהָאִי אַקְרוּן צְדִיק
 וְצַדִּיק, בַּחַד אֵינוֹן וַחַד כָּלָא).

הֵנִי אָב וְאֵם, בְּלִילָן וּמִתְחַבְּרִין דָּא
 בְּדָא, וְאָב טָמִיר יְתִיר. וְכַלָּא
 אַחִיד מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְתַלְיָא
 מִמּוֹלָא קַדִּישָׁא יְקִירוֹ דְּכָל יְקִירִין.
 וְאֵלִין אָב וְאֵם מְתַקְנִין בֵּיתָא כְּמָה
 דְּאֵמִינָא, דְּכֻתִּיב (מְשָׁלִי כד, ג) בְּחֻכְמָה
 יִבְנֶה בַּיִת וּבְתִבּוּנָה יִתְפַּוֵּן וּבִדְעַת

חֲדָרִים יִמְלְאוּ בְּלִ חוֹן יֶקֶר וְנָעִים,
 וּבְתִיב (שם כב, יח) בִּי נָעִים בִּי
 תִּשְׁמְרֶם בְּבִטְנָךְ, (הני כללא דכלא כמה
 דאמינא, ותליין ממזלא קדישא יקירא).

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּאֲדָרָא לָא
 גְּלִינָא בְּלָא, וְכָל חַיִּי מַלְיִין,
 טְמִירִין בְּלָבְאֵי הוּוּ עַד הַשְּׁתָּא,
 וּבְעֵינָא לֹא־טְמָרָא לֹון לְעֵלְמָא דְּאַתִּי,
 מִשּׁוּם דְּתַמֵּן שְׁאַלְתָּא שְׁאִיל לָנָא,
 בְּמָה דְּכְתִיב (ישעיה לג, ו) וְהָיָה אֲמוֹנֵת
 עֲתִדַּ חוֹסֵן יִשְׁוּעוֹת חֲבֵמָה וּדְעַת וְגו',
 וְחֲבֵמָה בְּעֵיִן מִינִי, וְהַשְּׁתָּא רַעוּתָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּהֵאֵי, הָא בְּלָא
 בְּסוּפָא אִיעִיל קָמִי פִּלְטְרוֹי.

בְּתִיב (שמואל א ב, ג) **כִּי אֵל דְּעוֹת**
יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{אֱלֹהֵינוּ}, דְּעוֹת וְדָא, הוּא
הַדְּעַת, בְּדַעַת כָּל פְּלִטְרֵי אֲתִמְלִיין,
דְּכְתִיב וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵא, (ובגין
כד) דַּעַת אַחֲרָא לֹא אֲתִגְלִיא, דְּהָא
טְמִירָא אָזִיל בְּגוּזִיה, וְאֲתִכְלִיל בִּיה,
דַּעַת נְהִיר בְּמוֹחִין, וְאֲתִפְשֵׁט
בְּמוֹחָא בְּלֹא, (במוחא, בגופא כלא, כי אל
דעוֹת ה').

בְּסַפְרָא דְּאַגְדָּתָא תַּנִּינָן, כִּי אֵל
דְּעוֹת יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} ^{אֱלֹהֵינוּ}, אֵל
תַּקְרִי דְּעוֹת אֲלֵא עֲדוֹת, דְּהוּא
סְהַדוּתָא דְּכָלֵּא, סְהַדוּתָא דְּתַרִּין
חִילְקִין, בְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים עח, ה)

וַיָּקָם עֲדוּת בִּיעֶקֶב. וַאֲפָ עַל גֵּב דְּהָא
 מִלָּה אוֹקְמוּהּ בְּסַפְרָא דְּעִנְיָעוּתָא
 בְּגִזְזָנָא אַחְרָא, חָתָם בְּאַתְרִיהּ
 שְׁלָיִם, חָכָא בִּלָּא שְׁפִיר, וְכִלָּא חָוִי,
 בְּדִ אִסְתִּים מִלָּה.

חָאִי אָב וָאֵם בִּלָּחוּ בָּחוּ בְּלִילָן,
 בִּלָּחוּ בָּחוּ סְתִימָן, וְאִינָן
 סְתִימָן בְּמִזְלָא קְדִישָׁא, עֲתִיקָא דְּכָל
 עֲתִיקִין. בֵּיה סְתִימָן, בֵּיה בְּלִילָן,
 בִּלָּא חוּא, בִּלָּא חָוִי, בְּרִיד חוּא,
 בְּרִיד שְׁמִיָּה לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.

כָּל מַלְיָן דְּאַדְרָא יָאוּת, וְכִלָּחוּ מַלְיָן
 קְדִישִׁין, מַלְיָן דְּלָא סְטָאן
 לְיִמִּנָּא וְלְשִׁמְאָלָא, בִּלָּחוּ מַלְיָן

דַּסְתִּימִין, וְאַתְּנִלְיִין לְאַיִנוֹן דְּעֵאלֹו
 וְנִפְקֹו, וְכָלָא חֲבִי הוּא. וְעַד הַשְּׁתָא
 הוּוּ מִתְבַּסִּין אֵלִין מֵלִין, דְּדַחֲלִנָא
 לְגַלְאָה, וְהַשְּׁתָא אַתְּנִלְיִין. וְגַלִּי קָמִי
 (מלכא) עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, דְּהָא לָא
 לִיקָרָא דִּילִי וְדַבִּית אַבָּא עֲבִידָנָא,
 אֲלָא בְּגִין דְּלָא אִיעוּל בְּכַסּוּפָא קָמִי
 פִּלְטְרוֹי עֲבִידָנָא. וְעוֹד, דְּהָא חֲמִינָא,
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל הָגִי וּפְאִי
 קָשׁוּט דְּהָבָא מִשְׁתַּבְּחֹן, בְּלָחוּ
 מִסְתַּבְּמִין עַל יְדֵי. דְּהָא חֲמִינָא
 דְּבִלְחוּ חֲדָאן בְּחָאִי הַלּוּלָא דִּילִי,
 וְכִלְחוּ וְמִינִין ✧ בְּחָחוּא עֲלֵמָא
 בְּהִילּוּלָא דִּילִי, וּפְאָה חִילְקִי.

אֲמַר רַבִּי אָבָא, כֹּד סַיִם מְלָה דָּא
בוֹצִינָא קַדִּישָׁא בוֹצִינָא
עֲלָאָה, אָרִים יְדוּי וּבְכָה וְחִיךְ, כָּעָא
לְגַלְאָה מְלָה חֲדָא. אֲמַר, כְּמִלָּה דָּא
אַצְטַעֲרָנָא כֹּל יוֹמָא, וְהִשְׁתָּא לָא
יְהִיבִין לִי רִשְׁוֹתָא. אֶתְתַּקֵּן וַיְתִיב,
וְרַחֵשׁ בְּשִׁפּוֹזוֹתֶיהָ, וְסָגִיד תִּלְתָּ
וּמְנִין, וְלֹא הָוָה יָכִיל כֹּד נֶשׁ
לְאַסְתִּכְּלָא בְּאַתְרֵיהָ, כֹּל שָׁכֵן בֵּיהָ.
אֲמַר, פּוּמָא פּוּמָא, דְּזֻכִּית לְכֹל הָאִי,
לֹא אֲנִיבּוּ מִבוֹעֵךְ. מִבוֹעֵךְ נִפִּיק וְלֹא
פָּסֵק. עֲלֵךְ קָרִינִן (בראשית ב, י) וְנִתְּחַר
יֹצֵא מֵעֵדֶן, וּכְתִיב (ישעיה נח, יא)
וּכְמוֹצֵא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִבְזְבוּ מִימָיו.

תֵּאִידְנָא אֶסְהִדְנָא עָלַי, דְּכָל יוֹמִין
 דְּקִאִימָנָא, תֵּאִיבְנָא לְמַחְמִי
 יוֹמָא דָּא, (נ"א רעותא לגלגלא רזא דא),
 וְלָא סָלִיק בְּרַעְיוֹתֵי (ס"א בידי) בַּר
 תֵּאִידְנָא, דִּהָא בְּעֵטְרָא דָּא מְתַעְטֵר
 הֵאִי יוֹמָא, וְהַשְׁתָּא בְּעֵינָא לְגַלְגָּלָא
 מִלֵּין קַמִּיה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 דִּהָא בְּלָחוּ מְתַעְטְרִין בְּרִישִׁיָּה. וְהֵאִי
 יוֹמָא דָּא יִתְרַחֵק לְמִיעַל לְדוֹכֵתִיה
 בְּיוֹמָא אַחֲרָא, דִּהָא כָּל יוֹמָא דָּא
 בְּרִשּׁוֹתֵי קִיּוֹמָא, וְהַשְׁתָּא שְׂרִינָא
 לְגַלְגָּלָא מִלֵּין, בְּגִין דְּלָא אִיעוּל
 בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא דְּאֵתִי, וְהֵאִי שְׂרִינָא
 יוֹמָא.

בְּתִיב (תהלים פט, טו), צֶדֶק
 וּמִשְׁפָּט מִבּוֹן בְּסֵאף
 חֶסֶד וְאֵמֶת יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ, מֵאֵן
 חֲכִימָא יִסְתַּבֵּל בְּחֵאֵי, לְמַחְמֵי
 אוֹרְחוֹי (ס"א דינוי) דְּקִדְּיָשָׁא עֲלָאָה,
 דִּינִין דְּקִשּׁוּט, דִּינִין דְּמַתְעַשְׂרִין
 בְּבִתְרֵי עֲלָאִין, דְּהָא חֲמִינָא
 דְּבִלְהוּ בּוֹצִינִין נְהָרִין מְבוֹצִינָא
 עֲלָאָה, טְמִירָא דְּבִל טְמִירִין,
 בִּלְהוּ דְּרַגִּין לְאַתְנַהֲרָא. (נ"א
 וכלהו אינון דרגין לאתנהרא) וּבְתַחוּא
 נְהוֹרָא דְּבִבֵּל דְּרַגָּא וְדְרַגָּא,
 אֲתַגְלִיָּא מַה דְּאַתְגְלִיָּא, וְבִלְהוּ
 נְהוֹרִין אֲחִידִין נְהוֹרָא דָּא בְּנְהוֹרָא

דָּא, וְנִחוּרָא דָּא בְּנִחוּרָא דָּא, וְנִתְרִין
 דָּא בְּדָא, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא.
 נִחוּרָא דְכָל בּוּצִינָא וּבּוּצִינָא,
 דְּאִתְקִרֹן תַּקִּינִי מִלְכָּא,
 בְּתִירִי מִלְכָּא, כָּל חַד וְחַד נִחוּר
 וְאַחִיד בְּתַהוּא נִחוּרָא דְלִגְנוּ לִגְנוּ, וְלֹא
 מִתְפָּרֵשׁ לְכַר, וּבְגִין כֶּךָ כֹּלָא בְּחַד
 דְּרִנָּא אִסְתַּלַּק, וּכְלָא בְּחַד מְלָה
 אִתְעַפֵּר, וְלֹא מִתְפָּרֵשׁ דָּא מִן דָּא,
 אִיהוּ וְשִׁמִּית חַד הוּא.

נִחוּרָא דְּאִתְגַּלִּיָּא אֶקְרִי לְבוּשָׂא
 דְּמִלְכָּא, נִחוּרָא דְלִגְנוּ לִגְנוּ,
 (בהווא נהורא הוא מה), נִחוּרָא סְתִים,
 וּבִיָּה שְׂרִיָּא חֲהוּא דְלֹא אִתְפָּרֵשׁ וְלֹא

אַתְּגַלְיָא. וְכִלְהוּ בּוּצִינִי, וְכִלְהוּ
 נְחוּרִין, נְחָרִין מַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא
 סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, בּוּצִינָא
 עֲלָאָה. וְכֵר מְסַתְּכָן, כִּלְהוּ נְחוּרִין
 דְּאַתְּפִשְׁטִין, לָא אֲשַׁתְּכַח בֵּר בּוּצִינָא
 עֲלָאָה, דְּאַטְמָר וְלָא אַתְּגַלְיָא.

בְּאַיְנוֹן לְבוּשִׁין דִּיקָר, לְבוּשֵׁי
 קְשׁוּט, תְּקוּנֵי קְשׁוּט,
 בּוּצִינִי קְשׁוּט, אֲשַׁתְּכַחוּ תִּירִין
 בּוּצִינִין, תְּקוּנָא דְּכוּרְסִיָּא דְּמַלְכָּא,
 זְאֶקְרוֹן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. זְאֶיְנוֹן
 שִׁירוּתָא, וּשְׁלִימוּתָא דְכָל
 מְחִימוּתָא. וּבְהֵי מַתְעַטְרִין כָּל
 דִּינִין דְּלַעֲיָלָא זְתִתָּא, וְכִלְא סְתִים

בְּמִשְׁפָּט. וְצֶדֶק מִחַי מִשְׁפָּט
אֶתְּזֵן.

וְלִזְמַנֵּי קָרִינֵן לָהּ (בראשית יד, יח)
וּמִלְכֵי צֶדֶק מִלְךְ שָׁלָם,
כִּד מִתְעָרִין דִּינֵין מִמִּשְׁפָּט, כְּלָהוּ
רַחֲמֵי, כְּלָהוּ בְשָׁלִימוֹ, דִּחַי מִבְּסָם
לִחַי צֶדֶק, וְדִינֵין מִתְתַּקְּנִין, וְכָלָהוּ
נִחְתִּין לְעֵלְמָא בְשָׁלִימוֹ בְּרַחֲמֵי,
וְכִדִּין (אקרי) שְׁעָתָא דִּמִּתְחַבְּרֵן דְּכֵר
וְנוֹקְבָא, וְכִלְ עֲלָמִין כְּלָהוּ בְּרַחֲמֵי
וּבְחִדּוּתָא.

וְכִד אֶסְגִּיאוֹ חוּבֵי עֲלָמָא,
וְאֶסְתַּאבֶּת מִקְדָּשָׁא, וְדִכּוּרָא
אֶתְרַחֵק מִן נוֹקְבָא, וְחוּיָא תְּקִיפָא

שְׂרִיא לְאַתְעָרָא, וְוִי לְעֵלְמָא דְּמִתְזֵן
 בְּחֵחוּא זְמָנָא מִחֵא צֶדֶק, כְּמָה
 חֲבִילִי טְרִיקֵן מִתְעָרִין בְּעֵלְמָא,
 כְּמָה זְכָאִין מִסְתְּלֵקִין מִעֵלְמָא,
 זְכָר כֶּדֶךְ לְמָוָה, בְּגִין דְּאַתְרַחֵק
 דְּבוּרָא מִן נִיקָבָא, וּמִשְׁפֹּט לָא
 קָרַב בְּצֶדֶק דָּא. וְעַל הָא
 בְּתִיב (משלי יג, כג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה
 בְּלֹא מִשְׁפֹּט, דְּמִשְׁפֹּט אֶתְרַחֵק
 מִחֵא צֶדֶק, וְלֹא אֶתְבְּסָמָא, וְצֶדֶק
 יִנְקָא מֵאַתְרֵי אַחֲרָא.

וְעַל דָּא אָמַר שְׁלֵמָה מִלְכָּא
 (קהלת ז, טו), אֵת חֶבֶל
 רְאִיתִי בְיָמַי חֶבֶלִי וַיֵּשׁ צָדִיק

אוֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְגו', הֶבֶל דָּא (בס"א
 ל"ג הבל דא) הֶבֶל בְּדָא, מִהֶבְלִים
 דְּלַעֲיָלָא, דְּאֶקְרוּן אֲנָפִי מִלָּבָא,
 וְדָא אִיהוּ מִלְכוּתָא קַדִּישָׁא, דְּבֵר
 הוּא מִתְעָרָא בְּדִינוּי, בְּתִיב, יֵשׁ
 צְדִיק אוֹבֵד בְּצִדְקוֹ. מַאי טַעְמָא,
 מִשּׁוּם דְּמִשְׁפֵּט אֶתְרַחֵק מִצִּדְקָא,
 וּבִגְזִין בְּךָ אֶקְרִי, וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא
 מִשְׁפֵּט.

תָּא חַיִּי, כִּד אֲשַׁתְּבַח וּכְתָא עֲלָאָה
 בְּעֲלָמָא, רְחִימָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אֲפִילוּ כִּד אֶתְעַר צִדְקָא
 בְּלַחוּדוּי, יְכִיל עֲלָמָא לְאֲשַׁתְּזַבָּא
 בְּגִינִיהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעִי

דף
רצ"ב
ע"א

בִּיקְרִיָּה, וְלֹא מִסְתַּפִּי ♦ מִן דִּינָא, וְכֵד
חֲחוּזָא וּפְאָה לָא קִיָּמָא בְּקִיּוּמִיהָ,
מִסְתַּפִּי אֲפִילוּ מִמְשַׁפֵּט, וְלֹא יָכִיל
לְמִיקָם בִּיה, כֹּל שָׁפֵן בְּצֶדֶק.

דְּיֹד מִלְכָּא בְּקַדְמִיתָא אָמַר,
(תהלים כו, ב) בְּחַנְנִי יְהוָה ^{אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ} יְהוָה

וְנַפְסִי, דְּהָא אָנָּא לֹא מִסְתַּפִּינָא מִכֹּל
דִּינִין, אֲפִילוּ מִחֵאֵי צֶדֶק, וְכֹל שָׁפֵן
דְּאֲחִידְנָא בִּיה, מַה פְּתִיב (שם יז, טו)
אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחְזָה פְּנִיךָ, בְּצֶדֶק וְדֵאֵי,
לֹא מִסְתַּפִּינָא לְמִיקָם בְּדִינוּי, פְּתֵר
דְּחָב אֲפִילוּ מִמְשַׁפֵּט מִסְתַּפִּי,
דְּכְתִיב, (שם קמג, ב) וְאֵל תִּבְא
בְּמִשְׁפַּט אֶת עַבְדְּךָ.

הָאָה חַוִּי, כִּד מִתְבַּסְמָא הָאִי צִדְקָה
 מִשְׁפָּט, בְּדִין אֲקָרִי צִדְקָה,
 וְעֲלָמָא מִתְבַּסְמָא בְּחֶסֶד,
 וְאַתְמַלִּיא מִנִּיהּ, דְּכִתִּיב (תהלים לג,
 ה) אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה
 מִלֵּאָה הָאָרֶץ.

אַסְתַּדְנָא עָלֵי, דְּכָל יוֹמָאֵי חַוִּינָא
 מִצַּטֵּר עַל עֲלָמָא,
 דִּלָּא יַעֲרַע בְּדִינוֹי דְּצִדְקָה, וְלָא יוֹקִיד
 עֲלָמָא בְּשִׁלְהוּבּוֹי, כְּמָה דְּכִתִּיב
 (משלי ל, כ) אֲכַלָּה וּמַחֲתָה בֵּיתָה.

מִכָּאֵן וְלִחֲלָאָה, כְּפֻם כָּל חַד,
 כְּפֻם בִּירָא עִמָּקָא, וְהָא
 בְּדָרָא דָּא אִית בֵּיה זַכָּאִין, וְזַעֲרִין

אֵינֶנּוּ דִּיקוּמוֹן לְאַגָּנָא עַל עֲלָמָא, וְעַל
עֲלָמָא מֵאַרְבָּעָה זַיִינ, (ס"א על עלמא,
ועלינא בעיין).

עַד כָּאן אֶחֱדֵן מִלֵּי דָא בְּדָא,
וּמִתְפָּרֵשׁן מִלֵּין דְּסְתִימוֹן
בְּעִתִּיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָל
סְתִימוֹן, וְחֵיד אֶחֱדֵן אֵלִין בְּאַלִּין.
מִכָּאן וְלֶהֱלָאָה מִלֵּין דְּזַעִיר אֲנָפִין,
אֵינֶנּוּ דְּלָא אֲתַגְלִיין בְּאַדְרָא, אֵינֶנּוּ
דְּהוּ סְתִימוֹן בְּלִבָּא, וְתַמָּן לָא
אֲתַתְקֵנוּ, (עד כאן סתימן מלין) הִשְׁתָּא
אֲתַתְקֵנוּ וְאֲתַגְלִיין, וּבְלָהוּ מִלֵּין
סְתִימוֹן, וּבְרִירִין בְּלָהוּ, וּבָאָה
חִילָקִי, וְאֵינֶנּוּ דְּיִירָתוּ יְרוּתָא דָּא,

דְּכַתִּיב (תהלים קמד, טו) אֲשֶׁרִי הָעַם
שָׁכְכָה לִזְוִגוֹ.

הָאִי דְּאִזְקִימָנָא, אָב וְאִם בְּעִתִּיקָא
אֲחִידִן בְּתִיקוֹנוֹי, הָכִי הוּא,
דְּהָא מְמוּזָחָא סְתִימָאָה דְּכָל סְתִימִין
תַּלְיִין (נ"א נפקין), וּמִתְאַחֲדִן בֵּיהּ, (ואף
על גב דעתיקא קדישא אתתקן בלחודוי), וְכֵד
יִסְתַּכְּלִין (בכל) מְלִי, בְּלָא הוּא
עִתִּיקָא בְּלַחֲדוֹי, הוּא תַּנּוּי, וְהוּא
יְהֵא, וְכָל הַנִּי תַקְוִנִין, בֵּיהּ (אחידן,
בֵּיה סתימן, לא מתפרשן מניה, מוחא
סתימאה לא אתגלייא ולא תליא ביה).
אָב וְאִם מֵהָאִי מוּזָחָא נַפְקִין,
אֲתַכְּלִילוּ בְּמוּזָלָא, וּבִיה תַלְיִין, וּבִיה

אַחֲדָן, זַעִיר אַנְפִּין בְּעֵתִיקָא בְּדִישָׁא
תַּלְיָיא וְאַחִיד. וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי
בְּאֲדָרָא.

וּבֹאָה חִזְקִיָּה דְּמֵאן דְּעָאֵל וְנָפִיק,
וַיִּגְדַּע אוֹרְחִין, דְּלֹא יִסְטִי
לְיָמִינָא וְלִשְׁמָאלָא. וּמֵאן דְּלֹא עָאֵל
וְנָפִק, טַב לֵיהּ דְּלֹא אֲבִירי, וּבְתִיב
(הושע יד, י) כִּי יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי יְחֻזָּא ^{אֲתֵּינָא} ^{וְהָאֵלֹהִים}.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּכֵּל חַיִּינָא
כֹּל יוֹמָא בְּתַאי קָרָא, דְּבְתִיב
(תהלים לד, ג) בִּיתְחֻזָּא ^{אֲתֵּינָא} ^{וְהָאֵלֹהִים} תַּתְּחֵלֵל
נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנִוִים וַיִּשְׁמְחוּ,
וְהָאִידָנָא אֲתַקִּיִּים קָרָא כֹּלָא,
בִּיתְחֻזָּא ^{אֲתֵּינָא} ^{וְהָאֵלֹהִים} תַּתְּחֵלֵל נַפְשִׁי וְדָא,

דְּהָא נִשְׁמַתִּי בֵּיהּ אֲחִידָא, בֵּיהּ
 לְהֵטָא, בֵּיהּ אֶתְדַּבְּקַת וְאַשְׁתַּדְּלַת,
 וּבְאַשְׁתַּדְּלוּתָא דָּא תַּסְתַּלֵּק
 לְאַתְרָהּא, יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ, כֹּל
 חַיֵּי צְדִיקָיָא, וְכֹל בְּנֵי מְתִיבְתָּא
 קְדִישָׁא, וּזְכָאִין דְּאַתִּינן הַשְׁתָּא עִם
 קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּלָהוּ שְׁמַעִין
 מַלְּי, וְתַדְאן. בְּגִין כֵּן (שם ד) גִּדְּלוּ
 לִירוּחָא ^{אֵתְרָא} אֵתְרָא אֵתְרָא וְנִרְוֹמְכָא שְׁמוֹ
 יַחְדָּיו.

פִּתְחָא וְאָמַר, בְּתִיב (בראשית לו, לא)
 וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ
 בְּאַרְצֵי אֲדוּם, הָדָא הוּא דְּבְתִיב
 (תהלים מח, ה) כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נוֹעְדוּ

עֲבְרוּ יַחְדָּיו, נִזְעְדוּ, בָּאֵן אֲתֵר,
 בְּאַרְצֵן אָרוֹם, בְּאַתֵּר דְּדִינִין
 מִתְאַתְרִין תַּמָּן. עֲבְרוּ יַחְדָּיו, דְּבִתִּיב
 (שם) וַיָּמָת וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו, הִמָּה רָאוּ
 בֵּן תַּמָּהוּ נִבְחֵלוּ נַחֲפִזוּ, דִּלָּא
 אֲתַקְיָמוּ בְּאַתְרֵיהּ, בְּגִין דְּתַקְוִינִין
 דְּמִלְכָּא לָא אֲתַתְקְנוּ, וְקִרְתָּא
 קִדִּישָׁא וְשׁוּרֵי לָא אוֹדְמֵנוּ, הָדָא
 הוּא דְּבִתִּיב בְּאַשֶׁר שְׁמַעְנוּ בֵּן
 רָאִינוּ וְגו', דִּהָא בְּלָחוּ לָא
 אֲתַקְיָמוּ. וְהִיא אֲתַקְיָמָת הַשְׁתָּא
 בְּסִטְרָא דְּדְבוּרָא, דִּשְׂרִיא עָמָה,
 הָדָא הוּא דְּבִתִּיב (שם) וַיִּמְלֹךְ
 תַּחְתָּיו הָדָר וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוּ וְשֵׁם

אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת מְטִירַד בֵּת
 מִי זָהָב, מִי זָהָב וְדָאִי, בְּמָה
 דְּאִזְקִימְנָא בְּאֲדָרָא.

(וְהָא) בְּסַפְרָא דְּאֶנְדְּתָא דְּרַב
 הַמְּנִנְנָא סָבָא אֶתְמַר,
 וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הָדָר, הָדָר וְדָאִי, בְּמָה
 דְּאֶתְ אָמַר, (ויקרא כג, מ) פְּרִי עֵץ הָדָר,
 וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל, בְּמָה דְּאֶתְ
 אָמַר, בַּפּוֹת הַמָּרִים, וּבְתִיב (תהלים
 צב, יג) צִדִּיק כַּתְּמָר יִפְרַח, דְּאִתְּי
 דְּבַר וְנִזְקָבָא. הָאִי אֶתְקִרִיאת בֵּת
 מְטִירַד, בֵּת מַחְהוּא אֶתְרִ דְּטִירְדִּין
 בְּלָא לְאֶתְדִּבְקָא, וְאֶקְרִי אָב, וּבְתִיב
 (איוב כח, יג) לֹא יָדַע אָנוּשׁ עֲרֶבְהָ, וְלֹא

תִּמְצֵא בְּאַרְץ חַיִּים. דְּבַר אַחֵר, בַּת
מַאימָא, דְּמִסְטָרְהָא מִתְאַחֲדִין דִּינִין,
דְּיִטְרִדִין ✧ לְבָלָא. בַּת מִי זָהָב,
דִּינִיקָא בַּתְרִין אַנְפִּין, דִּנְהִירוֹ בַּתְרִין
גְּוֹזִינִין, בְּחֶסֶד וּבְדִינָא.

דף
רצ"ב
ע"ב

עַד לָא אַבְרִי עֲלֵמָא לָא הָוּ
מִשְׁנִיחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, וּבְגִין
בְּדַ עֲלָמִין קְדָמָי אַתְחֲרָבוּ, וְעֲלָמִין
קְדָמָי בְּלָא תִקְוֹנָא אַתְעֲבִידוּ.
וְהָתוּא דִּלָּא הָוָה בְּתִקְוֹנָא, אַקְרִי
זִיקִין נְצוּצִין, בְּתַאי אוּמָנָא מְרַצְפָּא
(ס"א מרזפתא), בְּדַ אַכְתֵּשׁ בְּמָנָא
דְּפִרְזָלָא, אִפִּיק זִיקִין לְבָל עֵיבַר,
וְאִינִין זִיקִין דִּנְפִקִין, נְפִקִין לְחִיטִין

וְנִהְיִירִין, וְדַעֲבִין לְאַלְתֵּר, וְאַלִּין
 אֶקְרוֹן עַלְמִין קַדְמָאִי, וּבְגִין בְּדִ
 אֲתִתְּרִבוּ וְלֹא אֲתִקְיִמוּ, עַד דְּאֲתִתְּקִין
 עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְנִפִּיק אוּמָנָא (ד"א
 מאנא) לְאוּמְנוּתִיהּ.

וְעַל הַאי תַּנִּינָא בְּמַתְּנִיתָא דִּילָן,
 דְּנִיצוּצָא אִפִּיק זִיקִין בְּזִיקִין
 (נ"א דבוצינא אפיק זיקין ניצוצין), לְתַלַּת
 מָאָה וְעֶשְׂרִין עֵיבָר, וְאַיִנוּן זִיקִין
 עַלְמִין קַדְמָאִי אֶקְרוֹן, וּמִיתוּ
 לְאַלְתֵּר, לְבִתֵּר נִפִּיק אוּמָנָא (ס"א
 מאנא) לְאוּמְנוּתִיהּ, וְאֲתִתְּקִין בְּדָבָר
 וְנוֹקְבָא, וְהִנֵּי זִיקִין דְּאֲתִדְעִבוּ וּמִיתוּ,
 חֲשַׁתָּא אֲתִקְיִים בְּלָא. מְבוּצִינָא

דְּקַרְדֵּינוּתָא נָפַק נִיצוּצָא, פִּטְיָשָׁא
 תַּקִּיפָא, דְּבִטָּשׁ וְאַפִּיק זִיקִין עַלְמִין
 קַדְמָאִי, וּמִתְעַרְבִי (ד"א ומתדכי)
 בְּאַוִּירָא דְכֵּיָא, וְאַתְבָּסְמוּ דָּא בְּדָא.
 כִּד אֶתְחַבְּרוּ אַבָּא וְאַיְמָא, וְחֵחֵזָא
 אָב חוּזָא מְרוּחָא דְגֻגִיז בְּעֵתִיק
 יוֹמִין, בֵּיה אֶתְגֻּגִיז חָאִי אֲוִירָא,
 וְאַבְלִיל לְנִיצוּצָא דְנָפַק מִבּוֹצִינָא
 דְּקַרְדֵּינוּתָא, דְּגֻגִיז בְּמַעוּי דְאַיְמָא,
 וְכִד אֶתְחַבְּרוּ תַרְוַיְיָהוּ וְאַתְבְּלִילוּ דָּא
 בְּדָא, נָפַיק גּוּלְגֻלְתָּא חַד תַּקִּיפָא,
 וְאַתְפֹּשֵׁט בְּסִטְרוּי, דָּא בְּסִטְרָא דָּא,
 וְדָא בְּסִטְרָא דָּא. בְּמָה דְעֵתִיקָא
 קַדִּישָׁא תִלֵּת רִישֵׁין אֲשֶׁתְּכֵחוּ בְּחַד,

כִּן כִּלָּא אֲזִדְמֵן בְּתִלְת רִישֵׁין, כְּמָה
דְּאֵמִינָא.

בְּתֵאי גּוּלְגֵלְתָא דְזַעִיר אֲנָפִין נָטִיף
טָלָא מִרִישָׁא תְנוּרָא (ואחיד
ליה), וְתִהוּא טָלָא אֶתְחִוִי בְתִרֵי גְוֹנִי,
וּמִנִּיה מִתְּזֵן חֲקִלָא דְתַפּוּחִין קְדִישֵׁין,
וּמִתְּאֵי טָלָא דְגּוּלְגֵלְתָא דָּא, מִתְּחִנֵּן
מָנָא לְצַדִּיקָיָא לְעֵלְמָא דְאַתִּי, וּבִיה
זְמִינֵן מִתִּיָּא לְאַתִּיָּא. וְלָא אֲזִדְמֵן
מָנָא דְנִפְל מִתְּאֵי טָלָא, בֶּר תִּהוּא
זְמָנָא בְּזִמְנָא דְאַזְלוּ יִשְׂרָאֵל
בְּמִדְבָּרָא, וְזֵן לָהּ עֲתִיקָא דְכִלָּא,
מִתְּאֵי אֲתֵר, מַה דְלָא אֲשַׁתְּבַח
לְבַתֵּר, תִּהְיָ הוּא דְכְתִיב (שמות טז, ד)

הִנְנִי מִמָּטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם,
בְּמַה דַּאתְּ אָמַר (בראשית כז, כח) וַיִּתֵּן
לָךְ הָאֱלֹהִים מִטֶּל הַשָּׁמַיִם וְגו'.

הֵאֵי בְּחֵחוּא זְמָנָא, לְזִמְנָא אַחֲרָא
תַּנִּינֵן, קָשִׁים מְזוּנֹתֵינוּ שֶׁל
אָדָם קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא
בְּמִזְלָא תַלְיִיא, בְּמִזְלָא וְדָא, וְעַל בֶּן
בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, לָאוּ בְּזִכּוּתָא תַלְיִיא
מִלְּתָא, אֲלָא בְּמִזְלָא תַלְיִיא מִלְּתָא,
זְכָרָא תַלְיִין בְּחֵאֵי מִזְלָא, בְּמַה
דְּאֻקִּימָנָא.

תַּשְׁעָה אֲלָפִין רַבּוּא עֲלָמִין, נִמְלִין
וְסִמְכִין עַל הָאֵי גוֹלְגֻלְתָּא.
וְהֵאֵי אֲוִירָא דְּכָיָא אֲתַבְּלִיל בְּכָלָא,

בִּיּוֹן דְּהוּא בְּלִיל מַכָּא וּבְלָא
 אַתְּבְּלִיל בֵּיה, אַתְּפֶשְׁטוּ אַנְפּוּי
 לְתִרִין סְטִרִין, בְּתִירִי נְהוּרִין בְּלִילָן
 מַכָּא. וְכֵד אַסְתְּכְּלוּ אַנְפּוּי בְּאַנְפִּין
 דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, בְּלָא אַרְךְ אַפִּים
 אַקְרִי, מַאי אַרְךְ אַפִּים (אריך אפים מבעי
 ליה), אֶלָּא חֲבִי תַנִּינֵן, בְּגִין דְּאֶרִיךְ
 אַפִּיה לְחַיִּיבָא. אַבְל אַרְךְ אַפִּים,
 אַסּוּזְתָּא דְּאַנְפִּין, דְּהָא לָא אֲשַׁתְּבַח
 אַסּוּזְתָּא בְּעֶלְמָא, אֶלָּא בְּזִמְנָא
 דְּאַשְׁגַּחִין אַנְפִּין בְּאַנְפִּין.

בַּחֲלָלָא דְּגוּלְגֻלְתָּא, נְהוּרִין תִּלַּת
 נְהוּרִין, וְאִי תִימָא תִּלַּת,
 אַרְבַּע אֵינֹן, בְּמַח דְּאַמִּינָא,

אֲחֻסְנִיתִיָּה דְּאַבּוּי וְאַמִּיָּה, וְתָרִין גְּנִיזִין
דְּלָחוֹן, דְּמַתְּעֵטְרֵן בְּלָחוֹ בְּרִישִׁיָּה,
וְאַיִנּוֹן תְּפִלִּין דְּרִישָׁא לְבַתָּר,
מִתְחַבְּרֵן בְּסִטְרוּי וְנִהְרִין, וְעֵאלִין
בְּתַלְתָּ חִלְלֵי דְּגּוּלְגֻלְתָּא, נִפְקִין בְּלָ
חַד בְּסִטְרוּי, וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא.
וְאַלִּין מִתְחַבְּרִין בְּתָרֵי מוּחֵי, וּמוּחָא
תְּלִיתָאָה בְּלִיל לֹון, וְאַחִיד (וְאַיִנּוֹן תְּפִלִּין
דְּרִישָׁא, וְאַלִּין מִתְחַבְּרִין בְּתָרֵי מוּחֵי, וּמוּחָא
תְּלִיתָאָה כְּלִיל לֹון, וְנִהְרִין וְעֵאלִין בְּתַלְתָּ חִלְלֵי
דְּגּוּלְגֻלְתָּא, לְבַתָּר נִפְקִין כָּל חַד בְּסִטְרוּי,
וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, וְהֵאֵי מוּחָא תְּלִיתָאָה
אַחִיד) בְּהֵאֵי סִטְרָא וּבְהֵאֵי סִטְרָא,
וּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא, וְאַתְעָבִיד

מִנִּיה תִּרִי גִזְוִי בְּלִילָן כְּחָדָא, וּמַחֲאִי
 נָחִיר אֲנָפּוּי, וְאַסְחִיד בְּאַבָּא וְאִימָא
 גִּזְוִי דְּאֲנָפּוּי, וְהוּא אֶקְרִי דַּעַת.
 בְּדַעַת (ס"א בדא) בְּתִיב, (שמואל א ב, ג)
 בִּי אֵל דַּעוֹת יְהוֹנָתָן ^{אֲתִּיבְתָּא} וְגו', בְּגִין
 דְּאִיחוּ בְּתִרִי גִזְוִי, לֹא נִתְבְּנוּ עַלִּילוֹת,
 אֲבָל לְעַתִּיקָא קִדְיִשָּׁא סְתִימָא, לָא
 נִתְבְּנוּ, מֵאִי טַעְמָא נִתְבְּנוּ לְחֵאִי,
 בְּגִין דִּירִית תִּרִין חוּלְקִין, וּבְתִיב
 (ש"ב כב, כו) עִם חָסִיד תִּתְחַסֵּד וְגו'.

וְהָא בְּקִשּׁוּט אֲזִקִּימוּ חֲבֵרִיָּא,
 דְּבְתִיב (בראשית כט, יב) וַיֵּגֶד
 יַעֲקֹב ✧ לְרַחֵל בִּי אַחִי אָבִיהָ הוּא,
 וַיֵּגֶד, הָא אֲזִקְמוּהָ דְּבִלָּא רָזָא

דְּחֻכְמָתָא. וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא, בֶּן
 רִבְקָה, וְלֹא כְּתִיב בֶּן יִצְחָק, רְמוּז,
 וְכֹלָא רְמִיזָא בְּחֻכְמָתָא, וְעַל הָא
 אֲקָרִי שְׁלִים בְּכֹלָא, וְכִי אֶתְחַזִּי
 מְחִימָנוּתָא, וְכִי בֶן כָּךְ כְּתִיב, וַיֵּגֶד
 יַעֲקֹב, וְלֹא כְּתִיב וַיֹּאמֶר.

הֲנִי גִזְוִנִי, כְּמָה דְּנִגְהֵרִין בְּעֵטְרָא
 דְּרִישָׁא, וְעַלִּין בְּחֻלְדֵּי
 דְּגִזְלָגְלָתָא, הָכִי מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל
 גּוּפָא, וְגוּפָא אֶתְאַחִיד בְּהוּ,
 לְעִתִּיקָא קִדִּישָׁא סְתִימָא, לֹא
 נִתְכַּנּוּ, וְלֹא יֵאָן לִיה, דְּהָא
 בְּלֹא בְּחַד אֶשְׁתַּבַּח, חִידוֹ לְכֹלָא,
 חַיִּים לְכֹלָא. לֹא תִלְיִיא בִּיה

דִּינָא, אֲבָר בְּחַאי לֹו נִתְכְּנֹו עֲלִילוֹת
וְדָא.

בְּגוּלְגֵּלְתָּא דִּירִישָׁא תִּלְיִין כָּל אֵינֶן
רְבוּז וְאַלְפִין קוֹצִי
דְּשִׁעְרִין, דִּיאֵינֶן אִיכְמִין, וּמִסְתַּבְּכִין
דָּא בָּדָא, אֲחִידֵן דָּא בָּדָא, דִּיאֲחִידֵן
בְּנִהִירוֹ עֲלָאָה, דְּמִתְעַטָּר בְּרִישִׁיה
מֵאָבָא, וּמִמּוֹחָא דִּיאֲתִנְהִיר מֵאָבָא,
לְבַתֵּר נִפְקִין נִימִין עַל נִימִין, מְנַהִירוֹ
דְּמִתְעַטָּר בְּרִישִׁיה מֵאִימָא, וּמִשְׁאָר
מוֹחִי, וּבְלָחוֹ אֲחִידֵן, וּמִסְתַּבְּכִי
בְּאֵינֶן שִׁעְרֵי דִּיאֲחִידֵן מֵאָבָא, בְּגִין
דִּיאֵינֶן מִתְעַרְבִין דָּא בָּדָא,
וּמִסְתַּבְּכִין דָּא בָּדָא, וּבְלָחוֹ מוֹחִי

אָחִידֵן בְּגוּלָגוּלָתָא בְּמוֹחָא עָלָאָה.
וּבְלָהוּ מְשִׁיבֵן אֶתְמַשְׁבֵּן מִתְלַת
חֲלָלֵי דְמוֹחָא, אָחִידֵן בְּמוֹחֵי,
מִתְעַרְבֵן דָּא בְדָא בְדָבִיא
בְּמִסְאָבָא, בְּכָל אֵינֶזֶן טַעֲמִין, וְרִיזֵן
סְתִימִין וּמִתְגַּלִּיין. וּבְגִין כֶּךָ בְּלָהוּ
מוֹחֵי רְמִיזֵי (שמות כ, ב) בְּאַנְכֵי יְהוֹנָדָה
אֶתְחִידֵי וְגו', בְּמַח דִּנְהָרִין
בְּעֶטְרָא דִּירִישָׁא, וְעֵאלִין בְּחֲלָלֵי
דְּגוּלָגוּלָתָא. כָּל אֵינֶזֶן קוֹצִין אוֹפְמִין
חֲפִיין וְתִלִּיין לְסֶטְרָא דְּאוּדְנִין, וְהָא
אוֹקִימָנָא, דְּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב, (מ ב יט טז)
חַטָּה יְהוֹנָדָה אֶתְחִידֵי אוֹנָדָה וְשִׁמְעַ, מִכָּאן
אוֹקִימָנָא, מֵאן דְּבַעִי דִּירְבִּין

מִלְכָּא אוֹדְנִיה לְקַבְלִיה, יִסְלַם
 בְּרִישִׁיה דְּמִלְכָּא, וַיִּפְנֶה שַׁעְרֵי מַעַל
 אוֹדְנִי, וַיִּשְׁמַע לִיה מִלְכָּא בְּכָל מַה
 דְּבַעֵי.

בְּפִלְגֻז־תָּא דְּשַׁעְרֵי, מִתְּאֲחָדָא
 חַד אוֹרְחָא בְּאוֹרְחָא
 דְּעַתִּיק יוֹמִין, וּמִתְפָּרֶשֶׁן מִנִּיה
 כָּל אוֹרְחוֹי דְּפִקְנֵי אוֹרֵייתָא,
 (ואתמנן עלייהו). כָּל מְאֲרִיחוֹן דִּיבְבָא
 וַיִּלְדָּה תַלְיִין בְּכָל קוּצָא וְקוּצָא,
 וַאֲיֵנוֹן מִפְּרִשִׁין רִשְׁתָּא לְחַיִּיבִיא,
 דְּלֹא יִדְעִין אֵינֹן אֲרַחִין, הָדָא
 הוּא דְּכַתִּיב (משלי ד, יט), דְּרַךְ
 רִשְׁעִים בְּאִפְלָה. וְכָל אֲלִין תַלְיִין

בְּקוֹצִין תְּקִיפִין, וּבְגִין בְּךָ בְּלָחוּ
תְּקִיפִין.

וְאוֹבְיָמָנָא בְּאֵינֵן שְׁעִיעֵן, אֶתְאַחֲדֵן
מְאִירִיהוֹן דְּמִתְקַלָּא (ס"א

דרחימותא), דְּבִתִּיב (תהלים כה, י) בְּלָ

אַרְחוֹת יְחֻזְאֵיהֶן ^{אֶתְחַלְחַל} חֶסֶד וְאַמֶּת, וְכָל

בְּךָ, בְּגִין דְּמִשְׁכִּין מְמוֹחִין סְתִימִין

דְּרַחֲטִי מוֹחָא, וּבְגִין בְּךָ מִשְׁתַּבְּחִי

בְּלָ חַד בְּפֻם אוֹרְחוֹי. מִחַד מוֹחָא

בְּאֵינֵן קוֹצִין שְׁעִיעֵן, אֶתְמִשְׁכֵּן

מְאִירִיהוֹן דְּמִתְקַלָּא, דְּבִתִּיב בְּלָ

אַרְחוֹת יְחֻזְאֵיהֶן ^{אֶתְחַלְחַל} חֶסֶד וְאַמֶּת,

מְמוֹחָא תְּנִינָא בְּאֵינֵן קוֹצִין תְּקִיפִין,

אֶתְמִשְׁכֵּן וְתִלְיִין מְאִירִיהוֹן דִּיבְבֵא

וַיִּלְלָהּ, דְּכִתִּיב בְּחוּ דְרִךְ רִשְׁעִים
בְּאִפְלָה לֹא יֵדְעוּ בְּמָה יִבְשְׁלוּ, מֵאִי
קָא מִיֵּירִי, אֵלֶּא לֹא יֵדְעוּ, בְּלוֹמַר לֹא
יֵדְעִין, וְלֹא בָּעָאן לְמַנְדַּע. בְּמָה
יִבְשְׁלוּ, אֵל תִּקְרִי בְּמָה, אֵלֶּא
בְּאִימָא יִבְשְׁלוּ, בְּאִינֹן דְּמִתְאַחֲדִין
בְּסֹטֵר דְּאִימָא, מֵאִי סֹטֵרָא דְּאִימָא,
גְּבוּרָה תִּקְיָפָא, מִיֵּינָה מִתְאַחֲדִין
מְאִירִיחוֹן דִּיבָבָא וַיִּלְלָהּ. מְפוֹחָא
תְּלִיתָאָה, בְּאִינֹן קוֹצִין דְּאִינֹן
בְּאִמְצָעִיתָא, אֶתְמַשְׁבֵּן וְתִלְיִין
מְאִירִיחוֹן דְּמִידִין (דמארינ), וְאִקְרוּן
אַנְפִּין גְּהִירִין וְלֹא גְּהִירִין, וּבְהִי
בְּתִיב (משלי ד, כו) פִּלִּים מַעְגֵּל רַגְלֵיהֶם,

וּבִלָּא אֲשַׁתְּכַח בְּאִינוֹן קוֹצִין וְשַׁעֲרֵי
הָרִישָׁא.

מִצְחָא דִּגְוִלְגָּלְתָּא
לְאַתְפָּקְדָא (ס"א)

לאתעקרא) חֲיִיבִיא עַל עוֹבְדֵיהוֹן, וְכֵד
הֵא מִצְחָא אֲתַגְלִיָּא, מִתְעַרִּין
מֵאֲרִיחֹן הָרִינִין, לְאִינוֹן דְּלָא
מִתְפַּסְפִּין בְּעוֹבְדֵיהוֹן. הֵא מִצְחָא
סוּמָקָא בְּזוֹרָא, וּבְשַׁעֲתָא
דְּאַתְגְּלִיָּא מִצְחָא דְּעִתִּיקָא בְּהֵא
מִצְחָא, אֲתַחֲדֶרֶת חֲזוֹרָא בְּתִלְגָּא,
וְחֵיָא שַׁעֲתָא עַת רְצוֹן אֲקָרִי לְכִלָּא.
בְּסַפְרָא דְּאַגְדָּתָא דְּבִי רַב יִיבָא
סָבָא אָמַר, מִצְחָא, זְכִי

מִצַּח, מִצַּחא דְּעִתִּיקָא, וְאִי לָאו,
 אֲשֵׁי ח' בֵּין תִּרִין אֲתִנּוּן, בְּמָה דֵּאֲתָ
 אֲמַר (במדבר כד, יז) וְכֹחֵן פִּאֲתִי
 מוֹאֵב.

וְאוֹקִימָנָא, דְּאֲקָרִי נְצַח בְּאֲתִנּוּן
 רְצוּפִין, וְכִמָּה נְצָחִים
 הוּז, וְאֵף עַל גַּב דְּנְצַח אֲחֶרָא,
 (באתרא) בְּנְצַח אֲחֶרָא אֲסִתְלֵק, וְאִית
 נְצָחִים אֲחֶרֶנִּין, דְּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל
 גּוֹפָא.

וּבְגִין דְּשִׁבְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְּצִלּוֹתָא
 דְּמִנְחָה, בְּגִין דְּלֹא יִתְעֲרוֹן
 דִּינִין, גְּלִיָּא עִתִּיקָא קְרִישָׁא מִצַּחא

דִּילֵיהּ, וְכָל דִּינִין אַתְּכִפִּיין,
וְאַשְׁתַּכְּבוּ וְלֹא אַתְּעִבִּידוּ.

בְּתַאי מַצָּחַ תִּלְיִין כ"ד בְּתֵי דִינִין,
לְכָל אֵינֹן דְּחֻצִּיפִין
בְּעֻזְכִּדְיָהוֹן, בְּמָה דְּכְתִיב (תהלים עג,
יא) וְאָמְרוּ אִיכָּה יָדַע אֵל וַיֵּשׁ דַּעַה
בְּעֻלְיֹן. וְהָא עֲשָׂרִים אֵינֹן, אַרְבַּע
לְמָת. לְקַבְּלֵיהוֹן דְּאַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּינָא לְתַתָּא, דְּתִלְיִין מְלַעֲיָלָא,
וְאַשְׁתָּאֲרוּ עֲשָׂרִין. וּבְגִין כֵּךְ לֹא
מַעֲנִישִׁין בִּי דִּינָא עֲלָאָה עַד דִּי־שְׁלָמִים
(נ"א עשרין) וְסִלְקָא לְעֲשָׂרִין שְׁנִין,
לְקַבְּלֵיהוֹן דְּעֲשָׂרִין בְּתֵי דִינָא.
בְּמַתְנִיתָא סְתִימָאָה דִּילָן תִּנְיִנִין,

דף
רצ"ג
ע"ב

לְקַבְּלֵיהוֹן דְּב"ד סְפָרִים דְּאַתְבָּלִילָן
בְּאַזְרֵיתָא.

עֵינִין דְּרִישָׁא, אֵינֶן עֵינִין דְּלֹא
מִסְתַּמְרִין מִנֵּיהּ חַיִּיבִיא,
עֵינִין דְּנִימִין וְלֹא נִימִין, וּבְגִין כֹּד
אַקְרוּ (שה"ש ה, יב) עֵינֵי בִּיזְנִים, מֵאִי
יֻזְנִים, בְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ויקרא כה, יז)
וְלֹא תִזְנוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ, וְעַל דָּא
בְּתִיב (תהלים צד, ז) וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה
יְהוָה וְגו', וּבְתִיב (שם) הִנּוּטַע אֵין הֲלֹא
יִשְׁמַע וְגו'.

תְּקוּנָא דְּעַל עֵינָא, שְׁעָרֵי
דְּמַתְשַׁעְרָן בְּשַׁעוּרָא
נְשָׁלִים, מֵאֵינֶן שְׁעָרִין תִּלְיִין אֲלֶף

וְיִשְׁבַּע מָאָה מָאָרִי דְּאַשְׁגְּחוּתָא,
 לְאַגְחָא קֶרְבָּא, וּבְדִין קִיּוּמִי בְּלָחוּ
 מִשּׁוּלְשְׁלִיחוֹן, וּמִתְּפַקְחִין עֵינִין.

בְּסוּתָא דְּעַל עֵינִין, גְּבִינִין
 מִתְאַחֲדִין בְּחוּ, וְאַלְף
 רַבּוֹן מָאָרִי תְּרִיסִין אֲתַאחֲדִין בְּחוּ,
 וְאַיִנֹּן אֶקְרוֹן בְּסוּתָא דְּעֵינִין. וְכָל
 אִינֹן דְּאֶקְרוֹן עֵינִי יְהוֹדֵהוּ ^{אֵתְּרֵהוּ}, לֹא
 פִּקְחִין, וְלֹא מִתְעָרִין, פֶּר בּוֹמְנָא
 דְּאַלִּין בְּסוּתֵי דְּגְבִינִין, מִתְּפַרְשִׁין
 אִינֹן תְּתָאִי מַעֲלָאִי. וּבִשְׁעָתָא
 דְּאַתְּפַרְשִׁין גְּבִינֵי תְּתָאִי מַעֲלָאִי,
 וְיַהֲבִין אֶתֶר לְאַשְׁגְּחָא, מִתְּפַקְחִין
 עֵינִין, וְאַתְחִי כַּמָּאן דְּאַתְעַר

מְשִׁינְתִּיה, אֶסְתַּחֲרוּ עֵינֵינוּ, וְחָמָאן
 לְעֵינָא פְּקִיחָא, וְאֶסְתַּחֲתֵן בְּתוֹרָא
 דִּילִיָּה. וְכֵר אֶסְתַּחֲתִין, אֶתְכַּפִּין
 מֵאֲרִיחֹן דִּדְיֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין כֶּךָ
 בְּתִיב (תהלים מד, כד) עֹדָה לָמָּה תִישָׁן
 יְהוָה ^{אֲדָרָא זִנְטָא} ^{אֲדָרָא זִנְטָא} תְּקִיצָה וְגו'.

אַרְבַּע גְּזוּזֵין אֶתְחַזִּין בְּאֵינוּן עֵינֵינוּ,
 מֵאֵינוּן נְהִירִין אַרְבַּע בְּתִי
 דְּתַפִּילִין, דְּנַחֲרִין בְּרַחֲמֵי מוֹחָא.
 שְׁבַעָה דְּאַקְרוּן עֵינֵי יְהוָה ^{אֲדָרָא זִנְטָא} ^{אֲדָרָא זִנְטָא},
 וְאַשְׁמַחֲוִתָא נַפְקֵי מִגְּזוּן אוֹכְמָא
 דְּעֵינָא, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא בְּאֲדָרָא,
 דְּכְתִיב (זכריה ג, ט) עַל אֶבֶן אַחַת
 שְׁבַעָה עֵינַיִם, וְאֵינוּן גְּזוּזֵין מִתְּלַחֲטִין

בְּסִטְרֵיהּ. מִסּוּמָא נִפְקִין אֲחֵרֵנִין,
מֵאֲרֵי דְאַשְׁמֻתָּא דְדִינָא, וְאִינוּן
אֲקֶרֶן (עֵין דה"י ב טז, ט) עֵינֵי יְהוָה
מְשׁוּטְמוֹת בְּכָל הָאָרֶץ,
מְשׁוּטְמוֹת, וְלֹא מְשׁוּטְמִים, בְּגִין
דְּבִלְחֻ דִּינָא. מִיּוֹקָא נִפְקִין
אֲחֵרֵנִין, דְּקִיָּמִין לְגַלְאָה עוֹבְדִין בֵּין
טב וְבֵין בִּישׁ, דְּכִתִּיב (איוב לד, כא) כִּי
עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ, וְאַלֵּין אֲקֶרֶן,
(זכריה ד) עֵינֵי יְהוָה <sup>אֵין רֵבֶל
אֵין מִלֵּוּת</sup> מְשׁוּטְמִים,
מְשׁוּטְמִים וְלֹא מְשׁוּטְמוֹת, בְּגִין
דְּאִינוּן לְתֵרִין סְטֵרִין, לְטַב וְלְבִישׁ.
מִתְּוֹרָא, נִפְקִין כָּל אִינוּן רַחֲמֵי, כָּל
אִינוּן טָבָאן דְּמִשְׁתַּבְּחֵי בְּעֻלְמָא,

לְאִמְטָא לָהּ לְיִשְׂרָאֵל. וּבְדִין
אֶסְתַּחֲיִין (נ"א אסתחרן) כָּל אֵינֹן תִּלַּת
גְּזוּנֵי, לְרַחֲמָא עֲלֵיהּ.

אֵלֶּיךָ גְּזוּנֵי מִתְעַרְבִין דָּא בְּדָא,
וְאִתְדַבְּקֵן דָּא בְּדָא, כָּל חַד
אֲזִיזָא לְחֻבְרִיה מִגְּזוּנֵי דִילִיָּה, בַּר
מִתְזוּרָא, דְּבִלְחֵי בְּלִילָן בֵּיהּ בַּר
אַצְטְרִיד, וְהוּא חָפִי עַל בְּלָא, כָּל
גְּזוּנֵי דִלְתָתָא לָא יִבְלִין כָּל בְּנֵי
עֲלָמָא לְאַסְחָרָא לֹון חֲזוּרָא,
לְאִמְטָא לְסוּמָקָא וְלִירוּקָא, וְחָבָא
בְּאִשְׁתַּחֲוּתָא חַד, בְּלָחֵי אִתְאַחֲדֵן
וְאִסְתַּחֲיִין בְּחֲזוּרָא.

נְבִינֵי לָא מִשְׁתַּבְּכִין, בַּר בַּר בַּעֲיִין

גְּזוּזִין דְּחִזּוּרָא לֹא שְׁנָחָא, בְּגִין דְּגְבִינִין
 יַהֲבִין אַתָּר לֹא שְׁנָחָא לְכֻלָּהוּ גְּזוּזִי,
 וְאִי אֵינֶן לָא יַהֲבִין אַתָּר, לָא יִכְלִין
 לֹא שְׁנָחָא וְלֹא סִתְּבָלָא, גְּבִינִין לָא
 כְּיִימִין, וְלָא מִשְׁתַּכְּבִין שְׁעָתָא חֲדָא
 שְׁלִימָתָא, אֲלָא פְקָחִין וְסִתְּמִין,
 סִתְּמִין וּפְקָחִין, מִשּׁוּם עֵינָא פְקִיחָא
 דְּקָאִי עַל־יְהוּ, וְעַל דָּא בְּתִיב (יחזקאל
 א, יד) וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוֹב.

וְהָא אוֹקִימָנָא, בְּתִיב (ישעיה לג, כ)
 עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַיִם גְּזוּה
 שְׂאֵנָן, וּבְתִיב (דברים יא, יב) תָּמִיד עֵינֵי
 יְהוָה ^{אֵינֶם נִסְתָּרִים} אֲלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית
 הַשָּׁנָה וְגו', דְּהָא יְרוּשָׁלַיִם פְּעִיָא בֵּין,

דְּכִתִּיב (ישעיה א, כא) צֶדֶק יִלִּין בָּהּ,
 וּבִגְוִין בָּךְ יְרוּשָׁלַּיִם וְלֹא צִיּוֹן, דְּכִתִּיב
 (שם כז) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדָּה וְגו',
 דְּכִלָּא רַחֲמֵי.

עֵינֶיךָ, עֵינֶךָ כְּתִיב, עֵינָא דְעֵתִיקָא
 קַדִּישָׁא סְתִימָא דְכִלָּא,
 חֲשֵׁתָא, עֵינֵי יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֵלֶיךָ
 בָּהּ, לָטֵב וּלְבִישׁ, בְּמָה דְאַתְחֲזִי
 (לסומקא ולירוקא, והכא באשגחותא חדא
 כלהו אסתחרון ואסתחיינ בחוורא, גבינוי
 לא משתכחי, כד בעיין גוונין לאשגחא),
 בְּגִין בָּךְ לֹא אֶתְקַיְימוּ בְּקִיּוּמָא
 תְּדִיר, וְהָתָם עֵינֶךָ תִּרְאִינָה
 יְרוּשָׁלַּיִם, כִּלָּא לָטֵב, כִּלָּא בְּרַחֲמֵי,

דְּכַתִּיב (שם נד, ז) וּבְרַחֲמִים גְּדוּלָּים
אֶקְבֵּץ.

תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה ^{אֵלֶיךָ} אֵלֶיךָ בָּה
מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מִרְשִׁית חֹסֶר
א' כְּתִיב, וְלֹא רֵאשִׁית בְּאֶלֶף, מֵאן
הִיא, ה"א דְּלִתְתָּא, וְלֵעִילָא כְּתִיב,
(איכה ב, א) הַשְׁלִיךְ מַשָּׁמַיִם אֶרֶץ
תַּפְאֲרַת יִשְׂרָאֵל, מֵאִי טַעְמָא הַשְׁלִיךְ
מַשָּׁמַיִם אֶרֶץ, מִשּׁוֹם דְּכַתִּיב
(ישעיה נ, ג) אֲלֹכֵי שָׁמַיִם קְדְרוֹת,
וְעֵינֵינוּ בְּקְדְרוֹתָא בְּגִזְזָא אוֹפְכָא
אֶתְחַפּוּ.

דף
רצ"ד
ע"א

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מֵאן אֶתְר
מִסְתַּבֵּלִין בִּירוּשָׁלַיִם

אֵלֶיךָ עֵינֵי יְהוָה, חֲזֹר וּפִירֵשׁ
 מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, דְּחִוּא דִּינָא בְּלֹא
 אֲלָף, וְדִינָא אֶתְאַחֵד בְּסִטְרָהּ, אֵף
 עַל גַּב דְּלֹאז הוּא דִּינָא מִפְּשֵׁי, וְעַד
 אַחֲרִית שָׁנָה, אַחֲרִית שָׁנָה וְדֹא,
 דִּינָא אֲשַׁתְּבַח, דְּהֵא בְּתִיב
 (ישעיה א, כא) צֶדֶק יִלִּין בָּהּ, דְּהֵא
 אַחֲרִית הַשָּׁנָה.

תָּא חַיִּי, אֲלָף בְּלַחֲזוּדֵי אֲקָרִי
 רֵאשׁוֹן, דִּכְר, בְּאֲלָף סְתִים
 וְגַנְיז מַה דְּלֹא אֶתְיַדַע, כִּד אֶתְחַבֵּר
 חַיִּי אֲלָף בְּאַתֵּר אַחֲרָא, אֲקָרִי
 רֵאשִׁית, וְאִי תִימָא דְּאֶתְחַבֵּרָא, לָא,
 אֲלָא אֶתְגַּלְיָא בֵּיה, וְנִחִיר לֵיה, וּבְדִין

אֲקָרִי רַאשִׁית, וְאֶפִּילֹוּ בְּהֵאִי
 רַאשִׁית, לֹא אֲשַׁנַּח בִּירוּשָׁלַיִם,
 דְּאֶלְמָלֵא תָּהוּת בְּהֵאִי, אֶתְקַיֵּמַת
 תְּדִירָא, אֲבָל מִרְשִׁית בְּתִיב,
 וְלַעֲלָמָא דְּאֵתִי בְּתִיב, (שם מא, כז)
 רַאשׁוֹן לְצִיּוֹן תִּהְיֶה תָּנֻם וְגו'.

חֻטְמָא דְּזַעִיר אֲנָפִין, תְּקִינָא
 דְּפִרְצוּפָא, כָּל פִּרְצוּפָא
 בֵּיה אֲשֶׁתְּמוֹדַע, חֻטְמָא דְּא
 לֹא בְּחֻטְמָא דְּעֵתִיקָא קִדִּישָׁא
 סְתִימָא דְּכָל סְתִימוֹן, דְּחֻטְמָא
 דְּעֵתִיקָא, תִּיִם דְּחִיִּים (לכלא),
 דְּהָא מִתְרִין נוֹקְבִין נָכְקוֹן
 רוֹחִין דְּחִיִּין לְכָלֵּא, בְּהֵאִי זַעִיר

אַנְפִּין בְּתִיב, (שמואל ב כב, ט) עֲלֶה
עֶשֶׂן בְּאַפוֹ וְגו'.

בְּתַאי הִנָּנָא כָּל גִּזְוִי (נ"א תרי גוונז)
אַחֲדִין בֵּיה, בְּכָל גִּזְוִנָא
וְגִזְוִנָא אַחֲדִין בְּמַה מְאֲרִיחוֹן דִּינָא
קִשְׂיָא, דְּאַחֲדִין בְּתַחוּא הִנָּנָא, (ובגין
כד) וְלֹא מִתְּכַסִּינן בְּלָחוֹ אֱלֹא
בְּתַנָּנָא דְּמִדְּבַחָא דְּלִתְתָּא, וְעַל דָּא
בְּתִיב, (בראשית ח, כא) וַיֵּרַח יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} אֶת
אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ, מִזֶּה הַנִּיחֹחַ,
אֶת־בְּסֻמוֹתָא דְּמֵאֲרִי דִּינָא נַחַת רוּחַ.
וַיֵּרַח יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} אֶת רֵיחַ הַנִּיחֹחַ, אֶת
רֵיחַ הַקָּרְבֵּן לֹא בְּתִיב, אֱלֹא אֶת רֵיחַ
הַנִּיחֹחַ. דְּכִלְחוּ גְבוּרָאן דְּאַחֲדִין

בְּחוּטְמָא, וְכָל דְּאֶתְאֲחֲדָן בְּהוּ,
 בְּלָחוּ מִתְבַּסְמָן. וְכִמָּה גְבוּרָאן
 מִתְאֲחֲדָן בְּחָדָא, דְּכִתִּיב (תהלים קו)
 מִי יִמְלֹל גְבוּרֹת יְהוָה ^{אֲדָרָא זוּטָא} יִשְׁמִיעַ
 כָּל תְּהִלָּתוֹ.

וְהָאִי חוּטְמָא, מִחַד נִיקְבָא
 נִפְק אִשָּׁא דְאֶכְלָא כָּל
 שְׂאֵר אִשִּׁין, מִחַד נִיקְבָא תִנָּא,
 וְהָאִי וְהָאִי מִשְׁתַּכְּבִי בְּאִשָּׁא
 וְתִנָּא דְמִדְבַּחָא, וְאֶתְגַּלִּיָּא הָאִי
 עֵתִיקָא קִדִּישָׁא, וְאֶשְׁתַּכְּבַּד כָּלָא,
 חֵינְנוּ דְאֶתְמַר (ישעיה מח, ט) וְתִהְלֵתִי
 אַחֲטָם לָךְ.

חוּטְמָא דְעֵתִיקָא קִדִּישָׁא, אֲרִיךְ

וּמִתְפָּשֵׁט, וְאַקְרִי אֶרֶךְ אַפִּים, וְהֵא
 חוֹטָמָא זַעִיר, וְכֹר תַּנָּנָא שְׂרִי, נָפִיק
 בְּבִחִילוֹ, וְאַתְעָבִיד דִּינָא, וּמֵאן
 מְעַבֵּב לָהּ, חוֹטָמָא דְעֵתִיקָא,
 וְכִדָּא בְּמַח דְאַמִּינָא בְּאֲדָרָא,
 וְאַתְעָרוּ חֲבֵרִיא.

וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְנוּנָא סָבָא, אוֹקִים
 הָנִי תִרִי נוֹקְבִי, מִחַד
 תַּנָּנָא וְאַשָּׁא, וּמִחַד נִיִּיחָא וְרוּחָא
 טָבָא, דְּאִית בִּיהּ יְמִינָא וּשְׂמָאלָא,
 וּבְתִיב (ס"א דכתיב) (הושע יד, ז) זִרְיַח לֹא
 בְּלָבָנוֹן, וּבְנוֹקְבָא בְּתִיב (שה"ש ז, ט)
 זִרְיַח אֶפֶס בְּתַפּוּחִים, וּמַח בְּנוֹקְבָא
 חָבִי כֹל נֶשֶׁן בִּיהּ, וְשִׁפִּיר קָאמֵר.

וַיֵּמָּה דְאָמַר וַיֵּרַח יְהוֹאָכָן^{אֶדְרָא זִימָא} אֶת־רִיחַ
הַנִּיחָח, הַנִּיחָח בְּתִרֵי סְטִירִי,
חַד נְיִיחָא דְאֶתְגַּלְיָא עֲתִיקָא קְדִישָׁא
סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, דְהָאִי הוּא
נְיִיחָא וְאֶתְבְּסֻמוּתָא לְכָלָא, וְחַד
אֶתְבְּסֻמוּתָא דְלִתְתָא בְּחֻזָּא תִנְנָא
וְאִשָּׁא דְמַדְבְּחָא, וּבְגִין דְאִיהוּ מִתְרִין
סְטִירִין, כְּתִיב נִיחָח, וְכָלָא בְזַעִיר
אַנְפִּין אֶתְמַר.

תִּרֵי אֶדְנִין לְמִשְׁמַע טַב וְבִישׁ,
וְתִרְוִיחוּ סְלָקִין לְחַד,
דְּכְתִיב (מלכים ב יט, טז) חִטָּה יְהוֹאָכָן^{אֶדְרָא זִימָא}
אֶזְנָה וְשָׁמַע. אֶדְנָא לָגוּ בְּגוּ
דִּילִיָּה, תִּלְיָא בְרִשִׁימוֹן עֲקִימוֹן,

בְּגִין דִּיתַעֲכָב קָלָא לְאַעֲלָא בְּמוֹחָא,
וַיִּבְחִין בִּיה מוֹחָא, וְלָא בִבְחִילוֹ,
דְּכָל מִלָּה דִּתְנִי בִבְחִילוֹ לָא הָוָה
בְּחִבָּמְתָא שְׁלִימְתָא.

מֵאֲדִנִּין אֲלִין תִּלְיִין כָּל מֵאֲרִיחוֹן
דְּגִדְפִין, דְּנִטְלִין קָלָא
מֵעֲלָמָא, וְכִלְחוֹ חָבִי אֶקְרוֹן
(במדבר יא, א) אֲזִנִּי יְחִזְקֵנָה ^{אֶתְחַזְקֵנָה}, דְּכִתִּיב
בְּחִי (קהלת י, כ) בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד
אֶת הַקּוֹל וְגו', בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד
אֶת הַקּוֹל, הֵא קָרָא קִשְׁיָא, הַשְׁתָּא
מֵאִי קוֹל אִיכָא חָבָא, דְּהֵא רִישָׁא
דְּקָרָא כְּתִיב, גַּם בְּמִדְעָךְ מִלָּךְ אֵל
תִּקְלָל, בְּמִדְעָךְ כְּתִיב, וּבַחֲדָרֵי

מִשְׁכַּבְּךָ וְגו'. מֵאֵי טַעָמָא, בִּי
עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, וְהָא
לֵיכָא הָבָא קָלָא. אֵלָא וְדַאי כָּל
מָה דְחָשִׁיב בְּרֵנִשׁ, וְכָל מָה
דְּיוֹסְתָּבֵל בְּלָבוֹי, לֹא עֶבֶד מְלָחָה,
עַד דְּאֵפִיק לֵיהּ בְּשַׁפּוּתִיהּ, וְאַף
עַל גַּב דְּאִיהוּ לֹא אֲתַבְּנוֹן בֵּיהּ,
וְהָיָא מְלָח דְּאֵפִיק, מִתְבַּקְעָא
בְּאִירָא, ✧ וְאִזְלָא וְסִלְקָא וְטָסָא
בְּעֵלְמָא, וְאֲתַעְבִּיד מִנִּיהּ קָלָא,
וְהָיָא קָלָא נִטְלִין לֵיהּ מֵאֲרִי
דְּגַדְפִּין, וְסִלְקִין לֵיהּ לְמִלְכָּא,
וְעֵיִל בְּאֻדְנֵי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
(דְּבָרִים ה, כה) וַיִּשְׁמַע יְהוָה <sup>אֲתֵּן דְּבָרִי
אֶתְּנֵהּ וְאֵתְנֵהּ</sup> אֶת

קוֹל דְּבִרְיָכֶם, (במדבר יא, א) וַיִּשְׁמַע
יְהוָה^{יהוה יהוה יהוה} וַיַּחַר אָפוֹ.

וּבְגִין כִּךְ כֹּל צְלוּתָא וּבְעוּתָא דְּבָעִי
בַר נָשׁ מִקְמִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיד
חוּא, בָּעִי לְאַפְקָא מִלִּין בְּשִׁפּוּזִיתָה,
דְּאִי לָא אַפִּיק לֶזֶן, לָאו צְלוּתִיה
צְלוּתָא, וְלָאו בְּעוּתִיה בְּעוּתָא, וּבִין
דְּמִלִּין נִפְקִין, מִתְּבַקְעִין בְּאַוִּירָא,
וּמִלִּין וְטָסִין וְאַתְעָבִידוּ קָלָא,
וְנָטִיל לֶזֶן מֵאֵן דְּנָטִיל, וְאַחִיד לֶזֶן,
לְאַתְרָא (נ"א לכתרא) קְדִישָׁא, בְּרִישָׁא
דְּמִלְכָּא.

מִתְלַת חֲלָלֵי דְמוֹחִי, נָטִיף נָטִיפָא
לְאוּדְגִין, וְתַחוּא אֲקָרִי נַחֲל

בְּרִית, בְּמַחֲדָתָא אָמַר (מ"א יז, ג) גַּחְלִי
בְּרִית, בְּלִזְמַר בְּרוּתָא דְּאַוּדִּנִּין,
וְקָלָא עֵיִל בְּחֵהוּא עֲקִימָא,
וְאַשְׁתָּאב בְּחֵהוּא גַּחְרָא דִּתְחֵהוּא
נְטִיפָא, וּבְדִין אֲתַעֲבַב תַּמָּן,
וְאַתְבָּחִין בֵּין טַב לְבִישׁ, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (איוב לד, ג) כִּי אֲנִן מִלִּין תִּבְחֶן,
וּמֵאֵי טַעָמָא אֲנִן מִלִּין תִּבְחֶן, מִשֹּׁם
דְּאַתְעֲבַב קָלָא בְּחֵהוּא גַּחְרָא
דְּנְטִיפָא, בְּעֲקִימוּתָא דְּאַוּדִּנִּין, וְלָא
עֵיִל בְּבְחִילֵו. וּבְגִין כֶּךָ אֲתַבְּחִין בֵּין
טַב לְבִישׁ. (שם) וְחִיד יִטְעַם לְאַכּוּל,
מֵאֵי טַעָמָא חִיד יִטְעַם לְאַכּוּל, בְּגִין
דִּיתַעֲבַב תַּמָּן, וְלָא עֵיִל בְּבְחִילֵו

בְּנוּפָא, וְעַל דָּא יִטְעַם וַיִּתְבָּחֵן, בֵּין
מְתִיקָא לְמָרִירוּ.

בְּתַאי נִיקְבָּא דְאַוֲדָנִין, תְּלִיין נִיקְבִין
אוֹחֲרָנִין, נִיקְבָּא דְעֵינִין,
נִיקְבָּא דְפּוּמָא, נִיקְבָּא דְחוּטְמָא,
מַחְהוּא קָלָא דְעֵייל דְנִיקְבָּא
דְאַוֲדָנִין, אִי אַצְטְרִיךְ עֵייל לְנוקְבֵי
דְעֵינִין, וְנִבְעִין דְמַעִין מַחְהוּא קָלָא,
אִי אַצְטְרִיךְ עֵייל לְנוקְבָּא דְחוּטְמָא
דְפֶרֶד־שָׁקָא, וּמַפְקִין תְּנַנָּא וְאַשָּׁא
מַחְהוּא קָלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב,
(במדבר יא, א) וַיִּשְׁמַע יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} וַיִּחַר
אַפּוֹ וַתִּבָּעַר בָּם אֵשׁ יְהוָה^{אֱלֹהֵינוּ} וַיִּאֵר
אַצְטְרִיךְ עֵייל תַּחֲוֵא קָלָא לְנוקְבָּא

דְּפּוֹמָא, וּמִלֵּיל וְגִזֹּר מִלֵּין (נ"א גזרין)
 מִתְּחִילָא קָלָא בְּלָא, מִתְּחִילָא קָלָא
 דְּאוּדְנִין. עֵיל בְּכָל גּוּפָא, וְאַתְרֵיגִישׁ
 מֵינָה, בְּלָא (ס"א כמה תלייא) תְּלִיִּיא
 בְּהֵאי אוּדְנָא, וּבְאַה מֵאן דְּנָטִיר
 מִלֵּוֹי, עַל דָּא בְּתִיב (תהלים לד, יד) נָצֹר
 לְשׁוֹנְךָ מִרַע וּשְׂפָתֶיךָ מִדִּבֵּר מְרָמָה.
 הֵאי אוּדְנָא קָרִי בֵּיה שְׁמִיעָה,
 וּבְשְׁמִיעָה אֲתַבְּלִילֵן אִינוּן
 מוֹחִי, חֲכָמָה אֲתַבְּלִיל בֵּיה, דְּכְתִיב
 (מ"א ג, ט) וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שׁוֹמֵעַ,
 בִּינָה, בְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ש"א ג, י) דְּבִר
 בִּי שׁוֹמֵעַ עַבְדְּךָ, (מ"ב יח, כו) בִּי
 שׁוֹמְעִים אֲנִיחָנוּ, (ובהני תליין כלל), דַּעַת

בְּמָה דַּאֲתָ אִמֵּר (משלי ד, י) שְׁמַע בְּנִי
וְקַח אִמְרֵי. (שם ב, א) וּמִצְוֹתַי תִּצְפּוֹן
אִתְּךָ, הָא בִּלָּא תִלְיִין בְּאוּדְנִין.

בְּהֵאֵי אוּדְנָא תִלְיִין צְלוֹתִין
וּבְעוֹתִין, וּבְקִיחָא דְעֵינִין,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (מ"ב יט, טז) הִשָּׁה
יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֶזְנוֹךְ וְשָׁמַע פִּקֹּחַ עֵינֶיךָ
וְרֵאָה, הָא בִּלָּא בִּיה תִלְיָא.

בְּהֵאֵי אוּדְנָא, תִלְיִין רִזִּין עֲלֵאִין,
דִּלָּא נִפְקִין לְבַר, בְּגִין כֶּךָ
הוּא עֲקִימָא לְגו, וְרִזָּא דְרִזִּין סְתִימִין
בִּיה, וְזִי לְחַהוּא דְמַגְלָה רִזִּין, וּבְגִין
דְּהֵאֵי אוּדְנָא כְּנִישׁ רִזִּין, וְעֲקִימוּתָא
דְּלְגו נְטִיל לֶזֶן, לָא גַלִּי רִזִּין לְאִינִין

בְּעֶקְמוֹמִין בְּאַרְחֵיחוֹ, אֶלָּא לְאִינּוֹן
 בְּדָא עֶקְמוֹמִין, תְּהָא הוּא דְבִתִּיב
 (תהלים כה, יד) סוּד יְהוֹנָתָן ^{בְּיָמֵינוּ} לְיִרְאִיו
 וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם, דְּנִטְלֵי אַרְחֵי,
 וְנִטְלֵי (ונטרי) מַלְיִן.

וְאִינּוֹן בְּעֶקְמוֹמִין בְּאַרְחֵיחוֹ, נִטְלֵי
 מַלְיִן וְעֵיילִין לֹון בְּבִחִילוֹ,
 וְלִית בְּהוֹ אַתֵּר לְאַתְעַבְבָּא, וְכָל
 נִיקְבִין אַחֲרֵנִין מִתְּפִתְחִין בֵּיהּ, עַד
 דְּנִפְקִין מַלְיִן בְּנִיקְבָּא דְּפוּמָא, וְאֵלִין
 אֶקְרוֹן תִּיבֵי דָרָא, שְׁנוּאֵי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּמִתְנִיתָא דִילָן תִּנּוֹן,
 בְּאֵילֹו קָטִיל גּוּבְרִין, וּבְאֵלֹו פָּלַח
 לְעַבְדָּה זָרָה, וְכָלָא בְּחַד קָרָא,

דְּכַתִּיב (ויקרא יט, טז) לֹא תֵלֵךְ רֵכִיל
 בְּעַמֶּךָ לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רֵעֶךָ אֲנִי
 יְהוָה ^{אֱלֹהֶיךָ}, מֵאֵן דְּעֵבֵר עַל הָאִי
 רִישָׁא דְקָרָא, בְּאִילוֹ עֵבֵר עַל בְּלָא.
 וּבָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּצִדִּיקִיָּא, דְּעַלְיֵיהוּ
 כְּתִיב (משלי יא, יג) וְנֶאֱמַן רוּחַ
 מְכַסֶּה דְּבָר, נֶאֱמַן רוּחַ וְדָא, דְּהָא
 רוּחָא דְלִחוֹן מֵאַתָּר עֲלָא קְדִישָׁא
 אֲשֶׁת־לִי, וּבְגִין כֶּךָ נֶאֱמַן רוּחַ
 אֲקָרוֹן, וְסִימָן דָּא אוֹקִימָנָא, חֲחוּא
 דְּמַגִּלָּה רִזִּין, בִּידוּעַ דְּנִשְׁמַתִּיהָ לָאו
 אִיהוּ מְגוּפָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וּבְגִין
 כֶּךָ לִית בֵּיה רָזָא, וְלֹא מֵאַתָּר דְּרָזָא
 הוּא, וְכֵד תִּיפּוּק נִשְׁמַתִּיהָ, לֹא

אֲתִידַבְּקָא בְּגוּפָא דְּמַלְכָּא, דִּהָא לָא
 אֲתִירִיה חוּא. וְוִי לְתַהוּא בֶּר נֶשׁ, וְוִי
 לִיָּה, וְוִי לְנִשְׁמַתִּיה, וּפָאָה חוּלְקִיהוּן
 דְּצַדִּיקָיָא, דְּמַכְסִין רִזִּין, כָּל שְׁבִין
 רִזִּין עֲלָאִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיד חוּא (רזין
 עלאין דמלכא קדישא), עֲלִיָּהוּ בְּתִיב
 (ישעיה ס, כא) וְעַמִּךְ בּוֹלָם צְדִיקִים
 לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

✧ אֲנַפְּוִי בְּתִרִין תַּקְרוּבִין דְּבוּסְמָא,
 (כלהו) סְהַדוּתָא עַל מַה
 דְּאִמִּנָּא, דִּהָא סְהַדוּתָא בְּחוּ תִלְיָא,
 וּבְכֹלָא תִלְיָא סְהַדוּתָא, אֲבָל תְּנִי
 תַּקְרוּבִי דְּבוּסְמָא חוּרָא וְסוּמָקָא,
 סְהַדוּתָא לְאָבָא וְאִמָּא, סְהַדוּתָא

דף
רצ"ה
ע"א

לְאַחֲסָנָא דִּירִית וְאַחִיר לֶזֶן. וְהָא
 בְּמַתְנִיתָא דִּילָן אֲקִימָנָא, בְּמָה
 פְּרָסִי בֵּין תְּנוּרָא לְסוּמָקָא, וְאַתְּבִלָּן
 בֵּיהּ בַּחֲדָא בְּסִטְרָא דְתְנוּרָא, פֶּד
 אַתְנֶהֱיר מְנַהִירוֹ דְתְנוּרָא דְעֵתִיקָא,
 חֲפִיָּיא תְּחִוָּא תְנוּרָא עַל סוּמָקָא.
 וּבְלָהּוּ בְנֶהֱירוֹ אֲשַׁתְּכַח. וּבְדִין
 בְּתִיב, (במדבר ו, כה) יָאֵר יְהוָה ^{אֵתְנֶהֱירָא}
 פְּנֵיו אֵלֶיךָ. וְכֵד חֲיִיבִין סְגִיאִין, תַּלְיִין
 דִּינִין בְּעֵלְמָא, וְאַשְׁתְּכַחַת סְגִירוּתָא
 בְּכִלָּא (ס"א בעלמא), וְסוּמָקָא אַתְּפִשֵּׁט
 בְּאַנְפִּין, וְחָפָא פֶּל (נ"א על) תְנוּרָא,
 וּבְדִין בְּלָא אֲשַׁתְּכַח בְּדִינָא, וּבְדִין
 בְּתִיב (תהלים לד, יז) פְּנֵי יְהוָה ^{אֵתְנֶהֱירָא}

בְּעוֹשֵׁי רָע, (בגדי קנאה כתיב (ישעיה נט, יז)
בגדי נקם) וְכִלָּא בְּהֵאֵי תַלְיִיא.

וּבְגִין דָּא סְחֵדוּתָא הוּא בְּכִלָּא, בַּמָּה
וּכְמָה מְאֵרִי תְרִיסִין, מַחְבָּאן
לְחַיִּי גְוֹנִי, מְצַפָּאן לְחַיִּי גְוֹנִי, בַּד
נְחִירִין גְוֹנִי כָּל עֲלָמִין בְּלָחוּ בְּחֵדוֹ,
בְּזִמְנָא דְנִתְחִיר חוּזָא, כִּלָּא אֶתְחִזּוּ
בְּחֵחוּא גְוֹנָא, וְכֵד אֶתְחִזּוּ בְּסוּמְקָא,
כִּלָּא חֲבִי אֶתְחִזּוּ בְּחֵחוּא גְוֹנָא.

בְּאַלְיִין תְּקִרְזִין דְּבוּסְמָא, שְׂאֵרִי
דִּיקְנָא לְאַתְחִזָּא מִרִּישָׁא
דְּאִידְנִין, וְנִתְחִית וְסֻלִּיק בְּתִקְרֹבָא
דְּבוּסְמָא.

שְׁעָרֵין אוּפְמִין דְּדִיקְנָא, בְּתַקְנָא
 יָאָה שְׁפִיר, בְּגִיבְר תַּקְנָה,
 שְׁפִיר, מְשָׁחַ דְּרַבּוּת דְּדִיקְנָא
 עֲלָאָה דְּעַתִּיקָא, בְּחָאֵי דִיקְנָא דְּזֻעִיר
 אֲנַפִּין אֲתַחְזִי וְנָהִיר.

שְׁפִירוּ דְּחָאֵי דִיקְנָא, בְּתַשְׁעָה
 תַּקְנִינִין אֲשַׁתְּכַח, וְכַד
 מְשָׁחַ דְּרַבּוּת דְּתַלַּת עֶשֶׂר נְבִיעִין
 דְּדִיקְנָא דְּעַתִּיקָא קַדִּישָׁא נָהִיר
 בְּחָאֵי דִיקְנָא, אֲשַׁתְּכַחוּ כ"ב
 תַּקְנִינִין, וְכַדִּין מִתְּבַרְכִּין בְּלָחוּ,
 וְיִשְׂרָאֵל סָבֵא מִתְּבַרְכָּא בְּחָאֵי,
 וְסִימֵן (בראשית מח, כ) בְּךָ יְבָרֵךְ
 יִשְׂרָאֵל.

בְּרַ תְּקוּנִין דְּדִיקְנָא דָּא, אוֹקִימָנָא
 בְּאֶדְרָא קְדִישָׁא, דְּכִלְהוּ
 מִתִּיקוּנִין דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא אֲתִתְקִנוּ,
 וְהָבֵא בְּעֵינָא לְגַלְאָה מַה דְּלָא
 אֲתִגְלִי תַּמָּן, בְּגִין לְמִיעַל בְּלָא
 בְּסוּפָא, (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא,
 דכלהו מתיקונין דדיקנא עתיקא קדישא,
 אוקימנא באדרא קדישא).

נְשִׁיתָא אֵינִין, תַּשְׁעָה אֶקְרוּן,
 תְּקוּנָא קְדִמָּאָה, נֶפֶק
 תַּחֲוָא נִיצוּצָא בּוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוּתָא,
 וּבִטָּשׁ בְּתַחֲוֹת שְׁעָרָא דְּרִישָׁא,
 מִתַּחֲוֹת קוּצִין דְּעַל אוּדְנִין, וְנִחִית
 מִקַּמִּי פְתַחא דְּאוּדְנִין, עַד רִישָׁא

דְּפִנְיָא. הָא תְּקִינָא דָּא מַעֲתִיקָא
 קִדְיָשָׁא לָא אֲשַׁתְּכַח, אָדָּא בַּד
 נְגִיד מִזְלָא דְּעִתִּיקָא קִדְיָשָׁא,
 וְתִלְיָיָא מִנִּיהּ חֲחֻזָּא מִבּוֹעָא
 דְּחִבְמָתָא (חסר), בַּד אִימָא
 אֲתַמְשָׁבָא וְאֲתַכְּלִילַת בְּאִוְרָא
 דְּבִיָּא, חֲחֻזָּא חֲחֻזָּא נְקִיט אִימָא
 (חסר), וְנִיצוּצָא עָאֵלַת וְנִפְקַת,
 וְאֲתַאֲחֵד דָּא בְּדָא, וְאֲתַעֲבִידַת חַד
 תְּקִינָא.

וְכֵד אֲעִטְרִיךְ סְלָקָא דָּא עַל דָּא,
 וְאֲתַכְּסִיָּא חַד מִקְמִי חֲדָא,
 וּבְגִין כֵּךְ בְּלָא אֲעִטְרִיךְ, חַד לְמַעְבַּד
 נִיקְמִין, וְחַד לְרַחֲמָא, וְעַל הַאי

תָּאִיב לָהּאִי דִּיקָנָא דְּיֹד מַלְכָּא,
בְּמָה דְּאִקְיָמָנָא.

בְּהָאִי דִּיקָנָא תִּשְׁעָה תְּקוּנִין
אֲשַׁתְּבַּחוּ, שִׁיתָא רַבָּנוֹן דְּתַלְיִין בְּהוּ,
וּמִתְּפַשְׁטִין בְּכָל גּוּפָא. וְאֵלִין שִׁיתָא
דְּתַלְיִין, תַּלְיִין בְּשַׁעְרֵי דְּתַחֲתוֹת
תְּקַרְוָא דְּבוֹסְמִין, תִּלְתָּ מִהָאִי
סְטָרָא, וְתִלְתָּ מִהָאִי סְטָרָא.
וּבִיקִירוּתָא דִּיקָנָא תַּלְיִין תִּלְתָּ
אַחֲרֵינִין. חַד לְעִילָא בְּשַׁבָּנוֹן, וְתֵרִין
בְּאֵינוֹן שַׁעְרִין דְּתַלְיִין עַד טַבּוּרָא.

וְכָל הָנִי שִׁיתָא, תִּלְתָּ מִכָּאן וְתִלְתָּ
מִכָּאן, אֶתְמַשְׁכֵּן וְתַלְיִין בְּלָחוֹן

בְּאַיִנֶּן שְׁעָרֵי דְתַלְיִין, וּמִתְפַּשְׁטִין
בְּכָל גּוּפָא.

וּבְגִין דְּהָנִי תִלְתָּא, אֵינֶן בִּיקִירוֹ
דִּדִּיקָנָא יְתִיר מִכְּלָחוּ, כְּתִיב
בְּהוּ שָׂמָא קִדִּישָׁא, דְּכְתִיב
(תהלים קיח, ה) מִן חֲמִצֵּר קָרְאֵתִי יְהוָה,
יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} לִי לֹא אֵירָא. וְהָא
דְּאַקְוִמָנָא בְּאַדְרָא, מִן חֲמִצֵּר
קָרְאֵתִי יְהוָה, מֵאַתֵּר דִּשְׂרֵי דִּיקָנָא
לְאַתְפֹּשְׁטָא, דְּהוּא אַתֵּר (ס"א דחיק)
רְחִיק מִמִּי אִידִנִּין, שְׁפִיר הוּא.

וּבְסַפְרָא דְאַגְדָּתָא דְבִי רַב יִיבָא
סָבָא, חָבִי אָמַר
וְאַקְוִים, דְּשִׁירוּתָא דִּדִּיקָנָא מִחֲסָד

עֲלֵאָה, דְּבִתִּיב (דה"א כט, יא) לָךְ
 יְהוֹנָדָה ^{אֶתְּחַלּוּתָא} חֲגֻדָּה וְהַגְבֻּרָה
 וְהַתְּפִאֶרֶת וְגו', וְכָלֹא הוּא, וְחָבִי
 שְׂאֵרִי, וְתַשְׁעָה אֶתְמַשְׁכֵּן וְתַלְיִין
 בְּדִיקְנָא, וּמִקְמִי אוּדְנִין חָבִי שְׂאֵרִי,
 וְקִינָמָא לֹא מִתְקַיֵּימִין אֵלֶּא בְּאַתְר
 אַחֲרָא, בְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא. וְכֵד
 אֶצְטְרִיךְ עֲלֵמָא לְרַחֲמִי, אֶתְגַּלְיָא
 מוֹלָא קַדִּישָׁא, וְכָל חֲנִי תַקְוִנִין
 דְּבְּדִיקְנָא יִקְוֶא דְּזַעִיר אֲנָפִין, בְּלָחוּ
 רַחֲמִי מִשְׁתַּכְּחִי. וְכֵד אֶצְטְרִיךְ
 לְדִינָא, מִתְחַזְיָא דִּינָא, וְכֵדִין עֲבָדִין
 נִזְקָמִין לְשִׁנְאִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, לְאִינִין
 דְּעָקוֹן לָחוּ.

כָּל יְקִירוֹ דְּדִיקְנָא, בְּאִינוּן שְׁעָרֵי
דְּתַלְיִין אִינְהוּ, מְשֻׁם דְּכָלָא
בְּחַאי תַּלְיִין.

כָּל חָנִי שְׁעָרֵי דְּדִיקְנָא דְּזַעִיר אֲנָפִין,
בְּלָחוּ קְשִׁישִׁין פַּקִּיפִין, מְשֻׁם
דְּכָלָחוּ אַכְפִּיִין לְדִינִין, בְּשַׁעְתָּא
דְּמוֹלָא קְדִישָׁא אַתְגְּלִי. וְכֵד בָּעָא
לְאַנְחָא קֶרְבָּא, בְּחַאי דִּיקְנָא אַתְחֲזִי
בְּגִבְרַת פַּקִּיפָא, מְאֲרִי נַצְחָן קֶרְבִּיא,
וְכֵדִין מָרִיט מֵאן דְּמָרִיט, וְאַגְלִישׁ
מֵאן דְּאַגְלִישׁ.

חָנִי תַשְׁעָה תַקוּנִין, אֲמָרְן מֹשֶׁה
וּמִנָּא תַנְיִנָּא, בְּשַׁעְתָּא
דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְדָּרָא לֹון בְּלָחוּ רַחֲמֵי.

דָּאָהּ עַל גַּב דְּתַלְיָסָר תְּקוּנִין לָא
 אֲמַרְן הִשְׁתָּא, בְּכוּנָא תַלְיָא
 מַלְתָּא, דִּהָא לָא יִיעוּל בְּהֵי תְקוּנִין
 לְאֲדָבָרָא, אֵלָא בְּמוּלָא אֲתַבּוּן,
 וְאֲדָבָר לֵיהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב,
 (במדבר יד, יז) עֲתָה יִגְדֹל נָא כַח יְהוָה
 אֲתַתְּהוּ, מֵאֵן כַּח יְהוָה ^{אֲתַתְּהוּ}, הָהוּא
 דְּאֲקָרִי מוּלָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין, דְּחִילָא דָא, וְנִתְּהִירוּ דָא,
 מְמוּלָא תַלִּי, וְכִיּוֹן דְּאֲמַר מִשָּׁה דָא,
 וְאֲדָבָר דָא, וְאֲתַבּוּן בֵּיהּ, אֲמַר הֵי
 תַשְׁעָה תְקוּנִין דְּתַלְיִין בְּזַעִיר אֲנַפִּין,
 בְּגִין דִּינִתְּהִירוּ בְּלָהוּ, וְלָא יִשְׁתַּבַּח
 דִּינָא, וְעַל דָּא בְּלָא בְּמוּלָא תַלִּי.

תַּהֲיִי דִיקְנָא כַּד שְׂרָאן שְׁעָרֵי (ס"א
 לַאֲתַעֲרַבָא) לְאֲתַעֲרָא (לַאֲתַאֲרַכָא),

אֲתַתְּחִי בְּגִיבָר תַּקְוָה, בְּגִיבָר מְאִירִי
 נֶצַח קָרְבִין. בְּתַהֲיִי דִיקְנָא נָגִיד מִשָּׁח
 דְּרַבּוֹת מַעֲתִיקָא סְתִימָאָה, בְּמָה
 דְּאֵתְ אָמֹר (תַּהֲלִים קִלְג, ב) בְּשִׁמְן תַּטּוֹב
 עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל תַּזְקֵן זָקֵן אַחֲרָן.

אַלִּין שְׁעָרֵי לָא חֲפִיין עַל שְׁפֹון,
 וְשְׁפֹון בְּלָהוּ סוּמְקִין

בְּוֹרְדָא, דְּכַתִּיב (שֶׁה"ש ה', יד)
 שְׁפַתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים. שְׁפֹון מְרַחֵשׁן
 גְּבוּרָה, מְרַחֵשׁן חֲבֻמָּתָא. בְּאִינֵן
 שְׁפֹון תַּלְיִין טַב וּבִישׁ חַיִּי וּמֹתָא.
 מַאֲלִין שְׁפֹון תַּלְיִין מַאֲרִיהֹן

דַּאֲתַעְרוּתָא, דְּכֵד מְרַחֲשִׁין אֱלִין
 שְׁפֹון, מִתַּעְרִין כִּלָּא לְמַגִּזֵּר (מארי)
 דִּינָא בְּכָל בֵּיתִי דִּינִין, (דמדוריהון בהון,
 ובגין כד) דַּאֲקֶרֶן עִירִין, דְּכִתִּיב (דניאל
 ד, יד) בְּגִזְרֵת עִירִין פִּתְגָמָא וּבִמָּמֶר
 וְגו'.

מֵאִי עִיר, בְּסַפְרָא דַּאֲגִדָּתָא, כְּמָה
 דַּאֲתַתְּ אִמֶּר (ש"א כח, טז) וַיְהִי
 עֶרְךָ, דְּמִתַּעְרִין דִּינִין לְאִינֹן דִּלָּא
 אֲתַרְחִימוּ לְעִילָא, בְּגִין כִּד מִתַּעְרִין
 אֱלִין, דַּאֲיִנֹן מֵאִרִי דְּכָבוּ (ס"א להו)
 (דכלהו), וְעַם כָּל דָּא, בְּתִרֵי גְזוּנֵי,
 בְּרַחֲמֵי וְדִינָא, וְעַל דָּא אֲקֶרֶן
 (דניאל ד, י) עִיר וְקַדִּישׁ, דִּינָא וְרַחֲמֵי.

וּבִאֲלֵיָן שְׁפֹון אֲתִתְּחִי פּוּמָא כִּד
 אֲתַפְתַּח, רִיחָא דְנָפִיק מִן
 פּוּמָא, בִּיה מַתְלַבְשִׁין כַּמָּה אֲלֶה
 וְרַבָּבָן, וְכִד אֲתַפְשֵׁט, מַתְלַבְשִׁין
 בִּיה נְבִיאָן מְחִימָנִי, וְכִלְהוּ פֶּה
 יְחִזְקֵהוּ ^{אֲתִתְּחִי} אֶקְרוֹן. כִּד מַלְיָן נָפִיקוֹן
 מִן פּוּמָא, וּמַתְרַחֲשִׁין בְּשִׁפְּוֹן,
 מַתְנַהֲרִין לְכִלְהוּ תַמְנֵי סָרִי אֲלָפִין
 עֲלָמִין, עַד דְּמַתְקַטְרִין כִּלְהוּ
 כַּחֲדָא, בְּתַמְנֵיסָר אֲזַרְחִין וְשְׁבִילִין
 דְּאֲשַׁתְּמוּדְעָן.

וּבִלָּא מַחְכָּאן לְפּוּמָא דָּא, (בדא)
 בְּלִישָׁן מַמְלָל רַבְרָבָן,
 בְּקִיטְרָא דְטִיתְרָא, בְּעִיטְרָא, וְעַל

דָּא בְּתִיב (שה"ש ה, טז) חֲבֹ מִמֶּתְקִים,
 מִמֶּתְקִים וְדָא, מֵאִי חֲבֹ, בְּמָה דֵּאֲתָ
 אָמַר (איוב לד, ב) וְחִיד יִטְעַם לֹאכֹל,
 וְכָלֹ מִחֲמֵדִים, אִשׁ וּמִים, אִשָּׁא
 וּמִיָּא מִתְתַּקֵּן (ס"א מתדבקין ויאן) וְיֵאן
 בְּצִיּוּרֵי, (בציורוי), דְּהָא גְזוּנֵי
 מִתְחַבְּרֵן בְּחָדָא.

חֲבֹ, בְּאַתּוּן רִשִּׁימֵן דְּמִתְגַּלְפֵּן
 בְּעֵטְרוֹי, גְּלִידִין (גליפין),
 אחח"ע בְּגֵרוֹן. אָל"ף דְּטָרִיד מַלְכִין
 (דניאל ב, כא) וּמִהֶעֱדָא מַלְכִין וּמִחֶקֶם
 מַלְכִין. חִי"ת דְּטָרִיד וְנַחֲת, וְסָלִיק
 וְעֵטִיר, כְּבִישׁ בְּאִשָּׁא, גְּלִיד בְּרוּחָא.
 ח"א יְנִיקָא דְּאִמָּא, סְטִיר לְנוּקְבָא,

אֲתִפְּשֵׁט לְנוֹקְבָא רַבָּא, בְּתִיאֻזְבֵּתָא
 בְּקִרְתָּא קִדְיָשָׁא דְּמִתְקַטְרֵי אֲתֵרִין
 דָּא בְּדָא, בְּמָה דְּאֵת אָמֵר,
 (שה"ש ד, ז) הֵר הַמִּזְרַח גִּבְעַת הַלְבֹנָה.
 עי"ן טִיִּהֲרָא דְּטִיפָסָא, גְּלִיפָא
 בְּשִׁיפָסָא, רְהִיטִין דְּעֵנְפִין, מִתְאַחֲדִין
 לְסִטְרוֹי, לְרוֹחִין גְּלִיפִין.

וְהָא בְּרִי דְּאַתְנוֹן דְּשִׁלְמָה מְלָכָא,
 אֲתַעֲטְרוּ אֵלֶין אֲתֵנוֹן, אֲרַבַּע,
 בְּאַרְבַּע. גיב"ק בַּחֲדָה, בְּמָה דְּאֵת
 אָמֵר (איוב לד, ב) וְחִידִי יִטְעֵם לְאִכּוּל,
 (שם ו, ו) וְיֵאכֹל תִּפְלֵ מִבְּלִי מִלַּח וְגו',
 וּבְתִיב (ישעיה לב, יז) וְהָיָה מַעֲשֵׂה
 הַצִּדְקָה שְׁלוֹם, (תהלים יט, יא)

הִנֵּחֲמִידִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים
וְגו'. מִתּוֹקִים וְדֹאֵי, דְּיֹד מִלָּפָא אָמַר,
גַּם עֲבִדְךָ נִזְהָר בָּהֶם וְגו'.

אַסְחָרְנָא עָלֵי דְכָל יוֹמָאֵי אֲזִידְהֲרָנָא
בְּהוּ, דִּלְאָ לְאַטְעָאָה בְּהוּ,
בַּר יוֹמָא חַד דְּעֵטִירְנָא עֲטָרִי מִלָּפָא
בְּמַעֲרֵתָא דְּמִרוֹנָא, וְחַמִּינָא בּוֹצִינָא
דְּאַשָּׁא מִתְּלַחֲטָא אֲפּוֹתִינָא דְּמִרוֹנָא
(נ"א דמערתא), וְאַזִּידְעֻעֵנָא. מִחֲהוּ
יּוֹמָא אֲזִידְהֲרָנָא בְּדַעֲתָאֵי בְּהוּ, וְלָא
נְשִׁיבִיקְנָא לֹון כָּל יוֹמָאֵי. וּפָאָה חוֹלְקוּהָ
מֵאן דְּאַזִּידְהָר בְּמִתִּיקָא דְּמִלָּפָא,
וְטָעִים בְּהוּ בְּדַקְחֻזִּי. עַל דָּא בְּתִיב
(שם לד, ט) טַעֲמוֹ וְרָאוּ בִּי טוֹב יְחִוְדָּה

אֲדָרָא זִמְטָא וְגו', וּבְתִיב (משלי ט, ה) לָבוֹ לַחֲמוֹ
בְּלַחֲמֵי וְגו'.

אֲתַפְּשֵׁט יְבוּרָא בְּרַעַת, וְאַתְמַלְיִין
אֲבַסְדִּירִין וְאֲדִירִין,
מִרִּישָׁא יְגִלְגֵּלְתָּא שְׂרִי, וְאַתְפְּשֵׁט
בְּכָל גּוּפָא, מְחֻדֵּי וְדִרְזָעֵי וּבְבִלָּא.
מֵאַחֲזֵרֵי אֲתִדְבֵּק נִיצוּצָא יְבוּצִינָא
יְקַרְדֵּינֻתָא, וְלֶהֱטָא, וְאַפִּיק
✧ יְגִלְגֵּלְתָּא חֲדָא סְתִימָא מְכָל סְטֵרֵי,
וְנִהְיִירוּ (ס"א ונחיתו) יְהִירֵי מוֹחֵי גְלִיפִין
בָּהּ, וְאַתִּדְבַּקְתָּ בְּסְטֵרֵי יְדִבּוּרָא.
בְּגִין כֵּךְ אֲתִקְרִי (שה"ש ה, ב) יוֹנְתִי
תַּמְתִּי, אֵל תִּקְרִי תַמְתִּי אֵלָא
תַּאוּמְתִּי וְדָא.

שְׁעָרוֹי דְּנוֹקְבָא כְּלִילָן בֵּיהּ גְּווּנִי (ס"א

גוּוּנִי בְּגוּ גוּוּנִי), כְּדָבְרִיב

(שם ז, ו) וְדַלִּית רֵאשִׁיךָ כְּאַרְגָּמָן.

אַתְקַטְר גְּבוּרָה בְּחִמֵּשׁ גְּבוּרָאן,

וְאַתְפְּשִׁט נוקבא בְּסִטְרָהּ,

וְאַתְדַּבְּקַת בְּסִטְרוֹי וְדְבוּרָא, עַד

דְּאַתְפְּרָשָׁא מִסִּטְרוֹי, וְאַתִּיאַת

לְאַתְחַבְּרָא עֲמִיהּ אַנְפִּין בְּאַפִּין, וְכַד

מִתְחַבְּרָן מִתְחַוִּין חַד גּוּפָא מִפּוּשׁ.

מִחֲבָא אוֹלִיפְנָא, דְּכַר בְּלַחוּדוֹי

אַתְחִי פִלַּג גּוּפָא, וְכִלְחוּ

רַחֲמֵי, וְכַד נוקבא, וְכַד מִתְחַבְּרָן

בְּחֲדָא, אַתְחִי כִלָּא חַד גּוּפָא מִפּוּשׁ,

וְחֲבִי הוּא. אוּף חֲבָא, כַּד דְּכַר

אֶתְחַבֵּר בְּנוֹקְבָא, כִּלָּא הוּא חַד
 גּוּפָא, וְעַלְמִין כִּלְהוּ בְחִידוֹ, דִּהָא
 כִּלְהוּ מְנוּפָא שְׁלִים מִתְבָּרְכִין.

וְחֵינֵנוּ רָזָא, (שמות כ, יא) עַל בֵּין בְּרִיךְ
 יְהוָה ^{אֲדָרָא זִנְטָא} אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, דִּהָא אֲשַׁתְּבַח כִּלָּא בְּחַד
 גּוּפָא שְׁלִים, דִּהָא מְטְרוֹנִיתָא
 אֲתִדְבָּקָת בְּמִלְכָּא, וְאֲשַׁתְּבַח גּוּפָא
 חַד, וְעַל בֵּין בְּרַכָּאן מְשַׁתְּפַחִין
 בְּהֵא יוֹמָא.

וּמַחְבָּא, מֵאן דִּלָּא אֲשַׁתְּבַח דְּבַר
 וְנוֹקְבָא, אֶקְרִי פִלְג גּוּפָא,
 וְלִית בְּרַכְתָּא שְׂרִיָּא בְּמִלָּה פְּגִימָא
 וְחִסְרָה, אֶלָּא בְּאַתָּר שְׁלִים, בְּמִלָּה

שְׁלִים, וְלֹא בְּפִלְגּוֹת מִלָּה, וּפִלְגּוֹת
מִלָּה לֹא אֶתְקִים לְעֶלְמִין, וְלֹא
אֶתְבָּרֵךְ לְעֶלְמִין.

נְוִי דְנִזְקָא כִּלָּא מְנַי דְּדִכּוּרָא הוּא.
וְהָא אוֹקִימְנָא מִלֵּי, וְאַשְׁתְּמוּדְעָן
בִּינֵי חֲבֵרִיא.

מִהֲאִי נִזְקָא מֵתֵאֲחֲדֵן כֹּל אֵינֵן
דִּלְתָּתָא, מְנָה יִנְקִין, וְכֵה
תָּבִין, וְהִיא אֶתְקְרִיאת אִם לְכֻלָּהּ,
כְּמָה דְּאַחֲרָא אִם לְגוּפָא, וְכֹל גּוּפָא
מְנָה (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) יִנְקָא, כִּד
הֵא אִם לְכֻלָּהּ אַחֲרָנִין דִּלְתָּתָא.

בְּתִיב, (משלי ז, ד) אֲמֹר לְחֻכְמָה
אֲחֻלֵּתִי אֶת, אֵית חֻכְמָה

וְאִית חֲכָמָה, וְהָאִי נִזְקָא אֶתְקָרִי
 חֲכָמָה זְעִירָא לְגַבִּי אַחֲרָא, זְעֵל דָּא
 בְּתִיב (שה"ש ח, ח) אַחֲזֹת לָנוּ קְטֻנָּה
 וְשָׂדִים אֵין לָהּ וְגו', דְּהָא דָּא בְּגִדְלוּתָא
 אֶתְמַשֵּׁךְ.

אַחֲזֹת לָנוּ קְטֻנָּה, וְדָא קְטֻנָּה
 אֶתְחַוִּי, אֲבָל רַבְרָבָא הִיא,
 וְסָגִיָּא הִיא, דְּהָא הִיא שְׁלִימוֹ
 דְּנָטִיל מִכְלָא, כְּמָה דְּכֶתִיב (שם י)
 אֲנִי חֹמָה וְשָׂדִי כַּמְגִדְלוּת, וְשָׂדִי,
 דְּהָא מַלְיִין אֵינֶן לִינְקָא לְכָלָא,
 כַּמְגִדְלוּת, דְּאֵינֶן נִהְרִין רַבְרָבִין
 דְּנִפְקוּ מֵאִימָא עֲלָאָה.

תוֹ אֶתְפֹּשֵׁט דְּכוּרָא בִּימִינָא

וּשְׂמֵאלָא, בִּירוּתָא דְאַחֲסָנָא, וְכֹד
 גְּזוּנֵי אֶתְחַבְּרוּ, אֶקְרִי תַפְאֶרֶת,
 וְאֶתְתַּקֵּן כָּל גּוּפָא, וְאֶתְעָבִיד אֵילָנָא
 רַבְרָבָא, וְתַקִּיף, שְׁפִיר וַיָּאֵה,
 (דניאל ד, ט) תְּחֻזְתּוּהִי תַמְלִל חַיּוֹת
 בָּרָא, וּבַעֲנֻפּוּתִי יְדוּרוֹן עוֹפֵי שְׁמַיָא,
 וּמִזּוֹן לְכָלָא בֵּיהּ. דְּרוּעוּי יְמִינָא
 וּשְׂמֵאלָא, בִּימִינָא חַיִּים וְחֶסֶד,
 בְּשְׂמֵאלָא מִיתָה וְגִבּוּרָה, מַעוּי
 אֶתְתַּקֵּן בְּדַעַת, וְאֶתְמַלְיִין כָּל
 אַבְסֻדְרִין וְאֶדְרִין, בְּמָה דְאַמִּינָא,
 דְּכֻתִּיב (משלי כד, ד) וּבְדַעַת תְּחָדְרִים
 יִמָּלְאוּ.

תו אֶתְפִּשֵׁט גּוּפָא בְּתֵרִין שׁוּקִין,

וּמִתְאַחֲדֵן בֵּינֵיהוּ תֵרִין פּוֹלֵיין, וְתֵרִין
 בִּיעֵי דְדְכוּרָא, דְּכָל מְשָׁחָא וְרְבוּת
 וְחֵילָא (דדכורא) דְּכָל גּוּפָא, בְּהוּ
 אֲתַכְנֵשׁ, דְּכָל חֵיילִין דְּנַפְקִי, מִנְהוֹן
 נַפְקִין, וְשֵׁרִיין כֹּלָא בְּפֻם אִמָּה, וּבְגִין
 כֹּךְ אֲקֶרֶן צְבָאוֹת, (דכל גופא, בהו
 אֲתַכְנֵשׁ, וְשֵׁרִיין כֹּלָא בְּפֻם אִמָּה, וּבְגִין כֹּךְ אֲקֶרֶן
 צְבָאוֹת, דכל חֵיילִין דְּנַפְקִי, מִנְהוֹן נַפְקִי), וְאִינֵן
 נֶצַח וְהוֹד, תַּפְאֶרֶת, יְהו"ה. נֶצַח וְהוֹד,
 צְבָאוֹת, וּבְגִין כֹּךְ יְהו"ה צְבָאוֹת.

אִמָּה דְדְכוּרָא, סִימָא (נ"א כסותא)
 דְּכָל גּוּפָא, וְאֲקֶרֶן יְסוֹד,
 וְדָא הוּא דְרָגָא דְמַבְסָם לְנוֹקְבָא,
 וְכָל תִּיאֻזְבֵּתָא דְדְכוּרָא לְגַפִּי

נוקבא בְּהאי יסוד, עייל לְנוקבא
 לְאַתָּר דְּאַקְרֵי צִיּוֹן, דְּהָתָם הוּא
 אַתָּר בְּסוּתָא דְּנוקבא, בְּבֵית רַחֵם
 לְאַתָּתָא, וּבְגִין כֶּךָ יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 צְבֹאֹת אַקְרֵי יסוד.

בְּתִיב (תהלים קלב, יג) כִּי בָחַר יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 בְּצִיּוֹן אֹהֶה לְמוֹשָׁב לוֹ,
 בַּר אֶתְפָּרֶשֶׁת מִטְרוֹנִיתָא,
 וְאַתְחַבֵּרַת בְּמִלְכָּא אַנְפִּין בְּאַנְפִּין,
 בְּמַעְלֵי שְׁבָתָא, אֶתְעָבִיד בְּלָא חַד
 גּוֹפָא, וּבְדִין יְתִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּבוֹרְסִיָּה, וְאַקְרֵי בְּלָא שְׁמָא שְׁלִים,
 שְׁמָא קְדִישָׁא, בְּרִיךְ שְׁמִיהּ לְעֻלָּם
 וְלְעֻלְמֵי עֻלְמִין.

כָּל אֱלִין מְלִין סְלִיקְנָא עַד יוֹמָא
 דָּא, דְּאִתְעֵטַר בְּחוּ לְעֵלְמָא
 דְּאִתִּי, וְהַשְׁתָּא אִתְגַּלִּין חָבָא, וְכֹאֵה
 חוֹלְקִי.

הָאִי מִטְרוֹנִיתָא כִּד אִתְחַבְרַת עִם
 מַלְכָּא, כָּל עַלְמִין מִתְבָּרְכִין,
 וְאִשְׁתַּכְּחוּ בְּחִדְוֹתָא דִּכְלָא.

בְּמָה דְּכַוְרָא כָּלִיל בְּתִלְתָּא, ✧
 וְשִׁירֹתָא בְּתִלְתָּא, כִּד
 כָּלָא הָבִי, וְסִינְמָא דְּכָל גּוֹפָא הָבִי,
 וּמִטְרוֹנִיתָא לָא מִתְבָּרְכָא אֱלָא
 בְּכִלְלָא דְּתִלְתָּא אֱלִין, דְּאִינוּן נִצַּח
 חוּד יְסוּד, וּמִתְבַּסְמָא וּמִתְבָּרְכָא
 בְּאַתָּר דְּאֶקְרִי קִדְשׁ תְּקַדְּשִׁים

דִּלְתָתָא, דְּבִתִּיב (תהלים קלג, ג) כִּי שָׁם
 צִוָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ} אֶת הַפְּרָכָה, דְּהָא
 תִּרִין דְּרִגִין אֵינֶן לְעִילָא וְתָתָא.

וּבְגִין כֵּךְ לֵית רְשׁוּתָא לְמִיעַל תַּמָּן,
 בַּר בַּתְנָא רַבָּא, דְּאֵתִי מִן
 סַטְרָא דְחָסֵד, בְּגִין דְּלָא עֵייל לְחַהּוּא
 אֲתָר דְּלְעִילָא, אֶלָּא חַהּוּא דְּאֶקְרִי
 חָסֵד, וְעֵייל בְּקֹדֶשׁ חֲקֵדָּשִׁים,
 וּמִתְבַּסְּמַת גּוֹקְבָא, וּמִתְבַּרְכָּא הֵא
 קֹדֶשׁ חֲקֵדָּשִׁים בְּגוֹ לְגוֹ, אֲתָר דְּאֶקְרִי
 צִיּוֹן.

צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, תִּרִין דְּרִגִין אֵינֶן,
 חַד רַחֲמִי, וְחַד דִּינָא. צִיּוֹן
 דְּבִתִּיב (ישעיה א, כז) צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט

תַּפְרָדָּה, יְרוּשָׁלַיִם דְּכַתִּיב (שם כא) צָדֵק
יִלִּין בֵּה, בְּמָה דְּאוּקְיָמְנָא.

וְכָל תִּיאֻבְתָּא דְּדְכוּרָא לְגַבִּי
נוֹקְבָא חָכָא הוּא. וְקָרִינֵן לְהוּ
בְּרַכָּה, דְּמִתְמֵן נִפְקִי בְּרַבֵּן לְבִלְהוּ
עַלְמִין, וְכִלְהוּ מִתְבְּרַבֵּן. הֵא אֲתֵר
אֶקְרִי קֹדֶשׁ. וְכָל קֹדָשִׁים דְּדְכוּרָא
עֵיִלִּין תַּמָּן, בְּחֵחֻא דְּרָגָא דְּאַמִּינָא.

וְכִלְהוּ אֲתִיִּין מִרִּישָׁא עֲלָאָה
דְּגוֹלְגֻלְתָּא דְּדְכוּרָא,
מִסְטָרָא דְּמוֹחֵי עֲלָאִי, דְּשִׁרְיִין בֵּיה,
וְנִגִּיד הֵחִיא בְּרַכָּה בְּכָל שְׁיִיפֵי גּוֹפָא,
עַד אֵינֻן דְּאַקְרוּן צְבָאוֹת. וְכָל הַחֵחֻא

נְגִידוֹ דְּאַתְנַגִּיד מִכָּל גּוֹפָא, מִתְכַּנְּשִׁי
 תַּמָּן, וְעַל דָּא אֶקְרוֹן צְבֹאוֹת, דְּכָל
 צְבֹאוֹת דְּעָלְאִין וְתַתְּאִין מִתַּמָּן נִכְּסִין.
 וְהָהוּא נְגִידוֹ בְּתַר דְּאַתְכַּנְּשִׁי תַּמָּן,
 שְׂרִיין לֵיהּ בְּתַהוּא יְסוֹד קַדִּישָׁא, בְּלָא
 תְּנוּרָא, בְּגִין כֶּךָ אֶקְרִי חֶסֶד, וְהָהוּא
 חֶסֶד עֵייל לְקַדְּשׁ חֲקָדָשִׁים, דְּכַתִּיב
 (תהלים קלג, ג) **כִּי שֵׁם צִוְה יְהוָה**
 אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם.

בקראו פטירת הרשב"י, סגולה נפלאה
 היא מאד להוריד דמעות עליו, כי בזה
 מתכפרים עוונותיו, על דרך שאמרו
 בזוהר בענין מיתת בני אהרן ז"ל.

(חמ"י ח"ג דף פ"ח ע"ב)

אָמַר רַבִּי אֲבָא, לֹא סַיִים בּוֹצִינָא
 קַדִּישָׁא לְמִימַר חַיִּים, עַד
 דְּאִשְׁתַּכְּכוּ מְלוֹי, וְאַנָּא כְּתִבְנָא
 סְבָרְנָא לְמַכְתָּב טְפִי, וְלֹא
 שְׁמַעְנָא. וְלֹא זְקִיפְנָא רִישָׁא,
 דְּנִהוּרָא הָוָה סָגִי, וְלֹא הָוָה יְכִילָנָא
 לְאַסְתַּכְּלָא. אֲדַחְבִּי אֲזִרְעֻעֻנָא,

פירוש האדרא זוטא

אָמַר רַבִּי אֲבָא. לֹא סַיִים. לא גמר: בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא.
 המאור הקדוש: לְמִימַר "חַיִּים". לומר 'חיים': עַד
 דְּאִשְׁתַּכְּכוּ. עד שהשתקו: מְלוֹי. דבריו: וְאַנָּא
 כְּתִבְנָא. ואני הכותב: סְבָרְנָא. חשבתי: לְמַכְתָּב
 טְפִי. לכתוב יותר: וְלֹא שְׁמַעְנָא. ולא שמעתי: וְלֹא
 זְקִיפְנָא רִישָׁא. ולא הרמתי את ראשי: דְּנִהוּרָא.
 כי האור: הָוָה סָגִי. היה גדול: וְלֹא הָוָה
 יְכִילָנָא. ולא הייתי יכול: לְאַסְתַּכְּלָא. להסתכל:

שְׁמַעְנָא קָלָא דְקֹאֲרִי וְאָמַר
 (משלי ג, ב) אֲרֹךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
 וְגו'. שְׁמַעְנָא קָלָא אַחֲרָא,
 (תהלים כא, ה) חַיִּים שְׂאֵל מִמֶּךָ וְגו'.

כֹּל הַהוּא יוֹמָא דָּא אֶפְסִיק אִשָּׁא מִן
 בֵּיתָא, וְלֹא הָוָה מֵאן דְּמִטִּי
 לְגַבִּיָּה, דְּלֹא יִבְרִי, דְּנִהוּרָא וְאִשָּׁא

 פירוש האדרא זוטא

אֲדָהָכִי. בתוך כך: אֲזִדְעִזְעָנָא. הזדעזעתי: שְׁמַעְנָא
 קָלָא. שמעתי קול: דְּקֹאֲרִי וְאָמַר. שקורא ואומר:
 "אֲרֹךְ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ":
 שְׁמַעְנָא. שמעתי: קָלָא אַחֲרָא. קול אחר: "חַיִּים
 שְׂאֵל מִמֶּךָ נִתַּתְּ לוֹ אֲרֹךְ יָמִים עוֹלָם וְעַד":

כֹּל הַהוּא יוֹמָא. כל אותו היום: לֹא אֶפְסִיק. לא
 הפסיק: אִשָּׁא. האש: מִן בֵּיתָא. מהבית: וְלֹא הָוָה.
 ולא היה: מֵאן. מי: דְּמִטִּי. שיגש: לְגַבִּיָּה. אליו:

הָוָה בְּסוֹחַרְנִיָּה. כָּל הַהוּא יוֹמָא
 נְפִילָנָא עַל אֶרְעָא וְגַעֲיָנָא. בְּתַר
 דְּאָזִיל אֶשָּׂא, חֲמִינָא לְבוּצִינָא
 בְּדִישָׁא קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים, דְּאֶסְתַּלַּק מִן
 עֲלָמָא, אֶתְעַטָּף, שָׁכִיב עַל יְמִינִיהּ,
 וְאַנְפּוּי חֵיכִין.

 פִּירוּשׁ הָאֲדָרָא זוטא

דְּלֹא יָכִילוּ. שלא יכלו: דְּנִהוּרָא. כי האור: וְאַשָּׂא.
 והאש: הָוָה בְּסוֹחַרְנִיָּה. היו מסבבים: כָּל הַהוּא
 יוֹמָא. כל אותו היום: נְפִילָנָא. נפלנו: עַל אֶרְעָא.
 על הארץ: וְגַעֲיָנָא. וצעקנו: בְּתַר דְּאָזִיל אֶשָּׂא.
 אחרי שהלכה האש: חֲמִינָא. ראינו: לְבוּצִינָא
 קְדִישָׁא קֹדֶשׁ הַקְדָּשִׁים. המאור הקדוש קדש
 קדשים: דְּאֶסְתַּלַּק מִן עֲלָמָא. שהסתלק מן
 העולם: אֶתְעַטָּף. מעוטף: שָׁכִיב עַל יְמִינִיהּ. שכוב
 על צד ימינו: וְאַנְפּוּי חֵיכִין. ופניו שוחקות:

קם רבי אלעזר בריה, ונטיל ידיו
 ונשיק לון, ואנא לחיכנא עפרא
 דתחות רגלוי. פגעו חברייא למבפי,
 ולא יכילו למללא. שארו חברייא
 בבכיה, ורבי אלעזר בריה נפיל
 תלת זמנין, ולא יכיל למפתח
 פומיה. לבתר פתח ואמר, אבא

פירוש האדרא זוטא

קם רבי אלעזר בריה. עמד רבי אלעזר בנו: נטיל
 ידיו. ולקח את ידיו: ונשיק לון. ונשק אותם:
 ואנא. ואני: לחיכנא עפרא. ליחכתי את העפר:
 דתחות רגלוי. שהיה תחת רגליו: פגעו. רצו:
 חבריא. החברים: למבפי. לבכות: ולא יכילו
 למללא. ולא יכלו לדבר: שארו חבריא בבכיה.
 התחילו החברים לבכות: ורבי אלעזר בריה.
 ורבי אלעזר בנו: נפל תלת זמנין. נפל שלש

אָבא, תִּלְתָּ הוּו, חַד אֶתְחַזְרוּ.
 הַשְׁתָּא תְּנוד חִיּוּתָא, צִפְרָאן טָאסִין,
 מִשְׁתַּקְעֵן בְּנִיקְבָּא דִּימָא רַבָּא,
 וְחִבְרִיא פְּלָהוּ שְׁתִּין דָּמָא.

קָם רַבִּי חִיָּא עַל רִגְלוֹי וְאָמַר, עַד
 הַשְׁתָּא בּוֹצִינָא קֳדִישָׁא מְסַתְּפִל

 פירוש האדרא זוטא

פעמים: וְלֹא יָכִיל. ולא יכל: לְמַפְתַּח פּוּמִיָּה. לפתוח
 את פיו: לְבַתֵּר. לאחר: פִּתַּח. פתח את פיו: וְאָמַר,
 אָבָא אָבָא. : תִּלְתָּ הוּו. שלש היו: חַד אֶתְחַזְרוּ. אחד
 נחשבו: הַשְׁתָּא. עכשיו: תְּנוד. תזוז: חִיּוּתָא.
 החיות: צִפְרָאן. ציפורים: טָאסִין. טסות: מִשְׁתַּקְעֵן.
 שוקעות: בְּנִיקְבָּא דִּימָא רַבָּא. בנקב של הים
 הגדול: וְחִבְרִיא. וגם החברים: פְּלָהוּ. כולם: שְׁתִּין
 דָּמָא. ישתו דם:

קָם רַבִּי חִיָּא. עמד רבי חייא: עַל רִגְלוֹי. על רגליו:
 וְאָמַר, עַד הַשְׁתָּא. ואמר, עד עכשיו: בּוֹצִינָא

(ס"א משתדל) עֲלֵן. הַשְׁתָּא לָאוּ הוּא
 עֲדֵן, אֲלֵא לֹאשְׁתַּדְלָא בִּיקְרִיָּה. קָם
 רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, נָטְלוּ לֵיהּ
 בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא. מָאן חָמָא (ס"א
 ערעורא וערבוביא) עֲרַבּוּבִיא דְחֲבֵרִיָּא,
 וְכָל בֵּיתָא הָוָה סָלִיק רִיחִין, סָלִיקוּ
 בֵּיהּ בְּפוּרִיָּה, וְלֹא אִשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיהּ
 אֲלֵא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא.

 פירוש האדרא זוטא

קדישא. המאור הקדוש: מִסְתַּפֵּל עֲלֵן. מסתכל
 עלינו: הַשְׁתָּא. עכשיו: לָאוּ הוּא עֲדֵן. אין זה הזמן:
 אֲלֵא לֹאשְׁתַּדְלָא בִּיקְרִיָּה. אלא לעסוק בכבודו: קָם
 רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא. עמד רבי אלעזר, ורבי אבא:
 נָטְלוּ לֵיהּ. לקחו אותו: בְּטִיקְרָא דְסִיקְלָא. בכסא של
 עצים: מָאן חָמָא. מי ראה: עֲרַבּוּבִיא דְחֲבֵרִיָּא.
 ערבוביה של כל החברים: וְכָל בֵּיתָא. וכל הבית: הָוָה

אֲתוּ טְרִיקִין וּמֵאֲרֵי תְרִיסִין דְּכַפֵּר
 צִפְרֵי וְטַרְדָּאן בְּהוּ, (ס"א דצפרי
 וטרדיא) וְהוּוּ בְנֵי מְרוֹנְיָא צִוּחִין
 בְּקִטְרִין, דְּחֻשִּׁיבוּ דְלָא יִתְקַבֵּר
 תַּמָּן. בְּתַר דְּנַפֵּק פּוּרְיָא, הָוָה סָלִיק
 בְּאוּרָא, וְאַשָּׁא הָוָה לָחִיט קַמְיָה,

 פירוש האדרא זוטא

סָלִיק רִיחִין. היה מעלה ריחות: סָלִיקוּ בֵּיהּ בְּפוּרְיָה.
 יצאו בו במיטה: וְלֹא אֲשַׁתְּמֹשׁ בֵּיהּ. ולא התעסקו בו:
 אֵלֶּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא. אלא רבי אלעזר ורבי אבא:
 אֲתוּ. באו: טְרִיקִין. גיבורים: וּמֵאֲרֵי תְרִיסִין. ובעלי
 מגיני מלחמה: דְּכַפֵּר צִפְרֵי. של כפר ציפורי: וְהוּוּ
 בְנֵי מְרוֹנְיָא. והיו בני מירון: צִוּחִין בְּקִטְרִין. צועקים
 ביחד: וְטַרְדָּי בְּהוּ. ודוחקים בהם: דְּחֻשִּׁיבוּ.
 שחישבו: דְלָא יִתְקַבֵּר תַּמָּן. שלא יקבר שם: בְּתַר
 דְּנַפֵּק פּוּרְיָא. לאחר שיצאה המיטה: הָוָה סָלִיק
 בְּאוּרָא. הייתה נישאת באויר: וְאַשָּׁא. והאש: הָוָה

שְׁמַעוּ קָלָא, עוּלוּ וְאַתּוּ וְאַתְכֻּנְשׁוּ
 לְהִילּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן (ישעיה נז, ב)
 יבא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁבּוֹתָם.

בַּד עָאֵל לְמַעְרְתָא, שְׁמַעוּ קָלָא
 בְּמַעְרְתָא, זֶה הָאִישׁ מֵרַעִישׁ
 הָאָרֶץ, מֵרְגִיז מַמְלָכוֹת, בְּמָה

 פירוש האדרא זוטא

לְהִיט קָמִיָּה. היתה לוהטת לפניו: שְׁמַעוּ קָלָא.
 שמעו קול: עוּלוּ וְאַתּוּ. הכנסו ובואו: וְאַתְכֻּנְשׁוּ.
 והתקבצו: לְהִילּוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. לשמחה של רבי
 שמעון: "יבא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מְשַׁבּוֹתָם":

בַּד עָאֵל. כאשר נכנסה: לְמַעְרְתָא. למערה: שְׁמַעוּ
 קָלָא בְּמַעְרְתָא. שמעו קול במערה: זֶה הָאִישׁ. הוא
 רבי שמעון בר יוחאי: מֵרַעִישׁ הָאָרֶץ. שהרעיש
 את יושבי הארץ, כמעשה שעשה בעיר טבריה
 הנזכר בירושלמי שביעית פ"ט: מֵרְגִיז מַמְלָכוֹת.

פְּטָרִין בְּרִקְיָעָא מְשִׁתְּכִין (ס"א ולא
 משתכחין) בְּיוֹמָא דִּין בְּגִינָה, דְּנָא רַבִּי
 שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי דְּמֵאֲרִיה מְשִׁתְּבַח
 בֵּיה בְּכָל יוֹמָא. וְכָאָה חוֹלְקִיה
 לְעִילָא וְתַתָּא. כִּמְה גְּנִיזִין עֲלָאִין

 פירוש האדרא זוטא

שביטל את גזירות המלכות, כמעשה שעשה עם
 בן תמליון הנזכר במסכת מעילה דף יז ע"א: כִּמְה
 פְּטָרִין. הרבה מקטרגים: בְּרִקְיָעָא. בשמים:
 מְשִׁתְּכִין. משתתקים: בְּיוֹמָא דִּין. ביום הזה:
 בְּגִינָה. בזכותך: דְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. זה הוא
 רשב"י: דְּמֵאֲרִיה. שרבנו הקב"ה: מְשִׁתְּבַח בֵּיה.
 משתבח בו: בְּכָל יוֹמָא. בכל יום: וְכָאָה חוֹלְקִיה.
 אשרי חלקו: לְעִילָא וְתַתָּא. למעלה ולמטה: כִּמְה
 גְּנִיזִין עֲלָאִין. הרבה אוצרות עליונים: מְסִתְּמָרִין
 לֵיה. שמורים לו: עָלִיה אֲתָמַר. עליו נאמר: "וְאִתָּה
 לָךְ לֶקֶץ וְתִנּוּחַ וְתַעֲמוּד לְגוֹדְלָךְ לֶקֶץ הַיָּמִין":

מִסְתַּמְרֵן לֵיהּ, עֲלֵיהּ אֲתַמֵּר
(דניאל יב, יג) וְאַתָּה לֵךְ לִקְיָן וְתַנְנוּ
וְתַעֲמֹד לְגִזְרֶךָ לִקְיָן תִּימִין.

עד כאן האדרא קדישא זוטא

לאחר קריאת הזוהר יאמר תפלה זו בכונת הלב:
 יהי רצון מלפניך יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבֹתֵי שִׁיתְקִים בְּנוֹ עֲתָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי
 בְּסִיתִיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ",
 לְהַעֲלֹת לְרוּחָם וּלְתַנְּן חֲרִיסוֹת וְחֲרָבוֹת
 חֲשִׁינָה חֲקֻדְשָׁה לְקִשּׁוּט וּפּוֹרְפִירָא
 עֲלָא וּלְאַרְמוֹן שְׁעֵל מְבוֹנֵי יֵשֵׁב לְהַחֲזִיר
 עֲטָרָה לְיוֹשְׁנָה וְקַיִם בְּנוֹ מְהֵרָה מִקְרָא
 שְׁפָתוֹב "וְהָיָה אֹזֶר הַלְבָנָה בְּאֹזֶר הַחֲמָה
 וְאֹזֶר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבָעִתִּים בְּאֹזֶר שְׁבָעֵת
 חִיָּמִים". וְזִכּוֹת חֲרָשׁ"י חֲקֻדְשׁ וּבְנוֹ רַבִּי
 אֶלְעָזָר, וְיוֹתָם בֶּן עֲזִיחֵי, יַעֲמֹד לָנוּ לְתַנְּן
 הָעוֹלָם מִיּוֹם שְׁנִבְרָא עַד סוּפּוֹ בְּרָצוֹנוֹ
 וּבְרָצוֹן יִרְאִיו. וּבְזִכּוֹת חֵיוֹתָנוּ עֲסוּקִים

בְּחִבָּתָהּ הַזֹּאת, עַל יָדָהּ תִּתְקַרֵּב הַגָּאוֹלָה,
וַיִּשְׁעֶתָהּ מִהֲרָה תַּצְמִיחַ, לְעֵלְיִי שְׂבִינָת
עֵינָיו בְּמִהֲרָה בְּיָמָיו. וַיִּקְוִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׂכָתוֹב "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר", וַיִּזְרַח
עֲלֵינוּ אוֹר יְהוָה, בַּיּוֹם הַהוּא יִתֵּן יְהוָה יְהוָה
אֶחָד וְנִשְׁמוֹ אֶחָד, אָמֵן נִצַּח סֶלָה וְעַד.

(נֶפֶח הַתְּפִלָּה מִתּוֹךְ לִשׁוֹן"ק שֶׁל רַבֵּי חַיִּים וַיִּטָּאֵל וִיע"א)
מוֹרָה אֲנִי לִפְנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵלֹהֵי
אֲבוֹתִי שְׂזַכִּיתֵנִי לְלִמּוּד וְלַהֲגוּת
בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וַיִּתְּרָה עֵילָאָה, וּזְכוּת
הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים שֶׁלְּמִדָּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד
לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְכֶּה לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה
נט, כ-כא) וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִּי פֶשַׁע
בִּיעָקֹב נֶאֱמַר יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אִתְּכֶם אֶמַר יְהוָה רִוְחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרִי

אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמְוִשּׁוּ מִפִּיךָ
 וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ אָמַר יְהוָה
 מִעֲתָתָה וְעַד עוֹלָם. וַיִּתְקַנּוּ בָּנוּ תְּנִבּוּזָה
 (יִשְׁעִיהָ נָא, טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל
 יָדֵי כְּפִיתֶיךָ לְנִטְעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אֲרֶץ
 וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עָמִי אֲתָה. וּבִרְכַּת מִנְּשָׁה
 רַעֲיָא מְהִימָנָא תַּתְּגַלָּה בְּמַחְרָה דִּידָן,
 יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וַאֲיֵן עִמּוֹ אֵל יִגְבֵּר,
 יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאַמֶּת בְּאֵמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ
 אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

(סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם
 עָלֵינוּ טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ.
 שׁוּבָה אֵלֵינוּ וְעֲלֵינוּ בְּהֶמְזֵן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגֵּל

אבות שעשו רצונך. בנה ביתך בבתחלה
 ובזמן מקדשך על מבוננו. והראנו בבנינו
 ושמחנו בתקוננו. והשב שכינתך לתוכנו,
 והשב בָּהֵנִים לעבודתם ולזוֹיִם לדוכנם
 לשירם ולזמֶרם. והשב ישראל לגויהם.
 ומלאה הארץ דעה את יְהוָה ליראה
 ולא־הבה את שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא,
 אֲמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן.

קדיש על ישראל גסח ספרדי (ע"מ)
 יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמן)
 בעלמא די ברא ברעיותה
 וימליך מלכותה ויצמח פִּרְקָנָה ויקרב
 משיחיה. (אמן) בתיבון וביומיבון ובתיי
 דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב

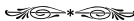
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) יְיָהּ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְחַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא. (אָמֵן) לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קֹדֶשְׁתָּא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֶתֶר וְאַתֵּר, יְיָהּ
לָנָא וּלְהוֹן וּלְבוֹן חֲנָא וְחֶסֶדָּא וְרַחֲמֵי מִן
קֳדָם מְאִירֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
(אָמֵן) יְיָהּ שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים
וְשָׁבַע וַיִּשְׁעָה וְנַחֲמָה וַיִּשְׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה
וְנִגְאָלָה וּסְלִיחָה וּבִפְרָה, וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ

וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אָמֵן)
 עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
 אָמֵן: (אָמֵן)

קדיש דרבנן גסח ספרד (חסידים)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי
 בָּרָא בְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ.
 וַיַּצְמַח פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּתַיִּיבוֹן
 וּבִזְמִיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶגְלָא
 וּבִזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
 מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַי: יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא.
 בְּרִיךְ הוּא לְעָלָא (בעשי"ת וּלְעָלָא מְבָרַךְ) מִן כָּל

בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא,
 דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן:
 עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל
 כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מֵאן
 דְּעִסְקִין בְּאִוְרֵיתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדִין וְדִי
 בְּכָל אֶתֶר וְאַתֶּר יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא
 רַבָּא חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי
 רוּיְחִי וּפְוִרְקָנָא מִן קֶדֶם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשָׁמְיָא
 וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן
 שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵי הוּא
 בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

פֶּתַח אֱלֹהֵי הַמַּבְאָר

בספר הזה בא באור מאמר פתח אליהו הנביא זכור לטוב, וכן עוד מאמרים ותפלות מהזוהר הקדוש, שנהגו עם ישראל קדושים לומר קדם התפלה. והוא שער לפתיחת הלב וסגולה גדולה לקבלת התפלה, כמו שכתבו החיד"א (בספרו מורה באצבע) והרי"ח הטוב ועוד צדיקים קדמונים. ובזכות למוד זוה"ק יתקבלו התפלות ויגדלו ישועות ונפלאות, כדברי הזה"ק המקבל רבי משה זכותא זי"ע, דבבחי למוד הזהר להפך הטבע, ולגלות נסים, ומה יקרו דברי קדשו של הזה"ק המקבל המלוב"ן רבי יעקב אביחצירא זי"ע (בגדי השדר), שחזקה על כל איש ישראל לבקש לדעת סודות ה', כי בלעדי זאת אין יכלת לעלות התפלה (הובאו דבריו בהרחבה בהקדמה לספרא דצניעותא, שבהוצאת מפעל הזוהר העולמי, וכן נדפס בתקוני זוהר הקדוש עם לשון הקדש, ובספרי זוהר השבת) ונדול כח הזוה"ק אפילו באמירה (עין ספר אור הזוהר ראה עוד ספרי תקוני זוהר הקדוש המחלק, ב"כ). ובלי למוד הזוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שהתקבל תפלות. - ובבמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולחיות מבני עליה, לזכות ל"עיון לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו".

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
אייר תשע"ב לפ"ק

הַלֹּמֵד זֶהֱרַקְדוֹשׁ שְׁעָה אַחַת בְּחֹל,
כְּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה,
וּבְשֶׁבֶת, כְּמוֹ מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה
(כְּפֶסֶט מֶלֶךְ, הָרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אֲבוֹת דֶּר' נֶתָן),

כִּי אֲמִידָתוֹ לְגִבּוֹהַ, וְלִמּוֹד כְּעֶשֶׂר דַּקּוֹת
יַעֲלֶה לוֹ: בְּחֹל כְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה אֶלֶף שָׁנָה
תוֹרָה, וּבְשֶׁבֶת: כְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה מִלִּיּוֹן שָׁנָה
תוֹרָה. - וְעַל יְדֵי קִנְיָטָרְס זֶה שִׁיְהִיָּה יָד
הַכֹּל מִמִּשְׁמָשִׁין בּוֹ, יִזְכּוּ לְלִמּוֹד וְלִלְמִיד
לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם. וְהוּא יְסוֹד גָּדוֹל
לְמִנּוּעַ עֲנִיּוֹת וְאַסּוֹנוֹת וְאוֹרֶה הַגָּלוּת, (תִּיקו"ז
ת"י ל') וְבוֹ יִמָּצְאוּ אֲדַמּוּרִי"ם רַבָּנִים, מְגִידֵי
שְׁעוֹר וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְּדִים וּמְחַנְכִּים
יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל הַטְּהוֹרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל,
אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ, וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ.

הַקִּדְמָה

יִשְׁמְחוּ הַלּוֹמְדִים וְיִגִּילוּ הַמִּתְפַּלְלִים. בְּשֹׁבֵב וּבַהוֹדִיָּה
לְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ הִנֵּנוּ שְׂמִיחִים לְהַבִּיאַ לַפְּנִיכֶם אֶת הַסֵּפֶר
הַיָּקָר פֶּתַח אֱלֹהֵי הַמִּבְּאֵר, הַמְּפָרֵשׁ אֶת הַתְּפִלָּה
"פֶּתַח אֱלֹהֵי" בְּלִשׁוֹן צַחָה וּבַהִירָה הַשְּׁנוּה לְכָל נֶפֶשׁ,
וּבִכָּךְ, בְּרָגַע אַחַת יְכוּלִים לְצַפּוֹת לְעוֹלָמוֹת נִצָּח! "עֵין
לֹא רָאֵתָה", וְעַל יְדֵי שְׁתַּזְכָּה לְחֻבְרָךְ, כָּל הַשֹּׁכֵר הוֹלֵךְ
גַּם אֵלָיָךְ.

וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֹאמְרוּ "פֶּתַח אֱלֹהֵי" נִזְכָּה שְׂיֵבֵא
אֱלֹהֵי וַיִּבְשֹׁר אֶת בֵּיאת הַגּוֹאֵל.

וְאִם בְּזִכְרוֹתֶיךָ יִתְאַרְגְּנוּ עַשְׂרֵי יְהוּדִים לֹאמֹר אֶת
הַתְּפִלוֹת, אֵין לְשַׁעַר אֶת גּוֹדֵל זְכִיּוֹתֶיךָ וּבִפְרֵט שְׂבֻזָּהוּ
הַקְדוּשׁ (פ' וַיֵּצֵא קס"א). כְּתוּב: כָּל מֶה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמִים
הוּא בְּאֵלֶיךָ, וְעוֹד כִּידוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׂכִינָתָא שְׂרִיָא,
וּבִכָּךְ מַחְשָׁבִים לָךְ כָּל מִנְּן יְהוּדִים כְּמוֹ אֵלֶיךָ עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד, וְכָל אֶחָד נוֹטֵל שָׂכָר כְּגַד כּוֹלֵם ס"ה: לְמִנְּן
יְהוּדִים, מִקְבֵּל עַל שְׁעָה בְּשִׁבְ"ק טְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה,
וּכְכֹל שְׁתִּנוּסְפוּ לּוֹמְדִים כֵּן יִכְפַּל שְׂכָרוֹ עַד אֵין קֶץ. וּמִי
יֻכַּל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשֹּׁכֵר הַנִּצָּחִי שְׂיֵישׁ לָךְ מִכָּף

בְּוִדְאוֹת! וּבִדְאֵי תִנְזָכָה לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְיִכוֹת יָמִים
בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁפַע קוֹדֶשׁ וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה, וְכָל
מִינֵי יִשׁוּעוֹת.

וּבַחֲלוּקַת הַסֶּפֶר הַזֶּה אֵתָּה מְזַכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל,
וְכַתֵּב הַגֵּר "א בְּמִשְׁלִי (י"ב, י"ד), [וְרֹאֵה אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל פ'
קֶרֶח] גֹּדֵל הַזְכוֹת שֶׁיֵּשׁ לַמְזַכֶּה הָרַבִּים וּמוֹכִיחַ אֶת
חֲבֵרוֹ, שָׂאֵם שְׁמַע, מְקַבֵּל שָׂכָר עַל כָּל מַה שֶׁיַּעֲשֶׂה
לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׁמַע, אַז מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטּוֹב,
זֶה שֶׁלֹּא שְׁמַע לֹוֶקֶח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלֶק הַגִּיְהוֹנִם שְׁלוֹ.
וּבְזֹהָר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א) אָמְרוּ שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְמִרְדֹּף
בְּתֵר חִיבָא וּלְמִזְכָּה לֵהוּ כַּמָּאן דְּרִדִּיף בְּתֵר חִי, עכ"ל.

וּבְלִי שׁוּם סֶפֶק אִם כָּל הַיְּהוּדִים מְנַעַר וְעַד זָקֵן וּבִפְרָט
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן בְּהֶבֶל פִּיהֶם הִטְהוֹר יֵאמְרוּ תִּפְלוֹת
אֵלֹו כָּל יוֹם, נִזְכָּה לַפֶּתַח אֶת הַשַּׁעַר לְאֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא זְכוֹר
לְטוֹב שֶׁיִּבּוֹא וַיִּשְׁוֹרֵנוּ, וְתַכֵּךְ יָבּוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ וַיְגַאֲלֵנוּ,
בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. לְמַעַן הַשְׁכִּינֵה
הַקְּדוּשָׁה לְתוֹמֵכָה וּלְסַעֲדָהּ לַפֶּתַח אֶת הַשַּׁעַר לְאֱלֹהֵינוּ
הַנִּבְיָא וּלְבָשָׁר הַגְּאוּלָּה כְּהַבְטַחַת הָרַעֲיָא מְהִימָנָא "בְּדָא
יִפְקוֹן מְגָלוֹתָא בְּרַחֲמֵי".

הַתְּפִלוֹת לִפְנֵי הַלִּימוּד נִמְצְאוֹת לַעִיל לִפְנֵי לִימוּד הָאֲדָרָא זוּטָא

פְּתִיחַת אֱלִיהוּ הַנָּבִיא

פְּתַח הַרמ"ק (סדור רבי שבתאי מראשקוב): טוֹב לוֹמַר
תְּפִלַּת פְּתַח אֱלִיהוּ זְכוֹר לְטוֹב הַנִּזְכָּרַת בְּרִישׁ סֵפֶר
תִּיקוּנֵי הַזֹּהַר. וּפְתַח הַחֵיד"א (עבודת הקודש מורה
בְּאַצְבַּע סוף סימן י'), אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנָן קִדְּשֵׁי שְׁהִיא
מְסֻלָּת לְקַבֵּל הַתְּפִלָּה. וְהַרִ"ח הַטוֹב (בא"ח, פ' בְּהַר
סוף הַהִקְדָּמָה) פְּתַח, שְׂבַאמִירְתָּה מְסוּגָל לְכוֹר לְנִצּוּצֵי
הַקְדוּשָׁה.

וְיִהי נֶעֱם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.
(ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלִיהוּ הַנָּבִיא זְכוֹר לְטוֹב
פְּתַח אֱלִיהוּ הַנָּבִיא זְכוֹר לְטוֹב

וְאָמַר: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד
וְאָמַר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא אֶחָד לְבָד,

וְלֹא בְּחֶשְׁבֹן. אֲנִי הוּא עֲלָאָה עַל

וְלֹא בְּחֶשְׁבֹן הַמִּסְפָּרִים. אֲתָה הוּא עֲלִיּוֹן מֵעַל

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,

כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נֶעְלָם מֵעַל כָּל נֶעְלָמִים.

לִית מַחְשָׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלָא.

וְאִין מַחְשָׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה כָּלָל.

אֲנִי הוּא דְּאַפְקֵת עֶשֶׂר תְּקוּנִין,

אֲתָה הוּא שְׁהוּצָאת וְגִלִּית עֶשֶׂר תְּקוּנִים,

וְקִרְיָנָן לְהוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא

וְקוּרָאִים לְהֵם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַנְגְּלִין,

בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגָלִים

וְעֲלָמִין דְּאַתְנְגְּלִין. וּבְהוֹן אֲתַבְּסִיאת

וְעוֹלָמוֹת הַנְּגָלִים. וּבְהֵם אֲתָה מִתְּכַסֶּה

מִבְּנֵי נָשָׂא, וְאֲנִי הוּא דְּקָשִׁיר לוֹן

מִבְּנֵי אָדָם, וְאֲתָה הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם

וּמִיֶּחֶד לֹוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָנָו -

וּמִיֶּחֶד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתָה מִבְּפָנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבֵרִיהּ

כָּל מִי שְׁמַבְדִּיל וּמִפְרִיד אֶחָד מִחֲבֵרוֹ,

מֵאֲלֵין עֲשֵׂר [סְפִירָן], אֶתְחַשֵּׁב לָהּ

מֵאלוֹ עֲשֵׂר סְפִירוֹת, נַחֲשָׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אֶפְרִישׁ בָּהּ. וְאֲלֵין עֲשֵׂר

כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בָּהּ. וְאֵלוֹ עֲשֵׂר

סְפִירָן אֲנוּן אֲזַלִּין כְּסֻדְרָן, חַד אֲרִיךְ

סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים כְּסֻדְרָם, אֶחָד אַרוּךְ,

וְחַד קָצֵר וְחַד בִּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא

וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בִּינוּנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹוֹן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,

שְׁמַנְהִיג לָהּ. וְאֵין מִי שְׁמַנְהִיג לָהּ,

לָא לְעֵלָא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מִכָּל

לֹא מִלְמַעְלָה וְלֹא מִלְמַטָּה וְלֹא מִכָּל

סְטָרָא. לְבוּשֵׁין תַּקְנֵת לֹון דְּמַנְיָהוּ

צד שהוא. לבושים תקנת להם, שמהם

פְּרָחִין נִשְׁמָתִין לְבָנֵי נָשָׂא. וְכִמָּה

פורחים נשמות לבני אדם, וכמה

גּוּפִין תַּקְנֵת לֹון, דְּאִתְקַרְיָאוּ גּוּפִין

גופים תקנת להם, שנקראו גופים

לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן.

כלפי הלבושים שמכסים עליהם,

וְאִתְקַרְיָאוּ בְּתַקּוּנָא דָּא: חֶסֶד -

ונקראים בתקון הזה. החסד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְבוּרָא - דְּרוּעָא

זרוע ימין. גבורה זרוע

שְׂמָאלָא. תַּפְאֶרֶת - גּוּפָא. נֶצַח

שמאל. תפארת. כנגד הגוף. נצח

וְהוּד - תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא

והוד. כנגד שני רגלים. יסוד. שלימות

דְּנוּפָא, אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת -

הַגּוֹפֵן, וְהוּא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת נִקְרָאת

פֶּה תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קְרִינָן לָהּ.

פֶּה, תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ.

חֲכָמָה - מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה

מִדַּת הַחֲכָמָה הִיא הַמַּחְשְׁבָה הִיא

מַלְנָאוּ. בִּינָה - לְבָא, וּבָהּ הֵלֵב

שְׁבִפְנִים. מִדַּת הַבִּינָה הִיא הֵלֵב, וּבָהּ הֵלֵב

מִבִּין. וְעַל אֵלֶּין תִּרְיִן בְּתִיב:

מִבִּין, וְעַל אֵלֶּין שְׁנֵיהֶם [הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה] נֶאֱמָר,

"הַנְּסִתְרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ". כְּתָר

הַנְּסִתְרוֹת לָהּ אֶלְקִינוּ. כְּתָר

עֲלִיּוֹן - אִיהוּ כְּתָר מַלְכוּת. וְעֲלִיה

עֲלִיּוֹן, הוּא כְּתָר מַלְכוּת, וְעֲלִי

אֲתָמָר: מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

נֶאֱמָר מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית,

וְאִיהוּ קִרְקַפְתָּא דְתַפִּילִי. מְלָנָא

וְהוּא הָרֹאשׁ שְׁמַנִּיחִים עָלָיו תְּפִלִּין, וּבִנְשָׁמָה הַפְּנִימִית

אִיהוּ אוֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת

מְאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת

וְא"ו | וְאוֹת ה"א, דְאִיהוּ אֶרַח

וְאוֹת וְאוֹת הָא, שְׁהוּא דְרֶךְ

אֲצִילוֹת. וְאִיהוּ שְׁקִי דְאִיִּלָּנָא

אֲצִילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה אֶת הָאֵילָן

בְּדְרוֹעֵי וְעֶנְפוֹי, כְּמִיָּא דְאִשְׁקִי

בְּזְרוּעוֹתָיו וְעֶנְפוֹי, כְּמִים שְׁמִשְׁקִים

לְאִיִּלָּנָא וְאֶתְרַבִּי בְּהָהוּא שְׁקִי:

אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתָהּ הַהִשְׁקָאָה.

רַבּוֹן עֲלָמִין, אַנְתָּ הוּא עֲלֵת הָעֲלֹת

רַבּוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,

וּסְבַת הַסְּבוֹת, דְאִשְׁקִי לְאִיִּלָּנָא

וּסְבַת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשָׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,

בְּהֵחֳא נְבִיעֵנו. וְהֵחֳא נְבִיעֵנו אִיהֵנו

בְּנִבְיַעַת הַמְּעִין, וְאוֹתוֹ אִזֵּר הַמְּעִין הוּא

כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהֵנו חַיִּים

כְּנִשְׁמָה לְגוּף, שְׁהוּא חַיִּים

לְגוּפָא, וּבְךָ לֵית דְּמִיּוֹן וְלֵית

לְגוּף. וּבְךָ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין

דִּיּוּקְנָא מִכָּל מַה דְּלֵגָא וְלֵכְר.

דְּמוֹת מְכַל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבִרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאֲתָ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקָתָ

וּבְרֵאֲתָ שְׁמִים, וְאַרְץ. וְהוֹצֵאתָ

מִנְהוֹן שְׁמֵשָׁא וְסִיחָרָא וְכוּכְבֵּיָא

מִהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרֵחַ, וְכוּכְבִּים

וּמִזְלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדִשְׁאֵין,

וּמִזְלוֹת. וּבְאַרְץ בְּרֵאֲתָ אֵילָנוֹת, וְדִשְׁאִים,

וּגְנִתָּא דְּעָדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיּוֹן וְעוֹפִין

וְגִן, עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנִי, נָשָׂא.
 וְדָגִים וּבְהֵמוֹת וּבְנִי אָדָם.

לֹא־שִׁתְּמוּדָּעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וּלְהוֹדִיעַ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יִתְּנֶהְגוֹן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִידָּ
 יִתְּנֶהְגוּ בָּהֶם עֲלִיוֹנִים וְתַתָּחוּנִים, וְאִידָּ

אֲשִׁתְּמוּדָּעָאן עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְלִית
 נִכְרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַתָּחוּנִים, וְאִין

דִּידַע בְּךָ כָּלָל. וְכֵר מְנַף, לִית
 מִי שִׂידַע וּמַשִּׁיג בְּאִין סוּף ב"ה כָּלָל. וּבִלְעָדֵי אִירוּ יִתְבָּרַךְ, אִין

יִחוּדָא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי. וְאַנְתָּ
 יְחוּד בְּעֲלִיוֹנִים וְתַתָּחוּנִים, וְאַתָּה

אֲשִׁתְּמוּדַע אֲדוֹן עַל כָּלָא. וְכָל
 נִכְר וְנוֹדַע אֲדוֹן עַל כָּלָם, וְלָכֵל

סְפִירָן כָּל חַד - אִית לֵיה שֵׁם
 סְפִירָה לְכָל אֶחָד יֵשׁ שֵׁם

יִדְיָעָא, וּבְהוּן אֶתְקְרִיאוּ מִלְּאֲכִיָּא.

יְדוּעַ, וּבִשְׁמוֹת הַסְּפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְּלָאכִים.

וְאַנְתָּ לִיִּת לָךְ שֵׁם יִדְיָעָא, דְּאַנְתָּ

וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ, שְׁאַתָּה

הוּא מִמְּלָא כָּל שְׁמָהּ, וְאַנְתָּ הוּא

הוא מְמַלָּא וּמַחֲיָה אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא

שְׁלִימוֹ דְּכָלָהוּ. וְכֹד אַנְתָּ תַּסְתַּלַּק

הַמְּשָׁלִים וּמִמְּלָא אֶת כּוֹלָם וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מְסִיר אֶת הַשְּׁפָעְתָּךְ

מִנְהוּן, אֲשֶׁתְּאֲרוּ כָּלָהוּ שְׁמָהּ

מֵהֶם, יִשְׁאָרוּ כָּל הַשְּׁמוֹת

כְּנוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא. אַנְתָּ הוּא

כְּנוּף בְּלִי נִשְׁמָה. אַתָּה הוּא

חֲכִים וְלָא בַּחֲכָמָה יִדְיָעָא. אַנְתָּ

חֲכָם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה

הוּא מִבִּין וְלָא בְּבִינָה יִדְיָעָא. לִיִּת

הוּא מִבִּין וְלֹא עַל יְדֵי הַבִּינָה הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת. אֵין

לֶךְ אֶתֶר יְדִיעָא, אֵלֵא
לך מקום קבוע וידוע, אלא

לֹא־שֶׁתְּמוֹדֶעֱא תוֹקֶפֶךָ וְחִילֶךָ לְבָנִי
הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעַנּוּ תִקְפֶּךָ וְחִילֶךָ לְבָנִי

נָשָׂא. וְלֹא־תִזְוָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
אָדָם. וְלִהְרֹאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג

עֲלָמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמִי, דְּאִינוּן צְדָק
הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שֶׁהֵם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפֹוֹם עוֹבְדֵיהוֹן דְּבָנִי
וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בָנִי

נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

עֲמוּדָא דְּאִמְצְעִיתָא. צְדָק -
הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי. צְדָק הִיא

מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲוִנִי צְדָק
הַמְּלָכוּת הַקְּדוֹשָׁה. מֵאֲוִנִי צְדָק,

תִּרְיִן סִמְכִי קְשׁוּמִי. הִיִּן צֶדֶק - אוֹת

שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֶת. הִיִּן צֶדֶק, הִיא אוֹת

בְּרִית. בְּלֹא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אֶתְנַהִיג

בְּרִית. הַכֹּל לְהִרְאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג

עֲלֵמָא. אֲבֵל לֹא דְאִית לָךְ צֶדֶק

הָעוֹלָם אֲבֵל לֹא שֵׁשׁ לָךְ צֶדֶק

יִדְיָעָא דְאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט

הַיָּדוּעַ שֶׁהוּא דִּין וְלֹא מִשְׁפָּט

יִדְיָעָא דְאִיהוּ רַחֲמִי, וְלֹא מִכָּל

הַיָּדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל

אַרְיִן מִדּוֹת בְּלֹל.

אֵלוֹ הַמִּדּוֹת כָּלֵל.

הִנֵּה כְּשֵׁשִׁים אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבָחִי

הַאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוַה לְזַרְז לְרַבִּי

שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי הַקָּדוֹשׁ דְּלִיה אֶתְיָהִיב רְשׁוּתָא

וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זוֹלְתוֹ לְגֵאוּל הַשְּׁכִינָה

וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֹן בְּקֶשׁ אֵלֵיהוּ ז"ל וְאָמַר קוּם

רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהָ רַזִּי תוֹרָה. (הַדְרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ

מִהֶרָשׁ בּוֹאֲגָלוֹ זי"ע). וְאָמַר מֵעַתָּה רָצָה אֱלֹהֵי
הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב שְׁהִרְשָׁבִי לֹא יָחוּשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת
וּלְחִדָּשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנוּ לוֹ
הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זולתו בְּדוֹר לְגֵאוֹל
הַשְׁכִּינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאַל תִּאָּחֵז וְחִדָּשׁ רְזִין טְמִירִים
כִּי לָךְ לְבַד אֶתִּיחֵיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים
לְחִדָּשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגָּאוֹלָה
(זִיו הַזֹּהָר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדָּשׁוּן מִלֵּין
קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדָּשׁוּ סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים
עַל יְדֶךָ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ
עַל יְדֶךָ שְׁהִרְשָׁבִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ
לְגֵאוֹלָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדֶךָ, מַה
לְגָלוֹת רְזִים נִסְתָּרִים עַל יְדֶךָ, מַה
דְּלֹא אֶתִּיחֵיב רִשׁוּת לְגֵאוֹלָה לְשׁוּם
שְׁלֹא נִתְּן רִשׁוּת לְגָלוֹת לְשׁוּם

בֶּר נֶשׁ עַד כְּעֵן:

בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך

קם רבי שמעון פתח ואמר: לך

יהוה הגדלה והגבורה והתפארת

ה' הנהגות הגדולה - חסד, והגבורה, והתפארת,

והנצח וההוד, כי כל בשמים

והנצח, וההוד. כי כל - יסוד, בשמים

ובארץ. לך יהוה הממלכה.

ובארץ. לך ה' הממלכה - מלכות.

והמתנשא לכל לראש. עלאין

והמתנשא לכל לראש. עליונים

שמעו אננו דמיכין דתברון ורעיא

שמעו, אלו ישני תברון, והרועה

מהימנא אתערו משנתכון.

הנאמן, התעוררו משנתכם.

"הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" –

"הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֵלֶּיךָ אֲנֹכִי צְדִיקִיָּא דְאֲנֹכִי מִסְטָרָא

אֵלֶּיךָ אֲנֹכִי צְדִיקִיָּא דְאֲנֹכִי מִסְטָרָא

דְּהִתּוּא דְאֲתַמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה

הַשְׂכִּינָה שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה

וְלִבִּי עֵר". וְלֹא אֲנֹכִי מֵתִים.

וְלִבִּי עֵר", וְאֵינֶם קְרוֹיִים מֵתִים אֶלָּא יִשְׁנִים,

וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּהוֹן: "הִקִּיצוּ

וּבְשִׁבִּיל זֶה נֵאמַר בְּהֵם, "הִקִּיצוּ

וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲנִתָּ

וְרַנְנוּ" וְגו', מִשָּׁה הַרְעָה הַנֶּאֱמָר, אֲתָה

וְאֲבָהֶן הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְאֲתַעְרוּתָא

וְהַאֲבָת. הַתַּעְרוּרוֹ לְשִׁמְחָ וּלְעוֹרֵר

דְּשִׁכְנִיתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא,

אֶת הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוּת,

דָּעַד בָּעַן צִדִּיקִיא בָּלָהוּ דְּמִיכִין
שְׁעַד עֲתָה, הַצִּדִּיקִים בָּלָם, דְּרוּמִים,

וְשִׁנְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן. מִיד יְהִיבַת
וְשִׁנָּה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד נִתְּנָה

שְׂבִינְתָּא תִּלַּת קָלִין לָגְבִי רַעִיא
הַשְּׂבִינָה שָׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לָגְגֵד הָרוּעָה

מְהִימְנָא, וְיִימָא לֵיהּ: קוּם רַעִיא
הַנֶּאֱמָן, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הָרוּעָה

מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלָךְ אֶתְמַר: "קוּל
הַנֶּאֱמָן. שְׁהָרִי עֲלִיךְ נֶאֱמַר "קוּל

דוּדִי דוּפֶק" - לָגְבִאי בְּאַרְבַּע אֲתוֹן
דוּדִי דוּפֶק", אֶצְלִי בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת

דִּילֵיהּ, וְיִימָא בְּהוֹן "פִּתְחִי לִי
שְׁלוּ, וְיֹאמֶר בָּהֶם בְּכַחַם, פִּתְחִי לִי

אַחוּתִי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". דְּהָא
אַחוּתִי רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". שְׁהָרִי כְּתוּב:

"תם עונך בת ציון לא יוסיף

"תם עונך בת ציון לא יוסיף

לְהַגְלוֹתְךָ. "שְׂרָא שִׁי נִמְלָא טַל."

לְהַגְלוֹתְךָ שְׂרָא שִׁי נִמְלָא טַל

"מאי נִמְלָא טַל"? אֵלָא אִמַּר

ומדוע מלא טל? אלא אמר

קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא: אַנְתָּ חֲשַׁבְתָּ

הקדוש ברוך הוא, את השכינה חשבת,

דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא

שמים שנחרב בית המקדש,

דְּעֵאֲלָנָא בְּבִיתָא דִּילֵי וְעֵאֲלָנָא

שעליתי לבית המקדש של מעלה, ועליתי

בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֵכִי, דְּלָא עֵאֲלָנָא

לישובי ירושלים של מעלה? אין זה כך שבאמת לא עליתי לביתי

כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגָלוּתָא הָרִי לָךְ

כל זמן שאת בגלות! הרי לך

סִימְנָא: "שְׂרָא שִׁי נִמְלָא טַל", ה"א

סִימֵן, "שְׂרָא שִׁי" נִמְלָא טַל וְהָא

שְׂכִינְתָא בְּגִלּוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ

הִיא הַשְׂכִּינָה בְּגִלּוֹת, הַשְׁלָמוֹת שְׁלָה

וְחַיִּים דִּילָהּ אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ

וְחַיִּים שְׁלָה הוּא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוּא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו,

סוּד אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָא"ו

וְאוֹת ה"א אֵיהּ שְׂכִינְתָא דְלָא

וְאוֹת ה"א הִיא הַשְׂכִּינָה שְׂאִינָה

מִחֻשְׁבֵּן טַל, אֵלָא אוֹת יו"ד אוֹת

בְּחֻשְׁבֵּן טַל, אֵלָא אוֹת יוֹד אוֹת

ה"א וְאוֹת וָא"ו דְּסֻלִּיקוֹ אֲתוֹן

הָא וְאוֹת וָא"ו עֲלִים הָאוֹתוֹת

לְחֻשְׁבֵּן טַל. דְּאֵיהּ מְלִיא

לְחֻשְׁבֵּן טַל, שְׁהֶשֶׁם הָזֵה מְמִלָּא

לְשִׁכְנֵתָא מִנְּבִיעוֹ דְּכָל מְקוֹרֵין
 אֶת הַשְּׂכִינָה מִמַּעַן הַנוֹבֵעַ שֶׁל כָּל הַמְּקוֹרוֹת
 עֲלָאִין. מִיד קָם רַעֲיָא מִהִימָנָא
 הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד קָם הַרְוֵעָה הַנֶּאֱמָן
 וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה. עַד כָּאן רָזָא
 וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ. עַד כָּאן סוּד
 דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
 הַיְחָד.
 וְאַמֵּן:"

(תקוני זוהר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק
 70- אלף איש בחינם. התורם משלם ישיר לדפוס!
 האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים
 לזכות בכסף קטן?
 לפרטים: 0548436784

וַיְהִי רַעְוָא

תַּפְּלַת יְהִי רַצּוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַמְּאֹמֵר פֶּתַח
אֱלֹהֵינוּ זָכוֹר לְטוֹב הוּא עֵת רַצּוֹן וְזֶמֶן הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל
הַתַּפְּלוֹת.

וַיְהִי רַעְוָא מִן קֶדֶם עֲתִיקָא קִדְיָשָׁא
וַיְהִי רַצּוֹן מִלִּפְנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ
דְּכָל קִדְיָשִׁין מְמִירָא דְּכָל מְמִירִין
מִכָּל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים
סְתִימָא דְּכָלֵּא. דִּיתְמִשָּׁךְ מִלָּא
נֶעֱלַם מִהֲכָל שִׁיתְמִשָּׁךְ טַל
עֲלָאָה מִנִּיהָ לְמַלְיָא רִישִׁיהָ דְּזַעִיר
הָעֲלִיין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֹאשׁ שֶׁל זַעִיר
אַנְפִּין, וְלְהַטִּיר | לְחַקֵּל תַּפּוּחִין
אַנְפִּין וְלְהַמְשִׁיךְ שֹׁפַע לְשֹׁדָה תַּפּוּחִין

קִדְיִשׁוֹן בְּנִהִירוֹ דְּאַנְפִּין בְּרַעֲוֹא

הַקְדוּשׁ בְּהָאֶרֶת פְּנִים בְּרַצוֹן

וּבְחִדּוּתָא דְּכָלָא. וַיִּתְמַשׁ מִן קָדָם

וּבִשְׂמִיחַת הַכָּל. וַיִּתְמַשׁ מִלִּפְנֵי

עֲתִיקָא קִדְיִשָּׁא דְּכָל קִדְיִשׁוֹן,

ה' "הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְדוּשׁ מִכָּל הַקְדוּשִׁים,

טְמִירָא דְּכָל טְמִירִין סְתִימָא

וְנִסְתָּר מִכָּל הַנִּסְתָּרִים נֶעְלָם

דְּכָלָא. רַעֲוִיתָא וְרַחֲמֵי חֵנָּא וְחִסְדָּא

מִהַכָּל. רַצוֹן וְרַחֲמִים חֵן, וְחֶסֶד,

בְּנִהִירוֹ עֲלָא בְּרַעֲוִיתָא וְחִדּוּהָ עָלֵי

בְּהָאֶרֶת עֲלִיזָנָה, בְּרַצוֹן, וְשִׂמְחָה, עָלֵי

וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּאֻלִּים

וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַקְרוּבִים

אַלֵּי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמִיהָ.

אֵלַי, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.

וַיִּפְרָקֵינוּ מִכָּל עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן

וַיִּפְדֵּה אוֹתָנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַרְעוֹת

דִּייתוֹן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין וַיְתִיב לָנָא

שְׁבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיִּכִּין וַיִּנָּתֵן לָנוּ

מִזִּזְנָא וּפְרִנְסָתָא טַבְתָּא, בְּלִי צָרָה

מִזִּין וּפְרִנְסָה טוֹבָה בְּלִי צָרָה

וְעֲקָתָא, מִמִּזְלָא דְכָל מִזְוֵנֵי בֵּיהּ

וּמִצּוֹקָה, מִהַמְזָל הָעֶלְיוֹן, שְׁכָל הַמִּזְנוֹת מִמֶּנּוּ

תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבֵּינָן מֵעֵינָא בִּישָׂא

מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצִּילָנוּ מֵעֵין הָרַע,

וּמִחֲרָבָא דְמִלְאָךְ הַמּוֹת וּמִדִּינָה

וּמִחֲרָב מִלְאָךְ הַמּוֹת, וּמִהָדִין

שָׁל גִּיהֶנוֹם. וַיְתִי לָנָא וְלָכָל

שָׁל גִּיהֶנוֹם. וַיִּתֵּן לָנוּ, וְלָכָל

נִפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחַיֵּי אַרְיֵי

נִפְשׁוֹתָנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים, אַרְכִּים,

וּמִזִּנִּי רִוּיֵי יְרֵחִי וְרַחֲמֵי מֶן קִדְמִיהָ.

ומזונות בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים, מִלִּפְנֵי,

אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן, אָמֵן וְאָמֵן.

אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. אָמֵן וְאָמֵן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שְׂיֵאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר
 תִּיקוֹן חֲצוֹת לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוֹהַר (פְּרָשַׁת נְחֻנְיָהוּ
 דְּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוֹהַר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דְּף רכ"ו ע"א, וּבְדֹף רס"ח
 ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן לֵאמֹה, יֵאמַר
 בְּשַׁחֲרִית קוּדָם הִתְפַּלֵּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְּבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְכִּין
 סוּדָם שֶׁל דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כִּמְהָ תוֹעֵלֶת גְּדוֹלָה
 נַעֲשֶׂה בְּאַמִּירָתָם לְתִקּוֹן אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפָרָצוּף
 הַיָּמִים בֵּין בְּפָרָצוּף הַזְּמַנִּים. (בֶּן אִישׁ חַי מִקְצֵי י"ב, וּבִשְׁוִי"ת
 רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד יְשָׁרִים) הֶאֱרִיךְ לְבָאֵר אֶת הַמַּאֲמָר
 הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכָתַב שֶׁם שָׁזָה אֶחָד הַמַּאֲמָרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר
 בְּזוֹהַ"ק, עַכְתָּ"ד, וְכָאֵן הִבָּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתֵן
 לְחֻכָּם וְיִחְכְּמוּ עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֲרִימִית יְדָאִי

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרִימוּתִי יְדִי

בְּצִלּוֹתֶיךָ יַעֲלֵא, דְּבַר רַעֲיוֹתָא

בְּתַפְלוֹת, לְמַעַלָּה שְׁכַאֲשֶׁר הֶרְצוֹן

עֲלָאָה לְעֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא
הַעֲלִיֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה
עוֹמֵד עוֹמֵד עוֹמֵד
עַל עַל עַל

הָהוּא רַעוּתָא דְלֹא אֲתִידַע וְלֹא
אוֹתוֹ הָרָצוֹן שְׁלֵא נֹדַע וְלֹא
אוֹתוֹ הָרָצוֹן שְׁלֵא נֹדַע וְלֹא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסֻתִּים
נִתְפָּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֹאשׁ הַסֻּתוֹם
הָרֹאשׁ הַסֻּתוֹם הָרֹאשׁ הַסֻּתוֹם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהָהוּא רִישָׁא אֲפִיק
בִּיחָד לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא
בִּיחָד לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֹאשׁ הוֹצִיא

מֵאִי דְאֲפִיק וְלֹא יָדִיעַ, וְנִהִיר מֵאִי
מֵאִי שְׁהוֹצִיא, וְלֹא נֹדַע, וְהֵאִיר מֵאִי
מֵאִי שְׁהוֹצִיא, וְלֹא נֹדַע, וְהֵאִיר מֵאִי

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסֻתִּימוֹ, רַעוּ
שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרַצוֹן
שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלֵם. וְרַצוֹן

דְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה - לְמַרְדָּף אֲבִתְרָה
הַמַּחְשְׁבָה הַעֲלִיזָנָה, לְרֹדֶף אַחֲרָיו
הַמַּחְשְׁבָה הַעֲלִיזָנָה, לְרֹדֶף אַחֲרָיו

וְלֹא תִנְהָרָא מִנָּה. חַד פְּרִיסוֹ
לְמִבֵּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּךְ אֶחָד
לְמִבֵּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ. כְּעֵין מִסָּךְ אֶחָד

אֶתְּפָרִים, וּמָגוּ הֵהוּא פָּרִיסָא -

נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ הַמָּסָךְ

בְּרָדִיפוֹ דִּהְיָא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה -

עַל יְדֵי רְדִיפָת זֶה הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיוֹנָה

מָטִי וְלֹא מָטִי, עַד הֵהוּא פָּרִיסָא,

מָגִיעַ וְלֹא מָגִיעַ עַד אוֹתוֹ הַמָּסָךְ

נִהִיר מָאִי דְנִהִיר, וּבְרִין הֵהוּא

וּמִזֶּה הָאִיר מֵה שֶׁהָאִיר וּכְשֶׁקִּבְּלָה אוֹתָהּ

מַחְשְׁבָה עֲלָאָה נִהִיר בְּנִהִירוֹ סְתִים

הַמַּחְשְׁבָה הָעֲלִיוֹנָה הָיָה עֲתִיק מְאִיר בְּאוֹר סְתוּם

דְּלֹא יָדִיעַ. וְהֵהוּא מַחְשְׁבָה לֹא

שְׁלֹא נֹדַע וְזֶה הַמַּחְשְׁבָה לֹא

יָדַע, בְּרִין בְּטִשׁ הָאִי נִהִירוֹ

יָדַע וְאֵינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אֶז הֶכָה אוֹתוֹ הָאוֹר

דְּמַחְשְׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע, בְּנִהִירוֹ

שֶׁהוּא סוֹד הַמַּחְשְׁבָה שְׁלֹא נֹדַע הֶכָה -

דְּפַרְסָא דְקִימָא דְנִהִיר מִמָּה דְלֹא

בְּהָאֲרַת מִסָּךְ הָעוֹמֵד וְהַאִיר מִמָּה שְׁאִינוּ

יָדִיעַ, וְלֹא אֶתִידַע וְלֹא אֶתְנַלִּיא.

יָדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נוֹדַע וְלֹא הִתְנַלָּה

וּבְדִין הָאֵי נִהִירוּ דְמַחְשָׁבָה דְלֹא

וְאִזְּזָה הָאֹר שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֹא

אֶתִידַע, בְּטֵשׁ בְּנִהִירוּ דְפְרִיסָא,

נוֹדַעַה הִכָּה פַּעַם ב' בְּהָאֲרַת הַמִּסָּךְ הָעוֹמֵד

וְנִהֲרִין בְּחֻדָּא, וְאֶתְעִבִּירוּ תִשְׁעָה

וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוּ כּוֹלָם כְּאֶחָד וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה

הִיכָלִין, וְהִיכָלִין - לָאוּ אֲנִין |

הִיכָלוֹת וְאֵלֵי הַהִיכָלוֹת אֵינָם

נִהוּרִין, וְלָאוּ אֲנִין רוּחִין, וְלָאוּ

אוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת רוּחַ וְאֵינָם

אֲנִין | נִשְׁמָתִין, וְלֹא אֵית מָאן

בְּבַחֲיִנַת נִשְׁמוֹת וְלֹא יֵשׁ מִי

דְּקִימָא בְּהוּ. רַעוּתָא דְּכָל תַּשְׁעָה
שְׁעוּמַד בְּהֶם בְּכַיִּינַת חֵיָה. הֶרְצוֹן שֶׁל כָּל תַּשְׁעָה

נְהוֹרִין דְּקִימֵי בְּלָהוּ בְּמַחֲשָׁבָה,
הָאוֹרוֹת, שְׁעוּמָדִים כֻּלָּם בְּכַח הַמַּחֲשָׁבָה

דְּאִיתָהוּ חַד מְנִיָּהּ בְּחֻשְׁבָּנָא בְּלָהוּ
שְׁהוּא אֶחָד מֵהֶם בְּחֻשְׁבּוֹנָם כּוּלָּם

לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהּ, בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי
רוֹצִים לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּזִמָּן שְׁעוּמָדִים

בְּמַחֲשָׁבָה, וְלֹא מִתְדַבְּקוֹן וְלֹא
בְּמַחֲשָׁבָה וְאֵינָם מְשִׁיגִים אוֹתוֹ וְלֹא

אֲתִידַעוּ. וְאֵלֵין לֹא קִימֵי לֹא
נוֹדַע לָהֶם כָּלָל וְאֵלֵיו וְלֹא קִימִים לֹא

בְּרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה עֲלָאָה,
בְּרַצוֹן וְלֹא בְּמַחֲשָׁבָה הֶעֱלִיזָנָה

תַּפְסִין בָּהּ וְלֹא תַפְסִין. בְּאֵלֵין קִימֵי
תּוֹפְסִים בָּהּ מֵעַט הָאָרָה וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֵלֵיו נִמְצְאִים

כָּל רֵוִי דְמַהֲיִמְנוּתָא. וְכָל אֲנוּן |

כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם

נְהוּרִין מִרְזָא דְמַחְשָׁבָה עֲלָאָה

הָאוּרוֹת מִסּוּד הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיּוֹנָה,

וְלִתְתָא, בְּלָהוּ אֶקְרוּן אֵין סוּף, עַד

מָשֶׁם וְלִמָּטָה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין סוּף. עַד

הַכָּא מָטוּ נְהוּרִין וְלֹא מָטוּן, וְלֹא

כָּאן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדַקּוֹת וְלֹא מְגִיעִים, וְלֹא

אֲתִידְעוּ, לָאוּ הַכָּא רַעוּתָא וְלֹא

נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כָּאן הַשְׁגָּה שֶׁל רָצוֹן וְלֹא

מַחְשָׁבָה. כִּד נְהִיר מַחְשָׁבָה, וְלֹא

הַשְׁגָּה שֶׁל מַחְשָׁבָה כְּאִשְׁר מְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא

אֲתִידַע מִמָּאן דְנְהִיר, בְּדִין אֲתִלְבֵּשׁ

נוֹדַע לוֹ מִי מְאִיר אֲז מִתְלַבֵּשׁ

וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה וְנְהִיר, לְמָאן

וְנַעֲלָם בְּתוֹךְ בִּינָה וּמְאִירִים לְמִי

וְנִהְיֶה, וְאֵיךְ דָּא בְּדָא עַד |

שְׂרָאֵי לְהָאִיר וּמִתְחַבֵּר זֶה עִם זֶה עַד

דְּאִתְכְּלִילוּ בְּלָהוּ בְּחִדָּא, וּבְרִזָּא

שְׁנִכְלָלִים וְנִחְשָׁבִים כּוֹלָם לְאַחַד וּבְסוּד

דְּקָרְבְּנָא בְּד סָלִיק, בְּלָא אִתְקִשָּׁר

הַקָּרְבֵּן כְּאֲשֶׁר עוֹלָה עֵשֶׂן הַקְטָרֶת, כּוֹלָם נִקְשָׁרִים

דָּא בְּדָא, וְנִהְיֶה דָּא בְּדָא, בְּרִין

זֶה בְּזֶה וּמֵאִירִים זֶה בְּזֶה, אִזְ

קִימִי בְּלָהוּ בְּסָלִיקוּ, וּמִחְשָׁבָה

עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלִיָּה וְהִמְחָשְׁבָה

אִתְעַטָּר בְּאִין סוּף. הֵהוּא נִהְיֶה

עוֹלָה וּמִתְעַטָּר בְּאִין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאִתְנִהֵי מִנָּה מִחְשָׁבָה עֲלָאָה

שְׁמֵאִירָה מִמֶּנּוּ מִחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דָּלָא אִתִּידַע בָּהּ בְּלָל) אִקְרִי אִין

(שְׁלָא נִדַּע בָּהּ בְּלָל) נִקְרָא אִין

סוף, ומִנֵּה אֲשֶׁתֶּבַח וְקִיָּמָא, וְנִהִיר
 סוף ומִמָּנֹנ נִמְצָא וְנִאֲצָל וּמִקֵּיִם וּמֵאִיר
 לְמֵאֵן דְּנִהִיר, וְעַל דָּא כִּלָּא קִיאִים,
 לְמִי שְׁמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,
 וְכִתְּבָהּ חוֹלְקִיהוֹן דְּצִדִּיקִיא, בְּעֵלְמָא
 אֲשֶׁרִי וְזֶה חֶלְקֶם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
 דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי.
 הֵזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

התפלול אחרִי הלימוד נמצאות לעיל אחרִי האדרא זוטא

"בְּרֵאשִׁית תִּמְן"

תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָּה גְּדוּלָּה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מְשַׁבְּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנּוֹת הָאֱלֹקִי אוֹר עוֹלָם
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִי"ע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹר מְהֻלָּא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהָאֲרֵת
הַנִּשְׁמָה, וּמִסְגָּל לְתַקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוֹת לְטַהֲרָה
עַלְיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָּה הַזֹּאת מוֹנַחֶת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאֹר עַל יְדֵי "מִפְּעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א,
אֵייר תשע"ב לפ"ק

נחל לביש 24/8 בית שמש

טל: 0548436784

נְסִידָר, נַעֲרָה, בְּנִקּוּד וּפִיסוּק מְלֵא, עִם
בִּיאוּר קָל לְהַבְנֵת הָעִנְיָן, בְּתוֹסֶפֶת הָעֵרוֹת
לְמַעֲיִינִים, לְמַעַן יִזְכּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְטַעַם
מֵעֵץ הַחַיִּים, וּלְהִטָּהֵר וּלְהִתְקַדֵּשׁ בְּקִדְשָׁהּ
שֶׁל מַעֲלָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע נִשְׁפַּע רַב
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. "וְהָיָה כָּל אוֹתָן שִׁיזְכוּ
אֵלָיו יִזְכוּ לְגֵאוּלָּה, כִּי עֲבוּדָה זֹו הַמַּעֲטָת
בְּזִמָּן הַהוּא, הִיא יוֹתֵר חֲשׁוּבָה מִכָּל
אֵילֵי נְבִיאוֹת כְּשֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם"
(חֶסֶד לְאַבְרָהָם ז"ע).

מחפשים תורם להדפיס אלף סטים של זוהר של שבעים כרכים, לחלק

ל-70 אלף איש בחינם. התורם משלם ישר לדפוס!

האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים

לזכות בכסף קטן?

לפרטים: 0548436784

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש של
 תקון מ"ח מספר תקוני האזר, שהוא אחד משבעים
 התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי
 רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בספרו.
 ואלו הן המעלות לכל אדם מיישראל שיקרא תקון זה
 מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה:

- א. קדום מזלך ולא יתמוטט.
- ב. יצליח בכל דרכיו.
- ג. לא יבוא לידי חסרון פים וענייות.
- ד. כל אויביו יפלו תחתיו.
- ה. לא יראה מיתת בניו.
- ו. זוכה ומתקן נפשו ורוחו ונשמתו.
- ז. כחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבעיות)
 מתרחקים ממנו.
- ח. יציל ממקרה לא טהור.
- ט. מועיל מאוד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום.
- י. לא יחלה במחלת הנפילה.
- יא. יזכה ליראת שמים.
- יב. יזכה לאריכות ימים ושנים.
- יג. יזכה לעולם הבא.

מפעל הזוהר העולמי - נחל לכיש 24/8 בית שמש/ 0548-436784

כל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

"וְהַמְשִׁכִּים יִזְהָרוּ כְּזֶה הָרִקִּיעַ וּמַצְדֵּי קַיִּי הָרַבִּים כְּפִנְכָּבִים לְעוֹלָם וָעֶד...
וְזֶתֶם הַסֶּפֶר עַד עֵת קַיִּי יִשְׁטְטוּ רַבִּים וְתִרְפֶּה הַדָּעִת" (דניאל פרק י"ב ג'-ד').

ניתן להזמין את התיקון מ"ח, ועוד, להפצה בחינם במוקדים הבאים:

052-6430804	יציץ:	0502-002040/0504-119585	אילת:
02-6255789/0504-114066	ירושלים:	0504-082616/0504-18388	אלעד:
0527-15509		03-9339653/0573102912	
03-5784413	מירון:	0547-112492/0506-415137	אשקלון:
0544-375705	נהריה:	0548-456920	באר שבע:
0505-880336	נתיבות:	08-6108608	בדרום:
0544-270313	ערד:	0548-436784	בית שמש:
0543-113050	פרדס חנה:	09-8323442	במרכז:
0506-742675	פתח תקוה:	0548-496190/054-4523917	בני ברק:
0504-101341/0543-272508	צפת:	03-5746123	
0777-551424		0549788564	בצפון:
0522-793954	קרית שמונה:	0523254036	בת ים:
0527-638767	ראשון לציון:	0527-651911/0542214449	
0504-058359	רחובות:	0546-364443	הרצליה:
0527-175368	רמלה:	05776-06120	זכרון יעקב:
		0544-518608	חדרה:
		0527150849	חולון:
		0527 134512/0526-961396	

התפלול ללני הלימוד נמצאות לעיל לפני לימוד האדרא זוטא

בְּרֵאשִׁית, תִּמְן תִּר"י תִּמְן שְׁב"ת^[א],
בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּר"י, שָׁם שְׁב"ת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שְׁת"י^[ב]:
כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵא שְׁת"י,

וְאִינוֹן תִּרִי שְׁבָתוֹת^[ג], עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר
וְהוֹ שְׁתִי שְׁבָתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל):

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת
וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּר"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת
שְׁב"ת, וְרוֹמִזוּ עַל שְׁתֵּי שְׁבָתוֹת, שְׁמֹדְכֵר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,
עַל הַשְּׁכִינָה תַתָּא הִיא הַמַּלְכוּת וְזֶה "וְשִׁמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת" וְעַל הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה
וְזֶה "לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבָת", וְעֵינֵינוּ לְעִיל תְּקוּן י"ט (דף מ
ע"ב) דֹּאֲמַר שָׁם שְׁבָת הַגָּדוֹל בִּינָה, שְׁבָת הַקָּטָן
מַלְכוּת. וּבִרְעִיא מְהִימָנָא (יִתְרוֹ צ"ב ע"א) דְּשְׁבָתָא
דְּיוֹמָא הוּא שְׁבָת עֲלָאָה וְשְׁבָתָא דְלִילָא הוּא שְׁבָת
תַתָּאָה (בֶּאֱרַח לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,
וְהִבְיָאוּ לְהַלְכָה הַבֶּאֱרַח לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי
שְׁבָתוֹת, שְׁבָת עֲלִיּוֹנָה וְשְׁבָת תַתָּוֹנָה, בִּינָה וּמַלְכוּת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבֶת וְגוֹמַר, תִּרְיִן

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבֶת" וְגוֹמַר, שְׁתִּי

וּמִנִּין אֲדָכִיר הֶכָּא שָׁבֶת, לְקַבֵּל

פְּעָמִים הַזִּכִּיר כָּאן שָׁבֶת, כְּנֻגָּד

שְׂכִינָתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדִרְתָּם

הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדִרְתָּם",

מֵאִי לְדִרְתָּם^[2], אֵלָּא זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן

מֵהוּ לְדִרְתָּם? אֵלָּא זְכָאִי הוּא מִי

דְּעָבִיד לֹאן דִּירָה בְּשָׁבֶת בְּתַרִּי בְּתִי

שְׁעוֹשָׂה לָהֶם דִּירָה בְּשָׁבֶת בְּשָׁנִי בְּתִי

לְבָא^[3], וְאַתְפְּנִי מִתַּמָּן יֵצֵר הָרַע

הַלֵּב, וּמִתַּפְּנָה מַשֵּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּסָא מְלָךְ, בָּאָר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא

הַבִּינָה, וְכְנֻגָּד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְלָכוּת, (כּסָא

מְלָךְ, בָּאָר לַחֵי רוּאִי). ה. לָמָּה כְּתוּב מֵלֵת לְדִרְתָּם חֲסֵר ו'?

– מִלְשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוּר תָּם, לְגוּר שָׁם. ו. לְבִינָה

וּלְמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנֻגָּדִם שְׁנֵי בְּתָרִים

יֵשׁ בֵּלֵב, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּתִיקוּן¹² (דף ס"ג ע"ב – כּסָא מְלָךְ,

בָּאָר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
 שהוא חלול שבת, 'ברית עולם',

דָּא צַדִּיק, דְּשָׂרִיין תְּרוּיָהּ
 זה צדיק, ששורים תְּרוּיָהּ שְׁנִיָּהּ

עֲלִיה, חַד לְאִמְלָא לִיה וְחַד
 עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיָּנְה. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 להתמלא ממנו. בני ישראל

אִינֻן תְּרִין כְּלִיין נֶצַח וְהוּד,
 הם נגוד שתי כליות - פְּנִימִיּוֹת נֶצַח וְהוּד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל סָבָא עֲמוּדָא
 בְּנִים לִישְׂרָאֵל סָבָא - עֲמוּדָא

דְּאִמְצָעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
 הָאִמְצָעִי - תְּפָאֶרֶת, שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁיתְרַחֵק מֵהַכֶּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטַחֲלוּ
 וכְּבֵד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוֹעֵס, וּמְרָה זֹרֶקֶת בּוֹ טָפָה,
 שהוא חלול שבת מְבַעִיר אֵשׁ הַכֶּעַס בְּגּוֹפּוֹ, וְאִם
 מִתְקַן לָהֶם דִּירָה נְאֻהָ, אִזּוֹ שׁוֹרִים שְׁנִיָּהּ עַל צַדִּיק
 יְסוֹד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בָּאֵר יִצְחָק וּמִפְּרָשִׁים).

שְׁבִיעִי אֵלֶיךָ תִּלְתָּ אֲבָהֶיךָ, עֲנֵג
שְׁבִיעִי אֵלֶיךָ תִּלְתָּ אֲבָהֶיךָ, עֲנֵג

שֶׁבֶת [ט] וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד לְהַשְׁקוֹת
שֶׁבֶת "וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגֶּן [י], וְנָהָר, אֵת נָהָר וְאֵת
אֶת הַגֶּן [י] (בראשית ב י). וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ

נָהָר, אֵת נָהָר דְּאֶתְקָרִי נָהָר
נָהָר, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נָהָר

פִּלְגִּיו, וְאֵת נָהָר דְּאֶתְקָרִי נָחַל
פִּלְגִּיו, יֵשׁ נָהָר הַנִּקְרָא נָחַל

ח. אֲבָרְהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תַּפְאָרֶת.
ט. עֲתָה מִפְּרֹשׁ גַּם שָׁאֵר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמִפְּרֹשׁ תַּחֲלָה
סוּד עֲנֵג שֶׁבֶת, - עֲנֵג רֹאשֵׁי תַבּוּת: ע' עֵדֶן, נ" נָהָר,
ג' גֶּן (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בָּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבְּאֵר בְּזוּהַר בְּרֹאשִׁית כ"ו
ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּזוּהַר (עֲקֵב רַע"ג ע"א), לְמִיכָל
תִּלְתָּ סְעוּדָתִין בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְעֲנֵג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב:
"אֲזַ תַּתְּעַנֵּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִימִים לוֹן וְאֵת לִיה
לְקִיּוּמָן, אֵיתְהַפֵּךְ לִיה "עֲנֵג" ל"ג"ע", וּבְהַפֵּךְ אִם
מִתְקֵן וּמֵעַנֵּג כְּרֹאשֵׁי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עָלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עָלֶיו

אִתְמַר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים"

זוּלְתָךְ^[יג], הָאִי נִהַר אִיהוּ ו'^[יד],
זוּלְתָךְ, זֶה הַנִּהַר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִּיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמִהֲפֹךְ מְנַגֵּעַ לְעוֹנָג (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נִהַר, יֵשׁ נִהַר וְיֵשׁ נִהַר, יֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נִהַר פִּלְגִּי" הוּא יְסוּד ז' א' - [ז' עִיר אֶנְפִּין], שְׁמֻקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֲסֵד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוֹד, הַנִּקְרָאִים
"פִּלְגֵי מַיִם", וְיֵשׁ נִהַר הַנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֻמָּה הַנִּקְרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (פֶּסֶט מֶלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתוּר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֻמָּה (פֶּסֶט מֶלֶךְ). יג. וְעַל הָאִי עֵדוֹן עִילָאָה
אִתְמַר "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוּלְתָךְ", וְאָמַר הָכָא,
כִּי מִי שְׁמֻקִּים עֲנִי' ג' שְׁכַת, זוּכָה לְתַעֲנוּג נִהַר שֶׁל עֵדוֹן
עִילָאָה שְׁעָלֶיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רָאָתָה" וְגו', (בְּאֵר לַחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמִז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רָאשֵׁי תְבוֹת - דַּת"י). טו. א' רוּמִז לְכְתוּר

וְאֶעֱבֹר^[טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא^[יז], וְאֶזְלִי

וְעֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בֵּינָה וְהוֹלֵךְ

וְהוּא בְּאַרְיָךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בֶּאֱרָ לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וִי' לְמַטָּה וּבְאֲמָצַע אוֹת ו', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וִי' לְמַטָּה רוֹמֶזֶת לְשִׁכְיָנָה תַּתָּא, וְהו' בְּאֲמָצַע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מְקַשְׂרֵם וּמַחְבְּרֵם לַעֲלוֹת מִגֶּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֶן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכָל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שְׂכַת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשִׂכְתָּ קוֹדֶשׁ, זוֹכָה לַעֲלוֹת לְגֶן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוֹקִים זולָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמַּהְרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ, שֶׁכָּדִי לְזִכּוֹת לְגֶן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קֶנֶיבֶסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָהָם הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שֶׁלִּמּוּד זוֹה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֶן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעֹבֵר וּמִמְשִׁיף הַשֹּׁפַע לְחֲכָמָה וּבֵינָה וּמִשָּׁם לַחֲגוּת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמִמְשִׁיף הַשֹּׁפַע לְמַעַן הַשְׁכִּינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנִּשְׁמָה יִתִּירָה שְׁמִשְׁגִּים בְּשִׂכְתָּ הוּא בְּרוּא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שֶׁחֶבֶר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיָ נִשְׁמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבֵינָה, דְּעֲלִיָּהּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהּ מְרַכְּבָה לַעֲלִילַת הָעֲלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמִטִּי עַד
חמש מאות שנה, ומגיע עד

צָדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמִתֶּמֶן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא תִּתָּא. וּכְאִה
שהיא השכינה התחתונה. זכאי

אִיהוּ מֵאֵן דְּנִטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוא מאן מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[כ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תֶּמֶן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מִכְסָּה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָהּ, וְרוּחָא יִתִּירָה שְׁמִשְׁגִּים
בְּשַׁבַּת הוּא נָהָר שְׁיוּצָא מֵעֶדֶן וְכו', דְּאִיהוּ צָדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה דְּשַׁבַּת שֶׁהוּא
מַלְכוּת. (בָּאָר לַחֵי רוּא'). יח. הֵם חֹסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת
נִצָּח הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלּוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵף
הַכֹּל מֵאָה, וּבִיחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שֶׁהִיא אֵימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֹסֵד גְּבוּרָה
תְּפָאֶרֶת נִצָּח הוּד יְסוּד - הִיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כְּלוּמַר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבַּת נִקְרָא לֵב, שֶׁהוּא בְּאֻמְצָע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין ד' ה'ו' שֶׁהֵם מִמְּשִׁיכִים גִּר"ן [יוֹם ד'

עָצִיבוּ^[כא] דַּטְחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עָצַב הַטְחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נוֹרָא דְּגִיְהָנָם^[כב], דְּעָלָה אֶתְמַר לֹא

אִשׁ הַגִּיְהָנָם, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות לה): "לֹא

תִּבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשָּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאִי דְּכָל מָאן

הַשָּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאִי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נִשְׁמָה] לְשַׁבֵּת הִבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאֵרָה לְנֶר"ן. [יוֹם א' נִשְׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עָלֶיהָ, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּינָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דִּר י"ה שְׁבוּ הָאֲרוֹת חֻכְמָה וּבִינָה שְׁהֵם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּנִיּוֹהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוּ - תִּרְתִּי מְשַׁמַּע, לְבוּ הָאֲדָם בְּשַׁבֵּת שְׁנִקְרָא לְבוּ - מִדְּבָרִי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלָבוּ הָאֲרוֹת חֻכְמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פֶּרֶד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הִלֵּב מְשַׁכֵּן בִּינָה וּמִלְכוּת, צָרִיךְ שְׁמֻחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מֶלֶךְ), לְרִמּוֹז שְׁצָרִיךְ לְלִמּוּד הַפֶּרֶד"ס בְּשַׁבֵּת בְּשְׁמֻחָה וּרְנָנָה (סוּד ה.). כֹּב. טְחוּל מָרָה אִשׁ רָאשֵׁי תַבּוֹת טְמֵא, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טְמֵא בְּשַׁבֵּת, גַּם טְחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְחָ" מִצָּד פְּלוּגִי שְׁהוּא בַּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשַׁבֵּת

דְּבָעִים כְּאֵלֹ אוֹקִיד נוֹרָא דְּגִיְהִנָּם^[כג],

שְׂכֹוֹעֵס כְּאֵלֹ מְדָלִיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהִנָּם.

אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר חַד^[כד] אֵינֻן

אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכָל מִי שְׂכֹוֹעֵס
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלֹ הַדָּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהִנָּם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כד. אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חֶסֶר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קָלִלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֹה וְעֶשֶׂר לְנֶחֱשׁ וְתִשְׁעַ לְאַדְמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׁאֵלֹ הַמְּלָאכּוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מְתָרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֶךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכּוֹת, אֲזִי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכּוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בֵּימֵי
הַחוֹל מִחֲמַת קָלִילֵת אָדָם הָרָאוּשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לַעֲצֹמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַּת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זוֹכֶה שְׂיִתְּהֶפֶךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וְיִהְיֶה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבִנְקָל בְּלִי טְרָחָה כִּי נָצוּל
מִקָּלִילֵת אָדָם הָרָאוּשׁוֹן. (לְקוּטֵי הֵלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְאָכִים חֹסֵר חַד

כְּנָגֵד אַרְבָּעִים מַלְאָכִים חֹסֵר אַחַת

בְּשֶׁבֶת, וְאֵינוֹן עֲשָׂרָה דִּלְקָה אָדָם

בְּשֶׁבֶת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהַ וְעֲשָׂרָה לְנַחֲשׁ וְתִשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהַ, וְעֲשָׂרָה לְנַחֲשׁ, וְתִשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאֹרִי

לְאַדְמָה, וּבְגִלְל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, דְּאֵלִין

הַמְשִׁנָּה אֵין לֹקִין בְּשֶׁבֶת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאַכּוֹת אֵינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְלָאכּוֹת הֵן נְחֻשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְאָכִים. יְצִיאֹת הַשֶּׁבֶת

כְּנָגֵד מַלְאָכִים. יְצִיאֹת הַשֶּׁבֶת

שְׁתֵּים. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעֵבִיד

שְׁתֵּים, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׁה

לֹון בְּבֵת אַחַת, מָאן דְּאֶעְקֹר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבֵת אַחַת, מִי שְׁעוּקֹר חֲפִץ

מֵאַתְרִיהּ וְאַנַּח לִיהּ לְבַר מֵאַתְרִיהּ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמִרְשׁוֹתֶיהָ^[כה], בָּאֱלוֹ אֶעֱקֹר אֵילָנָא
וּמִרְשׁוֹתוֹ, בָּאֱלוֹ עֶקֶר אֶת אֵילָן

דְּחַיִּי דְּאֵיהּ אוֹת בְּרִית, וְאַנָּה
הַחַיִּים, שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ

לֵיהּ בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, מֵאֵן דְּעֶבֶיד
אוֹתוֹ בְּרִשׁוֹת נְכֹרִיָּה. מִי שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות
היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת
[כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק
ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד
ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים,
כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד
דז"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי
שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותנוח
ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו
חלול שבת שגורם לישראל שנעקרו מארץ ישראל
רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים
רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב):
ש"ש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת
רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נִשְׁמְתִיה מְרִשׁוֹת
 אֶת זֶה, גֹּרִם לְעָקוֹר נִשְׁמָתוֹ מְרִשׁוֹת
 דִּילָהּ, וְאַנָּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחֲרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת, שְׁהִיא
 מְרָה וּמַחֲוֹל, וְדָא גְרָם לִישְׂרָאֵל
 מְרָה וּמַחֲוֹל, וְזֶה גְרָם לִישְׂרָאֵל
 דְּאַתְעֵקְרוּ מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל^[כז],
 שְׁנַעְקֹרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח ב'. כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פ'רשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשארו
 עש, ונותנים הו' הוא השפע לייעקב ונהיה יעקב
 מלא בו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנִילֵאוּ בְּאַרְעָא נּוּכְרָאָה דְּאִיהִי

וגלו לארץ נכריה, שהיא

רְשׁוּת הָרַבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מָאן

רשות הרבים, וכך הוא מי

דְּאֵעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּה

שמועל באות ברית קדש שלו

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבַתָּא^[כח] אִיהִי

ומעביר כח לרשות נכריה. שבתא"י הוא

רבי מרדכי עטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה

הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש

שלו, ונותן כח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות

ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא

(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ

נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל

שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא

עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש

שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים

שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל

ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל

מרימנוב זי"ע, א שדרךכו בקודש לומר על אכילתו

טְחוּל, חֲמִ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],

טחול, חמ"ה, - אשה רעה ומרה,

שְׁבִתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוּר רַק

שבִתָּא"י עליו נאמר: "והבור רק

אֵין בּוּ מִים, מִים אֵין בּוּ אֶבֶל

אין בו מים, מים אין בו אבל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוּ, וְאִיהּ רַעֲב

נחשים ועקרבִים יש בו, והוא רעב

בשבת קודש שממנה יותן שפע לימי השבוע.

כט. חמ"ה היא בחינת אשה רעה נקראת מרה, כמו

שכתוב: (קהלת) "ומוצא אני את האשה מר ממות"

(ועין תיקוני תיקון ח' דף כ"ד ע"א - באר לחי רואי).

ל. שבִתָּא"י עליו נאמר (בראשית לו כד): "והבור רק אין

בו מים" מים אין בו, אבל נחשים ועקרבִים יש בו,

והוא גורם בעולם לרעב וצמאון וקינה והספד

וחשוכה ואפלה, הפך ענג שבת והוא גורם לגלות

לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה לשבת שנוי

בכל אלה כמו שלמדנו, והוא הדין לגבי דבור חול

שהוא אסור בשבת, וכך לא יהיה לסטרא אחרא

מקום בשבת לשרות בו, ואז יברח כדגמת שפחתו

של אברהם שנאמר בה: "מפני שרה גברתי אנכי

וְצִמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד^[לא] וְחִשּׁוּכָא

וְצִמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשּׁוּכָא

וְקִבְלָא^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.

וְעֶרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,

וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדָּא לָהּ שְׁנוּי

וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי

בְּכָל^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר

בְּכָל, וְהָרִי פִרְשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר

דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת^[לד], וְכֵד

שֶׁל חֵל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכֵאשְׁרִי

בְּרַחֲתָא. לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינִין זוהר תְּחַדֵּשׁ פ'

יְתֵרוֹ (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאִי מִסּוּד דְּקִדּוּשָׁה וְנִקְרָא

שַׁבָּת (בְּאֵר לַחֵי רוֹאִי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנִגּוּד

שְׁלִיטָתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל, (בְּגִי'הוּ). לג. כִּי כּוֹחַ

שַׁבְּתָאִי שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא

עֲצָבוֹת וְעֲנָוִי וְלִבִּישֶׁת שַׁחוּרִין וְלֹא לְאָכּוֹל בְּשָׂר וְיֵין,

וְלִישֵׁב בַּחֲשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצֻוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפֵּךְ

וְשְׁנוּי, וְכֵן שָׁאֵר הַשְּׁנִינִיִּים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי

כְּשִׁימְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלֵת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא

בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁכַּחַת אֶתֶר לְשִׁרְיָא תַּמָּן, אִיהִי

לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגִוּוֹנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[1]

בורחת, כגוונא השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבֵרְתִּי אֲנִכִּי

שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[2]. טַחֹל עָלָהּ אִתְמַר^[3] שֵׁל

ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נַעֲלִידָה מַעַל רַגְלֶיהָ, נַעַל מְטוֹנָה

נעליה מעל רגליה, נעל מטונה

דְּמִטָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר

של טפה סרוחה, כי המקום אשר

(שבת קכ"ג ע"ב) שְׁלֵא יִהְיֶה דְבוּרְךָ שֶׁל שְׁבֶת כְּדְבוּרְךָ שֶׁל

חול, הִינְנוּ הַשְּׁנוּי שֶׁל שְׁבֶת הָאִמּוֹר כָּאן, (באר לחי רואי).

לה. (בראשית ט"ז ח), וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (לְעִיל תִּיקוֹן ט' דף כ"ד

ע"ב), כְּגִוּוֹנָא דְעִבְדַּת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הֵה"ד "מִפְּנֵי

שָׂרָה גְבֵרְתִּי אֲנִכִּי בּוֹרַחַת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כֵּן

בוֹרַחַת הַקֶּלֶפָה מִמִּי שֶׁמְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּקִדְשֵׁת שְׁבֶת

וּמִשָּׂרָה עָלָיו אֶת הַשְּׂכִינָה הַקְדוּשָׁה, (הגן"א ובאר לחי

רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּה	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמֶּת	קֹדֶשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	דָּא	שִׁבְתָּ ^[לח] ,	וְעָלָיָה	
הוא,	זה	שבֿת,	ועליו	
אֲמַרְתָּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטִי	אֶת	
אמַרְתָּ	השְׁכִינָה:	"פִּשְׁטִי	את	
בְּתַנְתִּי	אִיכְכָּה	אֶלְבֶּשֶׁנָּה,	רַחֲצִיתִי	
בְּתַנְתִּי	איכְכָּה	אלְבֶשֶׁנָּה,	רחֲצִיתִי	
אֶת	רַגְלִי	אִיכְכָּה	אֲטַנְפִּם ^[מ] ,	
את	רגְלִי	איכְכָּה	אֲטַנְפִּם,"	
וּבִגְדִי	דָּא	צָרִידְךָ	בֵּר	נֶשֶׁךְ
ומִפְגִּי	זה	צָרִידְךָ	בְּנִי	אֲדָם
בְּשִׁבְתִּי	לְשִׁנּוּי	בְּלִבּוֹשֵׁי	בְּשִׁרְגָא	
בְּשִׁבְתִּי	לְשִׁנּוֹת	בְּלִבּוֹשֵׁים,	בְּנִיר	

לח. כי על ידי שְׁמִירַת שְׁבֵת זֻכִּים לְהִשְׁרָאת הַשְׁכִּינָה הִנָּקְרָאת אֲדַמַּת קוֹדֶשׁ, וְהִיא בְּחִינַת שְׁבֵת (מִפְרָשִׁים).
 לט. וְעֵינִי בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים לְהִאֲרִיז"ל (בְּסֵפֶר הַלִּיקוּטִים רוּת ד"ה וְזֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל), שֶׁפְּסוּק זֶה נֹאמֵר עַל הַפְּשֻׁטת בְּלוּשֵׁי הַקְּלָפָה שְׁסוּבֶלֶת הַשְׁכִּינָה מִחֲמַת עֲוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל רַח"ל (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). מ. (שִׁיר הַשִּׁירִים ה' ג').

בְּמֶאֱכָלֶיךָ^[מא], וְצָרִיךְ לְמַהוּי מוֹסִיף
 וּבְמֶאֱכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכָל הַמוֹסִיף,
 מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת^[מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי
 השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריך
 למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז
 באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד
 זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות שלם
 הנזכרים, ויהיה שלום, לכה אומרים שבת שלום.
 (בניהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את
 רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון
 אותיות צנור], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר
 דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני
 טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון,
 כדכתיב: (ישעיה י"ב ג'): "ושאבתם מים בששון
 ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד'
 ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון",
 ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרָעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יְתִירָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יְתִירָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשֶׁבֶת.^[מג]
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתֶיהָ כָּרְאוּ, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכַאֲשֶׁר הַמְצֹה הִיא
 לְשִׁמְחָה, מְבִיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֵדוּדָה, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֲמַר חֲזוֹ"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹה
 מְגָנָא וּמְצִלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 קֹדֶם כָּל מְצֹה, וְקוֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 יוֹדָאֵי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עַצְמוֹ
 מֵעַט מְלֻמָּטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלֻמָּעָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעַצְמוֹ בְּכָל מְצֹה וּמְצֹה וּדְבוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְהָרָה הַמְטִיָּה לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בָּאֵר מִים חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנֵּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכִנְיֻסָּתָהּ וּבִיצִיאוֹתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:
 (יְרַמְּזוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
 יִשְׂרָאֵל בִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָד מִרְחוֹק וְאֵת זֶרְעֲךָ מֵאֶרֶץ
 שָׁבִים (יְכוֹן שְׁכַל הַנְּשֻׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לַקְדוּשָׁה), וְשָׁב
 יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: (תְּהֵלִים יח, לא) הָאֵל
 תָּמִים וְיָרְכוּ אֲמֶרֶת (יְכוֹן שְׁהַקְלֵלָה הַמֵּאֲרֶת שְׁנִגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
 תְּהַפֵּף לְאִמְרַת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַסִּים בּוֹ:

התפלות אחרי הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא זוטא

יְדֵי הוֹסַפְתָּ קִדְשֵׁת שְׁבַת בְּכִנְיֻסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
 מִהַקְדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסַפְתָּ קִדְשֵׁת שְׁבַת, וּמֵאַחַר
 בִּיצִיאַת שְׁבַת, נִשְׁאַרְתָּ דְּבוּקָה קְלַפְתָּ נוֹגָה בַּקֹּדֶשׁ
 וְחֻזְרָתָהּ לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
 שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסַפְתָּ
 שְׁבַת, (בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). וּמִנֵּהג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
 תְּפִילַת עֲרֵבִית בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
 זוֹהַר הַקֹּדֶשׁ בַּחֲבוּרָה כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קִדְשֵׁת הַשְּׁבַת
 עִם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוֹן בְּזוֹהַר הַקֹּדֶשׁ לְכָל יְמֵי הַשְּׁבוּעָה,
 וּמִרְיֻחֵים בְּכָל שְׁעָה מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבִמְנִין
 עוֹלָה לְטִרְיָלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֶרְפָּה שֶׁל שְׁעָה בְּאִרְיָכוֹת).

אור הזוהר גליון 48 ניסן תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שְׁמִיחַת הָרֶשֶׁב"י עִם לִוְמֵי הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ:

יְהוּדִים יְקָרִים: בּוֹאוּ לְעֶזְרַת ה' בְּגִבּוֹרִים, לְמַעַן הַקִּים
הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה מֵעַפְרָא, וְלִזְכוֹת שְׁהַרְשֵׁב"י הַקְדוּשׁ
יְדוּר בְּיַנּוּ.

אֲנוּ רוֹצִים בְּדַחִיפּוֹת לְהַדְפִּים מִלִּיּוֹנֵי עֶתְקִים שֶׁל
תְּקוּן מ"ח ל"ג בְּעוֹמֶר, הַמְעוֹנֵן לְהַשְׁתַּתֵּף וְלִזְכוֹת
לְזִכּוֹת עֲצוֹמוֹת "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זֹלָתָה.
טל: 0527-651911. לְזִכּוֹי הַרְבִּים וְלַחֲלוּקָה בְּחָנָם.

בְּקִשְׁת הַתּוֹרָם: שְׁיִלְמְדוּ לְכָל הַפָּחוֹת פֶּעַם אַחַת
בְּמִירוֹן בְּצִיּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א. - וּמִתְבַּקֵּשׁ
לְלַמֵּד אֶת הַתְּקוּן בִּל"ג בְּעוֹמֶר [כָּל אֶחָד בְּמִקְוָמוֹ]. כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִהַלּוֹמְדִים מְקַבֵּל אֶת הַשָּׂכָר וְהַזְכִּיּוֹת שֶׁל כָּל
הַחֲצִי מִלִּיּוֹן לִוְמֵי הַתְּקוּן בִּל"ג בְּעוֹמֶר (שד"ח, וְעוֹד). זְמַן
לְמוֹד הַתְּקוּן עִם הַבְּאוּר הוּא 5 דְּקוֹת.

זְכוּר! לִימוּד שְׁעָה זוֹהַר בְּשַׁבָּת = מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה
תּוֹרַת הַנִּגְלָה, אִם כֵּן לִימוּד 5 דְּקוֹת זוֹהַר בְּשַׁבָּת =
מֵאָה מִלִּיּוֹן חֲדָשִׁים תּוֹרַת הַנִּגְלָה (כֶּסֶּא מְלֶכֶּה, הַר"ח

הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), ועוד כפול 1000
הם מזכי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי
נפתלי (מד"ר שיה"ש פרשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף
קכ.), ובמנין עוד כפול אלה (זוה"ק ויצא), ובמירון עוד
כפול אלה (תיקו"ז, הה"ש), והכל כפול חצי מליון לומדי
התקון, יוצא - 50,000,000,000,000,000,000,000,000
[במלים] 50 קוודריליון חדשים תורה למוד פשט,
ולפי הבאמ"ח (פ' תרומה כ"י) יוצא כי 50 קוודריליון
50,000,000,000,000,000,000,000,000 מכפיל את עצמו לכל
אחד ואחד מהלומדים, כלומר, כפול 50 קוודריליון
50,000,000,000,000,000,000,000,000 = 2.5×10^{39} , ולפי הס"ח
עוד כפול 15 מליון, כנגד 15 מליון יהודים שיש בעולם =
 3.75×10^{46} , שהוא (במילים) 37 ספטייליארד 500 ספטייליון
בחדשים. [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכח הזהר
ח"ג].

זְכוּר! הָרֶשֶׁב"י נִקְרָא שֶׁבֶת, (אֲדָרָא) וּבַיּוֹם הַהוּלֹלָא שְׁלוֹ
נִמְצְאָת נִשְׁמָתוֹ עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, בּוֹאוּ כָּלֵנוּ וְנַעֲשֶׂה
רְצוֹנוֹ, וְנִלְמַד תּוֹרָתוֹ, (גִּיטִין סז). וְהָרֶשֶׁב"י ע"ה יִמְלִיץ
עָלֵינוּ זְכוּת, וְכָךְ תַּעֲלֶה תַּפְלִיתֵנוּ לְרִצּוֹן לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

קריאה קדושה לאחינו בני ישראל

אנא חוסו על השכינה הקדושה הנמצאת בגלות, והקדישו דקה אחת אחרי כל תפלה, ולמדו זוהר הקדוש [זוהר חק לישראל היומי (אפשר לקבל אצלנו בחמש פרכים עם לשון הקודש)], בצבור, ואחר כך תאמרו קדיש על ישראל, לזיכוי כל נשמות ישראל, כי הלמוד המועט הזה עתה, חשוב בשמים יותר מהקרבת כל אילי נביות בזמן שבית המקדש היה קיים (תלמידי האריז"ל).

על פן כל אדם, ראש ישיבה, רב עיר, רב שכונה, רב ביהמ"ד, מגיד שעור של דף היומי, מלמד תינוקות של בית רבן טהורים, יקח בחשבון איזה נחת רוח הוא יכול לעשות להקב"ה, ולהציל את עם ישראל מכל הצרות בלמדו זוהר הקדוש דקה אחת עם הצבור, וכן, כל עם ישראל יפנסו בתבת נח, וינצלו ממלחמת גוג ומגוג, כמו שכתב הזוה"ק, רבי חיים וויטאל, והרמח"ל זי"ע, ועי"ע אור הזוהר.

זכור! דקה אחת למוד זוהר הקדוש (בחול) בצבור הוא כמו ששה ימים, ובמנין כפול אלה (זוה"ק ויצא) = 6000 ימים למוד תורת הפשט, ובצער כפול מאד = 600,000 ימים, ובשמחה כפול 1000 = 600 מליון ימים של תורת הפשט. ובשבת עוד כפול אלה, = 600 מיליארד ימים

תורת הפֿשט. (כּסא מֶלֶךְ, הָרִי"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צַדִּיקִים, אָבוֹת דֵּר' נֶתָן). וְאִם זֶה בִּירוּשָׁלַיִם עוֹד כִּפּוֹל 10 (בְּבֹא סָאֲלִי) יוֹצֵא 6,000,000,000,000 = שֵׁשׁ טְרִילְיָאָרְד יָמִים תּוֹרַת הַפֿשט. וְאִם זֶה בַּפֶּתַל הַמַּעֲרָבִי עוֹד כִּפּוֹל 1000 (זוֹהַר וַיֵּצֵא, תִּיקו"ז).

זְכוֹר! הַמֶּאֱרָגָן שֶׁיִּלְמְדוּ דִּקְהָ אַחַת מִקְּבֵל שׁוֹכֵר כְּנֶגֶד כָּלָם וּכְנֶגֶד כָּל הַיְּהוּדִים. כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִחַ בְּקִדְקָדוֹ יִתְפָּס לַהֲיוֹת הָרֵאשׁוֹן לְאֶרְגָן הַמִּנְיָן וּיְקַבֵּל שׁוֹכֵר כְּנֶגֶד כָּלָם. תָּן דַּעְתְּךָ, כִּי בַדִּקְהָ אַחַת שֶׁל לַמּוֹד הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ אַחֲרֵי הַתַּפְּלָה, אַתָּה זֹכֵךְ לַעֲוִלְמוֹת נֶצַח, "עַיִן לֹא רָאֲתָה אֱלֹקִים זֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ".

אור הזוהר גליון 49 אייר תשע"ב

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

"אֲשֵׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדָה"

כִּידוּעַ שְׁגָרָסֶת וְלִמּוּד הַזוהר הַקָּדוֹשׁ אֵין כְּמוֹהוּ, שְׁמִבְטֵל כָּל
גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְרַעוֹת, מַחְלוֹת, אֲסוֹנוֹת, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, וְכָל מַרְעִין
בִּישׁוּן. עַל כֵּן נִקְרָא כְּלָנוּ "תִּקּוֹן מ"ח", שְׁמִקְרָב הַגָּאוּלָּה "וּבִבְדָּא
יִפְקוּן מַגְלִוְתָא בְּרַחֲמֵי".

קְרִיאָה נִרְגָּשֶׁת

לְכָל יַחֲדִיד וְיַחֲדִיד, אֲנֵא הַצֵּטְרָף לְזִכּוּי הַרְבֵּים, וְהִקָּם בְּעִירָה סִנִּיף
לְפַעֲלִלוֹת "מִפְעֵל הַזוהר הָעוֹלָמִי".

כָּל שְׁעָלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא:

1) לְאַרְגֵּן וְלַחֲשֹׁב כַּמָּה יְהוּדִים יֵשׁ בְּעִיר מְגוּרֵיכֶם, כַּמָּה בְּתֵי
מִדְרָשׁוֹת יֵשׁ בְּעִיר וּבְדוֹמָה. 2) לְבַקֵּשׁ מִמְּפַעֲלֵי הַזוהר הָעוֹלָמִי
לְשַׁלַּח לְדָפוּס אֶת הַקּוֹבֵץ שֶׁל "תִּקּוֹן מ"ח" [וְעוֹד] - בַּעֲלוֹת
מִיְנִימָלִית וּבִסְבִּסוּד לְכַמִּיּוֹת. 3) לְחַלֵּק זֹאת בְּמִשְׁוֹ הַשָּׁנָה.
בְּכֹה תִּהְיֶה שְׁתֵּף בְּהַצֵּלֶת עִם יִשְׂרָאֵל, וּלְקִרּוֹב הַגָּאוּלָּה.

שִׁרְשֻׁרֵת הַזוהר

כָּל אֶחָד מוֹדִיעַ לְעוֹד 3 אֲנָשִׁים לְפָחוֹת, וְאֵלוּ מוֹדִיעִים לְכָל
אֶחָד 3 אֲנָשִׁים נוֹסְפִים וְכֵן הֲלָאָה. עַל אֲמִירַת תִּקּוֹן מ"ח בְּיוֹם
ל"ג בְּעוֹמֶר. וְכֹה בְּתוֹךְ 72 שָׁעוֹת נִגְיַע לְכָל יְהוּדִי בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

האספו ואגידה לכם

יחד שבטי ישראל

שלשה ימים רצופים מערב ל"ג בעומר [י"ח אדר - כ' אדר]

כ-500.000 איש עולים לציון הרשב" במירון לאמירת תקן מ"ח של הרשב"י, לאמרם 15 פעמים [לכל 15 מליון יהודים הפזורים ברחבי העולם], ויאמרו כאיש אחד בלב אחד כדי "שלא ידח ממנו נדח", שכל יהודי באשר הוא יזכה לתשובה שלמה ולקבל על מלכות שמים באהבה, וכך נביא את משיח צדקנו במהרה, ותהיה הגאולה השלמה ללא צער ומכאוב, ללא יסורים, בלי פחד מאמות העולם, כפי שהרשב"י הבטיח בדא יפקנן מגלותא ברחמי".

בכל יום אחכה לו, ועדיו המשיח לא הגיע, מדוע?

"כי יד על כס ה' - אין השם שלם ואין הכסף שלם, הקב"ה מחכה לשלמות העולם, כשכל עם ישראל יחזרו בתשובה שלמה, תבוא הגאולה השלמה, "לבחתי ידח ממנו נדח" (שמואל ב' יד, יד), אין הקב"ה רוצה להדיח אפילו לא יהודי אחד מכלל ישראל.

כשהמשיח יגיע, יגיע הרגע, בו כלם יפירו וידעו מלכותו יתברך שמו, "כי מלאה הארץ דעה את ה'", (ישעיהו יא, ט) האמת תתגלה לעין כל, ההסתרה והחשך יעלמו, "ונגה כאור תהיה", (חבקוק ג, ד) האמת תאיר, אבל הבחירה החפשית תגמר, לא יהיה נתן לבחור בטוב, יהיה מדי מאחר לחזר בתשובה. אם יהודי אחד ידחה, צער השכינה יהיה לאין ערוך, מפני שלא הספיק לחזר בתשובה.

מה יעשו אחינו ואחיותינו שטרם חזרו בתשובה? רק אז יתעוררו? בימות המשיח גם אם ירצו בכל מאודם ובכל נפשם, לא יהיה נתן לתקן, וודאי נשמתם תרצה למסר חייה כדי לחזר בתשובה, אבל עבר הזמן, בעולם האמת כבר אין תקון, צער הנשמה, אינו בר השגה, זה צער נצחי.

הקב"ה רוצה את בניו אהוביו, שכלם יתקברו אליו, לכן ביום ההלולא של הרשב"י, נתפלל כלנו מעומק נפשנו כאיש אחד בלב אחד, באחדות אמתית, שכל עם ישראל יזכו לחזר בתשובה שלמה לפניו יתברך שמו, שלא ישאר אף יהודי "מחוץ למחנה", "לבחתי ידח ממנו נדח", כשכל עם ישראל יהיו ברצון אמתית לזכות להגאולה השלמה ודאי יזכה לך, "אחישנה", במהרה במינו אמן.

ספר הזהר אדרא דמשכנא

אֲשֶׁר לְמֹדוֹ תִּתֵּן הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעִ"א
וְעַל יָדוֹ נִתְגַּלְתָּה תּוֹרַת הַנִּסְתָּר, וּפִידוּעַ
שְׁהִרְשָׁב"י נִיצוּץ נְשִׁמַּת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה

מַחֲלָק לְלִמּוּד שְׁבוּעֵי - דָּף לִיּוֹם

כְּדֵי שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד בּוֹ [כְּדָקָה לַיּוֹם] יִזְכֶּה לְסִימּוֹ
בְּשָׁבוּעַ אֶחָד. וּבִזְכָּה כָּל אֶחָד יָמִים דְּבָרֵי הַיִּרְגָּא
הָאֱלֹקִי "שְׁנוּ מִיּוֹדֵינִי - לְמֹדוֹ תוֹרָתִי" (בִּסְיוֹן סז,
א). וְעַל יָדֵי לְמוֹדֵינוּ זֶה נִזְכָּה "דִּהֲתֵנָּא חֲקֻדּוֹשׁ
הַרְשָׁב"י ע"ה יִתְעַטֵּר וַיֵּשֶׁב בְּגוֹיוֹן כְּמֶלֶךְ בְּרָאשׁ"

(אור החמה).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

הַקְדָּמָה לְסֵפֶר אֲדָרָא דְּמִשְׁנָנָא

הֵנָּה כָּל אֲדָרָא זֶה הִיא חֲבוּר קְדָמוֹן
מִהֲרָאשׁוֹנִים שְׁהִיוּ לִפְנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן
בַּר יוֹחָאֵי שְׁדִּבְרוּ בְּלִשׁוֹן קָצֵר כְּמוֹ שְׁהִיא כָּל
אֲדָרָא זֶה, וְנִרְאָה שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן גָּלָה וְלִמַּד
אֲדָרָא זֶה לְתַלְמִידָיו כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָהֶם ב' אֲדָרוֹת
הָאַחֲרוֹת, וְאֲדָרָא זֶה נִזְכַּרְתָּ בְּרִישׁ אֲדָרָא רַבָּא
בְּפֶרֶשֶׁת נָשָׂא (דף קכז ע"ב), בְּזֶה הַלִּשׁוֹן "וְכָבֵד
עָאֵלוּ בְּאֲדָרָא דְּבִי מִשְׁנָנָא", וְעַכְשָׁיו אַחֵר
פְּטִירַת רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲזַר רַבִּי יוֹסִי אֲדָרָא זֶה
לִפְנֵי הַחֲבֵרִים.

וְדַע שֶׁרַב דְּבָרֵי הָאֲדָרָא דְּמִשְׁנָנָא מְבֹאֲרִים
בְּאַרְיֵכוֹת בִּשְׁתֵּי אֲדָרוֹת דְּפֶרֶשֶׁת נָשָׂא

וְדִפְרָשֵׁת הָאֲזִינוּ, לְמַעַן וְנוֹתֵן לֵב לְהִבִּין
 (רמ"ק ועט"ז). וְאֲדָרָא זֶה פִּרְשֻׁהּ בְּסֵפֶר
 "שֵׁעֵת רְצוֹן", וּבִקְנֻטְרִים "עֲטָרַת שְׁלֹמֹה"
 הַנִּדְפָּס בְּסוֹף סֵפֶר "תּוֹרַת נֶתָן" לַהֲרֵנ"ש ז"ל.
 וְגַם מִבְּאֵרֶת אֲדָרָא זֶה בְּסֵפֶר "בְּרִית יִצְחָק"
 מִהֶרֶב הַגָּאֹן רַבִּי יִצְחָק אֵיִיזִיק חֲבֵר.

מְבוֹא לַלְמוּד פֶּרֶךְ"ס הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
מִשֶּׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסֵּרָה וְכו' (בְּרִישׁ
מִסֶּכֶת אָבוֹת), וּמִזְבֵּא (בְּרִישׁ סֵפֶר שְׁעַר
הַמִּצְוֹת לַהֲאֲרִיז"ל) כִּי יֵשׁ בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה ד'
חֻלְקִים, פִּשְׁט ר'מִז ד'רוּש ס'וד (רֵאשִׁי תְבוֹת
פֶּרֶךְ"ס), וְאֵת בּוֹלָם קִבֵּל מִשֶּׁה מִסִּינַי, וּבְכָל
חֵלֶק מִהַפֶּרֶךְ"ס יֵשׁ בּוֹ גַּם בֵּן פֶּרֶךְ"ס. כְּגוֹן
הַגְמָרָא אֲפָשָׁר לְלַמֵּד בְּדֶרֶךְ הַפִּשְׁט
שֶׁבִּפְשֻׁט כְּבִאוּר רִש"י, וּבְדֶרֶךְ הַרְמִז
שֶׁבִּפְשֻׁט כְּסִמְנֵי הַזְכָּרוֹן הַנִּמְצָאִים בַּתְלֻמוֹד,
כְּמוֹ הַסִּמָּן יַע"ל קג"ם, (הַנִּזְכָּר בְּמִסֶּכֶת

סִנְהֶדְרִין דָּף כז ע"א וְעוֹד), וּבִדְרָךְ הַדָּרֵשׁ
שֶׁבִפְשָׁט בָּמוֹ כָּל סְפָרֵי הַדָּרָשׁוֹת וְהַמוֹסֵר,
וּבִדְרָךְ הַסּוּד שֶׁבִפְשָׁט בְּמַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה
(בְּמַסְכַּת חֲגִיגָה בְּפָרָק אֵין דוֹרְשִׁין).

הַפָּרָד"ס הַטָּמוּן בְּסֵפֶר הַזֶּהֱר הַקָּדוֹשׁ
גַּם בְּסֵפֶר הַזֶּהֱר עֲצֻמוֹ יֵשׁ בְּחִינּוֹת פָּרָד"ס,
חֵלֶק גָּדוֹל מִן הַזֶּהֱר הוּא בְּדָרָךְ הַפְּשָׁט,
בָּמוֹ חֵלֶק הַנִּקְרָא "מִדְרָשׁ הַנֶּעְלָם" שֶׁהוּא
בְּדָרָךְ כָּלֵל בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וּמוֹבָן לְכָל יוֹדֵעַ
סֵפֶר, וּמוֹבָאִים עוֹד בַּזֶּהֱר הַקָּדוֹשׁ דְּבָרִים
נִפְלְאִים לְהַבִּין הַרְבֵּה מֵאֲמָרֵי חז"ל בְּתַלְמוּד
וּבַמִּדְרָשִׁים, וְכַמָּה סְפּוּרִים מִרְבֵּי שְׁמַעוֹן
וְהַחֲבֵרָיָא קִדִּישָׁא שְׁלוֹ, וּמִשְׁאָר תַּנְאִים. וְכֵן
יֵשׁ בַּזֶּהֱר הַקָּדוֹשׁ חֵלְקֵי רָמָז וּדְרוֹשׁ הַמוֹבָאִים
פְּעָמִים רַבּוֹת בְּהַרְבֵּה סְפָרֵי מוֹסֵר (בָּמוֹ בְּסֵפֶר
קֵב הַיֶּשֶׁר, שֶׁבֶט מוֹסֵר, רֵאשִׁית חֲכָמָה, יִסּוּד וְשֶׁרֶשׁ
הָעֲבוּדָה, פֶּלֶא יוֹעֵץ, וּבְסֵפֶרֵי הַחֲפֵץ חַיִּים מְלֵא

מִמּוֹסְרֵי הַזֶּהר, וּבְהִרְבֵּה סִפְרֵי חֲסִידוֹת וְעוֹד). וְכֵן
 חֵלֶק הַסּוּד מְצוּי וּמוֹבָא בְּהִרְבֵּה סִפְרִים,
 וּבִפְרָט בְּסֵפֶר הַמּוֹסֵר הַגָּדוֹל רֵאשִׁית חֲכָמָה,
 אֲשֶׁר בְּתַרְגוּמוֹ וּפְרוּשׁוֹ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הוּא שְׁוֵה
 לְכָל נֶפֶשׁ. וְהִרְבֵּה סִפְרֵי חֲסִידִים מְבַסְּסִים עַל
 דְּבָרֵי הַזֶּהר וּכְתָבֵי הָאֲר"י כְּמוֹ אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל
 לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן, וְעוֹד.

מִפְרָשֵׁי הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ וּנְתִיבוֹתֵיהֶם

מֵעַת הַדְּפֻסַּת הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ לִפְנֵי יוֹתֵר
 מֵאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה עֲסָקוּ בּוֹ גְּדוּלֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּהַתְמָדָה, מֵהֶם שֶׁבָּאֵרוֹ אוֹתוֹ
 בְּסִפְרֵיהֶם בְּפִרְטוֹת עַל הַסֵּדֶר, וּכְמַעַט
 הִקִּיפוּ בְּבִאוּרֵם אֶת כָּל הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ (כְּמוֹ
 הַרַמ"ק ז"ל בְּסִפְרוֹ אוֹר יָקָר, וּבַעַל הַמִּקְדָּשׁ מְלֻךְ,
 וְהַגַּר"א, וְעוֹד), וְרַבְּנֵי הָאֲרִיז"ל בְּסִפְרוֹ "עֵץ
 חַיִּים" וּבִשְׁמוֹנֶה שְׁעָרָיו, הָעֵמִיד וּבִנְהַ
 יְסוּדוֹתָיו בְּדְרוּשִׁים שְׁלֵמִים בְּהִנְהָגָה

הָאֱלֹהִי"ת, כְּפִי שֶׁקֶבֶל מֵאֲלִיָּהוּ הַנָּבִיא
 ז"ל, וְרוֹב דְּרוּשָׁיו שׁוֹרְשֵׁיהֶם מִן הַזֶּהר
 הַקָּדוֹשׁ. וְכֵן כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הַסְּפָרָדִים
 וְהָאֲשֻׁכְנָזִים חֲסִידִים וְלִיטָאִים, כּוֹלֵם עַל
 יְסוּדוֹת הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ וְדְרוּשֵׁי הָאֲרִיז"ל,
 הוֹרוּ וְהִנְהִיגוּ בְּרַבִּים אֶת דְּרָבֵי הָעֲבוּדָה
 הָאֱלֹהִי"ת לְכָלֵּל יִשְׂרָאֵל הַקָּדוֹשִׁים, וְכָלֵם
 בְּאַחַד נִתְחַבְּרוּ לְהַשְׁלִים עֲצָמָם בְּחֶלֶק
 הַנִּסְתָּר שֶׁבַתּוֹרָה, שֶׁעָקְרוּ מִצּוֹי בְּסֹפֶר
 הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ.

גודל כחו של רבי שמעון בן יוחאי

סָתַם רַבִּי שְׁמַעוֹן שֶׁבְּכָל מָקוֹם בִּשְׁ"ס
 הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי. הֵיךְ
 תִּלְמִיד מְבַהֵק לְרַבִּי עֲקִיבָא. וּמִלְמַד בְּנָסִים.
 וְלֹא נִהְיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מִחֶלְקוֹ הַשְּׁמוֹר
 לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל כֵּן זְכוּתוֹ הִיטָה גְּדוּלָּה
 מִשְׁאֵר הַצְּדִיקִים לְהִגֹּן עַל דָּוָרוֹ. וְהִיךְ

בַּצֵּעַר מַעֲרָה י"ג שָׁנִים, לְכַפֵּר עַל כָּל
יִשְׂרָאֵל.

(סֵדֶר הַדּוֹרוֹת עֲרָךְ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי)

רַבִּי שְׁמַעוֹן חֵי אַחֵר חֲרָבֹן בֵּית שְׁנֵי קָרוֹב
לְשֵׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה.

(אוֹר יָקָר תַּקּוּנֵי הַזֶּהר בֶּרֶךְ א' עֲמוּד קל"ה ט"א)

שְׁמוֹ הָלַךְ לְפָנָיו בְּבֵר בְּחַיָּיו מְסוּפָה הָעוֹלָם
וְעַד סוּפֹה, כִּי הָיָה נֹחֵשֵׁב בְּכֻלָּל רָאשֵׁי
הַדּוֹר. (אוֹר יָקָר בֶּרֶךְ י' עֲמוּד קע"ז ט"ב)

רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּכַחוּ הַגְּדוֹל דָּחָה אֶת הַמִּלְאָה
הַמּוֹת וְהִצִּיל מִיָּדוֹ אֶת תַּלְמִידוֹ רַבִּי
יִצְחָק. (וַיְחִי יָדָף רי"ז עֲמוּד ב')

רַבִּי שְׁמַעוֹן גָּזַר וּבְכַחוּ בָטַל אֶת הַמַּגֵּפָה
מִדּוֹרוֹ. (זֶהר חֲדָשׁ רוֹת יָדָף ק"ד עֲמוּד א')

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָעִיד עַל עֲצֻמוֹ כִּי הוּא צַדִּיק
יְסוֹד עוֹלָם.

(זֶהר חֲדָשׁ פָּרֻשֶׁת וַיֵּרָא דָּף ל"ג עֲמוּד א')

וְעוֹד הָעִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּי לֹא יָקוּם עוֹד
כְּדוּרוֹ עַד בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ.

(זֶהר פָּרֻשֶׁת וַיְחִי דָּף רכ"ה עֲמוּד א')

רַבִּי שְׁמַעוֹן עָתִיד לִהְיוֹת רֹאשׁ לְצַדִּיקִים בְּגֶן
עֵדֶן.

(זֶהר חֲדָשׁ חֶלֶק הַלִּיקוּטִים דָּף ע"ג עֲמוּד ב')

הַדְרָךְ הַיִּשְׁרָה הַיּוֹא לְלַמֵּד נִגְלָה וְנִסְתָּר

א. כְּתַב הַרְמ"ק (בְּסֵפֶר אוֹר נֶעְרַב חֶלֶק א' פֶּרֶק
ו', וּמִעֲתָק כָּאן בְּדִלּוּג) בָּזָה הַלְשׁוֹן: הַבֵּת
הַטּוֹעָה, הִיא קֶצֶת מִבְּנֵי דוֹרֵנוּ, שְׂאִין לָהֶם
מְבוֹא לֹא בְּמִקְרָא וְלֹא בַּמִּשְׁנָה וְלֹא בַּגְּמָרָא,
וְהֵם עוֹסְקִים בַּחֲכָמָה זֹו וְאִין סִפְקָא שֶׁהֵם
טוֹעִים טָעוֹת גְּמוּזָה, מִכְּמָה טַעְמִי. וְהַבֵּת
הַרְצוּיָה, הֵם אוֹתָם הָאוֹחֲזִים לָהֶם דְּרָךְ

הַיָּשָׁר, שֵׁישׁ לָהֶם חֶלֶק בַּמִּקְרָא, וְחֶלֶק
בַּנִּמְרָא וְהוֹרְאוֹתֶיהָ שֶׁהֵם אֶצְלָנוּ בַּמִּשְׁנָה,
וְחֶלֶק בַּחֲכָמָה זֹו. וְלִזְמָרִים אוֹתָהּ לְשִׁמָּה:
לִפְנֵים בְּסוּדוֹתֶיהָ "לְדַעַת" אֶת קוֹנֵם, לְהַשִּׁיג
הַמַּעֲלָה הַנִּפְלְאָה בַּהֲשָׁגָה הָאִמְתִּית בִּידִיעַת
הַתּוֹרָה, וְלְהַתְפַּלֵּל לִפְנֵי קוֹנֵם, לִיַּחַד בַּמִּצּוֹתֵיו
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתֶיהָ. וְהִיא הָעֲבוּדָה
הָרְצוּיָה לִפְנֵי בּוֹרָא כָּל.

ב. כְּתַב רַבֵּנוּ בְּחַיִּי (דְּבָרִים כ"ט כ"ח) בְּזֶה
הַלְשׁוֹן: וְשִׁמְעָתִי בְּשֵׁם הָרַמְבַּ"ם ז"ל
בַּפְּרוּשׁ פְּסוּק זֶה, "הַנִּסְתָּרוֹת לָהּ אֶלְקִינוּ"
יֹאמֶר, סוּדוֹת הַתּוֹרָה הַנִּסְתָּרִים וְטַעַם
הַמִּצּוֹת, לָהּ יִתְעַלָּה הֵם. וְאִם יִזְכֶּה אָדָם
שִׁיקַח אֶזְנוֹ שִׁמְץ מֵהֶם בִּידִיעַת שְׂרֵשׁ הַמִּצְוָה
בְּעֵינָיו גּוֹפֵנִי, אֵין לוֹ לְהַמְנֶע מִזֶּה שְׁהָרִי
"הַנִּגְלּוֹת לָנוּ וְלִבְנֵינוּ לַעֲשׂוֹת". וְהַפְּרוּשׁ הַזֶּה
בְּעֶצְמוֹ הוּא יָקָר וְסָפִיר.

ג. וְהִגֵּר"א כְּתִב (בְּבִאֲוֵרוֹ לְמִשְׁלֵי כ"א י"ז וּמוֹכָא
כָּאן בְּדִלּוּג) בְּזֶה הַלְשׁוֹן: וְהִרְצָה לְהַלְוֵה
בְּגִדּוֹלוֹת וְנִפְלְאוֹת, וְאִינוּ רוֹאֶה לְקִיָּם הַדִּינִים
וּלְלַמּוֹד אוֹתָם, לֹא יַעֲשִׂיר. כִּי אִי אֶפְשָׁר לְבֹא
לְהַסּוּדוֹת כִּי אִם עַל יְדֵי הַנִּגְלּוֹת, וּלְכֹן זֶה לֹא
יַעֲשִׂיר שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ כְּלוּם. כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ
דַּעָה אֶת ה' - כַּמִּים לִים מְכַסִּים.
(יִשְׁעִיהוּ י"א ט')

כְּתִב רַבֵּנוּ בַּעַל הַתְּנִיָּא (לְקוּטֵי תוֹרָה פְּרָשֶׁת
צוֹ דָּף י"ז ט"א): הִנֵּה הַמְּשִׁיחַ יִלְמֹד
דַּעַת לְכָל הָעָם בְּהַשְׁגַּת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה,
כִּי אִם לְפִי פֶשׁוּטוֹ שְׁיִלְמֹד מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ
אֶת תּוֹרַת הַנִּגְלָה לָנוּ וּלְבְנֵינוּ, אִינוּ מוֹכֵן,
הֲלֹא אִזְּ בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים יִקּוּמוּ מִשָּׁה
רַבָּנוּ וְכָל הַגְּדוֹלִים שֶׁכָּבֵר יוֹדְעִים אֶת
כָּל הַתּוֹרָה, אֲלֹא הָעֵנָן כִּי אִזְּ יִהְיֶה
הַלְמוּד בְּפְנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׁאֲרָכָה מֵאָרֶץ

מִדָּה, וַיֵּשׁ בָּהּ עֲלִיּוֹת רַבּוֹת לְאִין קוֹץ
וְתַבְלִית.

בְּתַב הַמַּהֲרַח"ו (בְּהַקְדָּמָתוֹ לְשַׁעַר הַהַקְדָּמוֹת דָּף ב' ס"ב): בִּי תוֹרַת עוֹלָם הֵבֵא אֵינְנָה
בְּפִשּׁוּטָהּ, רַק שֵׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה
וְסוּדוּתֶיהָ, וְזֶה שְׁלֹא בָחַר בָּהּ וְלֹא טָרַח בָּהּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵעָרַב שִׁפְתָּ, לֹא יֹאכֵל בְּשִׁפְתָּ,
וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּהוּ ס"ה י"ג-י"ד): "לִכֵּן בָּהּ
אָמַר ה' אֱלֹקִים הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ
הִנֵּה עֲבָדֵי יִשְׁתּוּ וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדֵי
יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשּׁוּ, הִנֵּה עֲבָדֵי יִרְנּוּ מִטּוֹב לֵב
וְאַתֶּם תִּצְעָקוּ מִפָּאֵב לֵב וּמִשֹּׁכֵר רוּחַ תִּילִילוּ".

בְּדָרָא בְּתַרְאָה כּוֹלִם יִלְמְדוּ בְּזִהַר הַקְדּוּשׁ
בְּמִבְּאָר בְּתַקּוּנֵי זֶהָר חֲדָשׁ (דָּף קי"ד עמוד א')
וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כִּד אֲתַגְלִיָּא הָאִי חֲבוּרָא
בְּעֵלְמָא - וּכְשִׁיתַּגְלֶה חֲבוּרָא זֶה שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהָר
בְּעוֹלָם הַזֶּה - (שְׁהִיָּה גִּנּוּז וְנִעְלָם מֵעַתָּה שְׁנַתְּחַבֵּר, עַד

תַּחֲלֵת אֶלֶף הַשָּׁשִׁי שָׁאזְ הִגִּיעַ זְמַן הַתְּגַלּוּתוֹ, וְזֶה מִזְרָה
שֶׁהִיָּה עֶקֶר צוּרְפוֹ לְסוֹף הַגָּלוּת בִּירִידַת הַשְּׂכִינָה אֶל
תַּכְלִית הַנְּפִילָה, בְּדִי שִׁיְהִיָּה לָהּ סִמּוֹן בְּסוֹף גְּלוּתֵינוּ זֶה
שֶׁחֲשַׁכּוּ מֵאוּרֵי הָאוֹר מִכָּל וְכָל, וְאִז - סִגְיֵאִין
מִתְּכַנְּשִׁין לְגִבָּה - הִרְבָּה בְּנֵי אָדָם יִתְאַסְּפוּ אֵלָיו
לְעֶסֶק בּוֹ, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן - שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם - כִּי אֵת
אֲשֶׁר יִשְׁנֻ פֹה וְגוֹמַר - רָצָה לֵאמֹר אוֹתָם
הַנְּשָׁמוֹת שֶׁזָּכוּ לְהִיּוֹת שֵׁם בְּעֵת חֲבוּר סֵפֶר הַזֶּה
- וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ פֹה בְּהֵאֵי חֲבוּרָא עֲמָנוּ הַיּוֹם -
וְגַם אוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת הָעוֹמְדוֹת לְרֹדֶת לְעוֹלָם
הַזֶּה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוֹף, כּוֹלָם יִתְאַסְּפוּ וְיִלְמְדוּ
בְּסֵפֶר הַזֶּה וְיִשְׁכִּילוּ בּוֹ לְעִבּוֹד וְלַדְּעַת אֵת ד',
וְיִהְיֶה לָהֶם לְמַחֲסֶה מִפְּנֵי כַּחוֹת חִיצוֹנִים.

לְמוֹד הַזֶּה הַקָּדוֹשׁ וְסִתְרֵי הַתּוֹרָה חוּבָה
גְּדוּלָּה וְנִצְרָף בִּיּוֹתֵר בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים
כְּתֹב הָרַב יַעֲקֹב צִמַּח (שֶׁהִיָּה מְגוּרֵי הָאֲרִיז"ל,
בְּהַקְדַּמַּת עֵץ הַחַיִּים), וְז"ל: "כָּל גְּלוּי

חֲכָמָה זֶה דְּיוֹקָא עֵתָּה, הוּא לְהִיטּוּת שְׁעוֹמֶדֶת
הַרְשָׁעָה לְכָלוֹת, וּמִצַּד זֶה נִלְחָמֶת הִיא בִּיטּוּר
עַד שְׁגָבְרוּ הַתַּאֲוֹת בְּמָאד, וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מִשׁוֹרֵשֵׁנוּ הָעֲלִיזוֹן, וְעַל יְדֵי שְׁנַעֲסוֹק בְּחֲכָמָה
זֶה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת אֵלּוּ, נִשְׁיג מִגֵּן וְצָנָה לְאַחֵז
בְּאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים", עכ"ל.

גלוי הסודות שבזהר מיעדים לבני הדור האחרון

בְּמִבְאֵר בְּרִישׁ תְּקוּנֵי הַזֶּהַר (דף א' עמוד א')
בְּזֶה הַלְשׁוֹן: וְעַלְתָּ עַל כָּלָא - וְעִילַתָּ
עַל הַכֹּל שֶׁהוּא אוֹר הָאֵין סוֹף ב"ה וְכו' - יְהִיב
רְשׁוֹ לְעֶשֶׂר סְפִירָן לְגַלְיָה לֹון רִזִּין טְמִירִין -
נָתַן רְשׁוֹת לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת לְגַלוֹת לָהֶם סוֹדוֹת
נִסְתָּרִים, דִּלָּא אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְגַלְיָה לֹון -
שְׁלָא נִתְנָה רְשׁוֹת לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וּלְהַחֲבָרִים
לְגַלוֹת אֶת הַסּוֹדוֹת לְאַחֲרִים - עַד דִּיִּיתִי דָּרָא
דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא - עַד שְׁיָבֹא הַדּוֹר שֶׁל מֶלֶךְ

הַמְּשִׁיחַ כִּי בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים סָמוּךְ לְבִיאת
הַמְּשִׁיחַ הוּא שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשִׁמְתִּגְלִים סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, שְׁבֻכּוֹתָם
יְבוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

וְיִמָּה שָׁאֵמַר "דְּלֹא אֲתִיְהִיב רִשּׁוֹ לְגַלָּא לֹזֵן",
אֶפְשָׁר דְּהִכִּי פְּרוּשׁוֹ שְׂאֵלְמָלֹא הֵם
בְּזֻכּוֹתָם שְׁזָכוּ שְׁיִתְגַּלֶּה עַל יָדָם, לֹא נָתַן רִשּׁוֹת
לְהַגְלוֹת אֱלֹא לְפִי שְׁעָה וְלֹא בְּפִמְבִּי "עַד
דְּיִיתִי" דְּהֵינּוּ שְׁהַחֲבוּר הָיָה יִגְנֹז מִיָּמִי רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְעַד דְּרָא בְּתִרְאָה דְּמַלְכָּא מְשִׁיחָא,
שְׁאֵז יִתְגַּלֶּה הַחֲבוּר וְיִמָּצֵא בִּידֵי הַכֹּל לְעֶסֶק
בּוֹ. וְכֵן הָיָה כִּי סֵפֶר זֶה לֹא נִתְגַּלֶּה מְצִיאוֹתוֹ
עַד דּוֹרְנוּ אֵלֶּה, וְהוּא סִימֵן מְסִימְנֵי הַגָּאוּלָּה.
וְלָזֶה לֹא אָמַר "עַד דְּיִיתִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא"
דְּהֵינּוּ מִמֶּשׁ הַגָּאוּלָּה, אֱלֹא אָמַר "דְּרָא דְּמַלְכָּא
מְשִׁיחָא" דְּהֵינּוּ דוֹר הַמְּשִׁיחַ קוֹדֶם הַגָּאוּלָּה.

(אזר יקר תקוני הוהר ב' עמוד ק"ד ט"ב)

לִימוּד הַזֶּהר דְּוָקָא בְּדוּרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים בְּרִי לְהַכְנִיעַ אֶת הַחִיצוֹנִים שְׁמֵתִנְגְּרִים בְּיוֹתֵר

בְּתַב רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח (בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסִפְרוֹ "רְנוֹ
לְיַעֲקֹב", וְנִדְפָס גַּם אַחֵר הַקְדָּמַת הַמַּהֲרַח"ו
לְסִפְרֵי עֵץ חַיִּים), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: עוֹד נִרְאֶה לִי, בִּי
גָלוּי חֲכָמָה זֹאת עֲתָה בְּדוּרוֹת גְּרוּעוֹת, הוּא
בְּרִי שְׂיִהְיָה לָנוּ מִגֵּן עֲתָה, לְאַחוֹז בְּלִבֵּב שְׁלֵם
בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים, בִּי בְּאוֹתָן הַדּוּרוֹת הָרֹב הָיוּ
אֲנָשִׁי מַעֲשֶׂה וַחֲסִידִים, וְהַמַּעֲשִׂים טוֹבִים הָיוּ
מִצִּילִין אוֹתָן מִפְּנֵי הַמְּקַטְרָגִים, וְעֲתָה אָנוּ
רְחוּקִים מִשְׁרַשׁ הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ הַשְׁמֵרִים בְּתוֹךְ
הַחֲבִיּוֹת, מִי יֵגֵן עָלֵינוּ אִם לֹא קוֹרִיאֲתָנוּ
בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוֹה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל
דְּרָךְ שְׁתַּבּ הָאֲרִיז"ל, שֶׁהִנִּסְתְּרוֹת נַעֲשׂוּ עֲתָה
כְּמוֹ נִגְלוֹת, בִּי בְּדוּר הַזֶּה מוֹשֵׁל הַזְנוֹת
וּמְלַשִּׁינוֹת, לְשׁוֹן הָרַע וְשִׁנְאוֹה שְׁבִלֵב,
וְנִתְפָּשְׁטוּ הַקְּלָפוֹת בְּאִפֵּן שְׁמֵתִבִּישׁ הָאָדָם

לְנַהֵג דְּבָרֵי חֲסִידוּת, וְד' יָגֵן עָלֵינוּ יִמְחַל
לְעוֹנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּזִכּוֹת סֵפֶר הַזֵּהָר נִצָּא מִן הַגְּלוּת וְנִגָּאֵל בְּרַחֲמִים

כְּתַב רַבִּי יִצְחָק דְּלִטְאָשׁ (בְּפֶסֶק הַסְּכֻמָּתוֹ לְסִפְר
הַזֵּהָר דְּפּוֹס ראשון) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: סֵפֶר הַזֵּהָר
נִתְחַבֵּר וְנִכְתָּב בְּדוּרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר
יֹחָאִי, שֶׁהִסְפִּימוּ בּוֹ מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי הָיָה רָאוּי
לְכָךְ, וְגִלְגָּלוּ זְכוֹת עַל יָדוֹ וְעַל יְדֵי חֲבֵרָיו
הַזְּקָאִים, כְּדֵי שֶׁבְּסוּף הַיָּמִים בְּדוּרוֹ שֶׁל
מָשִׁיחַ, בְּקִרְבַּת הִישׁוּעָה, בְּזִכּוֹת זֶה יִגָּאֵלוּ
יִשְׂרָאֵל. וְכִמּוֹ שֶׁבְּמִצְרַיִם הָיָה צָרִיךְ לְזְכוֹת אֶת
יִשְׂרָאֵל בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִיֶּלֶה, כְּדֵי לְהוֹצִיאֵם
מֵאוּתוֹ הַגְּלוּת, וְהָיָה דֵּי בְּמִצּוֹת אֱלֹהִים, כִּי לֹא
הָיָה הַזְּמַן רַק זְמַן תּוֹרָה, בְּלוּמֵר (שְׁעִדּוֹ לֹא)
הִגִּיעַ הָעֵת לְפָרְסָמָה, כֵּן כְּדֵי לְהוֹצִיא יִשְׂרָאֵל
מֵהַגְּלוּת הַזֶּה צָרִיךְ שְׁיִזְכּוּ בִּידֵיעַת הַנִּסְתָּר, כִּי

כָּל הַנְּבִיאִים לֹא נִבְּאוּ לִימֹזֶת הַמְּשִׁיחַ אֶלָּא עַל
זֶה. וַיְהִי רָצוֹן שְׁנֵזֶכָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

שִׁכָּר וְעוֹנֶשׁ ה' הַלְקִים

בַּמַּעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי יוֹצֵא בַּמִּבְצָע חֹסֶר תְּקֵדִים,
רִכִּישׁוֹת הַסְמָרִים בַּמַּחֲזִיר מְסוּבָּסָד, לֹאֲרוֹגִים לְקָרֵב
רְחוּקִים, כְּגוֹן הַיִּדְבָּרוֹת, עֲרִכִים, יָד לֹאֲחִים, שׁוּבו
בָּנִים וְעוֹד, וְכֵן לְמִזְכֵּי הָרַבִּים הַמִּתְעַדְבִּים לְקָרֵב
וּלְרַבּוֹת הַלּוֹמְדִים.

הַמַּעֲוִינִין יִתְקַשֵּׁר לְטֵלְפוֹן:
0527-651911

**קָחוּ עִמָּכֶם
דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל ה'!
לֹא יִדַּח מִמֶּנּוּ נֶדַח**

**סֵפֶר
שִׁכָּר
וְעוֹנֶשׁ**

סֵדֶר בְּרֵאשִׁית
מִשְׁנוֹת בְּרֵאשִׁית-וִיחִי
מִקִּים א-י"ב

מִדְּרָשׁ לְהַגְלָה וְחֻמְשִׁים
הַרְבֵּא

הַתְּפִלוֹת לַפָּנִי הַלִּימוֹד נִמְצְאוֹת לְעִיל לַפָּנִי לִימוֹד הָאֲדָרָא זֹטָא

אָדָרָא דְּמִשְׁכָּנָא

זוהר משפטים דף קכ"ב ע"ב

הַנִּנָּא בְּרֹזָא דְרִזִּין, רִישָׁא דְּמַלְכָּא,
בְּאַתְתָּקֶן בְּחֶסֶד וּבְגִבּוּרָה.
בְּחַאי רִישָׁא, תַּלְיִין שְׁעָרֵי, נִימִין עַל
נִימִין, דְּאֵינֶזֶן בַּל מְשִׁיבוּתָא
דְּמִתְאַחֲדֵן בְּחוּ עֲלָאי וְתַתָּאי. מְאִירֵי
דְּמְאִירִין, מְאִירֵי דְקִשּׁוּט, מְאִירֵי
דְּמִתְקַלָּא, מְאִירֵי דִיבְכָא, מְאִירֵי
דִילְלָה, מְאִירֵי דְדִינָא, מְאִירֵי דְרַחֲמֵי,
וְטַעֲמֵי אֲזִרְיִיתָא, וְרִזִּי אֲזִרְיִיתָא
דְּכִיִּין, מְסַאבֵּן, בְּלָחוּ אֶקְרוֹן שְׁעָרֵי

דְּמִלְכָּא, בְּלוֹמַר מְשִׁיבוֹתָא
דְּאַתְמִשְׁדּוּ מִמִּלְכָּא קְדִישָׁא, וְכֵלָא
נְחִית מֵעֲתִיקָא סְתִימָאָה (קְדִישָׁא).

מִצְחָא דְּמִלְכָּא, פְּקִידוֹתָא דְּחִיבִיא,
בְּד אַתְפִּקְדֵּן בְּעוֹבְדֵייהוּ,
וְכַד אַתְגְּלִיין חוֹבֵייהוּ, בְּדִין אֲקָרִי
מִצְחָא דְּמִלְכָּא. בְּלוֹמַר, גְּבוּרָה
אַתְתִּקֵּן בְּדִינִי, וְאַתְפִּשֵׁט בְּסִטְרוֹי,
וְדָא אֲשֶׁתִּי מִמִּצְחָא דְּעֲתִיקָא
קְדִישָׁא, דְּאַקָּרִי רְצוֹן.

עֵינִין דְּמִלְכָּא, אֲשֶׁגְּחוֹתָא דְּכֵלָּא,
אֲשֶׁגְּחוֹתָא דְּעֲלָאִין וְתַתָּאִין,
וְכַד אֵינֶן מְאִרִי אֲשֶׁגְּחוֹתָא חָבִי
אַקְרוֹן. בְּעֵינִין, גְּוִוִּין אַתְאֲחֲדֵן,

וַאֲיֵנוּן גִּזְנוּנִין אַקְרוֹן, כָּל אֵינוּן מֵאֲרִי
 אֲשַׁנְחוּתָא דַּמְלָכָא, כָּל חַד כְּפֹם
 אַרְחִיָּה, וּבְלָחוּ גִזְנוּנִין דַּעֲיֵנָא אַקְרוֹן.
 כְּמָה דַּאֲתַחוּי אֲשַׁנְחוּתָא דַּמְלָכָא,
 חָבִי גִזְנוּנִין מִתְעָרִין.

גְּבִינִי דַּעֲיֵינִין, אַקְרוֹן, אַתָּר דִּי־חֲבִין
 אֲשַׁנְחוּתָא, לְבָלָחוּ גִזְנוּנִין
 מֵאֲרִי אֲשַׁנְחוּתָא. חָבִי גְּבִינִין לְגִבִּי
 דִּלְתַּתָּא, גְּבִינִין לְאֲשַׁנְחוּתָא מִחֲחוּא
 נַחְרָא דַּנְגִיד וְנָפִיק, אַתָּר
 לְאֲתַמְשָׁכָא מִחֲחוּא נַחְרָא,
 לְאֲסַתְחָאָה בְּחֻזָּרָא דַּעֲתִיקָא,
 מִחְלָכָא דַּנְגִיד מֵאֲמָא. דְּבַד גְּבוּרָה
 מִתְפַּשְׁטָא, וְעֵינִין מְלַחֲטִין בְּגִזְנוּן

סוּמְקָא, נָהִיר עֲתִיקָא קְדִישָׁא חִינוּרָא
 דִּילִיָּה, וְלִחְטָא בְּאִמָּא, וְאַתְמִלִּיָּא
 מַחֲלָבָא, וַיִּנָּקָא לְחֵנִי, (לְכֹלָא) וְאַסְתָּחֵן
 בְּלָחוּ עֵינַיִן, בְּחַחוּא חֲלָבָא דְאִמָּא,
 דְּאַתְנַגִּיד וְנָפִיק תְּדִיר. תָּדָא הוּא
 דְּבִתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) רוֹחֲצוֹת
 בְּחֲלָב. בְּחֲלָב דְּאִמָּא, דְּנַגִּיד תְּדִירָא
 וְלֹא פְסִיק.

חוּטְמָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, תַּקְנוּנָא
 דְּפִרְצוּפָא, בְּדַ מְתַפְשָׁטֵן
 גְּבוּרֵן, וּמִתְאַחֲדֵן בְּתָדָא, אֵינֵן
 חוּטְמָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וְאֵינֵן
 גְּבוּרֵן מִחַד גְּבוּרָה אַחֲדֵן וְנִפְקֵן.
 וְכַד דִּינֵן מִתְעַרְיֵן, וְנִפְקֵן

מִסְטָרֵיהֶו, לָא מִתְבַּסְמֵן, אֲלֵא
 בְּתַנְנָא דְּמִדְבָּחָא. וְכִדִּין בְּתִיב,
 (בראשית ח) וַיֵּרַח יְהוָה יֵאוֹדוֹנְהִי אֶת
 רֵיחַ הַנִּיחֹחַ. שְׂאֵנִי חוֹטָמָא
 דְּעֵתִיקָא, דְּלֵא אֲצִטְרִיךְ, דְּחוֹטָמָא
 דְּעֵתִיקָא, אֲרִיךְ אֲפִים בְּכָלֵא אֲקָרִי,
 וְהָהוּא נְהִירוֹ דְּחִכְמָתָא סְתִימָתָא,
 אֲקָרִי חוֹטָמָא דִּילֵיהּ. וְהֵינֵנו תְּהִלָּה,
 דְּכְתִיב, (תְּהִלָּה לְדָוִד וּכְתִיב) (ישעיה מח)
 וְתִהְיֶה לִּי אֲחֻטָּם לָךְ. וְעַל דָּא
 אֲתַעֲר דָּוִד מַלְכָּא, (תהלים קמה)
 תְּהִלָּה לְדָוִד וְגו'.

אוֹדִנִין דְּמַלְכָּא, בְּד רַעֲזָא
 אֲשֶׁתְּכַח, וְאִמָּא יִנְקָא,

וְנִהְיִירוּ דְּעֵתִיקָא קִדְיָשָׁא אֶתְנַהִיר,
 מִתְעָרִין נִהִירוּ דְּתֵרִין מוֹחִי, וְנִהִירוּ
 דְּאַבָּא וְאַמָּא, כָּל אֵינָן דְּאַקְרוֹן מוֹחִי
 דְּמִלְכָּא, וּמִתְלַחֲטִין בְּחָדָא. וְכֵן
 מִתְלַחֲטִין בְּחָדָא, אֲקָרוֹן אֲזִי יְהוֹשֻׁעַ
 יֵאָחֲזֵנּוּ. דִּהָא אֶתְקַבֵּילַת צְלוֹתְהוֹן
 דְּיִשְׂרָאֵל. וּבְדִין אֶתְעָרוּתָא לְטַב
 וְלְבִישׁ, וּבְאַתְעָרוּתָא דָּא, מִתְעָרִין
 מֵאַרִי דְּגִדְפִין, דְּנִטְלִין קָלִין דְּעֵלְמָא,
 וּבְלָחוּ אֲקָרוֹן אֲזִי יְהוֹשֻׁעַ יֵאָחֲזֵנּוּ.

אַנְפִּי דְּמִלְכָּא, נִהִירוּ דְּאַבָּא
 וְאַמָּא, וְאַתְפְּשֻׁטוּתָא
 דְּלָחוּן, דְּנִתְרִין וְסִתְרִין, וְלַחֲטִין בְּחָא
 רִישָׁא דְּמִלְכָּא. וּבְדִין סִתְרוּתָא

אֶסְתֵּהֲדַר בְּמִלְכָּא (נ"א בְּמִלְכָּא דְּמִלְכָּא)
 מִנִּיחוּ. דִּיּוֹקְנָא דְּמִלְכָּא, יְקִירוּתָא
 מְבָלָא. מִרִּישָׁא שְׁאֲרִי חֶסֶד
 עֲלָא, וְגִבּוֹרָה. וְנִהְיִרָו דְּאֶבָּא
 וְאֶמָּא אֶתְפִּלְג, נִהְיִרָו דְּאֶבָּא
 בְּתַלְתָּ נְהוּרִין, וְאֶמָּא בְּתֵרִין,
 הָא חֲמִשָּׁה. חֶסֶד וְגִבּוֹרָה בְּחַד
 נְהוּרָא, הָא שִׁיתָא. לְבַתָּר, אֶתְעָטֵר
 חֶסֶד, וְאֶתְלָהִיט (וְאֶתְנַהֵר) בְּתֵרִין
 נְהוּרִין דְּאֶתְנַהֵר וְאֵינֶן תְּמַנְיָא.
 (נ"א לְבַתָּר אֶתְעָטֵר) וְגִבּוֹרָה, אֶתְנַהֵר
 בְּחַד, הָא תְּשַׁעָּה. וְכֹד מִתְחַבְּרִין
 בְּלָהוּ נְהוּרִין בְּחַדָּא, אֶקְרִין
 דִּיּוֹקְנָא דְּמִלְכָּא, וְכֵדִין בְּתִיב,

(ישעיה מב) יְהוָה יִחַדְנֵנוּ יִחַדְנֵנוּ כְּגִבּוֹר יֵצֵא
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָאָה וְגו'.

נְשִׁיכּוּן דְּמִלְכָּא, הָכִי תֵּאָנָא, כִּד
אַתְנֶהֱיר נְהִירוֹ דְּאַבָּא, נְהִיר
בְּתִלְת נְהוּרִין. מִחַד נְהוּרָא, נְהִיר
חֶסֶד עֲלָאָה. מִחַד נְהוּרָא, אַתְנֶהֱיר
נְהִירוֹ דְּאַקְרִי מוֹחָא דְּמִלְכָּא. וְחַד
נְהוּרָא, הָוָה תְּלִי, עַד דְּאַתְנֶהֱיר
נְהִירוֹ דְּאַמָּא. וְכִד אַתְנֶהֱיר אַתְנֶהֱיר
בְּחִמֵּשׁ נְהוּרִין.

בְּמֵאִי אַתְנֶהֱיר, מִחַד נְשִׁיכָּא
דְּטָמִיר וְגִנְיָ, (דף קכ"ג ע"א)
דְּאַתְדַּבֵּק בִּיה אַבָּא, דְּכְתִיב,
(איוב כח) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגו'. כְּמָה

דְּאַתְדָּבֵק דְּכוּרָא בְּנוּקְבָא,
וְאַתְעַבְרַת, וְאוֹלִידַת, וְאַפִּיקַת חֲמִשׁ
נְחוּרִין. (ד"א מְאַיְנוֹן חֲמִשׁ) וּמְאַיְנוֹן חֲמִשׁ
נְחוּרִין, אֶתְגַּלְיָפוּ חֲמִשִּׁין תִּרְעִין,
דְּנְחוּרִין סְגִיאִין. חֲמִשִּׁין אִינוֹן,
לְקַבְלֵיהוֹן, תִּשְׁעַ וְאַרְבַּעִין פָּנִים
טַהוֹר, תִּשְׁעַ וְאַרְבַּעִין פָּנִים טָמֵא,
בְּאוֹרֵייתָא, אֶשְׁתַּאֲרַ חַד, וְהָאִי חַד
אֶתְנַהִיר בְּכֻלָּא, וְהָהוּא דְּאַבָּא, תָּהוּ
תִּלְי. כֹּד מִתְחַבְּרָן בְּחֻדָּא, וּמִתִּישְׁבָּן
בְּמִלְכָּא, אֶקְרִין שְׁפָנוֹן דְּמִלְכָּא.
וּבְגִינִי כֹד, גִּזַּר מִלִּין דְּקָשׁוּט.

וּפּוּמָא, בְּהוּ תִּלְיָא, פְּתִיחוּתָא
דְּפּוּמָא. מָאִי פּוּמָא.

אֲלֵא דַעַת גָּנִיז בְּפוּמָא דְּמִלְכָּא,
דְּאֲקָרִי תַפְאֶרֶת. פְּשִׁיטוּתָא
דְּתַפְאֶרֶת, דְּכָל אוֹצְרִין וְכָל גְּזוּנִין
אַתְאַחֲדִין בֵּיהּ. דְּכַתִּיב, (משלי כד)
וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ. וְהַחֲזֵא
דַעַת, הוּא גָנִיז, בְּאִימָא וּמִלְכָּא.
וּמִלְיָא כָּל אֲדָרִין וְאַכְסְדָּרִין.
וְכַד אֲתַעֵר נְהִירוֹ דְּבֵיהּ וְנָפִיק,
כִּדִּין אֲקָרִי פֶה יְחֻלָּא יֵאחֲדוּנְהִי.
וְשִׁפּוֹן דְּאֵינוֹן תִּרִין נְהוּרִין מֵאָבָא
וּמֵאִימָא, בְּשַׁעֲתָא דְּאַתְעֵרְעֵן בְּתַחֲזֵא
נְהִירוֹ דְּדַעַת, מִתְחַבְּרִין בְּחָדָא,
וּמִלִּין אֲתַגְזְרוּ בְּקִשּׁוּט, בְּחֻכְמָה
בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת. וּכְדִין, כָּל

מִלֵּין דְּקוֹנֵדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, בְּאַלֵּין
אַתְגָּזְרוּ.

נְחָרִין תַּלְת אַלֵּין, וְעֵילִין בְּגוּ לְגוּ,
וְאַתְעֲטְרוּ בְּחֵד.

מִתְחַבְּרֵן בְּעֲטוּרָא חֵד, בְּרִין (ס"א וְכַד

מִתְחַבְּרֵן תַּלְת אַלֵּין בְּעֲטוּרָא חֵד וְעֵילִין בְּגוּ לְגוּ

וְאַתְעֲטְרוּ בְּחֵד בְּרִין) (שִׁיר הַשִּׁירִים ה)

חֲבוּ מִמִּתְקִים. וְאַיְנוּן חֵידָּהּ דְּמִלְכָּא,

וְאַקְרוּן, מְתִיקָא דְּמִלְכָּא. וְעַל חֵאי

בְּתִיב, (תְּהִלִּים לֵד) טַעְמוֹ וְרֵאוּ בִּי

טוֹב יְהוָה יִחְוֶה יִחְוֶה יִחְוֶה.

תַּלְיִין כָּל אֵינוּן שְׁלִיטִין וְחֹדְמָנִין

דְּמִלְכָּא, דְּבְּתִיב, (תְּהִלִּים לֵג) וְבְּרוּחַ

פִּיז כָּל צְבָאָם.

בְּהַאי חֵיד שְׁלִימוּתָא דְכָלָא
אֲשַׁתְּבַח. וּבְגִינִי בְךָ, כָּל
אַתְּוֹן דְּאִינוֹן בְּהַאי אַתָּר שְׁלִימוּתָא
אַתְחַזִּיא בְּהוּ. אחח"ע, א', (ג"ד)
נְהִירוּ דְעֵתִיקָא קַדִּישָׁא סְתִימָא
דְכָל סְתִימוֹן. ח', נְהִירוּ דְחֲכָמָתָא,
דְלֹא אֲשַׁתְּבַח וְלֹא אַתְדַּבֵּק דְכְּתִיב,
(איוב כח) לֹא יֵדַע אֲנֹשׁ עֲרֶכֶת. ח',
נְהִירוּ דְאִימָא, דְנְהִיר וְנָגִיד וְנָפִיק,
וּמִשְׁקִי דְכָלָא, וְיִנְקָא דְבִנִין, עַד
דְּמִטִּי תְּהוּא רְבוּת, וּמִלֵּי לְצַדִּיק,
וְאִיהוּ אַתְקִטֵּר בְּנוֹקְבָא תַתָּא,
וְאַתְבָּרְכָא מְנִיָּה, וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין דָּא
מִן דָּא. תְּוֹר מִגֹּז סוּמָק, דְכְּתִיב,

(שיר השירים ד)
הַר הַמּוֹר גְּבַעַת
הַלְבֹנָה. ע', נְהִירוֹ דְּשִׁבְעִין אַנְפִין,
דְּאַתְּוֹנוּ מִתַּאי רוּחָא, דְּנַפִּיק מִן
פּוּמָא, בְּרִין שִׁבְעִין שְׁמָתָן דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְקַבְּלֵהוֹן בְּאַרְעָא,
(בראשית מו) כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב
הַבָּאָה מִצִּרְיָמָה שְׁבָעִים. דְּהָא יַעֲקֹב
אֵילָנָא בְּאַרְעָא, וְאֵינֹן שְׁבָעִין נֶפֶשׁ,
שְׁבָעִין עֲנַפִּין.

מֵאֵלִין אַתְּוֹן, נְהִירִין אַרְבַּע
אַחֲרָנִין. מֵא' נְהִיר
גִּימ' ל', דְּאִיהִי אֲגַר טָב לְצַדִּיקָיָא,
דְּאַקְרִי גְמוּלָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (ישעיה נח)
אִזְ תִּתְּעַנֵּג עַל יְחֻזָּא יֵאֱחָדְנִי. מֵח'

נְהִיר יו"ד, דְּהִיא חֲכָמָה, בְּלֹא
 אֶסְתִּים בִּיּו"ד, דְּאִיהִי סְתִימָא מְכַל
 סְטִרִי, וּבְגִין כַּךְ, לֹא אֲשַׁתְּכַח,
 דְּכִתִּיב, (איוב כח) וְלֹא תִמְצָא בְּאֶרֶץ
 חַיִּים. מַח', נְהִיר כ"ף. דְּאִיהִי
 נְהִירוֹ וּמִשְׁחָ רַבּוּת, דְּאֶתְרַק מֵאִפְּא,
 לְתַהוּמָא אֲתֵר דְּאֶתְקַרִי קֶרֶן, וְאֶקְרִי
 קֶרֶן חִיּוּבֵל. וְדֵא מַלְכוּת דְּדוּד. וּבְגִין
 כַּךְ, לִית מְשִׁיחָא, אֲלֵא בְרָזָא
 דְּכ"ף.

כ' מַע' נְהִיר ק', כְּמַח דַּע' שְׁבַעִין,
 כַּךְ ק' מֵאָח, דְּאֵינֶן שְׁלִימוֹ,
 וְהִכִּי הוּא, וּבְגִין כַּךְ, בְּהֵא חֵיד
 שְׁלִימוֹ דְּכִלָּא. (ד"א שְׁלָמָא דְכִלָּא) וְכַל

מֵאֵן דִּידַע רָזָא דָא, וְאַזְדָּהָר בֵּיה,
וּבֹאָה חוּלְקָהּ.

גּוּפָא דְּמַלְכָּא, אֲתַפְּשִׁטוּתָא
דְּתַפְּאֶרֶת, דְּגִזְזוּנִין בֵּיה
מִתְחַבְּרִין. דְּרוּעִין דְּמַלְכָּא, נְהִירוֹ
דְּחֶסֶד וְיִבְנוּרָה. וּבְגִין כַּךְ יָמִין
וּשְׂמָאל. מַעוּי בְּדַעַת אֲתַתְּקֵן, עֵייל
בְּרִישָׁא, אֲתַתְּקֵן וְאַתְּפִשֵׁט לְגוּ,
וּבְגוּ גּוּפָא.

שׁוּקִין אֲתַאֲחֶדֶן בְּתֵרִין נְהוּרִין,
וְאַיְנִין תֵּרִין נְהוּרִין מִמֶּשׁ.
שׁוּקִין וְתֵרִין בְּלִיִּין. בְּלָהוּ
(ס"א תלִיִּין וּמִתְחַבְּרִין) מִתְחַבְּרִין בְּאַתָּר חַד,
דְּתַמֵּן אֲתַבְּנֵשׁ כֹּל רַבּוּת, וְכֹל

מִשְׁחָא דְּגוּפָא. וּמִתָּמָן, שְׂרִיין כָּל
הַהוּא רְבוּת, לְאַתֵּר דְּאַתְקָרִי יְסוֹד
עוֹלָם. יְסוֹד, מִתְּהוּא אַתֵּר דְּאַקָרִי
עוֹלָם. וּמֵאן אִיהוּ. נִצַּח וְהוֹד, וְעַל כֵּן,
יְהוָה יִתְּנֵנוּ יִתְּנֵנוּ צָבָאוֹת שְׁמוֹ בְּרִיךְ הוּא
בְּרִיךְ שְׁמִיָּה לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמִין.

כָּל הַיּוֹם תְּקוּנִין, אַתְיִין לְאַתְחֲבָרָא
בְּחֵד, עַד דְּכָל רְבוּת קֳדָשָׁא,
נְטִיל כָּלָא הֵא יְסוֹד, וְאַשְׁדִּי
לְנוֹקְבָא, וּמִתְּבָרְכָא מִנִּיה. אִימְתִּי
מִתְּבָרְכָא (דף קכ"ג ע"ב) מִנִּיה. בְּשַׁעֲתָא
דְּאַתְתִּקְנֵנוּ דִּינִין דְּלִתְתָּא. וְכֵד דִּינִין
מִתְּתִקְנִין לְתִתָּא, מִתְּתִקְנִין לְעִילָא,
וְכָל תְּקוּנִין דְּמִלְכָּא, בְּחֵדוֹתָא,

בְּשִׁלְיָמוֹ, דְּאֵינֶן שְׂמָא קְדִישָׁא, וְהוּה
בְּלָא חַד. וּבְדִין חוּזָא שְׂאֲרִי בְּגִוּוּיָּהּ,
דְּבִתִּיב, (תְּחִלִּים פב) אֱלֹהִים נֶצַב בְּעֶדֶת
יָאֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט.

וְכַד דִּינִין לָא מִתְתַּקֵּן לְתַתָּא,
בְּבִיבּוּל הָכִי לְעֵילָא. דְּכַל
תְּקֻנִּין לָא מִתִּישְׁרֵן הָכִי, דְּהָא
אִמָּא אֶסְתֻּלָּקַת מַעַל בְּנִין,
וּבְנִין לָא יִנְקִי, דְּהָא יִסּוּד
לָא אֲשֵׁרִי בְּנוֹקְבָא, וְכַל דִּינִין
מִתְעַרְוּ, וְחוּיָא תְּקִיפָא שְׁלֵטָא.
בְּבִיבּוּל, תְּקֻנִּי מְלָכָא עַל דִּינָא
אֶסְתֻּלָּקַת, דְּבִיּוֹן דְּהָא נִוקְבָא לָא
מִתְבָּרְכָא, וְצָדִיק לָא נְטִיר. וְחוּיָא

תְּקִיפָא שְׁלֵטָא. וְזִי לְעֵלְמָא דִּינְקָא
מִנֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּל חַיֵּי תְּקוּנִין,
אָבָא גַלְיָ לֶזֶן, בְּגִין דְּלֹא
יִיעוּל בְּכִסּוּפָא לְעֵלְמָא דְּאִתִּי.
חֲשֵׁתָא אֲמַאי אֲצַטְרִיכוּ לְאַתְגַּלְתָּהּ.
אָמַר לֵיהּ רַבִּי אָבָא, חֲתוּא דֶּאֱנָא
כְּתֻבָּא מִבּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, אֲמִינָא
(כְּתוּבָה) לְגַבִּי חֲבֵרְיָא, דְּהָא אֵינֶן
יֹדְעִין מַלְּיָן, וְהָא אֲצַטְרִיךְ לְמַגִּדַּע,
דְּכְתִיב, (שְׁמוֹת י') וַיִּדְעוּהֶם כִּי אֲנִי
יְהוָה יְהוָה. וְכְתִיב (שְׁמוֹת כט') וַיִּדְעוּ
כִּי אֲנִי יְהוָה יְהוָה. בְּגִין דְּאִתֵּי שְׁבֹן
מַלְּיָן. בְּלִבָּנָא. וּמִכָּאן וְלַחֲלָתָהּ,

סְתִימִין מְלִין בְּגִזּוֹן. וּפְאֵה חוֹלְקָנָא
בְּהָא עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְּאֵתִי, דְּהָא
עַד בְּעֵן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא אֲתַעֲטָר,
בְּמִלִּין דְּבְּגִזּוֹן.

תָּא חַוִּי, אֲנָא חֲזִינָא לִיה בְּחֲלָמָא,
וְשְׂאִילָנָא קָמִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
הָא אוֹלִיפְנָא קָמִיה דְּמַר, י' דְּאֵתִי
חֲכָמָה, וְחָכִי הוּא וְדָאִי. ה' אֲמַאי
אֵיתָּו בִּינָה. אָמַר לִי, תָּא חַוִּי, הָא
בְּתִיב (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מִעֵדֶן
לְחֶשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. מָאן הוּא נָהָר
דְּיוֹצֵא מִעֵדֶן דָּא בִּינָה. וּבְגִין כִּד
הַחֲוָא נָהָר, י' סְתִים בְּגִיזָה. וְיִו"ד
פְּשִׁיט נִתְרָא דָּא מִכָּל סְטְרוֹי. וְדָא

היא ה', בגין כך הוא י"ה. לבתר
אפיקת בן תחותה דאיהו ו', בגוונא
דא ה'. לבתר אולידת ואפיקת האי
בן, ושניה לקמה, ובגין כך יה"ו,
דחא ו' לקמה יתיב, לינקא ליה. ועל
כך תנינן במתניתא דילן, ה' ד' הות,
מודאתחבר דבורא עמה אתעברת
מחד בן, ואקרי ה'. לבתר אולידת
ואפיקת ו' החוא בן, וקאים לקמה.
ועל האי כתיב, ונחר יוצא מעדן,
מניה נפיק ודאי, להשקות את חגן,
לינקא ליה.

תוינא אחיד בידיה, (נ"א ביה) ונשיק
בירוי. אנא בהאי עדוונא

אֲתַעֲרָנָא, בְּכִי וְחֵייד, וְהוּזי תִּלְתָּא
 יוֹמִין דְּלָא אֲבִילָנָא מִיּוֹדִי. חַד
 מַחֲדוּתָא, וְחַד דְּלָא זָכִינָא לְמַחֲמִי
 לִיָּה זְמָנָא אַחֲרָא. וְעַם כָּל דָּא, בִּיָּה
 אֲתַקְשְׁרָנָא תְּדִירָא. דִּהָא כֹּד נִהִירָא
 לִי שְׂמַעְתָּא, חֲמִינָא דִּיּוֹקְנִיה,
 דִּאֲתַעֲרָ קָמָא, וּכְאִין אִינוֹן צְדִיקִיָּא,
 בְּעָלְמָא דִּין, וּבְעָלְמָא דְּאֵתִי, עַל־יִיהוּ
 בְּתִיב, (תהלים קמ) אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ
 לְשִׁמְךָ יִשְׁבּוּ יִשְׁרִים אֶת פָּנֶיךָ.

עד כאן האדרא

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים עזכו לבנות חלק מהיכלי גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה של 1600 ₪ העבור 10 סטים של הזוהר הקדוש, המחולק ל-70 חלקיו, כל חיידך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לבצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו זכור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמיגיעים לשם!

**המעוניין, להתקשר
לטל: 0548-436784**

**אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לבצח נצחים.
החכם עיניו בראשו - צא וחשוב!**

ומזכי הרבים כמכנבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

**"פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"**

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חנים לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיוושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
נינצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.

ספר הזהר ספרא דצניעותא

אשר חברו התנא האלקי
רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א

ובו כלל את כל תורת הנסתר, ובידוע שהרשב"י
ניצוץ נשמת משה רבינו ע"ה, על בן חילקו לחמשה
חלקים בדגמת חמשה חומשי תורה.

מחלק כלמוד שבועי כ-7 עמודים ליום

כדי שכל הלומד בו [בשתי דקות ליום] יזכה לסיימו
בשבוע אחד, מכיון שהוא כולל כל תורת הסוד בקצרה
נחשב לו כלומד את כל הזהר הקדוש. ובזה כל אחד
ימים דברי התנא האלקי שגו מידותיי - למדו תורת
(גסיון סז, א). ועל ידי כלמודו זה נזכה שהתנא הקדוש
הרשב"י ע"ה יתעטר וישב בגן כמלך בראש (אור החמה).

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לביש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300-0פקס / 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

מבוא לספרא דצניעותא ◇

הקדמה א' לספרא דצניעותא ◇

הקדמה ב' לספרא דצניעותא ◇

ספרא דצניעותא - מחולק ◇

לימי השבוע

למנצח בצורת המנורה ◇

מבוא לספרא דצניעותא

אִיתָא בְּכַתְבֵּי הָאֲרִיז"ל, הֵיּוֹת וְרַבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי הוּא נִיצוּץ
 מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, עַל כֵּן עָשָׂה
 "סְפָרָא דְצִנְיָעוּתָא" שְׁבוּ חֲמִשָּׁה פְּרָקִים
 כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה חוּמֵי תוֹרָה, וְהֵיּוֹת
 שְׁהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה יֵשׁ בָּהּ נִגְלָה וְנִסְתָּר,
 עַל כֵּן עָשָׂה גַם הוּא חֲמִשָּׁה פְּרָקִים
 לְסְפָרָא דְצִנְיָעוּתָא שְׁהוּא נִחְשָׁב לְנִסְתָּר
 הַנִּסְתָּרוֹת, וְהֵגַם שְׁהַזֶּהר הַקְדוּשׁ גַּם
 הַנִּגְלָה הוּא נִסְתָּר, עִם כָּל זֶה יֵשׁ נִסְתָּר
 הַנִּסְתָּרִים וְסוּד הַסּוּדוֹת.

וְדַע דְּחַמְשָׁה פְּרָקִים אֱלוּ כּוֹלָלִים כְּמַעַט
 כָּל הַזֶּהָר וְתִקְוִנֵי הַזֶּהָר וְכָל קִשְׁרֵי
 גְּדָרֵי הָאֲצִילוֹת, וְתִיקוֹן גָּדוֹל הוּא לְלִמּוּד
 בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד מִסְפָּרָא דְּצִנְיָעוּתָא,
 וּכְבָּר גִּילּוּ לָנוּ כָּל הַצְדִּיקִים וּבְרָאשֵׁם
 מִרְן הָאֶרֶ"י הַחֵי שְׁלֹשׁוֹן הַזֶּהָר הוּא מְסַגֵּל
 מְאֹד לְטַהֲרַת הַנַּשְׁמָה, "וְרֵק הַקֶּבֶ"ה יוֹדֵעַ
 שְׁעֵסֶק הַלִּימוּד הַזֶּה הוּא רֹאשׁ לְכָל
 הַתִּיקוֹנִים" (לְשׁוֹן הַרְמָח"ל – דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים),
 וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה חֲמִשָּׁה פְּרָקִים אֱלוּ,
 אֲשֶׁר מִמֶּשׁ כָּל תְּבָה לֹא יַעֲרֹכְנָה זֶהָב
 וְכֻלֵּי פָז. (כְּלִשׁוֹן תַּלְמִיד הָאֶרִיז"ל הַמְּפָרֵשׁ אֶת
 הַסְפָּרָא דְּצִנְיָעוּתָא).

וְכַתֵּב בְּסִפְר נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַיְחוד
 שֶׁעַר ב' אוֹת ג'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: יוֹדֵעַ
 שְׁכָל סִפְר הַזֶּהָר וְחִיּוּב לְמוֹדוֹ וְחִיּוּב

לימוד של כתבי מרן האר"י הכל מצות
עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל
א' אות י') כתב, "בעסקו במתיקות לשון
הזוהר ובאור של סודות התורה
"מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, "טעמו
וראו כי טוב ה'", בכל אלא יתמתקו
הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר,
בלב רחב ושמח, ובזה ממתיק הדינים
וכורת ומשבית הקלפות, עכ"ל. ובספר
סור מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב:
ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים
גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל
אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא
ברוך הוא וברוך שמו, עכ"ל.

ובתפארת שלמה (ל"ג בעומר) כתב וזה
לשוננו: מבואר בפסרים

הֶרְמֵז בְּזֶה, (דְּבָרִים פָּרָק לא כא) "כִּי לֹא
תִשְׁכַּח מִפִּי זֶרְעִי" סוֹפִי תְבוֹת יוֹחֵאִי,
מֵאֲשֶׁר כִּי הוּא הִיָּה מִשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ שֶׁל
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה רַעֲיָא מְהִימָנָא וְזִכּוֹתוֹ
עוֹמֵד לָנוּ, לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְכָל הַבָּאִים
לְטָהֵר, אֲשֶׁר בְּשֵׁם חֲסִיד יִקְרָא, לְזַכֵּךְ
נִשְׁמָתוֹ עַל יְדֵי לִימוּד הַזֹּהֶ"ק, וּמִבְּאֵר
בְּזוֹהֶ"ק (בַּמִּדְבָּר קכ"ד:) בְּזִכּוֹת סִפְרָא דָּא
יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, וְזֶה הֶרְמֵז בְּרֵאשִׁי
תְבוֹת בְּפָסוּק (שְׁמוּאֵל א פָּרָק ב' ט') "רִגְלִי
חֲסִידִיו יִשְׁמְרָא" גִּימְטְרִיָּה "זוהר" כִּי

※————※ הארות ※————※

א. וְהִמְשֵׁךְ הַפָּסוּק אוֹמֵר: "וּרְשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ"
לְרֵמֵז שְׁמִי שְׁלֹא רוֹצֶה לְלַמּוֹד זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֵין
לוֹ אֶת הָאוֹר שֶׁל הַזוֹהַר וְהַפָּסוּק קוֹרָא אוֹתוֹ
רָשָׁע הַיּוֹשֵׁב בַּחֲשָׁךְ, וְדוּמָם וְאֵינוֹ לוֹמֵד, עכ"ל
סֵפֶר בְּדִי עֶרְבוֹת.

הוא השמירה המעלה בכל הענינים
 לזכר נשמתם וזכותו עודנו עומד עמנו
 תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם, עכ"ל.
 ובספר בני יששכר כתב, רבי שמעון
 בן יוחאי קראוהו "בוצינא
 קדישא", כי על ידו נתגלו באתגליא
 סודות התורה, הוא סוד האור כי האור
 הגנוז בתורה, על כן נקרא ספרו
 הקדוש זהר, אור המבהיק מסוף העולם
 ועד סופו אור הטוב הגנוז בתורה, עד
 כאן לשונו.

ועוד כתבו המפרשים זי"ע (יפה שעה,
 הדרת מלך, זהר חי): דהנה ספר זה
 חברו רבי שמעון בר יוחאי בחמשה
 פרקים בסוד עולם התקון, כנגד
 החמשה פרצופי האצילות, וסדרם

מִבְּרִייתוֹת שֶׁהָיוּ מְקַבְּלוֹת לְתַנְאִים
 מִהֶר סִינֵי מִיָּמוֹת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם, וּבָאֵלוּ הַחֲמִשָּׁה פְּרָקִים כָּלִל
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זְכוֹתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ
 אָמֵן רוֹב חֲכָמַת הַקְּבָלָה, וְהֵם מַעוּט
 הַמַּחֲזִיק אֶת הַמִּרְבָּה, לְשׁוֹן קָצֵר בְּחֲכָמָה
 נִפְלְאָה וּמִפְּאֲרֹת, וְכָל מֵאֲמָר סוֹבֵל
 כַּמָּה פְּרוּשִׁים, וְנִקְרָא סִפְרָא דְצִנִּיעוּתָא
 מִשּׁוּם שְׁנֵאמַר (מְשַׁלִּי יֵא ב) "וְאֵת צְנוּעִים
 חֲכָמָה", שָׁאִין לְגִלּוֹת הַחֲכָמָה אֶלָּא
 לְמִי שֶׁהוּא צְנוּעַ בְּמַעֲשָׁיו, עַד כָּאֵן
 לְשׁוֹנוֹ.

וַיֵּשׁ לְפָרֵשׁ צְנוּעִים – לְחֵלֶק הַמִּילָה –
 "עָנּוּ צָמִי", שְׁמִי שֶׁהוּא עָנּוּ וְצָמָא
 לְדַבֵּר ה' וְרוּצָה לְדַעַת סוּדוֹת תּוֹרָתוֹ
 הוּא רֵאזִי וְצָרִיךְ לְלַמֵּד הַסּוּדוֹת וְכָל

**הפרד"ס – ולכל זה בודאי יזכה על ידי
שיהגה בלמוד הזהר הקדוש.**

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו
ילמד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב
אתנו בלומדינו תורתו

**כתב המקבל הקדוש רבי אברהם
אזולאי זי"ע"א זקנו של החיד"א
בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי
זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא
דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב),
וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר
שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו
עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא
רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו
בראש, וישב בגוון, עכל"ק.**

הקדמה

י'הוּדִים ה'תְּקַבְּצוּ וְלִמְדוּ ה'זֶהר
הַקָּדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְכָל מַרְפָּא
וּלְפֻעַל יְשׁוּעוֹת וּלְקַבֵּלַת הַתְּפִלוֹת,
וּכְדַבְּרֵי הַקָּדוֹשׁ הַצַּדִּיק הַמְּלוּבֵן רַבִּי
יַעֲקֹב אֲבוּחֲצִירָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן
בְּסִפְרוֹ "בְּגִדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגָּדָה שֶׁל פֶּסַח
(עמוד קי"ב עַל הַפֶּסוּק "שׁוּמֵר פֶּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נַחֲזֹר לְעֲנִין
רֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשׁ לְהַשְׁלִים הַמְּזִמּוֹר עַל
הַדֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁפָּרַשְׁתִּי "שׁוּמֵר פֶּתָאִים
ה' דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתִבְנוּ
דְּכַשְׁחוּשֵׁב הָאָדָם תְּמִיד שֶׁהַשְׂכִּינָה בֵּין

עיניו כמו שנאמר "שויתי ה' לנגדי
 תמיד", הקב"ה מדיח מעליו כל
 המקטרגים והמשטינים ומקבל תפלתו,
 ובכל עת שהוא קורא לו הוא עונהו.
 ועל זה יש להקשות כי לא שייך הדבר
 הזה כי אם ביודעי סודות ה' לעשות
 יחודים למעלה וכמו שאמר נמי דוד
 המלך עליו השלום "קרוב ה' לכל
 קראיו לכל אשר יקראו באת",
 והאמת הוא, שיודע סודות ה' לעשות
 יחודים במרכבה העליונה, ואם אינו
 יודע, דבר פשוט הוא דהחיצונים דוחים
 תפלתו לחוץ, ואם כן, היכי אמרינן
 עכשו דכשיהיה האדם משוה ה' נגד
 עיניו ענהו ה' בכל עת שהוא קוראו,
 ומדחה מעליו כל המשטינים, ולזה בא

דוד המלך עליו השלום להשמיענו
 דהקב"ה בוחן כליות, וכשרואה שהאדם
 פונתו לעבוד אותו בלבב שלם, ודואג
 לדעת סודו ויחודיו כדי לעובדו כראוי,
 ועדין לא השיגה ידיעתו, כגון זה
 הקב"ה מחזיק בידו ומגן עליו מן
 החיצונים, ונותן בלבו חכמה ובינה
 לדעת סודות התורה ויחודה, וזה
 שאמר הכתוב כאן "שומר פתאים ה'",
 הפתי ידוע הוא שאין לו דעת, ולגבי
 יחוד ה' כל זמן שאין האדם יודע
 הסודות כדי לעשות יחודים עדין פתי
 הוא, ויש עליו קטרוג מן החיצונים,
 אמנם כשרואה הקב"ה שהאדם נתן
 דעתו ולבו לחקור ולהבין סודות התורה
 כדי לעבוד ה' בשלמות, מאותה שעה

שָׁנַתְּ דַּעְתּוֹ הַקָּב"ה שׁוּמְרוֹ וּמִגֵּן עָלָיו,
וְעוֹנָה אוֹתוֹ בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרְאוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר לְדָנִיֵּאל (דְּנִיֵּאל פָּרָק י' י"ב) "וַיֹּאמֶר
אֱלִי אֵל תִּירָא דְנִיֵּאל כִּי מִן הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן
אֲשֶׁר נָתַתָּ אֶת לְבָבְךָ לְהִבִּין וּלְהַתְעַנּוֹת
לִפְנֵי אֱלֹקֶיךָ נִשְׁמָעוּ דְּבָרֶיךָ וְאֲנִי בָאתִי
בְּדְבָרֶיךָ", הָרִי מְבַאֵר דְּכַשְׁנַתְּ לְבוֹ
לְהִבִּין וּלְהַתְעַנּוֹת נִשְׁמָעוּ דְּבָרֶיךָ, וְלִזְהָ
אָמַר עֲכָשׁוּ "שׁוּמֵר פְּתָאִים ה'", הֵם
שֶׁעֲדִין לֹא הִבִּינוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
וּבִיחּוּדִים, אֲבָל נָתַנוּ דַּעְתָּם לְהִבִּין,
מֵאוֹתָהּ שָׁעָה שֶׁנָּתַנוּ דַּעְתָּם שׁוּמְרֵם ה'
וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם וּמַחֲזִיק בְּיָדָם עַד שֶׁיִּבְיִנוּ.
וְאוֹמֵר דּוֹד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְגַם אֲנִי
"דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", דִּהְיִינוּ עֲכָשׁוּ אֲנִי
דֵּל מִיִּדְעַת הַסּוּדוֹת כְּרָאוּי, וְאֲנִי

מִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שִׁישִׁיעֵנִי
 מִן הַדִּלּוֹת הַזֶּה, וַיֹּאִיר עֵינַי בְּסוּדוֹת
 תּוֹרָתוֹ כִּדִּי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנוֹ.
 וְהִנֵּה ד'לוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ רָאשִׁי
 תְּבוֹת יו"ד, וְיו"ד הִיא בְּחֻכְמָה שֶׁהוּא
 אָבֹא, וּמִשָּׁם הוּא עֶקֶר סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
 וְרִמְזָה הַדְּבָר הַזֶּה כָּאֵן, לְהוֹדִיעַ שֶׁעַל
 עֵינַי זֶה הוּא מִבִּקֵּשׁ שִׁיתְּגַלּוּ לוֹ
 סוּדוֹת הַתּוֹרָה. עוֹד, יְהוֹשִׁיעַ אוֹתִיּוֹת
 יְהוֹ"י ש"ע, מִשּׁוֹם דְּהַזִּכָּה לְסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה בְּאַמְתּוֹת כְּרָאוֹי, זֹכָה לְהֵאֲרֹת
 ש"ע נְהוֹרִין. וְאָמַר כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה כְּרָאוֹי וְלִש"ע נְהוֹרִין, אֲזִי
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹמֵר לְנַפְשִׁי "שׁוּבִי נַפְשִׁי
 לְמִנוּחֶיכִי כִּי ה' גָּמַל עָלַיִכִּי", עַד
 כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב
 גמור הוא ללמד ולדעת סודות
 התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל
 הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו
 בודאי על ידי שבתחלה ילמד פסדר
 זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער
 בלבבו אש אהבת ה', וחשקת למוד
 התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני
 אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי
 החכמה העליונה, וכמו שסדר מרן הבן
 איש חי למוד בסעודת ליל הסדר על
 פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים
 חלק א' סימן נ"ד) שפח אכילת המצה היא
 לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה]
 עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא
 לרפואה, רפואה גופנית ורפואה

נפֿשית, וְכֹל הָאוֹכֵל מִצֵּת מִצּוֹה זֹכָה
 לְהָאֵרֶת הַחֲכָמָה הָעֲלִינָה וְלִדְעַת וּלְהִבִּין
 אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזֶה הָעֵקֶר לְדַעַת
 וּלְהִבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ: חָגָא דְפִסְחָא דְרוּעָא
 יִמְינָא כַּמָּה חֲבִיב אַנְתָּ וַיִּקִּיר... הָאִי
 לַחֲמָא אִיקָרִי מִצָּה בְּגִין דְקָא מְשַׁדֵּד
 וּמְבַרַּחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן דְעֵבִידָא בְּהוּ
 קִטְטָה... בְּךָ אֲכָלִין יִשְׂרָאֵל מְכָלָא
 דְאַסּוּוֹתָא, בְּךָ אֲכָלִין מִצָּה דְאִיהִי אֲסוּוֹתָא
 לְמִיעֵל וּלְמַנְדַּע בְּרִזָּא דְמַהֲמָנוּתָא, דָּא
 אִיהוּ נִהְמָא דְאַחֲכִימוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל
 חֲכָמָתָא עִילָאָה דְאוֹרִייתָא וְעֵלוּ
 בְּאַרְחָהָא. (עִין שָׁם בְּאַרְךָ). וְכֵן הוּא בְּזִהָר
 הַקְדוּשׁ פְּרָשַׁת תְּצִוָּה (דף קפג ע"ב), שְׁכַתֵּב
 שְׁשָׁנִי לַחֲמִים אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁצְאוּ

ממצרים, א, מצה, ב, מן, ובשניהם סגולה לדעת סודות התורה, ואמר

※————※ הארות ※————※

ב. כתב ב"מגלה עמוקות", שהמן הוא כנגד הלוחות כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, ולכן נזכר כ"ח פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות שנזכרו בתורה, יד פעמים בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפרשת "עקב", עכ"ל (עיי"ש אופן ק"ע). – ואפשר לרמז בזה, דהמן נותן כוח לקבל את סודות התורה וכן הלומד סודות התורה, בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליא של מעלה, ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'", ויש בנותן טעם כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי הזוה"ק: (במדבר פרק יד פסוקים יז-כא) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר. ה' אֲרֹךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵוֹן וּפָשַׁע וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעִים. סֵלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כַּגֹּדֶל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאֵתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנֵּה. וַיֹּאמֶר ה' סִלַּחְתִּי כְּדַבַּרְךָ. וְאוֹלָם חַי אֲנִי וַיִּמָּלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ. שלומדי הזוהר הקדוש מרבים הרחמים

הַרְשֵׁב"י בַּמְכִּילָתָא "לֹא נִתְּנָה תּוֹרָה אֶלָּא
 לְאוֹכְלֵי הַמֶּן" (הוֹבֵא בְּרֵש"י דְּבָרֵי הַיָּמִים ב, לא,
 ד), וּבִזְהַר הַקְדוֹשׁ פִּרְשֵׁת בְּשִׁלַּח (דף סב
 ע"ב) כְּתֹב: בְּהֵיָא שְׁעָתָא נָטַף טֵלָא
 קַדִּישָׁא... וּמֵהֵיָא טֵלָא דִּנְהוּרָא עֵילָאָה
 קַדִּישָׁא הָיָה נָגִיד נְחִית מְנָא לְתַתָּא...
 וְהֵיָא מְנָא הָיָה סָלִיק רִיחִין דְּכָל

※————※ הארות ※————※

והחסדים מ"ג מדות הרחמים ומעוררים את כל עם
 ישראל לתשובה ואז זוכים ל"וִיאָמַר ה' סֶלַחְתִּי
 כְּדָבָרְךָ", ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את ה' כמים
 לים מכסים "וַיִּמָּלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ"
 ותתבטל מלכות הרשעה וערב רב כת דליה מן
 הארץ, [כמבואר במהרח"ו הקדמת עץ חיים], ואז
 יבוא משיח ברחמים וחסדים, כמו שאמרו חז"ל,
 (סנהדרין דף צ"ח א') אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע
 בן לוי... כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש
 אתה... זכו עם ענני שמיא.

בוסמין דגינתא דעדן... ומברך למלכא
קדישא עילאה, וכדין מתברך במעוי,
והוה מסתפל וידע לעילא ואסתכי
בחכמה עילאה, ועל דא איקרון
דור דעה, ואלין הוו בני מהמנותא
ולחון אתיהבת אורייתא לאסתכלא בה
ולמנדע ארחא. עד כאן לשונו הקדוש,
(עין שם בארץ). ומבאר שפאשר אכלו
את המן היה מתברך במעים וקבלו
אור רוחני וראו מה שלמעלה וזכו
לחכמה העליונה ועל זה נקראו דור
דעה, והם היו בני האמונה, ולהם נתנה
תורה להסתפל בה בפנימיותה ולדעת
דרכיה. ומוכח מדברי הזוה"ק שעקר
נתינת התורה נתנה לאלו שלומדים
סודותיה.

האור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט,
 יא) כתב שפחו של הגואל העצום
 מלך המשיח הוא, שצריך שיתעסקו
 ישראל ביינה של תורה, ובאור הדברים
 שילמדו את פנימיות התורה הנקראת
 "יינה של תורה" (גם יין גימטריא סוד).

וידוע המעשה עם החכם באשי של
 בבל "הרב הלל" זי"ע"א (הספא
 של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש
 ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה
 תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול,
 אך לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל
 שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן
 אליהו בעל "כרם שלמה" על העץ חיים
 (אביו של הראשון לציון המקבל הגה"צ הרב
 מרדכי אליהו זצ"ל) דע לך אם לא תלמד

חכמת הקבלה תצטרך לחזור בגלגול,
 וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי
 וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא
 יעזר לך כל תורתך, ותצטרך לחזור
 בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד
 חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והאריך
 ימים למעלה ממאה שנים ונעשה חכם

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

ג. חכם יהודה פתייה זי"ע – מגלה מה שכתב בסוד:
 החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל
 שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים גדולים
 שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן
 וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו
 הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל
 לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה
 פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו,
 כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתיה לרבי שלמה
 י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו

גְּדוֹל בִּקְבָּלָהּ. וּבִאֲמַת כָּבֵר כָּתַב זֹאת
הַחֲכָם הַצַּדִּיק הַמְּקַבֵּל הַקָּדוֹשׁ רַבִּי
יְהוּדָה פְּתִיָּה זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן

※————※ הארות ※————※

שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל" קוים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן

בבאורו על הפסוק (איוב פרק ל"ג, כ"ט)
 "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם
 גבריו", שמי שלא לומד את תורת הסוד
 מכרח לחזור בגלגול אפילו כמה וכמה
 פעמים ועוד הביא את הפסוק (ירמיה
 פרק כ"ב, י') אל תבכו למת ואל תנדו לו
 בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה
 את ארץ מולדתו, כי מי שמת וכבר
 חוזר בגלגול עוד באמצע הלוייה
 שבוכים עליו, ולכן אומר אל תבכו

※————※ הארות ※————※

הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת
 הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: להשיב נפשו מני
 שחת לאור באור החיים, לומר לך שאם ירצה
 להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך
 לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת
 הזוהר הקדוש.

לִמַּת כִּי הוּא כָּבֵד חֲזֹר לְעוֹלָם הַזֶּה, אֱלֹא
בָּכוּ לַהוֹלֵךְ זֶה שְׁלֹמֹד תּוֹרַת הַסּוּד כִּי
רַק הוּא זוֹכָה לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן, עַד כָּאן
תִּכְן דְּבָרָיו.

וּמִכָּל זֶה רוֹאִים כִּמָּה חוֹבָה קְדוּשָׁה
לְלַמֵּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכֹאשֶׁר
לוֹמֵד בְּגִירָסָא אֵלּוּ הַסּוּדוֹת, מְטַהֵר אֶת
נַפְשׁוֹ, וּמִזֶּה יָבֵא לוֹ הַבְּנָה בְּכָל חֻלְקֵי
הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁגַּם יִזְכֶּה לְלַמֵּד
בְּהַבְנָה אֶת תּוֹרַת הַסּוּד. וּמִכָּל מְקוֹם
עֲצָם הַלְמוּד מְזַכֵּךְ הוּא, וּבְעוֹלָם הַבָּא
בּוֹדֵאֵי יִלְמְדוּהוּ אֶת הַפְּרוּשִׁים הָעֵמָּקִים.
עַל כֵּן הַגִּשְׁנוּ לָכֶם כָּאן אֶת הַקּוֹנְטֵרַס
הַזֶּה, שֶׁיְהֵא מְצוּי אֲצֵל כָּל אֶחָד,
וְיִלְמְדוּ בְּכָל עֵת, וּבִכְךָ יֵהֵא לוֹ חֵלֶק
בְּנִסְתָּר הַנִּסְתָּרוֹת שֶׁלְמִדְּנוּ הַרְשֵׁב"י

זי"ע"א. ועוד דעד עתה נחבא למוד זה, ולא ה"ה שגור בפי כל, ומשמ"א קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ במהרה די"ן, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גדולה לפרסמו ובכך נוטל שכר כנגד כולם, כדאיתא

※————※ הארות ※————※

ה. א) הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה (זוהר הקדוש, חלק א, כ: ב) אילו היו יודעים בני העולם גודל השכר להחזיר חבירו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א). ג) מצוה שאתה

בְּסֵפֶר חֲסִידִים, וּבְסֵפֶר קַב הַיֵּשֶׁר דְּכָל
מִצְוָה שָׁאִין לָהּ דּוֹרְשִׁים כָּל הַמִּתְעַסֵּק
בָּהּ נוֹטֵל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם. [וְעֵין
בְּסִפְרֵנוּ גְדוּלַת תַּתְק"ס פְּרָקִים יט, כ,
כא בַּעֲנִין מִצְוֹת זְכוּי הָרַבִּים וּשְׁכָרָה].

**"וְכֵן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְתַלְמִידָיו בְּנֵי
שְׁנֵי מִדּוֹתֵי", וּפֶרֶשׁ רַש"י, לְמַדּוֹ**

※————※ הארות ※————※

רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה
שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת
ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה,
ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד
קוב"ה וכו' (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד).
ד) כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה
תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, - ומצוה שאין לה
רודפים רדוף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת
ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר
חסידים אות ק"ה).

תורתִי (ג'טין סז, א), חובה קדושה עלינו
 לקיים רצון התנא האלקי הרשב"י
 זי"ע"א, אשר עליו אמרו בזהר הקדוש
 (ויצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא
 באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגיניה
 (עכ"ל).

וכמה נצרך לדורנו זה דרא בתראה
 לרבי שמעון בר יוחאי עליו
 השלום שישב בינינו, וימליץ טוב
 בעדינו ובזכות זה נגאל במהרה
 ברחמים. וכתב רבנו יוסף חיים זי"ע"א
 בספרו חיים והשלום על התהלים (ע"ד,
 י"ג) זה לשונו: "שפרת ראשי תנינים על
 המים", נראה לי בס"ד על פי מה
 שכתבו המפרשים (דבש לפי מערכת מ' אות
 ג): לעתיד ישבר נו"ן דנחש ודשטן

וְיִהְיֶה מ"י, וְאִזּוּ הוּא אוֹתִיּוֹת מִשִּׁי"ח,
 וְזֶהוּ "שְׁבִרַת רָאשֵׁי תַנִּינִים" – לְנוֹן שֶׁל
 נַחֲשׁ וְשִׁטְנוֹ "עַל הַמַּיִם" - בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה
 שִׁישׁ בָּהּ מִי ים, עכ"ל. וּבְזִכּוֹת תּוֹרַת
 הַזֶּהָר שְׁשׁוֹרְשָׁה מִהַבִּינָה הַנִּקְרָאת מ"י
 נִזְכָּה לְגִאָלָה הַשְּׁלֵמָה בְּבִיאַת מֹשֶׁה
 צִדְקָנוּ בְּרַחֲמִים, "וּבִסְפָּרָא דָּא יִפְקוֹן מִן
 גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי", בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן
 יִהְיֶה רְצוֹן.

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

ו. כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת
 ראשי תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן
 שעל ידי התורה הנקראת "מי" ישבר את ראשם
 ומזה יצמח משיח בן דוד בב"א.

ספרא דצניעותא

◀ זוהר תרומה דף קע"ו ע"א →

מֵאֵן צְנִיעוּתָא דְסַפְרָא. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, חֲמִשָּׁה פְּרָקִין אֵינּוּן
דְּבִלְלָן בְּהִיכֹל רַב, וּמְלִיין כָּל אַרְעָא.
אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, אִי כֹלִילָן חֲנִי, מְבַלְחֵהוּ
עַדִּיפִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָכִי הוּא, לְמֵאֵן דְּעָאֵל
וְנָפֵק, וּלְמֵאֵן דְּלֹא עָאֵל וְנָפֵק לָאוּ
הָכִי.

מִתְּלָא לְבַר נָשׁ דִּיהָוָה דִּינִירִיָּה בִּינִי
טוֹרִין, וְלֹא יָדַע בְּדִיּוּרֵי מָתָא.
זָרַע חֲטִיין וְאָכִיל חֲטִי בְּגוּפִיָּהּ. יוֹמָא חַד
עָאֵל לְמָתָא, אֶקְרִיבּוּ לֵיהּ נֶהְמָא

טָבָא. אָמַר הָהוּא בַּר נָשׁ, דְּנָא לָמָּה. אָמְרוּ
 נִחָמָא הוּא לְמִיכָל. אָכַל וְטָעַם לְחָדָא
 לְחִפְיָה. אָמַר וּמָמָה אַתְּ עָבִיד דָּא. אָמְרוּ
 מַחְטִיין. לְבָתָר אֶקְרִיבוּ לִיה גְּרִיזִין דְּלִישִׁין
 בְּמִשְׁחָא. טָעַם מִנֵּיהּ, אָמַר וְאַלִין מִמָּה
 אַתְּ עָבִיד. אָמְרוּ מַחְטִיין. לְבָתָר אֶקְרִיבוּ
 לִיה טְרִיקֵי מַלְכִין, דְּלִישִׁין בְּדִיבְשָׁא
 וּמִשְׁחָא. אָמַר וְאַלִין מִמָּה אַתְּ עָבִיד.
 אָמְרוּ מַחְטִיין. אָמַר וְדָאִי אָנָּא מָאֲרִי דְּכָל
 אֱלִין, דְּאָנָּא אָכִיל עֲקָרָא דְּכָל אֱלִין דְּאִיהוּ
 חָטָה. בְּגִין (דף קע"ו ע"ב) הָהוּא דַּעֲתָא מַעְדוּנִי
 עֲלָמָא לָא יָדַע וְאַתְּ אָבִידוּ מִנֵּיהּ. בְּדַּ, מָאֵן
 דְּנָקִיט כָּלְלָא, וְלָא יָדַע בְּכֻלָּהּ עֲדוּנִין
 דְּמַהֲנִין, דְּנִפְקִין מִחָהוּא כָּלְלָא.

הקדמת ספרא דצניעותא

מהו ספרא דצניעותא? אמר רבי שמעון
בר יוחאי, בספר זה יש חמישה פרקים,
הכלולים בהיכל גדול ורב וממלאים את
כל הארץ, אמר רבי יהודה אם אלו
כלולים כל כך מכל החכמה, אם כן הם
עדיפים וטובים יותר מהכל ולא ילמדו
יותר? ענה לו רבי שמעון, אכן כך הוא
הדבר למי שזכה ונכנס באמיתות
לעומק סודות התורה ויצא ממנה
בשלום רק הוא רואה את כל החכמה
(שהרי הוא שם כמו בן בית והשכינה מגלית לו הכל),

אבל למי שלא זכה כראוי אינו כן.
וממשיך רבי שמעון בר יוחאי להסביר
וממשיל על כך משל:

משל לאדם פשוט, שהיה גר בדירה שהיתה בין ההרים, ולא היה מכיר ויודע את אורח החיים הנהוג בעיר, ומרוב פשטותו וריחוקו זרע חיטים, ואכל החטים כמות שהם, היינו ללא עיבוד ואפיה.

יום אחד נכנס אדם זה לעיר הגדולה, והגישו לפניו לאכול לחם משובח וטוב, שאל אותו האדם את מארחיו, מהו הדבר הזה ולמה הבאתם לי אותו? אמרו לו זהו לחם לאכול, אכל את הלחם, והיה טעים וערב מאד לחיכו, לאחר שאכל שאל, ממה נעשה לחם זה? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לפניו עוגות שנילושו בשמן, טעם מהם, שאל, ואלו ממה נעשו? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לו מאפה מיוחד של מלכים,

שהיו נילשים בדבש ושמן, שאל אותם,
ואלו ממה המה עשויים? אמרו לו, אף
הם מחיטים.

אמר אותו האדם הכפרי, אם כך, כל
אלו נעשו מחיטים אשר הם ברשותי
ובבעלותי תמיד, ואני זוכה ואוכל את
העיקר שהוא החיטה. ובגלל דעתו
הקלוקלת הזאת לא ידע מעדני עולם
ונאבדו ממנו הכל.

משל זה של הרשב"י הוא ממש דומה
לנמשל וזהו האדם אשר לומד את
התורה ואת עיקרי הכללים, אך עדיין
לא זכה ואינו יודע ומבין את עומק
סודות התורה.

משל זה ממחיש לנו ביותר כמה התנא
האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א,
היה מחשיב את חמשת פרקים אלו של

”ספרא דצניעותא” יותר מכל תורת הסוד וספר הזוהר הקדוש הראיה שרק על זה רצה להמחיש הדבר במשל והסביר את זה יותר מכל הדברים האחרים, ופשוט.

כמו כן מובא בכתבי האר”י ז”ל, חמשה פרקים אלו של ”ספרא דצניעותא” הם כנגד חמשה חומשי תורה וכוללים בתמצית כמעט כל ספר הזוהר והתיקונים והם חלק הנסתר שבנסתרות הזוהר, ותיקון גדול ביותר לנשמת האדם לקרא בכל יום ויום לכל הפחות פרק אחד מ”ספרא דצניעותא”.

וכידוע שהקורא את לשון הזוהר הקדוש, אף על פי שאינו מבין מה שהוא קורא. עושה בכך תיקונו גדול

למעלות רמות ונשגבות ולברכה
בשני העולמות.

וכל שכן חמשה פרקים אלו שהם
בבחינת סוד שבסוד, כל מילה ומילה
מהם לא יערכנה כל זהב תבל ואוצרות
מלכים וכמו שאמר דוד המלך עליו
השלום הנחמדים מזהב ומפז רב וגו'.

אחרי שראינו את חשיבותם הגדולה
של ספרא דצניעותא, ראינו לנכון
להדפיסו ולהפיצו בקרב כל עם
בני ישראל, במהדורת כיס מפוארת
וכן באותיות מאירות עיניים, עד
כדי כך שבקל יתאפשר לכל
אדם לקרוא בו וליהנות מאורו
ולזכות לברכות גדולות ולכל המעלות
הנשגבות האמורות אודות העוסק
בספר הזהר הקדוש עיין ספרנו אור

הזוהר, וכן בספרנו מאורות הזוהר ועוד.

יהי רצון שיתקיים בנו תפילתו של הרשב"י שביקש והתחנן "יהא רעוא קדמך דתפתח ליבאי באורייתך ותיבה לי בנין דכרין דיעבדין רעותך ותשלים משאלין דליבאי וליבא דכל עמך ישראל לטב ולחיין ולשלם, וכל העוסקים בספר זה יזכו להתברך ממקור הברכות ברוך הוא, ובכל ברכות האמורות בתורה, וימלא ה' יתברך את כל משאלותיהם לטובה ולברכה לעבודתו יתברך, ונזכה להרמת קרן התורה וקרן ישראל ונזכה לבנין בית המקדש קיבוץ נדחי ישראל על ידי משיח צדקנו במהרה.

ספר הזוהר
ספרא דצניעותא

זוהר פרשת תרומה קע"א עד קעט ע"א

פרקא קדמאה

תאנא. ספרא דצניעותא, ספרא,
דשקיל במתקלא. (תנא)
דעד לא תהו מתקלא, לא תו
משגיחין אפין באפין, ומלכין
קדמאין מיתו, וזיניחון לא

תאנא, ספרא דצניעותא, למדנו שספר הצניעות
הזה, הוא ספרא, דשקיל במתקלא, ספר השקול
במאזני הקודש, ואין בו דבר יתר, ואין בו דבור
שאינו נוקב ויורד לים החכמה (תכ"ד זוהר הסולם ומפרשים).

אֲשַׁתְּבַחוּ, וְאַרְעָא אֶתְבַּטְּלַת. עַד
דְּרִישָׁא דְּבַסּוּפָא דְּכָל בְּסוּפִין,
לְבוּשֵׁי דִיקָר אֶתְקִין, וְאַחֲסִין.

חַאי מִתְקַלָּא תַלְי בְּאַתֵּר דְּלָא
תְּוָה, אֶתְקַלּוּ בֵּיה אֵינָן
דְּלָא אֲשַׁתְּבַחוּ. מִתְקַלָּא קָאִים
בְּגוּפֵיה. לָא אֶתְאַחֵד, וְלָא אֶתְחַזֵּי.
בֵּיה סְלִיקוּ, וּבֵיה סְלִקִין דְּלָא תְּוָו,
וְתְוָו, וְיִחַזֵּין.

סְתָרָא גו סְתָרָא, אֶתְתַּקֵּן וְאַזְדַּבֵּן,
בְּחַד גּוֹלְגַלְתָּא, מְלִיִּיא
מְלָא דְּכְדוּלָּחָא. קְרוּמָא דְּאִוִּירָא
אֲזִיבְךָ וְסָתִים, אֵינָן עֶמֶר נְכִי תִלְזִין
בְּשִׁקְלָא, רַעְזָא דְּרַעְזִין אֶתְגַּלִּיא

בְּצִלּוֹתָא דְּתַתָּאי, אֲשַׁנְחָא פְּקִיחָא
 דְּלֹא נָאִים וְנָטִיר תְּדִירָא, אֲשַׁנְחוּתָא
 דְּתַתָּא, בְּאֲשַׁנְחוּתָא דְּנַחֲרוֹ דְּעֶלְאָה
 (דְּבִיָּה), תִּרְיִן נִיקְבִּין דְּפֶרֶדְשָׁקָא,
 וְאַתְעֵר רוּחָא לְבָלָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 וְשִׁיתָא, בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית עֲלֵיהּ,
 בּוֹלְהוּ לְתַתָּא, וְתִלְיִין מִשְׁבַּעַה
 דְּנוֹלָגְלָתָא עַד יְקִירוֹ דְּיִקְרוּתָא,
 וְהָאָרֶץ תִּנְיִנָא לָאוּ בְּחוֹשְׁבֵן, וְהָא
 אֶתְמַר, וּמַתְהִיא דְּאַתְלָטְיָא נַפְקָא,
 דְּכַתִּיב (בראשית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 אֲרָרָה יְהוָה יִאֲחַזְנֶהּ. הִיִּתָּה תַּחוּ וּבָחוּ

וְחִשְׁדַּךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
מִרְחֶכֶת עַל פְּנֵי תַּמִּים. תְּלִיסַר,
תְּלִיין בְּתִלְסַר יְקִירוֹ דִּיקִירוּתָא.

נְשִׁיתָא אֶלְפִי שְׁנִין, תְּלִיין בְּשִׁיתָא
בְּקַמָּאי, שְׁבִיעָא עַל־יְיָהּ,
דְּאִתְתַּקַּן בְּלַחֲדוּי. וְיִתְחַרֵּיב בְּלָא
בְּתִרְסַר שְׁעֵתִי, דְּכְתִיב הִיתָה תְּהוֹ
וְבָהּ וְגו', תְּלִיסַר יָקִים לֹון בְּרַחֲמֵי,
וּמִתְחַדָּשֵׁן בְּקַדְמִיתָא, וְקָמוּ (ס"י קָמוּ)
כָּל אֵינֶון שִׁיתָא. בְּגִין דְּכְתִיב בָּרָא,
וְלָבִתַּר כְּתִיב הִיתָה, דְּהָא הֵוַת
וְדָאי, וְלָבְסוּף תְּהוֹ וְבָהּ וְחִשְׁדַּךְ,
(ישעיה ב) וְנִשְׁגַּב יְהוָה יֵאָחַד וְנִי לְבָדוּ
בְיוֹם תְּהוֹא.

גַּלְיָפִי דַגְלִיפִין בְּחִיזוֹ דַּחֲוִיא אָרִיךְ,
 וּמִתְפַּשֵּׁט לְבָאן וּלְבָאן,
 זַנְבָא בְּרִישָׁא, רִישָׁא (אַחוּרָא) אַחִיד
 אַבְתָּפִין, אַעֲבַר זִזְעִים, נָטַר זַנְגִיז.
 חַד לְאַלְפָּה יוֹמִין זַעִירִין, אַתְּנַלִּיא (נ"א
 אַתְּמַלִּיא) קוּלִּטְרָא בְּקִטְרוֹי, סַנְפִירָא
 בְּעַדְבוֹי, אַתְבַּר רִישִׁיה בְּמִיין דִּימָא
 רָבָא, דְּבַתִּיב (תהלים עד) שְׁבַרְתָּ רֵאשִׁי
 תַנִּינִים עַל חַמִּים, תִּרִין חֲזוֹ, חַד
 אַתְחֲזִרוֹ, תַנִּינִם בְּתִיב חֶסֶר. רֵאשִׁי,
 בְּמָה דַּאֲתָאמַר (יחזקאל א) וְדַמוֹת עַל
 רֵאשִׁי תַחֲיָה רְקִיעַ.
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר,
 חֲיִינֵנוּ דְּבַתִּיב (תהלים לג) בִּי

הוא אמר ויהי, הוא בלחודו. לבתר
אתחזרו חד יהו"י יה"ו ו"י ו' בתראה
שכינתא לתתא, כמה דה' שכינתא
אשתבח, ובחד מתקלא אתקלו.
והחיות רצוא ושוב (יחזקאל א'), דכתיב
וירא אלהים את האור כי טוב,
(ישעיה ג) אמרו צדיק כי טוב, האי,
במתקליה סלקא, קדמאה בלחודו.
ובלא לחד אתחזר, אחתא
ומודעתא, בלילן דא בדא, ביו"ד
ה"א, בתרין רחמיין דמתחבון.

שיתא נפקין מענפא דשרשא
דגופא, לישן ממלר
רבבון, לישן דא סתים בין יו"ד

וְהָא. דְּכַתִּיב (ישעיה מד) זֶה יֹאמַר
 לִידוֹנָא דְּיִהוּדֵי יִהְיֶה אֲנִי, וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם
 יַעֲקֹב, וְזֶה יִכְתֹּוב יְדֹו לִידוֹנָא דְּיִהוּדֵי,
 וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה, יִכְנֶה מִמֶּשׁ, זֶה
 יֹאמַר לִידוֹנָא דְּיִהוּדֵי אֲנִי, אֲחַתָּא.
 וּבִלָּא אֲתִמַּר בֵּיתָו, בִּלָּא בְּלִילָן
 בְּלִישָׁן, סְתִים לְאִמָּא, דְּהָא
 אֲתַפְתַּחַת לִיה, דְּנָפִיק מִנָּה. אֲבָא
 יְתִיב בְּרִישָׁא, אִמָּא בְּאַמְצַעִיתָא,
 וּמִתְבַּסֵּיָא מִפָּאן וּמִפָּאן, וְיִ לְמָאן
 דְּנִלֵּי עַרְיִיתָהוֹן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲרַת בְּרִקְוֶעַ
 הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְּכַר
 בְּנוֹקְבָא, (ס"י שְׁלִימוֹ דְּכַר וְנוֹקְבָא) דְּכַתִּיב

(משלי י) וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם, נִחִיר
 יו"ד בְּתֵרִין, וְנִחִיר וּמַעַבְר לְנוֹקְבָא.
 אֲתֵיחַד יו"ד בְּלַחֲדוּי, (וּבְתַר כּוֹ)
 סָלִיק בְּדַרְגּוּי לְעֵילָא לְעֵילָא,
 אֲתַחֲשָׁבָא נּוֹקְבָא, וְאֲתַנְהִירַת אִימָא
 וּמִתְפַּתְחָא (דף קע"ז ע"א) בְּתַרְעוּי,
 אֲתָא מִפְתָּחָא דְכָלִּיל בְּשִׁית,
 וּמִבְּסִיָּא פִתְחָהּ, וְאַחִיד לְתַתָּא
 לְחַאי וּלְחַאי, וְיִי לְמַאן דְּגִלִּי
 פִתְחָהּ.

פּרָקָא תַנִּינָא

דִּיקְנָא מְחִימְנִיתָא. (דִּיקְנָא) לָא
 אֲדַבֵּר, בְּגִין דְּחִיא
 יְקִירוּתָא דְכָלָא. מֵאִידִנִּין נִפְקַת,

בְּסַחְרָנָהּ דְּבִסִּיטָא, סָלִיק וְנָחִית
 חוּטָא חוּזָרָא, בְּתַלְיִסָּר מִתְפָּרֵשׁ,
 בִּיקִירָא דְּבִיקִירוּתָא תְּהִיא בְּתִיב
 (ירמיה ב) לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יָשַׁב
 אָדָם שָׁם, אָדָם לְבַר הוּא, אָדָם לֹא
 בְּלִיל הָבָא, בְּלִ שְׁכֵן אִישׁ. בְּתַלְיִסָּר
 נְבִיעִין מְבוּעִין מִתְפָּרֵשֵׁן, אַרְבַּע
 בְּלַחוּדֵי אֶסְתֵּמְרוּ, תַּשְׁעָה אֲשָׁקִיּוֹן
 לְגוּפָא (נ"א לְגַנְתָּא) .

(תִּיקוּנָא קַדְמָאָה) מְקַמֵּי פִתְחָא
 דְּאֲדַנִּין, שְׁאֲרֵי יִקְרֹוּ
 לְאַתְתָּקֵן. (תַּנְיָנָא) נָחִית בְּשִׁפְרֹו
 בְּרִישָׁא דְּשִׁפּוּן. מִתְּהִי רִישָׁא לְהִאי
 רִישָׁא קָאִים. (תְּלִיתָאָה) אַרְחָא דְּנָפִיק

תַּחֲזוֹת תִּירִין נִיקְבִּין דְּפַרְדֵּשְׁקָא,
 לְאַעְפְּרָא חוֹבָה, דְּכַתִּיב (משלי יט)
 וְתַפְאֲרָתוֹ עָבֹר עַל פִּשְׁעֵי. (רביעאָה)
 תַּחֲזוֹת שְׁפֹזֹן אֶסְחָר שַׁעְרָא לְרִישָׁא
 אַחְרָא. (חמישאָה) אַרְחָא אַחְרָא נָפִיק
 תַּחֲזוֹתוֹי. (שתיאָה) חָפִי תַקְרוֹבְתָּא
 דְּבוֹסְמָא, לְרִישָׁא דְלַעֲיָלָא. (שביעאָה)
 תִּירִין תַּפְּוּחִין אַתְּחִזֹּן לְאַנְהָרָא
 בּוֹצִינִין. (תמינאָה) מוֹלָא דְכָלָא, תַּלְיִיא
 עַד לָבָא, בֵּיהּ תַלְיִין עֲלֵאִין וְתַתְּאִין.
 (תשיעאָה) אֵינֹן דְּתַלְיִין לָא נָפְקִין דָּא
 מִן דָּא. (עשיראָה) חָפִיִּין זַעֲרִין עַל
 גְּרוֹזָא (חד סר) דִּיקִירוֹ, רַבְרָבִין,
 מִתְּשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים. (תריסר)

(וְכַד) שְׁפֹזֵן אֶת־פָּנָיו מִכָּל סְטָרִין,
וְבָאָה לְמֵאן דְּנָשִׁיק מֵאֵינָן נְשִׁיקוֹן.
(תְּלִיסַר) בְּהָיָא מוֹלָא דְּכָלָא נְגִדִין
תְּלִיסַר מְשִׁיחִין דְּאַפְרָסְמוֹנָא דְּכָיָא.
כָּלָא בְּהָי מוֹלָא שְׁבִיחַ, וְסָתִים.

בְּזִמְנָא דְּמָטָא תְּשִׁירי, יִרְחָא
שְׁבִיעָאָה, מְשִׁתְּכֵי

(יִרְחִי) אֵלֶין תְּרִיסַר (ס"א תְּלִיסַר) בְּעֶלְמָא
עֲלָאָה וּמִתְּפַתְּחֵי תְּרִיסַר (ס"א תְּלִיסַר)
תְּרַעֵי דְּרַחֲמֵי, בְּהָחוּא זְמָנָא (ישעיה נה)
דְּרִשׁוּ יְהוֹנָדָב יֵאָדָרְנָהּ בְּהַמְצָאוֹ כְּתִיב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּנָשָׂא
עֵשֶׂב מִזְרִיעַ וְרַע עֵץ פְּרִי

וְגו' (בראשית א) תְּיִינְנוּ דְּכְתִיב (ויקרא טז)

וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה
לְחָדָשׁ בְּעָרֵב. (בְּהַאי זְמַנָּא) (דְּבָרִים ג)
אֲדָנִי יְהוֹה אַתָּה הַחַלּוֹת לְהִרְאוֹת
אֶת עַבְדְּךָ אֶת גִּדְּלֶךָ. יְהוֹה שְׁלֹמִים
בְּסִטְרוֹי. וְהָכֵא בְּרַחֲשׁוֹתָא דָּא
דְּאַרְעָא, לָא שְׁלֹמִים. יְהִי לָא כְּתִיב,
קָרִינָן. יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַּתָּאָה, וַיִּיצֹר
י' עֲלָאָה י' תַּתָּאָה, (יְהִי) י' עֲלָאָה, י'
תַּתָּאָה. ה' בְּגֻזִּיָּהּ. כְּלָלָא דְשְׁלִימוֹ.
שְׁלֹמִים, וְלָא לְכָל סִטְר. אַתְעֲקֹר
מֵהָא אַתְר שְׁמָא דָּא, וְאַשְׁתִּיל
בְּאַתְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יְהוָה יֵאָדָנָהּ
אַלְהִים. – ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד דִּיהִי,
נִשְׁבָּא דְכַרְדִּשְׁקָא דַּעֲתִיקָא,

לְוַעֲרָא דְאַנְפִּין בְּלֹא רוּחָא לֹא
 אֲתִקְיִים. בְּה"א, אֲשֶׁתְּכֹלֵל ה"א
 עֲלָאָה ה"א תִּתָּאָה, דְּכָתִיב (ירמיה א)
 אָהָה אֲדֹנִי אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפוֹי דְּקִטְפִּין, (צִירָא) בְּרוּחָא
 דְּמִתְקַלִּין, יח"ו. י' עֲלָאָה
 דְּאִתְעָטֵר בְּקִטְרָא (ס"א בְּעָטָרָא)
 דְּעִתִּיקָא, חֵיא קְרוּמָא עֲלָאָה
 דְּאִזְדָּבֵד וְסִתִּים. ה"א עֲלָאָה,
 דְּאִתְעָטֵר בְּרוּחָא דְּנוּקְבִין
 דְּפִרְדֵּי שְׁקָא, דְּנִפִּיק לְאַחֲיָא. ו'
 עֲלָאָה, בּוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוּתָא
 דְּאִתְעָטֵר בְּסִטְרוֹי, (ס"א בְּעָטְרוֹי)
 מִתְּפִשְׁטֵן אֲתוּזֵן לְכַתֵּר, וְאִתְּכֹלֵלֵי

בְּזַעֲרָא דְאַפִּין. בְּמַח דְּשִׁרְיָא
בְּגוּלְגֻלְתָּא, אֲשַׁתְּכַחוּ מִתְּפִשְׁטָן
בְּכַל גּוּפָא, לְשַׁכְּלָלָא כָּלָא. בְּעֵמֶר
נִקָּא. בְּד תְּלִי תְּלִיין אֵלִין אֲתוּזִין. בְּד
אֲתַגְלִי לְזַעֲרָא מִתִּישְׁבָן בִּיה אֵלִין
אַתוּזִין, וְאַתְקַרִי בְּחוּן.

יז"ד דַּעֲתִיקָא סְתִים בְּעֵטְרוֹי,
בְּגִין שְׁמָא לֹא אֲשַׁתְּכַח
ח"א אֲתַפְתַּח בְּאַחֲרָא וְאִינְקִיב
בְּתִרִין נוֹקְבִין, וְאַשְׁתְּכַח בְּתַקוּנִין.
וז' אֲתַפְתַּח בְּאַחֲרָא, דְּכְתִיב,
(שִׁיר הַשִּׁירִים ז) הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים.
בְּבוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא לְמַכְסִּיא
בְּתַחָא.

ו' לַעֲיָלָא ו' לַתַּתָּא, ה' לַעֲיָלָא
ה' לַתַּתָּא. י' לַעֲיָלָא וּבֵה לָא
אַשְׁתַּתַּף אַחֲרָא, וְלָא סָלִיק בְּהֵדָה,
בַּר רְמִיזָא דְרַמְיז בַּר אַתְנָגְלִיין
תִּירִין (בְּאוּרִייתָא) וּמִתְחַבֵּרן בְּחַד דְּרַגָּא,
חַד רַגְשָׁא בְּגִין לְאַתְפָּרשָׁא, וְד'
בְּלִילֵן בִּיז"ד וְי' בַּר אֶסְתֵּלֶק חַאי,
וְאַתְנָגְלִיין.

אַינזן בּוֹסְמִין דְּטִיפָסָא שְׂרִיקוֹן,
לָא עֲבָרִי (ס"א עֲבַד) לָא
מִתְעַבְבִּי בְּדוּכְתָּא, וְהַחֲיִזֵּת רְצוּזָא
וְשׁוּב. בָּרַח לָךְ אֵל מְקוֹמָךְ. אִם
תִּגְבִּיהַּ כְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין פּוֹכְבִּים שִׁים
קִנְךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ.

וְהוֹצֵא הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) דְּשֵׁא.
 אִימְתִּי, בַּד שְׂמָא אֲתִנְטַע.
 וּבְדִין אִוִּירָא נָפִיק, וְנִצּוּצָא אִזְדָּמָן.
 (תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְּרִישָׁא) חַד גּוּלְגַּלְתָּא
 אֲתַפְּשֵׁט בְּסִטְרוֹי, טָלָא מְלִי עֲלֶה,
 דִּתְרִי גּוּזִי.

תַּלְתָּ חֲלָלִין דְּאֲתָנוּן רְשִׁימוֹן,
 אֲתַגְלִיין בֵּיתָ. (תְּלִיתָא)
 אוּבְכִין (ס"א כְּעוּרְבָא) בְּעַרְבָאָה תַלְיִין
 עַל גּוּבִין עֲמִיקוֹן, דְּלָא יָכִיל
 לְמִשְׁמַע יְמִינָא וּשְׂמָאָלָא. הָבָא חַד
 אֲרַחָא לְעֵילָא דְקִין. (רְבִיעָאָה) מִצְחָא
 דְּלָא נָהִיר, קְטִטוּתָא דְעֲלָמָא. בַּר
 בַּר רַעְזָא אֲשַׁנַּח בֵּיתָ. (חֲמִישָׁאָה) עֵינִין

דתלת גווי, למרתת קמייחו
 אתסחן בחלבא דנהיר. כתיב (ישעיה
 לג) עיניך תראינה ירושלים נזה
 שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק ילין בה.
 נזה שאנן, עתיקא דסתים, עינד
 כתיב. (שתיטאה) חוטמא פרצופא
 דזעירא, לאשתמודעא. תלת
 שלחובין מתוקרין פנוקבוי. (שביטאה)
 דרגא עקימא, למשמע טב וביש.
 כתיב (ישעיה מב) אני יהוה ואהרונותי
 הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני
 אמית ואחיה. וכתיב (ישעיה מו) ואני
 אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא
 עשנו ולו אנחנו. (איוב כג) והוא באחד

וּמִי יִשְׁכְּבוּ. הוּא אֶקְרִי מֵאֵן דְּסִתִּים
וְלֹא נְשִׁיכִת, הוּא מֵאֵן דְּלֹא אֲזִידֵן
לְעֵינֵא. הוּא מֵאֵן דְּלֹא אֶקְרִי בְּשִׁמָּא
(ה"א ה"י).

א' בְּלִיר (הוא) ו' ו' בְּלִיר א' וְלֹא
בְּלִיר ח"ו. (ס"א ה"י) א' אֲזִיר
לְאֶפֶס. א"ף אֲזִיר לִיו"ד, יו"ד אֲזִיר
לִיו"ד, דְּסִתִּים מְבַל סְתִימִין, דְּלֹא
מִתְחַבְּרֵן בֵּיהּ ו"ד. וְיִי בַד לֹא נְהִיר
י' בּו"ד.

בַּד אֶסְתִּילֵק י' מִן ו"ד בְּחֻבֵי עֲלָמָא,
עֲרִייתָא דְּבִלָּא אֲשִׁתְּבַח, עַל דָּא
בְּתִיב (ויקרא יח) עֲרוֹת אֲבִיךָ לֹא
תַגִּילָה. וְבַד אֶסְתִּילֵק יו"ד מִן ה"א,

על דא בתיב וערות אפך לא תגלה
 אפך היא לא תגלה ערותה. אפך
 היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבינה
 תקרא וגו'.

פרקא תליתאה

תשעה תפנינן יקרין אתמסרו
 לדיקנא כל מה
 דאתמר ולא אתגלייא עלאה
 ויקרא אשתבח. (והוא) והא (ס"א דיקנא)
 גנזיה (ס"א יקרא) קרא.

תיקונא קדמא דדיקנא, נימין על
 נימין מקמי פתחא דאדנין
 עד רישא דפומא. (תנינא) מרישא

חַאי, עַד רִישָׁא אַחֲרָא אֲשַׁתְּבַח.
 (תְּלִיתָא) מִתְחֹת תֵּרִין נִקְבִין
 אַרְחָא מִלֵּיא דְלָא אֲתַחֲזִיא.
 (רביעא) עֲלֵעִין אֲתַחֲפִין מִחַאי
 גִיסָא וּמִחַאי גִיסָא. (תמישא) בְּהוּ
 אֲתַחֲזִין תְּפֹתִין סוּמְקִין בְּזוּרְדָא.
 (שְׁתִיתָא) בְּחַד חוּטָא תִלִין אוּכְמִין
 תְּקִיפִין עַד חֲדָי. (שְׁבִיעָא) שְׁפֹון
 סוּמְקִין בְּזוּרְדָא אֲתַפְנִין. (תְּמִינָא)
 זְעִירִין נְחֲתִין בְּגִרְזָנָא, וּמִחֲפִין
 קַדְלָא. (תְּשִיעָא) רַבְרְבִין וְזְעִירִין
 בְּגִידִין (ס"א נְגִידִין) (ס"א נְחֲתִין) בְּשִׁקְלָא.
 בְּאַלִין אֲשַׁתְּבַח גִיבֵר וְתִקִיף מֵאן
 דְאֲשַׁתְּבַח.

בְּתִיב (תהלים קיח) מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי
 יְהוָה, תִּשְׁעָה אָמַר דָּוִד עַד
 כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, לֹא־סָחָרָא וְלֹא־אִנָּה
 עָלָיו. וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ, דְּשָׂא, עֵשֶׂב,
 מִזְרִיעַ, זֶרַע, לְמִינֵהוּ, וְעֵץ עוֹשֶׂה
 פֶּרִי, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ, לְמִינֵהוּ
 (בראשית א, יב), תִּשְׁעָה אֲלֵין אַתְּעָקְרוּ
 מִשְׁמָא שְׁלִים, וְאֲשִׁתִּילוּ לְבַתָּר
 בְּשִׁמָּא שְׁלִים, דְּבְתִיב (שם ב, ח) וַיַּטֵּעַ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֶחֱדָנוּ. תְּקוּנָן
 דְּדִיקְנָא בְּתַלְיָסַר אֲשַׁתְּבָתָן, אִיהִי
 דְּהִיא עֲלָאָה, תַּתָּאָה בְּתִשְׁעָה
 אַתְחִזּוֹן, כ"ב אַתְחִזּוֹן אַתְגְּלִיפוּ
 בְּגוּוּנִיהוֹן (ס"א בְּגִינְהוֹן) •

על האי (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה
 דיקנא), חלמא דאחיד דיקנא
 דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאשיט
 ידיה ליה ינדע דשלים במאריה), שלים
 במאריה, שנאין תחותי יכנעון, כל
 שכן דיקנא עלאה דנהירא בתתאה
 (ס"א לתתאה), דעלאה רב חסד אקרי,
 בזעירא חס"ד סתם, בר אצטריך
 נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (ס"א
 בידיה הא מתרחיץ. דהא בשלם עם מאריה, ושנאוי
 יכנעון תחותי ודין הוא בדיל דחזא בחלמיה, כל
 שכן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא
 נהיר לתתאה, אריה עלאה רב בחסד אקרי, בזעירא
 חסד סתם).

בְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעוּ חַמּוֹם
 שְׂרִין נֶפֶשׁ חֵיה (שם א, כ),
 בְּלוֹמַר (נ"א ח"י ז"ה) י"ה, אֶתְפֶּשֶׁט
 נְחִירוֹ דְּדָא בְּדָא, בְּלָא אֶתְרַחֲשִׁין
 בְּזִמְנָא חֲדָא, מִים טָבָאן מִים בִּישָׁן,
 בְּגִין דְּאֹמַר יִשְׂרָעוּ, אֶתְבְּלָלוּ דָּא
 בְּדָא, חֵיה עֲלָאָה, חֵיה תַּתָּאָה, חֵיה
 (דף קע"ח ע"א) טָבָא, חֵיה בִּישָׁא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם (שם כו),
 חָאָדָם לָא בְּתִיב, אֶלָּא
 אָדָם סָתָם, לְאַפְקָא אָדָם דְּלֵעִילָא,
 דְּאֶתְעָבִיד בְּשִׁמְא שְׁלִים, בְּד
 אֶשְׁתָּלִים דָּא, אֶשְׁתָּלִים דָּא.
 אֶשְׁתָּלִים דְּכַר וְנוֹקְבָא לְאַשְׁלָמָא

בְּלֵא, יְהוּ"ה סְטָרָא דְדִבְרֵי, אֱלֹהִים
 סְטָרָא דְנִיקְבָּא. אֶתְפֶּשֶׁט דְּכוּרָא,
 וְאֶתְתֵּקַן בְּתַקְוֹנָי, בְּאַמָּא, בְּפוּמִיה
 דְּאַמָּה, מִלְכִּין דְּאֶתְבְּטְלוּ חָבָא
 אֶתְקַיְימוּ.

דִּינִין דְּדְכוּרָא תְּקִיפִין בְּרִישָׁא,
 בְּסוּפָא גִיחִין, דְּנִיקְבָּא
 בְּאִיבָבָא. וְי"ה קוֹנְטִירִין דְּקִיטוּרָא,
 בְּעֵטְפוֹי שְׁקִיעִין, וְזַעֲרָא
 בְּגוּוּהָא אֲשֶׁתִּבַּח. אִי אֶתְבְּסִמּוּ
 דִּינִין בְּעָא עֲתִיקָא. אֲתָא חוּיָא
 עַל נִיקְבָּא, וְקִינָא דְּזוּהָמָא
 אֶתְתֵּקַן בְּגוּוּהָ, לְמַעַבְד מְדוּרָא
 בִּישָׁא, דְּכִתִּיב (שם, ד, א)

וְתַהֲרֵנּוּ וְתַלְדֵּנּוּ אֶת קִנְיָא דְּמַדְוָרָא
דְּרוּחִין בִּישׁוּן, וְעֲלֵעִילִין וְקַטְפוּרִין
אֶתְקִין בֵּיתָא.

בְּתַאי אָדָם בְּתִרִין בְּכָלֵל וּפְרִט
אֶתְכָלְלֵנּוּ, בְּפִרִט וּכְלָל,
שׁוֹקֵן וְדְרוּעִין, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, דָּא
אֶתְפִּלֵּג בְּסִטְרוּי. אֶתְתַּקֵּן דְּבַר
וְנוֹקְבָא יח"ו, י' דְּבַר, ה' נוֹקְבָא, ו'
בְּתִיב (שם ה, ב) זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם,
וַיִּבְרָךְ אוֹתָם, וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.
דִּיִּזְקָנָא וּפְרָצוּפָא דְּאָדָם, יְתִיב עַל
בְּרִסְיָא, וּבְתִיב (יחזקאל א, כו) וְעַל
דְּמוֹת חֲפָסָא דְּמוֹת בְּמִרְיָה אָדָם
עָלִיו מְלַמְעָלָה.

דְּבַר אַחֵר, (בראשית א, כ) יִשְׁרְצוּ
 חַמִּים, תִּרְגְּמוּ יִרְחֵשׁוּן,
 בְּלֹא מֶרַחֲשֵׁן בְּשִׁפּוּזִיהָ
 פְּתִיגָא צְלוּתָא, בְּזִכּוּתָא, וּבְנִקְיוֹת
 דְּעֵתָא, וּבְמִיא חֹה רַחִישׁ נִפְשָׁא
 חִיתָא.

וְכַד בְּעִי בַר נָשׁ לְסִדְרָא צְלוּתִיהָ
 לְמֵאֲרִיָּה, וְשִׁפּוּזִיהָ מֶרַחֲשֵׁן
 בְּחַאי גְּזוּנָא מִתְתָּא לְעֵילָא, לְסִלְקָא
 יִקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, לְאַתֵּר דְּשִׁקּוּ
 דְּעֵמִיקוּ דְּבִירָא, נְגִיד וְנָפִיק, לְבִתֵּר
 יִנְגִיד לְאַמְשָׁבָא מְלַעֲיָלָא לְתֵתָא,
 מִתְחֵוּא שְׁקִיָּא דְּנַחֲלָא, לְכַל דְּרָגָא
 וְדְרָגָא, עַד דְּרָגָא בְּתֵרָא

לֹא־מִשְׁבָּא נִדְבָה לְבָלָא מֵעֵילָא
 לְתַתָּא, לְבַתֵּר בְּעֵי לְקִשְׁרָא קִשְׁרָא
 בְּבָלָא, קִשְׁרָא דְבִנְיָה דְמַהֲמִנּוּתָא,
 וַיַּעֲבֹדוּן בָּל מִשְׁאֲלוֹהִי, בֵּין שְׂאֲלֵתָא
 דְּצַבּוּרָא בֵּין שְׂאֲלֵתָא דִּיחִידָא.

וְשְׂאֲלֵתָא דְּאִית לְבַר נָשׁ לְשְׂאֲלָא
 מִמַּאֲרִיָּה, הֵן מְסֻדְרוֹת
 בִּט' גְּזוּנִי: אִית בְּאַלְפָא בִּיתָא.
 וְאִית בְּאֲדָבֵר מְכִילּוֹהִי דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, (שְׁמוֹת לֵד, ו) רַחוּם וְחֲנּוּן
 וְגו'. אִית בְּשִׁמְתָן יִקְרֹן דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּגוֹן אֶחְיָה, יְהִי, יְהוּ,
 אֵל, אֱלֹהִים, יְהוָה יֵאָחֲזֵנּוּ צְבָאוֹת,
 שְׂדֵי, אֲדָנִי.

אית בעשר ספירות, בגון מלכות
 יסוד חור נצח תפארת גבורה
 חסד בינה חכמה כתר. אית
 באדפר צדיקיא, בגון האבות
 והנביאים והמלכים. אית בשירי
 ובתושבתי, דאית בהון קבלה
 אמיתית. ועילא מנהון מאן הידע
 לתקן תקונין למאריה בדרקא יאות.
 ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא.
 ואית מאן הידע לחמשיך שפעא
 מעילא לתתא. ובכל ט' גווי
 אלין צריכא פונה גדולה, ואי לא,
 עליה קרא דכתיב (שמואל א' ב, ל) ובזי
 יקלנו.

וּבְכַוֵּנַת אָמֵן, דִּהוּא כְּלִיל תְּרִין
שְׁמֵהּ יְהוָה אֲדֵנִי,
וְהָאֶחָד גָּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרַבּוּהִי, בְּאוֹצַר
הַנֶּקְרָא הֵיכַל, וְהוּא רָמוּז בַּפִּסּוּק
(חֲבֻקָּק ב', כ) וַיְהוֹנָאֵה יֵאֱחָדוּנְהוּ בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ
הֵם מִפְּנֵיו, וְלָדָא רָמוּז רַבּוּתֵינוּ

וּבְכַוֵּנַת אָמֵן, דִּהוּא כְּלִיל תְּרִין שְׁמֵהּ יְהוָה אֲדֵנִי
שֶׁהוּא כּוֹלֵל ב' שְׁמוֹת הוּיָה אֲדֵנִי, כִּי אִמֵּן גִּימַטְרִיָּה
צ"א וְכֵן אֱלוֹ הַב' שְׁמוֹת הֵם בְּגִימַטְרִיא צ"א, (כְּלוּמַר
שִׁכּוֹן לִיחַד אֱלוֹ הַב' שְׁמוֹת שֶׁהֵם סוּד יַחְדוֹ זו"ן), וְהָאֶחָד
גָּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרַבּוּהִי, בְּאוֹצַר הַנֶּקְרָא הֵיכַל, וְהֵם
הוּיָה, שֶׁהוּא ז"א, גּוֹנֵז טוֹבוֹ שֶׁהוּא הַחֲסֵד, וּבְרַכּוּתֵיו
שֶׁהִיא הַגְּבוּרָה בְּאוֹצַר הַנֶּקְרָא הֵיכַל, שֶׁהוּא שֵׁם
אֲדֵנִי שֶׁבְּגִימַטְרִיא הֵיכַל שֶׁהִיא מַלְכוּת, וְהוּא רָמוּז
בַּפִּסּוּק, "וְה' בְּהֵיכַל קִדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵיו", פְּרוּשׁ שֵׁם
הוּיָה מְלוּבֵשׁ בְּשֵׁם אֲדֵנִי שֶׁבְּגִימַטְרִיא הֵיכַל כְּמִנִּין
הֵם בְּסוּד הַיַּחְדוּד, וְלָדָא רָמוּז רַבּוּתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָּה

וְכִרְזָנָם לְבִרְכָּהּ, כֹּל טוֹב הָאָדָם
בְּבֵיתוֹ, שְׁנֵאמַר (במדבר יב, ז) כֹּל
בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, וּמִתְרַגְּמִינָן כֹּל
דְּעָמִי.

וְאִי מְכֻוֵּן כֹּל חַד וְחַד מִט' גְּוִינִי
כְּדָקָא יְאוּת, דָּא הוּא בַר נֶשׁ
דְּאוּקִיר לְשִׁמָּא דְּמֵאֲרִיָּה, לְשִׁמָּא

ולזה רמזו רז"ל: כֹּל טוֹב הָאָדָם בְּבֵיתוֹ, פרוש כל
הטוב של אדם (שבגימטריא מ"ה שהוא שם הויה
במילוי אלפי"ן) גנוז במלכות, שְׁנֵאמַר (במדבר יב)
כֹּל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, וּמִתְרַגְּמִינָן כֹּל דְּעָמִי, פירוש
במלכות.

וְאִי מְכֻוֵּן כֹּל חַד וְחַד מִט' גְּוִינִי כְּדָקָא יְאוּת, ואם
מכוון בכל אחד ואחד מִט' אופני התפלה כראוי
להיות, דָּא הוּא בַר נֶשׁ דְּאוּקִיר לְשִׁמָּא דְּמֵאֲרִיָּה
לְשִׁמָּא קְדִישָׁא, זהו האדם המכבד את שם אדונו

קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא כְּתִיב כִּי מִכְבְּדִי
אֲכַבֵּד וּבְנֵי יִקְלוּ, אֲכַבֵּד בְּעֵלְמָא
דִּין, לְקַיִים וְלִמְעַבֵּד כָּל צָרְכוּי, וְיַחְזִין
כָּל עַמְמֵי אֶרְעָא אֲרִי שְׂמָא דִּיהוָה
יִתְחַלּוּ אֶתְקַרֵּי עָלֶיהָ, וְיִדְחִלוּן מִנֶּיהָ.
וּבְעֵלְמָא דְאֵתִי יִזְכִּי לְמִיָּקָם בְּמַחֲצִית
חֲסִידִים, אֵף עַל פִּי דְלֹא קַרִּי כָּל

שהוא שם הקדוש (מלכות), ועל דא כתיב כי מכבדי
אכבד ובני יקלו, אכבד בעלמא דין, לקיים ולמעבד
כל צרכוי, אכבדו בעולם הזה לקיים ולעשות כל
צרכוי, ויחזין כל עממי ארעא ארי שמה דה' אתקרי
עליה, וידחלו מניה ויראו כל עמי הארץ כי שם
הויה נקרא עליו ויראו ממנו, ובעלמא דאתי,
יזכי למיקם במחיצת חסידים, ובעולם הבא
יזכה לעמוד במחלקת החסידים, אף על פי דלא
קרי כל צורכיה, אף על פי שלא קרא בתורה

צור־בִּיה, בִּינִין דְּזֻכָּה לְאַשְׁגָּחָא יְדִיעַת
מֵאֲרִיָּה, וְאִיבִיוֹן בִּיה בְּדָקָא יָאוּת.

מֵאִי וּבִי יִקְלוּ, דָּא הוּא מֵאן דְּלֹא
יָדַע לְיַחְדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא,
וְלִקְשָׁרָא קִשְׁרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא,
וְלֵאמֹשְׁכָא לְאַתָּר דְּאַצְטְרִיךְ,

כל צרכו, בִּינִין דְּזֻכָּה לְאַשְׁגָּחָא יְדִיעַת מֵאֲרִיָּה,
וְאִיבִיוֹן בִּיה בְּדָקָא יָאוּת, כִּיּוֹן דְּזֻכָּה לְהִתְבּוֹנֵן
וּלְדַעַת בִּידִיעַת אֲדוֹנוּ בְּשַׁעָה שְׂמֵתִפְלִל וּכְיוּן
בו כְּרָאוּי.

מֵאִי וּבִי יִקְלוּ עַל מִי נֹאמַר פְּסוּק זֶה? דָּא הוּא מֵאן
דְּלֹא יָדַע לְיַחְדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא, זֶה הוּא מִי שְׁאִינוּ
יודע ליחד את השמות הקדושים, (כלומר שלא
רצה ללמוד איך ליחד את השמות הקדושים), וְלִקְשָׁרָא
קִשְׁרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, ולקשר את קשר הספירות
שֶׁל עוֹלָם הַאֲצִילוֹת הַנִּקְרָא אֲמוּנָה, וְלֵאמֹשְׁכָא

וְלֹאֲזָקִיר שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה, טַב לִיָּה
דְּלֹא אֶתְבְּרִי, וְכֹל שְׁכָן מֵאן דְּלֹא
אֶתְבְּוֹן בְּאִמֵּן.

(דף קע"ח ע"ב) לְאַתֵּר דְּאַצְטְרִיָּד, וּלְהַמְשִׁיךְ אֶת
הַשְּׁפַע לַמָּקוֹם שְׁצִרִיךְ, וְלֹאֲזָקִיר שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה
טַב לִיָּה דְּלֹא אֶתְבְּרִי טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא הִיָּה נִבְרָא,
וְכֹל שְׁכָן מֵאן דְּלֹא אֶתְבְּוֹן בְּאִמֵּן כֹּל שְׁכָן
מִי שֶׁלֹּא נִתְכַּוֵּן בְּאִמֵּן (וְכִמּוֹ שֶׁהֵבִיא לַעִיל שְׁאִמֵּן
גִּימְטְרִיָּה ב' שְׁמוֹת הוּי"ה וְאִדְנ"י) (תוֹכֵן דְּבִרֵי זוֹהַר
הַסּוּלָם וּמִפְרָשִׁים).

[רָאָה עוֹד זוֹהַר הַקָּדוֹשׁ (פֶּרֶשֶׁת נח בְּתוֹסֶפֶתָא דָּף ס"ב:),
תִּיקוּנֵי זוֹהַר יט, מ, וז"ל: וְדָא אִיְהוּ הָעוֹנָה אִמֵּן בְּכָל כַּחוֹ,
בְּהִיָּה כ"ח, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, הָעוֹנָה
אִמֵּן בְּכָל כַּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גִּזֵּר דִּינוֹ שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה,
וּבְגִיָּה אֶתְמַר (תַּהֲלִים צג ב) נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאֲזַ מַעוֹלָם
אֶתְהָ, וְבִיָּה (אִיכָה ה יט) אֶתְהָ יְהו"ה לְעוֹלָם תִּשָּׁב, אֶתְהָ,
הֵהוּא דְּאֶתְמַר בִּיָּה אֶבִּינוּ מִלְּפָנֵינוּ אֶבִּינוּ אֶתְהָ, וּמֵאִי נִיְהוּ
אֶבִּינוּ אָב הֶרְחָמֵן. רָאָה הַשְּׁמֻטוֹת בְּסוּף הַסֵּפֶר].

וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּמִרְחִישׁ בְּשִׁפְוֹתֶיהָ בְּנִקְיוֹתָא דְּלָבָא,
בְּמִיָּא דְּמִנְקִי, מֵאִי כְּתִיב בְּהִדְיָה,
(בראשית א, כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה
אָדָם, כְּצֶלְמֵנוּ בְּשִׁבְלֵנוּ אֶדְמֵנוּ בְּדִמּוּתֵנוּ
לִי־יִחְדָּא צִלָּם וְדִמּוּתֵנוּ בְּדִקְא יָאוּת, (שם)
וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתֵּי הַיָּם. (עד כאן ד"א).

וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּמִרְחִישׁ בְּשִׁפְוֹתֶיהָ בְּנִקְיוֹתָא דְּלָבָא,
וְעַל כֵּן כָּל מִי שְׁמִרְחִישׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּשִׁפְתָיו בְּנִקְיוֹן
הַלֵּב, (מלהרהר דברים אחרים, המפריעים לכוונת
התפילה), בְּמִיָּא דְּמִנְקִי, הֵינּוּ אַחֵר שְׁטִיהֵר עֲצֻמוּ
בְּמִים הַמְטָהֲרִים (במקוה טהרה), מֵאִי כְּתִיב בְּהִדְיָה,
מֵה כְּתוּב עֲלֵיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׁבִרָא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת בְּנֵי הָאָדָם כְּצֶלְמֵנוּ בְּשִׁבְלֵנוּ
אָדָם דִּידַע לֵאחְדָּא צִלָּם וְדִמּוּתֵנוּ בְּדִקְא יָאוּת, כְּלוּמַר:
ז"א הַמְכֻנָּה צִלָּם וְהַמְלֻכּוּת הַמְכֻנָּה דְּמוּת, עַל יְדֵי
זֶה וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתֵּי הַיָּם וּשְׁלֹטוֹ בְּכָל, וְיוֹשְׁפֶע שְׁפַע רַב

פֿרָקא רביעאָה

עתיקא טמיר וסתים, זעירא
דאנפין אתגלייא ולא
אתגלייא, דאתגלייא באתון כתיב,
דאתבסייא סתים באתון, דלא
מתיישבן באתרוי, בגין דאיהו לא
אתיישבו ביה עלאין ותתאין.

בכל העולמות על ידיהם. [עד כאן הדבר אחר שפתח בו
לעיל (דף קעז ע"ב) וזה לשונו שם (עם תרגום ללשון הקודש): דְּבַר
אֲחֵר, לְשָׂרְצוֹ הַמַּיִם, תִּרְגּוּם יִרְחָשׁוּ, כְּלוֹמַר כִּד מִרְחָשִׁין בְּשִׁפּוֹתֵיהֶ
פִּתְגָמֵי צְלוֹתָא הֵינּוּ כְּשִׁמְתִּנּוּעֵצוֹת שְׁפָתָיו דְּבַרֵּי תַפְלָה בְּזִכּוֹתָא
בְּזִכּוֹת הַלֵּב וּבְנִקּוּיֹת דַּעְתָּא וּבְנִקּוּיֹת הַדַּעַת מְכַל מַחֲשָׁבוֹת
אֲחֵרוֹת וּבְמִיָּא וּבְטִהְרַת הַמַּיִם, יִזְכָּה לְכַרֵּר הַבְּרוּרִים שְׁבָמִים
הָאֲדִירִים שֶׁהֵם הַמְּלָכִים שְׁמָתוֹ, הוּא רַחֲשִׁשׁ נִפְשָׁא חֵיתָא הוּא
רוּחַשׁ וּמִכְבֵּר אֶת הַנְּצוּצוֹת הַקְּדוּשִׁים מֵהֶם, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם נִפְשָׁ
חֵיהֶ בְּסוּד תַּחֲתִית הַמַּתִּים] (תוכן דברי זוהר הסולם ומפרשים).

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ
חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וּרְמֵשׁ
וְגו' (שם כד), תִּיּוֹנוּ דְּכֶתִיב (תהלים לו,
ז) אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה וְיִחְוֶה
יֶאֱחֻדְנֵהּ, חַד בְּכֹלֶּלָא דְּאַחֲרָא
מִשְׁתַּבַּחָא. בְּהֶמָּה בְּכֹלֶּלָא דְּאָדָם,
(ויקרא א, ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
קָרְבָן לַיהוָה יֶאֱחֻדְנֵהּ, מִן הַבְּהֶמָּה,
מִשִּׁים דְּאַתְבָּלָל בְּכֹלֶּלָא דְּאָדָם.

כַּד נָחַת אָדָם דִּלְתַּתָּא (דף קע"ח ע"ב)
בְּדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה, אֲשַׁתְּכַחוּ תִּרְיִן
רוֹחִין מִתִּרְיִן סְטֵרִין דִּימִינָא
וּשְׂמָאֲלָא בְּלִיל אָדָם, דִּימִינָא
נִשְׁמָתָא קִדִּישָׁא, דְּשְׂמָאֲלָא נֶפֶשׁ

חַיָּה. חָב אָדָם אֶת־פֶּשֶׁט שְׂמַאלָא,
וְאֶת־פֶּשְׁטוֹ אֵינָן בְּלָא גּוּפָא.

כֹּד מִתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא, אֲתִי־לָדֹן
בְּחַאי חַיָּה דְּאוּלָּידַת (רוחין)
סְגִיאוֹן בְּקִטְרָא חָדָא. כ"ב אֲתִנּוּן
סְתִימִין, כ"ב אֲתִנּוּן אֲתִנְגְּלִיין, י'
סְתִים י' גְּלִיָּא, סְתִים וְגְלִיָּא,
בְּמִתְקַלָּא דְּמַפְסִין, אֲתִקְלוֹ.

י' נִפְקִין מִנִּיה דְּכֵר וְנוֹקְבָא ו"ד,
בְּחַאי אֲתֵר ו' דְּכֵר ד' נּוֹקְבָא,
בְּגִין דָּא, ד"ו תִּרִין, ד"ו דְּכֵר וְנוֹקְבָא,
ד"ו תִּרִין, קַפְלִין תִּרִין. י' בְּלַחֲדוּי
דְּכֵר, ה' נּוֹקְבָא, ה' ד' תְּנוּת
בְּקַדְמִיתָא, וּמִדְּאַתְעַבְרַת בִּי בְּגוּה,

(אולידת) אַפִּיקַת ו', (הרי פי בה' אית ד", וכי' אית ה"ה, הרי יה"ו), אַתְחַזִּי יו"ד בְּחַזְוִיהַ, בְּלָא דיה"ו. מְדַאפִּיקַת יו"ד דְּהוּא דְּבַר, וְנוֹקְבָא אַתְיִישְׁבַת, לְבַתָּר, וּמִבְּסִיָּא לְאַמָּא.

וִירָאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו, ב) תִּיַּנּוּ דְּבַתִּיב, (יהושע ב, א) שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מְרַגְלִים חָרַשׁ לֵאמֹר, מַאי בְּנוֹת הָאָדָם, דְּבַתִּיב (מלכים א' ג, טז) אִז תִּבְאֵנָה שְׁתֵּי נָשִׁים זִנּוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ, בְּגִינִיחוֹן בְּתִיב (שם כח) כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקֶרְבוֹ וְגו'. אִז תִּבְאֵנָה, וְלֹא בְּקֶדְמִיתָא, בְּקִיסְטָרָא

דְּקִיטוּרֵי דְּפִיגְאן. תִּרְיִן מִתַּחֲבָקֵן הֵו
 לְעִילָא, נַחְתּוּ לְתַתָּא, יִרְתּוּ עַפְרָא,
 אֲבָדּוּ חוּלְקָא טָבָא דְּהוּה בְּהוּ,
 עֲטָרָא דְּבוּמְלָא (ס"א דְּחִמְלָא), וְאַתְעֵטֵר
 בְּקוּסְטָא דְּעֵנְבָא.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָחֲזֶנּוּ אֶל מֹשֶׁה מִה
 תִּצָּעַק אֵלַי (שמות יד, כו),
 אֵלַי דִּיִּיקָא, דְּבֵר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּסְעוּ, וַיִּסְעוּ דִּיִּיקָא, בְּמִזְלָא הוּה
 תִּלְי, דְּבָעָא לְאוּקוּר דְּקִנְיָה
 (שמות ט"ז, כו) וְהִישָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
 וְהֶאֱזֶנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ בָּר חֻקָּיו,
 עַד כָּאן, כִּי אֲנִי יְהוָה יֵאָחֲזֶנּוּ
 רַבָּאִיד, לְחַאי דִּיקָא.

פּרְקָא חֲמִישָׁא

הוּי גוּי חוּטָא עִם כְּכַד עוֹן, זְרַע
מִרְעִים בָּנִים וְגו' (ישעיה א, ד),
שְׁבַעָה דְרָגִין, יו"ד ה"ה ו"ה ח"י, ו"ו
אֲפִיק ד', ה"ה חו"י, ה"ה אֲפִיק ו"ו,
ד"ו לְבַר, אֲסִתִּיר אָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא,
דְּאִינוּן ד"ו, דְּכַתִּיב בָּנִים מִשְׁחִיתִים.
בְּרֵאשִׁית בָּרָא, בְּרֵאשִׁית
מֵאמַר, בָּרָא חֲצִי
מֵאמַר, אָב וּבֵן, סְתִים וְגִלְיָא,
עֵדֵן עֲלָאָה דִּסְתִים וְגִנְיֵן, עֵדֵן
תַּתָּאָה נָפִיק לְמַטְלָלִי (ס"א
לְמַטְלָנוּי) וְאִתְגַּלְיָא, יְהוָה, יְה.
אֱלֹהִים, אֵת, אֲדָנִי אֶתְּיָה, יְמִינָא

וְשִׁמְאֵלָא בְּחָדָא אֲשֶׁתֶּתְפוּ. הַשְׁמֹם
 וְאֵת, דְּכֶתִיב (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' כט, יא)
 וְהַתְּפֹאֶרֶת וְהַנִּצָּח, אֵינֹן בְּחָדָא
 אֲשֶׁתֶּתְפוּ, הָאָרֶץ דְּכֶתִיב (תְּהִלִּים ח, ב)
 מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ, (ישעיה ו,
 א) מֵלֵא כָל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ.

יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמֶּם (בראשית א, ו)
 לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֶּדֶשׁ וּבֵין קֶדֶשׁ
 הַקֶּדֶשִׁים, עֲתִיקָא לְזַעֲרָא, אֲתַפְּרֵשׁ
 וְאֲתַדְּבֵק, לָא אֲתַפְּרֵשׁ מִפֶּשׁ. פּוֹמָא
 מִמֵּלֵל רַבְרָבָן, אֲנִתִּיק וְאֲתַעֲטֹר
 בְּכֶתְרִין זַעֲרִין, בְּחַמְשָׁה זֵינִין מֶם,
 וּכְתִיב (במדבר יט, יז) וְנָתַן עָלָיו מֶם
 חַיִּים, (ירמיה י, י) הוּא אֱלֹהִים חַיִּים

וּמִלֵּךְ עוֹלָם, (תהלים קטז, ט) אֶתְהַלֵּךְ
לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
(שמואל א' כה, כט) וְהִיטָה נֶפֶשׁ אֲרָנִי
צְרוּרָה וְגו', (בראשית ב, ט) וְעֵץ הַחַיִּים
בְּתוֹךְ הַגֵּן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י,
בֵּין מַיִם לַמַּיִם, מַיִם שְׁלִימִין וּמַיִם
דְּלָא שְׁלִימִין, רַחֲמִין שְׁלִימִין רַחֲמִין
דְּלָא שְׁלִימִין.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשָׁנִים הוּא
בְּשָׁר (שם ו, ג), וַיֹּאמֶר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
כֹּד אֶתִּי שָׁבָא בּוֹעִירָא, מִכָּאן (לומר)
דְּכַר בְּנֵשׁ אֹמְרוֹ (נ"א דְּכַד אֹמֵר בְּשֵׁם אֹמְרוֹ),
דְּעִתִּיקָא סְתִים קְאָמֵר, לֹא יִדּוֹן רִנְתִּי

בְּאָדָם דְּלֵעִילָא, מְשֻׁם דְּבִתְחוּא
 רוּחָא דְּאִתְנַשְׁבָּא מִתְרִין נִיקְבִין
 דְּפִרְדִּי שְׁקָא, מְנִשְׁךָ לְתַתָּאי, וּבְגִין כָּךְ
 בְּתִיב (יְמֵי עוֹלָם) (שם) וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה
 וְעֶשְׂרִים שָׁנָה, יו"ד שְׁלֹמִים, וְלֹא שְׁלֹמִים
 י' בְּלִחְוֹדָיו מֵאָה, תְּרִין אֲתָנוּן תְּרִין
 זְמָנִין, מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה. י'
 בְּלִחְוֹדָיו כֹּד (דף קע"ט ע"א) אֲתַנְגְּלִיא
 בְּזַעֲרָא, אֲתַמְנֶשֶׁךְ בְּעֶשֶׂר אֲלָפִין
 שָׁנִין, מִכָּאן בְּתִיב (תהלים קלט, ה)
 וְתִשֶׁת עָלַי כִּפְכָּה.

תַּנְפִּילִים הָיוּ בְּאֶרֶץ (בראשית ו, ד),
 חֵינּוּ דְּבִתִּיב (שם ב, י)
 וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רָאשִׁים,

מֵאַתֵּר דְּאַתְפָּרֶשׁ גִּנְתָּא, אֶקְרוּ
הַנְּפִילִים, דְּכְתִיב וּמִשָּׁם יִפְרֹד.
הָיוּ בְּאֶרֶץ בִּימֵי הָהֵם, וְלֹא
לְבַתֵּר וּמִנָּא, עַד דְּאַתָּא יְהוֹשֻׁעַ,
וּבְנֵי הָאֱלֹהִים אֶתְטַמְּרוּ עַד דְּאַתָּא
שְׁלֹמֹה, וּבְנֹת הָאָדָם אֶתְבְּלְלוּ,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב (קהלת ב, ח)
וְתַעֲנוּגוֹת, תַּעֲנוּגוֹת קָאֲרִי תַעֲנוּגִים
לֹא קָאֲרִי. בְּנֵי הָאָדָם דְּאַתְרֻמִּיז (נ"א
דְּאַתְרֻמִּיז) מִחָא, רוֹחִין אַחֲרָנִין דְּלֹא
אֶתְבְּלְלוּ בְּחֻכְמָה עֲלָאָה, דְּכְתִיב
(מלכים א' ה, כו) וַיְהִי־לֵיהֶם יֶאֱחָזְנִי
נָתַן חֻכְמָה לְשְׁלֹמֹה, וּבְכְתִיב (שם)
יֶאֱחָזְנִי מִכָּל הָאָדָם, מִשּׁוּם

דְּהֵי לָא אֲתַבְּלִדוּ בְּאָדָם, וַיְהוֹזֵאֵהָ
 יֶאֱהוּנָנִי נָתַן חֲכָמָה, ה' עֲלָאָה, וַיַּחֲכֵם,
 דְּמִינָה אֲתַחֲכֵם לְתַתָּא. הֵמָּה
 הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲזִלִם, עֲזִלִם
 דִּלְעִילָא, אַנְשֵׁי הַשֵּׁם, דְּאֲתַנְהֵגֵן
 בְּשָׂמָא, מֵאֵי שְׂמָא, שְׂמָא קַדִּישָׁא,
 דְּאֲתַנְהֵגֵן בֵּיהּ דִּלָּא קַדִּישִׁין לְתַתָּא,
 וְלָא אֲתַנְהֵגֵן אֱלָא בְּשָׂמָא, אַנְשֵׁי
 הַשֵּׁם סְתָם, וְלָא אַנְשֵׁי יְהוּ"ה, לָאו
 מְסֻתִּים סְתִימָא, אֱלָא גְרִיעוּתָא, וְלָא
 גְרִיעוּתָא, אַנְשֵׁי הַשֵּׁם סְתָם, מְבַלְלָא
 דְּאָדָם נִפְקוּ, בְּתִיב (תהלים מט, יג) וְאָדָם
 בִּיקָר בַּל יִלִּין, אָדָם בִּיקָר, בִּיקִירוֹ
 דְּמִלְכָּא, בַּל יִלִּין, בְּלָא רוּחָא.

תְּלִיסַר מַלְכֵי קַרְבָּא, בְּשַׁבְעָה,
שַׁבְעָה מַלְכֵי בְּאֶרֶא
אַתְחִיאוּ, נְצִיחֵי קַרְבָּא, תְּשַׁע
דְּסֻלְקִין בְּדִרְגִין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן,
וְלִית דְּיֻמְחֵי בִידִיהוֹן. חַמְשָׁה
מַלְכֵי קְוִימִין בְּבְחִילוֹ, לְקַמֵּי
אַרְבַּע לָא יִבְלִין לְמִיקָם, אַרְבַּע
מַלְכֵי נַפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע,
בְּחוֹן תְּלִיין בְּעַנְבִין בְּאַתְבָּלָא,
צְרִירִן בְּחוֹ, שַׁבְעָה רַחֲיִטִין
סְתָרִין סְתָרוּתָא, וְלָא קְוִימִין
בְּדוּכְתִּיחוֹ. אֵילָנָא דְּמַבְסָם יְתִיב
בְּגוֹ, בְּעַנְפוֹי אַחֲדָן וּמַקְנָן
צַפְרִין. תְּחוּתוֹי תַּטְלֵל חִיּוּתָא

דְּשִׁלְיָטָא בְּהָהוּא אִילָנָא בְּתִירִי
בְּבִישׁוֹן, לְמִיחָד בְּשַׁבָּעָה סְמִכִין
סְחָרְנִיה, בְּאַרְבַּע חִזּוֹן, מִתְּגַלְגָּלִין
בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חֲזִינָא דְּרַחִיט בִּש"ע דְּלֹגְגִין, דְּלִיג
עַל טוֹרִין, מְקַפֵּץ עַל
גְּבַעְתָּא, דְּכְתִיב (שיר השירים ב) מְדַלֵּג
עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת.
זְנִבִיה בְּפּוּמִיה, בְּשִׁנּוּי, נָקִיב בְּתִרִין
גִּיסִין. כֹּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד
לְתַלַּת רוֹחִין.

כְּתִיב וַיִּתְּחֵלֶךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים.
וּכְתִיב (משלי כב) חֲנוּךְ לַנֶּעַר
עַל פִּי דְרַבּוֹ. לַנֶּעַר תִּידוּעַ. אֶת

הַאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יְהוָה יִאֲהֲדוּנְהוּ.
וְאֵינֵנוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי לָקַח אֹתוֹ
אֱלֹהִים לְהִקְרָא בְּשֵׁמוֹ. תִּלְתַּת בְּתֵי
דִּינִין, אַרְבַּע אֵינִין. אַרְבַּע בְּתֵי דִינִין
דְּלַעֲיָלָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְּכַתִּיב,
(ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפַּט
בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקֶל וּבַמִּשְׁנֶרֶת. דִּינָא
קִשְׂיָא. דִּינָא דְלֹא קִשְׂיָא, דִּינָא
בְּשִׁקּוּלָא, דִּינָא דְלֹא בְּשִׁקּוּלָא.
דִּינָא רַבִּינָא. (דִּינָא) דְּאִפִּילוּ לֹא הֵא
וְלֹא הֵא.

וַיְהִי כִי הִחֵל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי
הָאָדָמָה. הִחֵל הָאָדָם לָרֹב.
חֵינֵנוּ דְּכַתִּיב בְּשֵׁם זֶה, הָאָדָם

דלעילא. ובתיב על פני האדמה.
 (שמות לד) ומשה לא ידע כי קרן עזר
 פניו, היינו בתיב, (בראשית ג) בתנות
 עזר. קרן, בתיב (שמואל א טז) ויבן
 שמואל את קרן השמן.
 לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט)
 ובשם קרנם. (שם קלב) שם
 אצמיח קרן לדוד. היינו
 עשירא דמלכא. ואתיא מן יובלא
 דהיא אימא, בתיב (יהושע ו) ויהיה
 במשך בקרן היבל. קרן בייבלא
 אתער עשירא באימא. קרן,
 דנטיל קרן וריח לאתבא ריחיה
 ליה.

וְהָאֵי קָרְן דִּיזְבָּלָא הוּא. וְיִזְבֵּל ה'.

וְה' נָשִׁיבָא דְרוּחָא לְבָלָא.

וְזָבָל תִּיִיבִין לְאַתְרֵיהּ, וְכָתִיב

(יִרְמִיָּה א) אֶתְהִי יְהוָה יִחְדָּנִי יֵאלֹהִים,

כִּד אֶתְחַזֵּי ה' לֵה', יְהוָה יִחְדָּנִי יֵאלֹהִים

יֵאלֹהִים אֶתְקָרִי שֵׁם מַלְא וְכָתִיב

(יִשְׁעִיָּה ב) וְנִשְׁגָּב יְהוָה יִחְדָּנִי לְבִדְּוִי

בַּיּוֹם הַהוּא. (ס"א כִּד אֶתְחַזֵּר ה' לֵה' וְאַסְתַּלַּק

י' פּוֹרְעָנוּתָא אֲתִי לְעֻלְמָא וְאִי לָאו בְּשָׁבִיל אָדָם יְהו"ה

לָא אֶתְקִיָּים עֻלְמָא וְכֻלָּא אֶתְחַרְבּ וְעַל דָּא כָתִיב וְנִשְׁגָּב

וְגו') עַד כָּאֵן סָתִים וְאַתְעֵטֵר צְנִיעוּתָא

עַד כָּאֵן סָתִים וְאַתְעֵטֵר צְנִיעוּתָא דְּמַלְכָּא עַד כָּאֵן

נִסְתָּם וְנִתְעֵטֵר צְנִיעוּתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא, (כִּי

חֲמֹשֶׁה פְּרָקִים שֶׁל סִפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא הֵם חֲתוּמִים

וְסִתוּמִים, וְעַל יְדֵי לִימּוּדָנוּ מָה שָׁאֲנוּ יְכוּלִים לְהַבִּין

דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא.
 זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל
 ונפק וידע שבילוי וארחוי. ברוך
 יהוה (אמין) יאהרונחי לעולם אמין ואמין.

בסתומם מתעטר הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה)
 דהיינו ספרא דצניעותא שבו מוצנעים הסודות של
 מלכו של עולם ברוך הוא, זכאה (נ"א למאן דנפק
 וידע) למאן דעאל ונפק אשרי מי שנכנס בשלום
 ויצא בשלום, (דהיינו שאם יהיו לו כמה ספקות בדברים
 האמורים בספר זה צריך שיחשוב בלבו שכל הספקות
 הם מחמת מיעוט שכל של אדם גשמי שאינו משיג סודות
 ודברים נסתרים ונעלמים רוחניים) וידע שבילוי
 וארחוי כלומר: והשיג שבילוי שהם פנימיות
 הסודות, ודרכיו שהם גלויי הסודות, כי הם עמוקים
 מאד, וכל סודות התורה רמוזים בספר זה שכל
 מאמר בזה הספר סובל כמה פירושים אמתיים (תוכן

דברי זוהר הסולם ומפרשים). ובספר יהי אור וסוד ה' כתבו, וזה לשונם: עד כאן הוא ספר הצניעות, אשרי מי שנכנס ויצא, כלומר שיש צדיקים אשר היו עולים לעולם העליון לשמוע סודות התורה, אבל היו נשארים שם, כמו שהבעש"ט אמר שכשהוא עלה לעולם העליון, היה חשקו להשאר שם, אבל אשרי מי ששולט בנשמתו לחזור גם לעולם הזה, ויודע את דרכי ה'.

◆ השמטה מעמוד לט ◆

בענין קדושת בית המדרש

ליקוט מכל ספרי הזוה"ק

ביאור: וְזֶה הָעוֹנָה אֲמֵן בְּכָל כָּחוֹ, בְּאוֹתוֹ כ"ח, וּמִשּׁוֹם זֶה פְּרִשְׁוֶה בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, הָעוֹנָה אֲמֵן בְּכָל כָּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גָּזֵר דִּינוֹ שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר נֶכּוֹן כְּסֶאֱף מֵאֵז מְעוֹלָם אֶתָּה, וּבוֹ אֶתָּה יְהו"ה לְעוֹלָם תִּשָּׁב. אֶתָּה, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲבִינוּ מְלַכְנוּ אֲבִינוּ אֶתָּה, וּמִי הוּא אֲבִינוּ? אֵב הֶרְחָמֵן.

זוהר לג. וז"ל: בִּינוּנִים יְהִיב לֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֶהוֹן מְלָבָר, וְלֹא עֲאֵלִין לְגָאוֹ, רְשִׁיעִיָּא אֲדַחֲיִין מִתְמָן, וְלֹא יְהִיב לֹן שְׂאֵלְתִין דְּלֶהוֹן, אֵלֹא עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (ישעיה א יב) מִי

בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלין אינון רשיעא, דהו
מבזין למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא, ופסקין
לה על שיחה בטלה. ביאור: לבינוניים נותן להם את
בקשותיהם מבחזין, ולא נכנסים פנימה. הרשעים נדחים
משם, ולא נותן להם את בקשותיהם, אלא עליהם
נאמר, מי בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלו הם
הרשעים שהיו מבזים את המלך בתפלתם, שמניחים
לשמע את התפלה ומפסיקים אותה על שיחה בטלה.
זוהר ח"א כ: [ז"ל: הצדיק אינו נותן שנה לעיניו
ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו
בתשובה - ח"א כט: ז"ל: מי שמוחה לכבוד שמים
אין מלאך המוות שולט בו כשאר בני אדם], לח: ס"ב:
זוהר ח"ב קלא: ז"ל: ומאן דמשתעי בבי פנישתא
במלין דחול, ווי ליה, דאחזי פרוודא, ווי לית דגרע
מהימנותא. ווי ליה דלית ליה חולקא באלקא
דישראל. דאחזי דהא לית (ליה) אלקא, ולא
אשתכח תמן, (ולית ליה חולקיה ביה) ולא דחיל
מניה, ואנהיג קלנא בתקונא (ס"א בתקיפא) עלאה
דלעילא. ביאור: ומי שמדבר בבית הכנסת בדברי
הל - אוי לו! שמראת פרוד. אוי לו! שגורע
את האמונה. אוי לו! שאין חלק באלהי ישראל.

שְׁמִרָאָה שְׁהָרִי אֵין (לו) אֱלֹהִי וְאִינוּ נִמְצָא שֵׁם
(ואין לו חלק בו) וְלֹא פוֹחַד מִמֶּנּוּ, וּמִנְהִיג קִלּוֹן
בְּתִקּוֹן (בחזק) הָעֲלִיּוֹן שְׁלֹמֶעֱלָה. [ועיי"ע פּע"ח
שֶׁעַר הַכְּנוֹת אֶמֶן פ"ב, מִהַר"ם שִׁי"ף פְּרָשַׁת
וְאֶתְחַנֵּן].

זוֹהַר פְּרָשַׁת וַיִּלָּךְ דָּף רפח. וז"ל: וְזֶהוּ הָאֵדָם שְׁמִכְבֵּד
שֵׁם רַבּוֹנוֹ לִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְעַל זֶה כְּתוּב
(שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבֵּד. כִּי מִכְבְּדֵי - לְעוֹלָם
הַזֶּה. אֲכַבֵּד - לְעוֹלָם הַבָּא. וּבִזְי יִקְלוּ, מֵאִי וּבִזְי
יִקְלוּ. דָּא הוּא מֵאן דְּלֹא יָדַע לִיחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא,
וְלִקְשָׁרָא קִשְׁרָא דְּמַהִימְנוּתָא, וְלֹאֲמַשְׁכָּא בְּרַכָּאן לְאַתֵּר
דְּאַצְטְרִיף, וְלֹאֲקִיר שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה. וְכָל מֵאן דְּלֹא
יָדַע לֹאֲקִיר שְׁמָא דְּמֵאֲרִיָּה, טַב לִיָּה דְּלֹא אֲבָרִי.
בִּיאור: וּבִזְי יִקְלוּ. מַה זֶה וּבִזְי יִקְלוּ? זֶהוּ מִי שֶׁלֹּא
יֹדַע לִיחַד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְלִקְשֹׁר קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה,
וְלַהֲמִשֵּׁךְ בְּרִכּוֹת לְמָקוֹם שְׁצָרִיף וְלִכְבֵּד שֵׁם רַבּוֹנוֹ.
וְכָל מִי שֶׁלֹּא יֹדַע לִכְבֵּד אֶת שֵׁם רַבּוֹנוֹ, טוֹב לוֹ
שֶׁלֹּא נִבְרָא.

זוֹהַר תְּרוּמָה דָּף קע"ח: מֵאִי וּבִזְי יִקְלוּ. דָּא הוּא מֵאן
דְּלֹא יָדַע לֵאחַדָּא שְׁמָא קְדִישָׁא, וְלִקְשָׁרָא דְּמַהִימְנוּתָא,
קִשְׁרָא לְאַתֵּר וְלֹאֲמַשְׁכָּא דְּאַצְטְרִיף, וְלֹאֲקִיר שְׁמָא

דמאריה טב ליה דלא אתגברי. וְכָל שָׁכֵן מֵאֵן דְּלֹא אֶתְכַוֵּן
בְּאֵמֶן.

זוהר ח"ב מו: קכט, פרשת ויקהל דף רו. כַּד סָלִיק סִפְר
תּוֹרָה לְתַמּוֹן, כְּדִין בְּעָאן כָּל עָמָא לְסִדְרָא גְרַמְיִיהוּ לְתַתָּא,
בְּאִימָתָא בְּדַחִילוּ בְּרִתָּת בְּזִיעַ, וּלְכּוּנָא לְבִיָּהוּ, כְּמָה
דְּהִשְׁתָּא קִיָּמִין עַל טוֹרָא דִּסִּינִי לְקַבְּלָא אוֹרִייתָא, וְיִהוֹן
צִיִּיתִין וְיִרְכּוֹן אוֹדְנִיָּהוּ. וְלִית רְשׁוֹ לְעָמָא לְמַפְתַּח פּוּמִיָּהוֹן,
אֶפִּילוּ בְּמִילֵי דְאוֹרִייתָא, וְכָל שָׁכֵן בְּמַלְה אַחֲרָא, אֵלֹא
כְּלָהוּ בְּאִימָתָא, כְּמֵאן דְּלִית לִיהּ פּוּמָא וְהָא אוּקְמוּהּ,
דְּכַתִּיב, (נחמיה ח) וּכְפִתְחוּ עֲמָדוֹ כָּל הָעָם. (נחמיה ח)
וְאִזְנִי כָּל הָעָם אֶל סִפְר הַתּוֹרָה. בִּיאור: כְּשֶׁעוֹלָה לְשֵׁם
סִפְר תּוֹרָה, אִזְ צְרִיכִים כָּל הָעָם לְסִדֵּר עֲצָמָם לְמַטָּה
בְּאִימָה וּפְחִיד, בְּרִתָּת וּבְזִיעַ וּלְכּוּן לְבָם, כְּאֵלוּ שְׁכַעַת
עוֹמְדִים עַל הַר סִינִי לְקַבֵּל תּוֹרָה, וְיִהִיו מְקַשְׁיָבִים וּמְטִים
אֲזָנֵיהֶם. וְאִין רְשׁוֹת לָעָם לְפִתְחָ פִּיהֶם אֶפִּילוּ בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה,
כָּל שָׁכֵן בְּדַבֵּר אַחֵר, אֵלֹא כָּלָם בְּאִימָה, כְּמִי שְׁאִין לוֹ פֶּה,
וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, שְׁכָתוֹב (נחמיה ח) וּכְפִתְחוּ עֲמָדוֹ כָּל הָעָם.
(שם) וְאִזְנִי כָּל הָעָם אֶל סִפְר הַתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
כַּד מְפַקִּין סִפְר תּוֹרָה בְּצַבּוּרָא, לְמַקְרָא בֵּיהּ, מִתְּפַתְחוּ
תַּרְעֵי שְׁמִיָּא דְּרַחֲמִין, וּמַעוֹרְרִין אֶת הָאֱהָבָה לְעִילָא.
בִּיאור: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁמוֹצִיאִים סִפְר תּוֹרָה בְּצַבּוּר

לקרא בו, נפתחים שערי רחמים בשמים, ומעוררים את האהבה למעלה. - זוהר ח"ג כ, כט; מו; פרשת אחרי עה; קכט; רכ, [רלט: מי שרואה עוברי עברה ואינו מוחה, עובר בשלשה לאוין], רפה; רפו קכט, - זוהר קדש ויקרא מט, רעיא מהימנא כ'. זוהר וילך].

התפלות אחרי הלימוד נמצאות לעיל אחרי האדרא זוטא

מכתב בעל הסולם

ייתבצא נאמנה, ששפיין לא היה מבין
האר"י ז"ל עד היום הזה, אי שיבין את
שילת האר"י ז"ל, אל שורש וכו' והנה
ברצון האליון יתי, בזיתי לעיבור נשמת
האר"י ז"ל, אל מפני מעשי הטובים,
אלא ברצון אליון, שנשבע גם למני
עצמי, אלה נבחרתי אנכי אנשלה נפלאה
זו, שלא זכה בה אדם מעת פטירתו
עד היום, ולא אוכל להאריך בענין זה
מפני שאין זכר בזה אברר בנפלאות".

(מין בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ז)

שטר שותפות

יהודי יקר!!!

בס"ד זכית להיות שתף במאמצי הגאולה
וללמוד זוהר הקדוש "חד שבטי ישראל",
להווי ידוע לך, שבשתי דקות לימוד זוהר ליום,
אתה בן עולם הבא, וזוכה להיות מרואי פני המלך!
ברצוננו להגיע לכל יהודי ויהודי באשר הוא שם!
וזהו פגדר הצלת נפשות ממש! ובך מושתבח הקב"ה בכל יום!
בכמה שקלים ליום אתה נעשה שתף לרשב"י הקדוש,
וזכה לשמירה והגנה לך ולמשפחתך ובכל משלח ידך.
בא והטה שכם, למפעל הקדוש
שכלו לשם שמים, לקריוב הגאולה ברחמים.

זכור המשיח בפתח!

וכל מי שיקנס בתוך תיבת ההצלה של הרשב"י, יזכה לסבת מגן!
ולא יחוש ולא יפקד מהאויבים, מהטילים, ומכל מיני פגעים.

הרוח בולו שיקר,

תן לרשב"י ותקבל פי אלה,

בברכת אלה המגן,

מפעל הזוהר העולמי

אנא חשבונו ודיכם ומלאו את הטופס המצורף,

ושלחו בפקס: 02-9951300

לתרומות בכתבים אשראי: 054-8433385

ניתן לשלוח בפקס ח"ל, שמות לתפלה וישועה:

וכן אפשר להתפלל וללמוד זוהר הקדוש לעלוי נשמות

תנכו למצוות ולחיים טובים!